

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

THE BRADFORD BOYS SERIES

The Way We PLAY



"Tia never fails to bring the spice, the sweet, and the depth of plot
that keeps me engaged from beginning to end..."
-Mia Sheridan, NYT bestselling author of Archer's Voice

USA TODAY BESTSELLING AUTHOR

TIA LOUISE



İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.



OYNAMA ŞEKLİMİZ

VURUCUYU CEZBETMEK

BRADFORD ÇOCUKLARI

TIA LOUISE

USA TODAY BESTSELLING AUTHOR



OceanofPDF.com

İÇİNDEKİLER

[The Way We Play](#)

[Çalma Listesi](#)

[Önsöz](#)

[Bölüm 1](#)

[Bölüm 2](#)

[Bölüm 3](#)

[Bölüm 4](#)

[Bölüm 5](#)

[Bölüm 6](#)

[Bölüm 7](#)

[Bölüm 8](#)

[Bölüm 9](#)

[Bölüm 10](#)

[Bölüm 11](#)

[Bölüm 12](#)

[Bölüm 13](#)

[Bölüm 14](#)

[Bölüm 15](#)

[Bölüm 16](#)

[Bölüm 17](#)

[Bölüm 18](#)

[Bölüm 19](#)

[Bölüm 20](#)

[Bölüm 21](#)

[Bölüm 22](#)

[Bölüm 23](#)

[Bölüm 24](#)

[Bölüm 25](#)

[Bölüm 26](#)

[Bölüm 27](#)

[Bölüm 28](#)

[Bölüm 29](#)

[Bölüm 30 Sonsöz](#)

[Skor Yapma](#)

[Şeklimiz](#)

[Önsöz](#)

[Dokunma Şeklimiz](#)
[Bölüm 1](#)

[Tia Louisein Kitapları](#)
[Teşekkür Yazar](#)
[Hakkında](#)

[*OceanofPDF.com*](#)

Bu kitap bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar yazarın hayal gücünün ürünüdür veya hayali olarak kullanılmıştır. Yaşayan ya da ölmüş gerçek olaylar, yerler ya da kişilerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Oynama Şeklimiz

Telif Hakkı © TLM Productions LLC, 2024

Amerika Birleşik Devletleri'nde basılmıştır.

Kapak illüstrasyonu Laura Moore, @LCM_designss tarafından yapılmıştır. Tasarım: Kari March Designs

Tüm hakları saklıdır. Bu yayının hiçbir bölümü, yayıncının ve yazarın önceden izni alınmadan çoğaltılamaz, bir erişim sisteminde saklanamaz veya herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla - elektronik, fotokopi, mekanik veya başka türlü- iletilemez.

✿ [Vellum ile oluşturuldu](#)

OceanofPDF.com

OYNAMA ŞEKLİMİZ

Sadece bir şeyleri kırdığını söyleyen huysuz, emekli bir golcü. Ben ise kırabileceği bir şeyleri olan otuz yaşında bir bakireyim (kalbimi kastetmiyorum)...

Bir insan nasıl otuz yaşında bakire olabilir?

Benim durumumda, riskten kaçınan ve temkinli olmakla başlayın, kariyerinizi geliştirmeye odaklanın, ardından 12 yaşındaki özel ihtiyaçları olan kardeşinizi miras alın. *Tamamdır!*

Zane Bradford mükemmel bir zamanda ortaya çıktı.

Kardeşimi at terapisine götürüyor, beni işe bırakıyor ve duşta bayıldığımda beni kurtarıyor. *(Evet, beni çıplak gördü.)*

Sadece bir şeyleri kırdığını söylüyor ama ben onu sadece her şeyi tamir ederken görüyorum. Heck, onun işi tamirci olmak.

Yağsız kasları, ipeksi siyah saçları ve buz mavisi gözleri olan bu huysuz, öfkeli tanrı kendini oyundan çıkardı.

Ama masaj terapisi *benim işim* ve oynamaya hazırım.

Merhaba, ben Zane Bradford ve bir şeyleri kırarım.

Küçük kız kardeşimin hayalleriyle başlayıp futbol kariyerimle devam ettim.

Evet, huysuz ve mesafeliyim; senaryoyu takip ediyorum: *Bağlılık yok; kimse incinmeyecek.*

Rachel Wells her şeyi mahvediyor.

İşyerime geliyor ve benimle tartışıyor, cevap veriyor, kendini savunuyor.

"Ruh halimi iyileştirmek" için bana aşk kitapları veriyor ve ağrımı hafifletmek için masaj terapisinde ısrar .
Kronik ağrı benim sorunum değil; parlak yeşil gözleri ve şımarık tavırlarıyla o benim .
Sonra bana hiç öpülmediğini söyledi. (*Birmingham'daki erkeklerin nesi var?*)
Beni ne kadar baştan çıkarırsa, kararlılığımın o kadar zayıfladığını hissediyorum. O oynamak istiyor ama ben vazgeçmeyeceğim.

(THE WAY WE PLAY) küçük bir kasaba, huysuz-güneş ışığı, spor Yakınlık, düşmandan sevgiliye titreşimler, bakire bir FMC ve aşırı koruyucu bir alfa kahramanı ile romantizm. Aldatma yok. Uçurum tehlikesi yok. Üçüncü perdede ayrılık yok.)

OceanofPDF.com

OYUN LİSTESİ

"Particle Man" - They Might Be Giants "Supermodel"
- RuPaul
"Square One" - Tom Petty "Show
Me Love" - Robin S
"Mr. Brightside" - The Killers
"HOT TO GO" - Chappell Roan
"Fantasy" - Mariah Carey
"Hot Hot Hot" - Buster Poindexter "Apple"
- Charli xcx
"Fortnight" - Taylor Swift, Post Malone
"Thank U" - Alanis Morissette
"New Attitude" - Patti LaBelle "Man
on the Moon" - Megan Moroney
"Country Girl (Shake it For Me)" - Luke Bryan
"Return to Sender" - Elvis
"All I Want Is You" - U2
"Spice Up Your Life" - Spice Girls
"Birdhouse in Your Soul" - They Might Be Giants

[Spotify'da buradan dinleyebilirsiniz.](#)

OceanofPDF.com

*Kahramanlarını uzun boylu, karanlık, düşünceli ve yaralı tercih eden kitap
kızları için.
Ve yatakta çok iyi.*



"Mükemmel iyunin düşmanıdır." -Voltaire

OceanofPDF.com

PROLOGUE

Zane

T *welve yıllar önce*

"Hızlı düşün!" Top yüzüme doğru uçuyor ama burnuma çarpmadan önce yakalıyorum.

Bakışlarımı kısa bir süre önce on sekiz yaşına basan en küçük kardeşim Hendrix'e yöneltiyorum. "Yapma bunu."

Mavi gözleri parlıyor ve yanaklarına bir sırıtma yayılıyor. "Yoksa ne olur?"

"Şükran Günü'nde burada, o kızların önünde kışına tekme basmak zorunda kalmaktan nefret ediyorum."

Bir çift genç kız bizi izlemek için yürümeyi bıraktı ve o da onlara göz kırpıp el salladı. "Şükran Günü'nüz kutlu olsun, hanımlar!"

Kızlar gülüp el sallıyorlar ve sanırım onu okuldan tanıyorlar, hem son sınıf öğrencisi hem de futbol takımının ilk koşucusu. Dürüst olmak gerekirse, bu küçük kasabada herkes kardeşlerimle beni tanıyor ve ne zaman oynamaya başlasak insanlar durup bizi izliyor.

"Golcüyle alay etme, aptal." Diğer küçük kardeşim Garrett onu omuzlarından tutup kafasına kilitlemeye çalışıyor. "Sana baktıklarını nereden çıkardın? O kadar çirkinsin ki, doktor yanlış tarafa tokat attı."

Hendrix hızlı bir dönüş yaparak büyük kardeşimizin elinden kurtuluyor. "Bırak beni Koca Ayak. O kadar çirkinsin ki kedi bile kaçtı."

"Kedi ." "İşte bu
yüzden!"

"Ezik." Garrett, küçük kız kardeşimiz Dylan onun sırtına atlarken başını sallıyor, ki Dylan'ın kendisinden bir karış daha kısa olduğu düşünülürse bu oldukça büyük bir başarı.

"Ben Grizz'in takımındayım!" diye sesleniyor, sırtında evimizden birkaç blok ötedeki sahil parkına doğru gidiyor.

Birkaç yıldır ilk kez tatil için bir araya geliyoruz. En büyük kardeşimiz Jack şu anda Teksas'ta, Mustangs'in oyun kurucusu olarak adından söz ettiriyor. Garrett Tuscaloosa'da ününe ün katıyor ve ben de Baltimore'a ilk vurucu olarak gidiyorum.

Hendrix Güney Kaliforniya Üniversitesi'nden bir teklif aldığı ve Dylan da New York'taki Amerikan Bale Topluluğu için seçmelere katıldığı için bu bir süreliğine birlikte olduğumuz son sefer de olabilir. Hepimiz postadan gelecek kabul mektubunu bekliyoruz.

Ailelerimiz gurur duyardı ve onların bize tepeden baktığını düşünmek, burada bizi izledikleri, annemin şakacı bir şekilde azarladığı ve güldüğü günler için nostalji yapmama neden oluyor.

Onları neredeyse dört yıl önce kaybettik ve büyük tatillerde bunu hep hissediyorum.

"Hendrix, uzağa git!" Jack bağıyor.

Bir ceylan gibi havalanıyor ve Garrett yanımda durup Dylan'ın sırtında onu izliyor.

"Senin dans ettiğin gibi koşuyor." Küçük kız kardeşimize bakıyorum.

Koyu renk saçları yüksek bir at kuyruğu şeklinde ve kehribar rengi gözleri mutlulukla parlıyor. Hep birlikte olduğumuzda hep mutlu oluyor. Anne ve babamızı kaybetmek bizi çok etkiledi ama Dylan'ın en çok annemizi toprağa verdiğimizde kaybettiğini biliyorum.

Dylan annemin favorisiydi ama sonuçta hepimiz tek kız kardeşimizi şımarttık. Dört başarısız denemeden sonra, annem nihayet küçük bir kız çocuğu sahibi olma arzusuna kavuştu, ancak Hendrix sadece on sekiz aylıkken, oldukça bunalmıştı.

Dylan'ı hastanede bana teslim etti ve herkes elini taşın altına koydu.

Hiç bu kadar büyük, koyu renk gözleri olan bir bebek görmemiştim. Çok küçüktü ve yüz ifadesi çok ciddiye. Ne yapacağımı bilemiyordum. Annem ona kitap okumamı söyledi ve zaman geçtikçe bu bizim olayımız haline geldi.

Dylan kucağıma oturur ve dinlerdi. Kakayla ilgili bir kitapla başladık, çünkü annem bunun tuvaletini yapmayı öğrenmesine yardımcı olacağını söyledi, sonra dans eden farelerle ilgili kitaplara geçtik.

Dylan dört yaşındayken tıpkı Angelina gibi balerin olacağını açıkladı ve baleye başladı. O da benim gibi sessizdi ama hayalini gerçekleştirmek için uzun süre ve çok çalıştı - tıpkı Jack, Garrett ve Hendrix gibi.

Ben onlar gibi değildim. Başımı yastığım olarak futbol topuna koyup uyumadım. Tüm hafta sonu boyunca her maçı izlemedim. Maçı severdim ama başka şeyleri de severdim.

Yine de babam bana vurucu olmamı söylediğinde tamam dedim. Geriye dönüp baktığımda, bu direktifte muhtemelen annemin de parmağı olduğunu fark ediyorum.

Şimdi hepimiz futbol yıldızı babamızın şöhretinin de yardımıyla başarıya hazırız. Şimdi sahaya çıkarken, annemi verandada gülerken ve bize tezahürat yaparken görebiliyorum.

Vahşi hayvanlar olsalar bile oğullarını seviyordu ve hayatının ışığı olan biricik kızını seviyordu.

"Bu nasıldı?" Hendrix topu parkın diğer tarafındaki Jack'e atıyor ve sanırım hepimiz arasında en takıntılı olan, babamıza en çok benzeyen oydu. "Jack ve ben sizinle birlikte sahayı temizleyeceğiz."

"Ben de oynuyorum!" Dylan, Garrett'in kolunu tutarak yana doğru zıplıyor.

"Sen Zane'i koru, ben de Kıç Surat'ı buraya getireyim." Garrett kardeşimize başını sallar.

Jack pası kolayca yakalıyor ve dördümüz karşı karşıya diziliyoruz, Jack Hendrix'in birkaç adım gerisinde atış için bekliyor.

"O kadar şişmansın ki, kendi hava sistemin var." Garrett çizgide konuşmaya bayılır.

"Çok ..." Hendrix duraksar ve Garrett beklerken doğrulur. "Ne?"

"."

"Bruh, yanık oyunun utanç verici. Los Angeles'a gitmeden önce bunun üzerinde çalışmalıyız."

"Evet, ama benim *oyunum* güçlüdür. Beni izleyin!" Hendrix atışı yapar ve bir roket gibi ileri fırlar.

Garrett onun peşinde ve ben de sola doğru kesiyorum, Jack'in kimin açık olduğunu aradığı yere dönmeden önce yığından çıkıyorum. Açıkçası, o bendim. Garrett tanıdığım en iyi yan hakem ve Dylan da bir karides.

Beklemediğim şey ise onun bana ayak uydurması, gerçek bir köşe oyuncusu gibi hareketlerimi takip etmesi. Jack pası verdi ve ben uzanıp topu onun elinden kaptım.

"Dang it!" Dylan bir balerinin zarif stiliyle aşağı yukarı zıplar.

"Acele etmenin yolu." Omzunu sıvazlamadan önce topu Jack'e veriyorum. "Yedi-sıfır!" Hendrix bağırıyor, tamamen ateşlenmiş.

"İyi denemeydi Kuğu Gölü!"

"Kızımı rahatsız etme!" Garrett Dylan'ı kucaklayarak ayağa kaldırıyor. "Bu iyi bir koşuydu, Dee!"

Çizgiye geri döndük ve bu kez Jack, Garrett ve Dylan için oyun kuruculuk yapıyor, o da küçük kardeşimiz kadar hızlı koşmaya başlıyor. Hendrix hemen peşinde, pası çalmak için başının üzerinden kolayca uzanıyor.

Kadın onu itiyor ve adam gülererek "Yasadışı temas!" diye bağırıyor.

"Alıcı bendim!" Kız onu tekrar itiyor ve Garrett onu durdurmadan önce sahanın ortasına doğru koşarak daha fazla gülüyor.

Dylan'ın kolları çapraz ve sıraya geri dönerken suratı asık.

"Oyuncudan nefret etme, oyundan nefret et!" Hendrix, suratını daha da asmasına neden olan karışık bir adım atıyor.

"Çünkü hepiniz benden bir karış daha uzunsunuz."

Tekrar sıraya giriyoruz ve Dylan çok sıkı çalıştığı için ona bir mola verme eğilimindeyim. Hendrix beni çok iyi tanıyor ve bu sefer Garrett'i korumam için ısrar ediyor.

Öğleden sonranın geri kalanını böyle geçiriyoruz. Güneş yavaşça ufka doğru yol alana ve havadaki soğukluk biraz daha belirginleşene kadar. Bu kadar güneyde asla çok soğuk olmaz.

Daha fazla insan bizi izlemek için durdu, her iki taraf da skor için koşarken alkışlıyor ve tezahürat yapıyor. Bu küçük kasabadaki herkes babamızı tanıyordu ve onun mirasını devam ettirdiğimizi biliyorlar. Sanırım sadece eğlence için bile olsa bizi oynarken görmek biraz heyecan verici.

Aramızda tek bir gol varken, en küçük kardeşlerimiz net bir galibiyet elde edene kadar durmayacaklar. Garrett, Hendrix'i Dylan'ın bir pası tamamlayıp içeri koşmasına yetecek kadar uzak tutmayı başarıyor ve Hendrix gol bölgesinde küçük bir pirouette yapıyor.

"Aşırı kutlama - geri çağırın!" Hendrix bağırır ve Dylan onu tersler, bu da herkesi güldürür.

"Görünüşe göre işleri eşitlemek için bir oyuncuya daha ihtiyacınız var." Dylan'ın dans partneri Craig sahaya koşuyor.

"İşte benim oğlum, Cray!" Garrett hemen ona sarılır. "Buraya gel, böylece bu şeyi kazanabiliriz!"

Jack, Hendrix ve benim iki buçuk profesyonel oyuncuya karşılık onların bir üniversite sporcusu ve iki dansçı olduğunu belirtmekle uğraşıyorum.

"Jack'i çağırıyoruz!" Hendrix bağılıyor ve en büyük ağabeyimiz yere bakarak başını sallıyor.

"Planın her zaman bu olduğuna eminim, Einstein," diye takılıyor Garrett. "Son oyun," diyor Jack. "Ani ölüm uzatması."

En büyükleri olarak Jack, babanın rolünü kolayca üstlendi. Onu iyi bir takım kaptanı yapan hem sabırlı hem de doğal liderlik özelliklerine sahip.

Ben daha yalnız bir insan olma eğilimindeyken, Jack öne çıkıp herkesi kontrol ediyor, hepimizin iyi olduğundan emin oluyor ve ihtiyacımız olduğunda bize tavsiyelerde bulunuyor.

Geride durup, küçük klanımızın çizgiye yaklaşırken gülüşmelerini ve itişip kakışmalarını izliyorum ve sanırım başardık. Sanırım iyi olacağız.

Sadece ne bildiğimi gösteriyor.

Atış için sıraya giriyoruz ve Hendrix ile Dylan neredeyse burun buruna geliyorlar. "Bana yumuşak davranma, Zane."

Vahşiliği karşısında başımı sallıyorum. "Bu sadece bir oyun."

Jack geri çekiliyor, gözleri Hendrix'in üzerinde tepinen Garrett'ı ve etrafımda zıplayan Dylan'ı tarıyor.

Craig ona doğru bir hamle yapıyor ve o da topu atmak zorunda kalıyor. Gözlerim bana doğru bir mermi gibi fırlayan kahverengi domuz derisinde. Mükemmel bir pas ve ben tamamen açıktayım. Topa uzanırken Dylan görüş alanımda değil.

Beklediğimden daha yüksek, beni atlamaya zorluyor. Hendrix bağılıyor ama ben hallediyorum. Tek sorun, ben bir koşucu değil, bir vurucuyum ve ne kadar hızlı hareket ettiğimi hesaplamaya alışık değilim. Havada uçarken yere sertçe çarpacağımı fark ediyorum. *Kahretsin*.

Topu göğsümde tutarken, çarpışmaya hazırlanırken kaslarım geriliyor. Her şey çok hızlı ama aynı zamanda çok yavaş gerçekleşiyor. Küçük bedenini altımda hissediyorum. Göğsüm sıkışıyor ve ondan uzaklaşmaya çalışıyorum.

Artık çok geç ve tüm ağırlığım küçük kardeşimin üzerine biniyor. Kolumu fırlatarak hızıma karşı koymaya çalışıyorum, ama altı-iki yaşında olmama rağmen bunu durduramıyorum. Çılgılık atıyor ve topu kaybediyorum, ona zarar vermemek için elimden geleni yapıyorum.

Çarpıp zıplıyoruz ve kemik çıtırtılarını duyuyorum. Bir çılgılık daha ve bakmadan tamir edilemeyecek bir şey kırdığımı anlıyorum.

Hareket etmeyi bıraktığımızda hızla kalkıyorum ama Dylan kalkmıyor. Bacağını tutarak yana yuvarlanır, ayağı doğal olmayan bir şekilde bükülmüştür.

Çıglıkları kulaklarımda yankılanıyor ve bu sadece fiziksel bir acı değil. Bu sakatlık her şeyi değiştiriyor, ama sadece Dylan için değil. Bu, hayatımı değiştirecek bir dizi molanın ilki.

OceanofPDF.com

Zane

"G Bana elini ver, sana yardım edeyim." Elimi Benji Maxwell'in küçük elinin üzerine koyuyorum ve plastik fırçayı atın yan tarafı boyunca yumuşak daireler çizerek yönlendiriyorum.

Çocuğun omuzlarındaki gerginlik azalana kadar fırçayı parlak, çikolata kahvesi kürk boyunca, güçlü kasların üzerinde yavaşça hareket ettirerek işlemi nazikçe tekrarlıyoruz.

Kaşları çatıldı ve gözleri bizim hareketlerimize odaklandı. Ona birkaç vuruş daha yapacağım, sonra kendi başına yapmasına izin vereceğim.

Yaşlı safkan burun deliklerinden hava üflüyor ve iri kafası ahırın kapısından sarkıyor. Alabama, Newhope'un eteklerindeki Second Chance Ahırları'nda sabahın erken saatleri ve kapıdan giren güneş ışığında toz asılı. Kasım ayının ilk günü için hava sıcak.

"Bu çocuklarla aran çok iyi, Zane." Gloria Fruit'in sahibi kapıda durup kolunu atın boynuna doluyor. "Tam zamanlı olarak burada kalmaya karar verirsen itiraz etmem."

Diz hizasında kısa bir tulum ve siyah bir atlet giymiş, faremsi kahverengi saçları yırtık pırtık bir beyzbol şapkasının altında at kuyruğu şeklinde.

Yıpranmış, tozlu iş botları kıyafetini tamamlıyor ve koyu renk gözleri gülümsemesiyle birlikte kırışıyor. Onu tanıdığımdan beri Gloria'yı hiç şık giyinirken ya da makyaj yaparken görmedim.

"Bakın, Bayan Fruit." Benji'nin sesi odaklanmış. "."

Çok heyecanlanmıyor ama son geldiğimde avucunu Shiloh'nun kadifemsi burnunun altına tuttu. Annesi onun atın kocaman gözlerine baktığını görünce ağlamaya başladı.

Boğazımı temizledim ve dikkat çekmemek için elimden geleni yaptım. At terapisi konusunda lisansım yok ama Gloria'nın öğrencileri ondan önce gelirse onlara yardım ediyorum.

"Başarıyorsun Benji." Gloria'nın sesi alçak ve cesaret verici. "Bu çok iyi."

At başını kaldırıp şakacı bir homurtu çıkarıyor ve ben de elimi çocuğun omzuna .

" sallıyor çünkü hoşuna gidiyor," diye gülüyor.

Gloria benden en az on beş yaş büyük ve ben hâlâ üniversitedeyken şehrin dışında bu çiftliği açtı.

Son derece zengin olan ailesi, biricik kızlarının neden sosyeteye takdim partilerinden ve çevrelerindeki en gözde bekârlarla çıkmaktan çok kırık dökük safkan atlarla ilgilendiğini anlayamıyordu.

Onu Churchill Downs'a götürmüşlerdi, oradaki arkadaşlarından birinin oğluya tanışmasını umuyorlardı ama onun yerine hafta sonunu bir kadın veterinerle takılarak geçirdi ve bu veteriner, aşırı kullanım veya yaralanma nedeniyle mezbahaya giden eski yarış atlarının sayısı da dahil olmak üzere birçok şeye gözlerini açtı.

Eve döner dönmez, karakteristik, sorumluluk alma tarzıyla, ailesini eski polo kulübünü satın almaya ikna etti ve burayı hayvanlar için bir barınağa dönüştürdü.

Daha sonra atlı terapiyi öğrendiğinde, lisans alarak ve yerel ebeveynleri çocuklarını daha yaşlı, daha nazık atlara binmek ve bakmak için buraya getirmeye davet ederek ve yalnızca ödeyebilecekleri kadar ücret alarak bunu bir adım daha ileri götürdü. Bu, ücretsiz katıldıkları anlamına gelse bile.

Gloria gibi insanlar bana insanlık için umut veriyor.

"Günaydın Bay Bradford." Sandra Gloria'nın yanına yaklaşarak küçük bir ıslık çaldı. "Sabahın köründe buraya gelmişsin.

o kotlar."

Sahildeki küçük kasabamızdaki tüm yaşlı kadınlar gibi Sandra da benimle flört etme fırsatını asla kaçırmıyor. Tek fark, Sandra'nın gerçekten alay ettiğini biliyorum.

Yine de ilgilenmiyorum. "Benji'nin annesi uyandığında güzel atları beslemek istediğini söyledi."

"Güzel atlar, ha?" Gloria'nın kaşları kalkıyor. "Ben buna ilerleme derdim." "Atlardan bahsettiğine emin misin?"

"Onu rahat bırak Sandra. Zane'in flört etmeyi sevmediğini biliyorsun ve ona burada ihtiyacım var."

Gülümsemem gergin, çünkü yalan söylemiyor. Anlamsızlığa pek tahammülüm yok ama ne kadar kuru olsa da bir mizah anlayışım var.

"Hiçbir yere gitmiyorum." Shiloh'nun ahırının kapısını açmak için geri çekiliyorum. "İçim rahatladı." Sandra göz kırıyor. "Bu kasabanın daha çok uzun boylu, esmer, yontulmuş çene hatlarına sahip ve kitaplara aşık eski futbolculara ihtiyacı var."

ve özel ihtiyaçları olan çocuklar."

"Bayan Gina'nın evine gitmeliyim." Yanlış adım attığımda gülümsemem yüzümü buruşturuyor ve bir spazm belimi tutuyor.

Gloria'nın yüzünde endişe çizgileri beliriyor. "Eski yaran yine mi nüksetti?"

Başımı sallayarak duraksayan bir adım atıyorum. "Bayan Gina dün bana saksı ağaçlarını taşıttı. Göründüklerinden çok daha ağırdılar."

Sandra arkamdan, "Unutmayın, zengin ve yaşlı kör kadınlarla ilgileniyor," diye sesleniyor.

"Bayan Gina zorlu bir rakip." Gloria, Benji ve Shiloh'nun yanındaki bölmede yerimi almadan önce partnerine dirsek atıyor. "Ama Zane sabahlarımı örttüğü sürece paylaşmaya hazırım."

Gloria sabah insanı değildir, bunu önceden tespit etmiştik.

Sabah vardiyasını alıyorum, erken gelen terapi çocuklarını karşılıyorum, o gelene kadar işleri yürütüyorum, sonra Newhope'un kuzeyindeki küçük kasaba Montrose'a geri dönüyorum, burada kayalıklardaki tarihi malikanesinde tek başına yaşayan Bayan Gina Rosario'nun gösterişli bir tamircisiyim.

Bayan Gina kasabamızın kurucu ailelerinden biri olan çok varlıklı bir ailenin son ferdi ve Dylan'ın İtalyan tarzı devasa malikânesine olan takıntısı sayesinde arkadaş olduk. Dylan aynı zamanda seksenlik bahçıvanı emekli olduktan sonra onun için çalışmaya başlamamın da nedeni.

"Yarın görüşürüz." Onlara kısa bir el sallıyorum.

Eski Jeep Wrangler'ımın kapıları kapalı ve kasabaya giden manzaralı yola geri dönerken rüzgâr etrafımda dönüyor. Canlı meşe ağaçları iki şeritli yolun üzerine uzanarak gölgeli bir tünel oluşturuyor ve zihnim zamanda geriye gidiyor.

Ailemiz bizi buraya taşıdı çünkü annemiz okyanusa yakın olmayı, babamız da dost canlısı insanları seviyordu. Buranın evinde hissettiği bir yer olduğunu söylerdi. Buna karşın ben dışa dönük kardeşlerden oluşan bir ailenin ortasında her zaman bir uzaylı oldum.

Jack bana en çok benzeyen kişi, ama Garrett konuşmaya başladı ve hiç durmadı. Daha önce vücudu kadar büyük bir kişiliğe sahip birini tanımamıştım ve iri yarı.

Kardeşlerim bunu babamızdan dürüstçe öğrendiler ama annem beni anladı.

Bana yalnız kalmanın, kitap okumanın, ev çok kalabalık olduğunda gürültüden uzaklaşmanın sorun olmadığını söylerdi. Bazen benimle körfez boyunca yürürdü. Sessiz kıyıda dalgalanan dalgaları izlerdik. Durur ve kütüklerin üzerinde güneşlenen kaplumbağaları izlerdik.

Devasa gümüş ve siyah ak balıkçılların kanatlarını yavaşça açıp suyun üzerinde devasa planörler gibi yerden havalanmalarını izlerdik.

Annem ona babasını hatırlattığımı söyledi ama ben anlamadım. Kızların büyüüp babaları gibi erkeklerle evlenmeleri gerekmiyor muydu? Bunu bir yerde okumuştum. Okuduğum her şeye inanmamamı söyledi.

Kasım ayında her zaman olduğu gibi, aklım Şükran Günü'ndeki futbol maçına gidiyor ve omuzlarım geriliyor. Eğleniyorduk, dalga geçiyorduk ama her seferinde daha zeki olamadığım için kendimi hırpalıyordum.

Dylan orada olmamalıydı. Hepimiz onun üzerinde yükselirken o sahada olmak için çok küçüktü. Bu zor bir oyundu ve daha da kötüsü, Garrett ve Hendrix kadar rekabetçiydi.

Jack topu bana verdiğinde onu yanımda görmedim bile. Bana ayak uyduramaması gerekirdi ama o çok güçlüydü. Çok çalışmıştı.

Yere çarptığımızdaki kemik çıtırtılarını hâlâ duyabiliyorum. Hâlâ onun acı ve kayıp çığlıklarını duyabiliyorum.

Bunlar, futbol kariyerimi sona erdiren sahte gol oyununda üç yüz kiloluk bir yan hakemin altında kaldığımda attığım çığlıkların aynısıydı.

Dylan'ı kırıp dans etme hayallerine sonsuza dek son verdiğimde, kendimi asla affetmeyeceğimi söyledim. Doktor, Dylan'ın kalbini kırdığında yüzündeki ifadeyi unutamadım.

ona hala dans edebileceğini, ancak *pointe*'e çıkmanın ya da bir profesyonel olarak yapması gereken ayrıntılı atlayışları ve fouetté'leri tamamlamanın artık imkansız olduğunu söyledi.

On iki yıl sonra Baltimore'da kendi hastane yatağında yatarken, doktor bana golcü olarak kariyerimin sona erdiğini söylediğinde görebildiğim tek şey onun gözyaşlarıyla savaşıyor duygusal kahverengi gözleriydi.

Dylan olanları asla bana karşı kullanmadığını söylüyor ama karmanın skoru eşitlemesinin an meselesi olduğunu biliyordum. Acıttı ama hiçbir şey o Şükran Günü kadar acıtmadı.

Bir hayalimi kaybetmedim ama nasıl yapılacağını bildiğim tek şeyi kaybettim.

Çakıllı araba yoluna girip cipi park ettiğimde dans müziğinin sesi evimizin ön kapısından içeri doluyor. Sadece uğrayıp aletlerimi almayı planlamıştım ama Jack'in kamyoneti kasasına birkaç kutu yığılmış halde ön tarafa park etmişti.

Rachel'ın kardeşi Edward'ın kollarında küçük bir tane var ve onu eve taşıırken kaşlarını çatıyor.

Omuzlarımdaki gerginlik hafıza şeridinde yaptığım istenmeyen yolculuktan dolayı azalmadı ve onu müziğin daha yüksek sesle çaldığı yere kadar takip ettiğimde hala topallıyorum. Trompetlerin ve tezahürat gibi bağırarak seslerin olduğu bir tür dans şarkısı.

"Sadece birkaç gün kalacaksak neden bütün eşyalarımızı buraya taşıyoruz?" Edward'ın sesi düzdür.

Çocukla sadece bir kez daha Cadılar Bayramı'nda karşılaştım, o da kız kardeşiyle birlikte şeker mi şaka mı oynarken eve uğradıklarında.

Rachel Birmingham'a yaptığı acil bir yolculuktan yeni dönmüştü, yanında kardeşi vardı ve onu koyacak bir yeri yoktu. Dylan, kendi evlerini bulana kadar büyük aile evimizde bizimle kalmalarını teklif etti.

Artık burada sadece Dylan, ben ve Dylan'ın nişanlısı Logan Murphy varız. Rachel'ın koridorun karşısında uyumasını istemiyordum ama küçük kız kardeşimle tartışmaktan vazgeçtim.

Dans hayalleri sona erdiğinde, aile restoranımız Cooters & Shooters'i işletmeye ve ihtiyacı olan herkese yardım etmeye veya yardım bulmaya yöneldi.

"Her şeyi taşımıyoruz, sadece kendi evimizi bulana kadar ihtiyacımız olan şeyleri taşıyoruz." Rachel koridorda belirliyor ve midem sıkışıyor.

Gerçekten çok güzel ve soru sormak ve her şeyi düzeltmek için yardım teklif etmek gibi sinir bozucu bir alışkanlığı var. Dylan bunu yaptığında yeterince kötü, ama

Rachel yeni ve yeni olan rahatsız edici.

"Bütün bu kitaplara ihtiyacımız yok." Edward kutuya baktı ve Rachel kapağında *Alacakaranlık* ve bir elma tutan solgun ellerin olduğu yırtık pırtık, siyah bir ciltsiz kitabı çıkardı. "*Tam tersine, dostum-kitaplar hayattır!*"

"Fransızca mı konuşuyorsun?" Burnu kıvrılıyor ve onun bakışlarına karşılık vermediğini fark ediyorum.

Cadılar Bayramı'nda uğradıklarında bunu fark etmemiştim. Sadece hızlı konuştuğunu fark ettim, sanki eski zaman gangster filmlerinde oynayan bir aktör gibiydi. Kendisine Eddie Nashville diyordu.

Rachel onun okulda başını belaya soktuğunu ve büyükannesinin artık ona bakmadığını söyledi. Doğal olarak, küçük kız kardeşim onu kurtarmak için devreye girdi.

"Zane! Burada ne işin var?" Rachel irkilerek bir adım geri çekildi.

Yeşil gözleri kocaman kırpışıyor ve yanakları kızarıyor. Tekrar bana bakmadan önce atletine ve taytına bakıyor, sarı at kuyruğu sallanıyor.

"Ben burada yaşıyorum." Çenem gergin ve onun saçları, vücudu ya da parlak yeşil gözleriyle ilgilenmiyorum.

"Evet, ama bugünlük gittiğini ." "Alet çantamı almam gerekiyor."

Yüzü aydınlanıyor ve hoşuma gitmeyecek bir şey söylemek üzere olduğunu anlayabiliyorum. "Mükemmel zamanlama! Duş almam için bana bir dakika ver, ben de seninle geleyim.

Bayan Gina'nın evine."

"O kadar uzun kalmayacağım."

"İyi, çünkü o kadar uzun süreye ihtiyacım yok!" diye bağırarak merdivenlerden yukarı fırlıyor. "Sabahtan beri hareket halindeyiz, bu yüzden üzerimdeki yapışkanı atmam gerekiyor. Hemen döneceğim."

Ağırlığının yer değiştirmesi irkilmeme neden oluyor ama neyse ki o bunu fark etmiyor. Merdivenleri koşarak çıkarken zıplayan yuvarlak kıcından gözlerimi ayıramıyorum. İhtiyacım olanı almak için onu takip etmek zorunda kalmamayı dileyerek bir iniltiyi yutuyorum.

"Bu müzik de ne?" Sırtımın ağrıdığını belli etmemek için elimden gelenin en iyisini yaparak merdivenleri ağır ağır çıkıyorum.

İhtiyacım olan son şey yine bedava masaj terapisi teklif etmesi. Bayan Gina'nın yeni hemşiresi ve asistanı olarak aslında iş arkadaşınız ve onlar yoga ya da su aerobiği gibi şeyler yaparken etrafta olmamak için elimden geleni yapıyorum. Rachel'in düşünmek istemediğim kadar çok kıvrımı var.

Banyo kapısını çarpmadan önce "Bu RuPaul!" diye sesleniyor. "Drag queen müziği en iyisidir! Hayatta kalmak, güçlü ve iyimser olmakla ilgili."

"Bu kadar gürültülü olmak zorunda mı?" Kanvas alet çantamı elime alırken koridorun karşısından bağıyorum.

"Her zaman gürültücüdür," diye homurdandı Edward. "Doğru yere geldi."

Bugün üzerinde yırtık pırtık bir They Might Be Giants tişörtü var ve kendi kendine sessizce mırıldandığını fark ediyorum.

"Gömleğini beğendim."

Aşağı bakıyor. "Şarkıları küçük hikayeler gibi. 'Particle Man' gibi, eleştirmenler bunu bilime karşı dinle ilgili yapmaya çalışıyor ama John Linnell bunun tam anlamıyla karakterlerle ilgili olduğunu söyledi."

Kaşlarım kalkıyor. "Peki John Linnell?"

"Söz yazarı."

"Sanırım biliyordur." Alışılmadık, dumanlı bir bitki kokusu fark ettiğimde kaşlarım çatılıyor. "Bir şey mi yanıyor?"

"Adaçayı. Rachel bunun negatif enerjiyi temizlediğini ve iyileşmeyi desteklediğini söylüyor." "Bana saçmalık gibi geldi."

"Schpit." Kaşlarını çatarak kelimeyi tekrarlıyor. "Bu kelimeye aşına değilim."

Boyunu ve kilosunu hızlıca gözden geçirdim. Sıska ama Rachel kadar uzun ve nöbet geçirmeye ya da kavga etmeye başladıysa büyükannesinin neden endişeleneceğini anlıyorum, ancak dürüst olmak gerekirse, kavga edecek bir tipe benzemiyor.

"Yanlış söyledim. Sanırım yanan adaçayı boğa tükürüğü."

Tereddüt ederek şifonyerin üzerindeki çerçeveli bir fotoğrafı kaldırıyorum ve çenem geriliyor. Saçmalıktan bahsediyorum.

Yüzünü uzun zamandır görmediğim bir adam. Çocukluğumdan ve ailemin körfezde bir restoran açmaya karar vermesinden beri. Ailem için çok fazla acıya ve hayal kırıklığına neden olan ve bir daha asla görmek istemediğim bir adam.

"Bu resim neden sende?" Ses tonumdaki öfkeyi tutamıyorum. Edward benden bir adım uzaklaştı. "O babam."

Kaşlarım çatıldı. "Baban mı?"

Edward'a gerçekler konusunda ne kadar güvenilebileceğimi bilmiyorum ve koridorun karşısındaki banyoya bakıyorum.

Rachel'in RuPaul'un "Supermodel" şarkısını yüksek sesle söylemesinin ne zaman durduğunu fark ettiğinden emin değilim ama o anda kapının diğer tarafından donuk bir gümbürtü duyuldu.

"Burada kal." Koridorda aceleyle ilerlerken emrediyorum.

"Rachel?" Kapıya vuruyorum ama sadece duşun sesi yanıt veriyor.
"Rachel, iyi misin?"

Daha sert vuruyorum, ama yine sadece sessizlik. Çenem geriliyor ve aşağı bakıyorum, soğuk bir farkındalık süzülürken su spreyini dinliyorum. Baş belada.

"Rachel!" Daha yüksek sesle bağırarak ve elimi tahtaya vurarak tekrar deniyorum.

Bunu yapmak istemiyorum ama başka seçeneğim de yok. Kolu tutup omzumla ahşap bariyere vuruyorum. Kapı titriyor ve ben tekrar yapıyorum. Sadece bir kez daha yapınca kapı uçarak açılıyor.

Küçük, buharlı odaya sendeleyerek girdiğimde Rachel'ı duşta dizlerinin üzerinde görüyorum. Yaralanmamdan sonra bana yardımcı olması için taktığımız gümüş çubuklardan birini tutuyor.

Gözleri kapalı ve nefes almakta zorlanıyormuş gibi omuzları çökmüş.

"Rachel?" Bir havlu alıp kapıyı açıyorum ve spreyin içine giriyorum.

Bilmediğim fiziksel bir rahatsızlığı olduğundan endişeleniyorum, nereden bilebilirim ki? Sadece birkaç ay önce birlikte çalışmaya başladık ve özel hayatlarımız hakkında konuşmuyoruz. Bir hafta öncesine kadar on iki yaşında bir erkek kardeşi olduğunu bile bilmiyordum.

"Edward, bana bir bardak meyve suyu getir!" Bağırıyorum.

Mutfağımıza sadece birkaç kez girmiş olsa bile bunu yapabileceğinden eminim.

"Rachel?" Uzanıp suyu kapatıyorum ve havluyu çıplak vücuduna örterken dudaklarım geriliyor, ona bakmamak için elimden geleni yapıyorum.

Güzel bir vücudu var; fildişi rengi bir teni, mükemmel, iri göğüsleri ve küçük bir beli var. Onu çok seksi bulmak istemediğim için zor yutkunuyorum ama *kahretsin*. Rachel kıyafetler içinde güzel görünüyor. Çıplak bir fantezi gibi görünüyor.

"Ben iyiyim," diye fısıldıyor. "Başım dönüyor... Bir dakikaya ihtiyacım var."

Göğsümde bir rahatlama hissediyorum ve havluyu ön tarafına, çenesine kadar yerleştirerek onu poposunun üzerine yatırıyorum.

OceanofPDF.com

Rachel

I Çıplağım.

Duşun zemininde çırılçıplak oturuyorum, Zane Bradford önümde diz çökmüş, sırılsıklam ve öfkeli bir tanrı gibi görünüyor.

Ateşli ve seksi, kızgın bir tanrı.

Neyse ki sırılsıklam bir havlu vücudumu örtüyor, onun koyduğu bir havlu. Aşağılanamayacak kadar başım dönüyor... *henüz*.

Koyu kahverengi saçları kare çenesinin etrafında ıslak, neredeyse siyah görünüyor ve soluk mavi gözleri çok yoğun. Eli yanağıma dokunuyor ve gözlerim kaslı sağ kolunu kaplayan kolundaki mürekkep çizgilerini takip ediyor.

En göze çarpanı taijitu veya yin-yang sembolü dövmesi, ancak bu geleneksel kavisli olan değil. Siyah ve beyaz çizgileri olan bir dövme. *Taijitu doğadaki iki karşıt gücü sembolize eder*.

"Rachel?" Dudaklarıma bir bardak portakal suyu uzatıyor. "İç şunu."

Damarlarımda kan dolaşıyor. Uzuvlarımda güm güm gümlediğini hissedebiliyorum ve ne biliyorum. Bir aşağı bir yukarı koşuyorduk.

Bütün gün merdivenlerden indim, kamyonu boşalttım ve kahvaltıda sadece bir parça tost yedim.

Sıcak duşun içinde dururken ellerim titremeye başladı ama Zane'i bekletmek istemedim. Bensiz gitmesinden gerçekten korkuyordum.

Yavaşça göz kırparak, daha dik oturmaya çalışırken bir kolumu belime sarıyorum. En azından su kesikti ve Edward kapıda bana bakmıyordu.

"Eğer iyiysen, odama geri döneceğim." Kardeşim heyecanla pek başa çıkamaz.

"Şeker hastası mısın?" Zane'in sesinde öfkeyle karışık bir endişe var.

"Hipoglisemik. Yeterince kahvaltı etmedim ve tüm o koşuşturma Sonra da duşun sıcaklığı kan şekerimi düşürmüş olmalı."

Meyve suyundan biraz daha yudumladım. Yardımı oldu ama şimdi midem bulanıyor. Midem bulanıyor ve keşke dikkatim bu kadar dağılmasaydı diyorum.

"Yapmalıydım..." Sesim kesiliyor ve başımı sallıyorum.

Komodinin üstünden üzümlü bir Jolly Rancher almalıydım. İhtiyacım olan tek şey biraz şekerdi.

"Başını çarptığını sanmıyorum." Zane çenemi parmağıyla başparmağı arasında tutarak gözlerimi ona çevirmeye zorluyor. "Göz bebeklerin büyümemiş."

"Kafamı çarpmadım." Hatırladığım son şey, dizlerim büküldüğünde RuPaul ile birlikte şarkı söylediğimdi. "O bar orada olduğu için şanslıyım."

Duşun kenarındaki gümüş çubuğa başımı sallıyorum ve dudakları geriliyor. "Eve geldiğimde kurduk."

Doğru. Sakatlandıktan sonra buraya döndüğünde takacaklardı - bir süre bacağına ağırlık veremeyecekti.

Buraya geldikten kısa bir süre sonra, huysuz tavrını anlamak için YouTube'da vuruşun video tekrarını izledim. Sahte bir gol atmaya çalıştığına dair hikayeyi duymuştum ama videoda gördüğüm şeyi beklemiyordum.

Sola döndü ve buzdolabı büyüklüğünde bir yan hakem üzerine öyle sert indi ki, bir an için ayağa kalkamayacakmış gibi göründü. Aslında yüksek sesle nefes aldım ve kalbim karnıma düştü. Kurtulduğunu bilsem de, bu dehşet vericiydi ve attığı acı çılgınlığı gözlerimi yaşarttı.

Ayağı o kadar kötü kırılmış ki hala yürüebildiği için şanslı. Profesyonel golcülük kariyerini sona erdirdi ve onu buraya geri gönderdi.

partiler, yanıp sönen ışıklar ve ünlüler.

Anlaşılr bir şekilde, kapalı ve mesafeli, değil mi? Yine de arkadaş olmak istiyorum. Birlikte çalışıyoruz ve şimdi koridorun tam karşısında olduğumuz için oda arkadaşları sayılırız.

Vücudumu daha fazla örtmek için havluyu hareket ettiriyorum. "Teşekkür ederim... bana yardım ettiğin için."

Ayağa kalkıyor ve dolaptan yeni bir havlu alıp kurulanıyor. "Evimizde misafirsin."

Bu, onun nezaket eyleminin tüm sıcaklığını emen sert bir cevap, ama olumsuzluğun üstesinden gelmek için pozitif meditasyonlar yapıyorum.

Ona tarafsız bir gülümseme veriyorum. "Yine de iyi bir şey yaptın."

Bana baktı. "Tekrar olması ihtimaline karşı yalnız kalmamalısın."

"Nasıl idare edeceğimi biliyorum. Sadece dikkatim dağılmıştı." Hâlâ yerde oturmuş, bardağı tutuyorum.

Onun tarafından demiyorum, çünkü Zane Bradford dikkatimi dağıtmıyor. Beni işe bıraksın diye acele etmeye çalışıyordum. Hepsi bu.

"Şimdi iyi misin?" Bana sert bir bakış atıyor ve boğazım düğümleniyor.

"Ben iyiyim. İnan bana, uzun zamandır bununla uğraşıyorum." Zane'in dudakları bir şey söyleyecekmiş gibi geriliyor. Bunun yerine sadece başını sallıyor. Başını sallamak onun her şeye verdiği yanıt gibi görünüyor.

"Bugün işe gidecek misin?"

"Evet!" Ayağa kalkmak için barı tutuyorum, sonra ona vajinamın tam görüntüsünü vermek üzere olduğumu fark edince duruyorum. "Bana beş dakika verirsen, giyinip gitmeye hazır olacağım."

"Bu ıslak kıyafetleri değiştirmem lazım, o yüzden on tane al." "Bu durumda, biraz dudak parlaticısı süreceğim."

Başını sallar. "Bayan Gina kör, o yüzden fark etmez."

Dudaklarım bükülüyor ve ortamı yumuşatmaya çalışıyorum. "Bayan Gina için olduğunu kim söyledi?"

Ses tonu sabırsızlaşıyor. "Ayakta durabiliyor musun?" "Sen buradayken değil."

Yeni bir sıkıntı tutamı çekici yüz hatlarını sıkılaştırıyor. "Yardıma ihtiyacın olursa koridorun tam karşındayım."

O gitti, ben de meyve suyumu bitirdim. Adet görmeye başladığımda düşük kan şekeri sorunu yaşamaya başladım, ancak bunu yönetmeyi öğrendim. Bunun oldukça utanıyorum, ama her şey benim üzerime düşüyor.

Geçen hafta, kardeşime bakma sürprizinden nerede yaşayacağımız sorusuna kadar pek çok şey yaşandı.

Yine de daha sorumlu davranmalıyım. Edward'ın kendime dikkat etmeme ihtiyacı var ve ihtiyacım olan son şey Zane Bradford'dan ders almak.

Havluyu sıkıp düşün içindeki kancaya astıktan sonra dolaptan kuru bir havlu . Yaptığım bu dağınıklığa yardımcı olması için bir yük çamaşır yıkamam gerekecek. Saçlarım ıslak ve her yer su içinde.

Bir dakikamı ayırarak, giyinmek için koridora fırlamadan önce her şeyi temizliyorum, nemli saçlarımı başımın iki yanında iki örgüyle sabitliyorum. Taytımı ve büyük boy, açık yeşil bir sweatshirt giyiyorum, sonra çantamı alıp Edward'a beni takip etmesini işaret ediyorum.

"Bugün 'kardeşini işe götür' günü." Kaşları çatılıyor ve şifonyerin üzerindeki Kindle'ı gösteriyorum. "Onu da getir ki okuyacak bir şeyin olsun. Telefonun sende kalsın, ben sana yapacak yapıcı bir şeyler bulurum."

On iki yaşında, iki değil ve ben gün içinde çalışırken sessizce oturabiliyor. Bunu bir süredir yapıyor, onu okuldan almak zorunda kaldığımdan beri, ki bu tam bir saçmalıktı.

Onun gibi çocukların kaynaştırılmasından bahsediyorlar ama zorbalığa uğrar ve karşılık verirse ilaç kullanması konusunda ısrar ediyorlar. Edward okulda hiç sorun yaşamadı ama yeni öğretmeni için bunun bir önemi yoktu. O "lider" sadece kardeşimin sınıftaki diğer çocuklar gibi davranmasını önemsiyordu.

Parmaklarımı alnımda gezdirirken boğazımdaki yumruyu yutuyorum. Ağustos ayında Bayan Gina ile çalışmaya başlamam gerekiyordu ama onun yerleşmesi her şeyi geciktirdi.

Büyükannem sonunda buraya gelmemi ve hayatıma devam etmemi söyledi ama kavga çıkınca geri dönüp onu almak zorunda kaldım. Büyükannemizin iyi bir kalbi var ama eski kafalı. Onu ilaçla tedavi etmek ya da bir grup evine yerleştirmek zorunda kalacağını söylemek için aradığında paniğe kapıldım ve Birmingham'a geri döndüm.

Artık tüm geleceğimiz belirsiz.

Bayan Gina'nın hemşiresi olarak bu işi kabul ettiğimde, gerçekten de hayatımın sonunda iyiye doğru gittiğini hissettim. Güzel bir körfeze bakan kayalıklardaki bir malikanede kendi odam vardı. Hiç talepkâr olmayan ve bana istediğim kadar boş zaman veren tatlı, yaşlı ve kör bir kadına bakıyordum.

Her şey harika gidiyordu - eğer bana bir kez bakıp, daha sonra bu işi yapmaya karar veren süper seksi ve huysuz tamirci Zane Bradford'u saymazsanız

arkadaştan çok düşman. Ona ihtiyacım yoktu; küçük kız kardeşi Dylan ve onun çılgın aile restoranı Cooters & Shooters'ın çalışanlarıyla arkadaş oldum.

Dylan kardeşine hiç benzemiyor. Edward'a ne olduğunu öğrendiğinde, burada ailesinin evinde kalmamız için ısrar etti. Hatta onu buradaki okula kaydettirmeme yardım etmeyi bile teklif etti - eğer kararım buysa.

Merdivenlerden aceleyle inip Zane'in ayaklarını iş botlarının içine soktuğu yere gidiyoruz. Koyu renk saçları hâlâ nemli ama üzerinde kot pantolon, gri bir tişört ve kolları kıvrılmış ekose pazen bir tişörtten oluşan üniforması var. Yanaklarında koyu renk bir kırısklık var ve bazen ağzımın suyunu akıtmak için bir beyzbol şapkası takıyor.

Doğruldu, kalbi durduran mavi gözleri bir saniyeliğine bana sabitlendi. Çenesini kaldırıyor ve kapıdan çıkıyor. Nefes nefese onu takip ediyorum.

Körfez boyunca kuzeye doğru ilerlerken rüzgar etrafımızda gürültüyle esiyor. Tahmin etmem gerekirse, yolcularıyla sohbet etmek gibi şeyler yapmak zorunda kalmamak için cipinin kapılarını kapalı tuttuğunu söyleyebilirim.

Edward arka koltukta, eşofmanının kapüşonunu tüylü, sarışın kafasının üzerine çekmiş. İpler boynunun altından sıkıca bağlanmış, böylece neredeyse bir koza oluşturuyor. Rüzgârdan hoşlanmadığına eminim ama Tanrı onu korusun, bu gezegende geçirdiği on iki yıl boyunca pek çok şeyle başa çıkmayı öğrenmiş.

Nihayet eve vardığımızda, Zane tek kelime etmeden araçtan iniyor. Çantasını almak için cipin arkasına uzanıyor ama durmadan önce fazla uzaklaşmıyor. Kas spazmlarını gizlemek için çok uğraşıyor ama ben spor hekimliği ve fizik tedavi eğitimi aldım.

"Masaj teklifim hâlâ geçerli." Sırt çantamı almak ve kardeşimin cipten inmesine yardım etmek için koltuğumun arkasına uzanıyorum. "Yaralandığın videoyu gördüm ve eminim kalçada ve belinde hâlâ travma vardır."

"Hayır, teşekkürler." Düz bir cevap ve ben de alaycı bir zeytin dalı denemeye karar verdim. "Beni çıplak gördüğüne göre benim de seni çıplak görmem adil olur. çıplak."

Sesi sertleşiyor. "*Seni çıplak görmedim.* Başka seçeneğim yoktu."

"Yani bakmadın mı?" Tek gözümü kısarak ona bakıyorum. "Sana inanmıyorum."

Kare çenesi çekici bir şekilde esniyor ve kara kaşları aşağı iniyor. "Baban Jayden Wells mi?"

Vay canına. Bu geri dönüşü beklemiyordum. Babamın adını duyunca midem bulandı. Bir tokat gibi ve çenem refleks olarak geri çekiliyor.

"Neden... ne?"

"Odanızda babamın resmini görmüş." Edward'ın sessiz sesi omzumun arkasından geliyor.

Kahretsin. Büyükanнем Jayden'in resmini eşyalarımın arasına koymuştu ve ben de onu bir çekmeceye mi koyacağıma yoksa çöpe mi atacağıma karar vermeye çalışıyordum. İkinci seçeneği tercih ediyorum.

Omuzlarımı dikleştirip çenemi kaldırıyorum. "Onu tanıyor musun?"

Zane'in gözleri parlıyor. Burun deliklerinden duman çıksa şaşırmazdım. "*Baban*, birlikte açmayı planladıkları restoranın peşinatını babamdan aldığıında ben daha çocuktum. Kontrattan çekildi ve ailemi zor durumda bıraktı."

Boğazım düğümleniyor ve utancım kulaklarımın arkasına kadar yükseliyor. Babamın bencil davranışlarına oldukça aşınayım ve neden olduğu her türlü acı için suçlanmaması için narsistik bir nedeni olduğuna eminim. Evet, çöp.

"Eğer bir fark yaratacaksa, kendi ailesine de daha iyi davranmıyor. Kendimi ondan uzak için çok çalıştım ve şimdi burada olduğumuza göre, kendi planımı yapmayı planlıyorum-"

"Planlarınla ya da neden burada olduğunla ilgilenmiyorum." Zane'in çenesi geriliyor ve boynumdaki utanç göğsüme doğru ilerliyor. "Sen evin kendi tarafında kal, ben de kendi tarafımda kalacağım."

Dudaklarım gerildi. Babama hiç söylemek istesem de, bana hak etmediğim bir etiket yapıştırması hoşuma gitmiyor. Benim hakkımda hiçbir şey bilmiyor ve ben de bunu kesin bir dille ifade etmeye hazırım.

Ona önyargılı bir pislik olduğunu söylemeye hazırlanıyorum ama Edward arkamda sallanıyor ve usulca "Parçacık Adam "ı mırıldanıyor. Gerginliğe ya da yüksek sesle konuşmaya iyi tepki vermiyor ve şimdilik buna izin vermek zorundayım.

Ben de kavgaya etme isteğimi bastırarak yere baktım ve sadece "Anlaşıldı" dedim.

Zane uzaklaşıyor ve gözlerim geniş omuzlarından güçlü sırtına, o kot pantolonun içindeki mükemmel kalçasına kayıyor. Daha önce hiç erkek model olabilecek bir rakibim olmamıştı.

Babam benim için pek çok şeyi mahvetti, ama beni bu güzel yere kadar takip etmesini beklemiyordum.

kendi hayatını.

Şimdi en başa döndüm ve şu anda biraz drag queen müziğine ihtiyacım var.



"Bu kadar ani ayrılmak zorunda kaldığım için özür dilerim." Bayan Gina'nın kahverengi kaşmir eşarbını sandalyenin arkasından kaldırıp omuzlarına örtüyorum.

Yumuşak beyaz bir pantolon ve bol, uzun kollu bir gömlek giyiyor. Elinde sarkık, bej renkli kanvas bir şapka var. Onu kaldırıyor ve kafasına geçiriyor.

"Özür dilemene gerek yok. Önce aile. Yine de senin için endişelendim. Umarım her şey yolundadır."

Omuzlarım düşüyor, neyse ki o bunu göremiyor. "Hayatın sana istediğin her şeyi verip sonra da hepsini bir anda geri alması için bir mantraya ihtiyacım var."

"Kız kardeşim mantraları sever." Edward arkamdan sesleniyor ve yaşlı kadının kaşları havaya kalkıyor.

"Kimsiniz?" Ona bakacakmış gibi öne doğru eğiliyor ve düz, gri saçları çenesinin üzerine düşüyor.

"Bayan Gina, küçük kardeşim Edward'la tanışın. On iki yaşında." Elimi aralarında gezdiriyorum, sadece Edward'ın iyiliği için olsa bile.

"Merhaba, Edward!" Gülümsemesi ışıltıyor ve ufka doğru bakarken mavi gözleri kırışıyor.

Kardeşim dönüp arkasına bakıyor, kafası karışmış bir halde. "Sen neye bakıyorsun?"

"Bayan Gina kör, Edward." Sesim alçak çıkıyor ama bu onu sadece güldürüyor.

"Bana alıracaksın!" Elini uzatıyor, o kadar kısa bir süre sıkıyor ki, sayıldığından emin değilim. "Sizinle tanıştığıma memnun oldum. Çok kişilikli olduğunuzu duydum."

"Öyle mi?" Kafam karışmış bir şekilde ondan ona bakıyorum. "Sana Edward'dan kim bahsetti?"

"Dylan geçen hafta buradaydı. Eddie Nashville adında bir erkek kardeşin olduğunu ve oldukça karakterli biri olduğunu söyledi." Sesi sıcak ve samimi.

Yine de ensemde bir sıcaklık hissediyorum. "Oh."

"Bu benim sahne adım." Edward bunu herkesin bir sahne adı varmış gibi söylüyor,

Duh. "Henüz hiçbir şeyle ünlü değilim ama bunu kullanacağım."

"Hoşuma gitti ve yaklaşımını beğendim." Yavaşça ayağa kalkıyor. "Hazırlıklı olmak iyidir ve Eddie Nashville'in bir tarzı var. Bana *Paranın Rengi* filmindeki Paul Newman'ı hatırlatıyor."

"Kim olduğunu bilmiyorum."

"Senin için bir işim var, Eddie." Yaşlı kadın elini Eddie'nin koluna koyuyor ve sanki onu sıkıştırmaması gerektiğini biliyormuş gibi kısa bir süre okşuyor.

"Tamam." çekilmiyor.

Aslında Bayan G'nin yanında rahat görünüyor ki bunun onun süper gücü olduğunu öğrendim. Onun yanında beş dakikadan az kalınca herkes rahatlıyor.

"Kedim Sky son birkaç haftadır güvertemin altında yaşıyor. Sanırım orada yavruları var." İkiisi birlikte yavaşça verandaya açılan süslü cam kapılara doğru yürüyorlar. "Tabii ki göremiyorum, bu yüzden yardımınıza ihtiyacım var. Kontrol eder misiniz ve eğer varsa, benim için onları sayın ve hiçbirinin yaralanmadığından emin olun. Veterineri aradığımda ona ne söyleyeceğimi bilmek istiyorum."

"Bir anne kedi yavrularıyla ilgilenir." Edward'ın ses tonu kesin, sanki durumu çoktan incelemiş gibi. "İnsanlar yavru kedileri kurtardıklarını sanırlar ama aslında bakımlı ve sağlıklıysa onları annelerinden almak daha kötüdür."

"Onları ayırmak istemiyorum. Sadece aşılarını olduklarından emin olmak istiyorum." Daha yakına eğiliyor. "Sky'yı da tedavi ettirmek istiyorum. Bu onun bir yıl içindeki ikinci yavrusu ve sonunculara zar zor yuva bulabildik."

"Erkek bir kediye kısırlaştırmak, dişi bir kediye kısırlaştırmaktan çok daha az travmatiktir."

Kardeşimin bu bilgileri nereden aldığını bilmiyorum ama genelde haklıdır.

"Katılıyorum." Bayan Gina başını sallıyor. "Ancak, söz konusu erkek kedinin kim ya da nerede olduğunu bilmiyorum ve bunu durdurmak zorundayız."

Edward'ın dudakları büzüldü. "Sorununuzu anlıyorum. Ne bulursam sana haber veririm."

"Teşekkür ederim, Eddie. Evime harika bir katkı sağlayacağını şimdiden söyleyebilirim!"

O havalanıyor ve Bayan Gina ince elini bana doğru uzatıyor. "Rachel, kardeşin çok sevimli. Birlikte çok eğleniyor olmalısınız."

Neredeyse gülecektim. "Hiç bu şekilde düşünmemiştim."

"Şaka yapıyorsun! Neden olmasın? O çok zeki!"

Elini tutarak Fransız kapılarından onunla birlikte, iki armut ağacının devasa, serulean mavisi seramik saksılarda durduğu ve pembe begonvillerin ferforje bir bankın arkasına dikilmiş bir kemerin üzerinde kıvrımlı sarmaşıklar halinde büyüdüğü arka verandaya doğru yürüyorum.

Verandası, kaldırım taşı yolları arasında kare yataklarla tertemiz bir şekilde düzenlenmiş. Hatta masaj terapi masam için, mahremiyet için tam boy bej keten perdelerle tamamlanmış, yükseltilmiş, ahşap bir platform inşa ettirdi.

Her şey çok zarif ve güzel ama o bunların hiçbirini göremiyor.

"Sanırım doğduğundan beri tüm zamanımı ona nasıl bakacağımı bulmaya çalışarak geçirdim. *Eğlence* hiçbir zaman denklemin bir parçası olmadı."

Yaşlı kadının kaşları çatılıyor ve endişeli sesi derinleşiyor. "Çocuk bakımı annenizin halletmesi gereken bir şey değil mi?"

Dudaklarımın kenarında hüzünlü bir yarım gülümseme beliriyor.

"olmalıydı." Bayan Gina elimi tutuyor. "Bana neler olduğunu anlat."

Kısa bir kahkaha atıyorum, dünyada başka biri olsaydı bu sorunun ne kadar rahatsız edici olabileceğini düşünüyorum. Bu haliyle...

"Asla başka bir çocuk istemedi. Babam ısrar etti ve Edward'ın erkek olduğunu öğrenince kafayı taktı." Dudaklarım gerildi. "Sonra Edward'a teşhis konulduğunda ilgisini kaybetti. Geriye ben kaldım."

Bayan Gina yürümeyi bırakıp beni kucaklamak için dönüyor ve birkaç saniye boyunca beni vücuduna yakın tutuyor. "Tanrım, Rachel. Bu uzun zamandır duyduğum en üzücü şey."

Hafızam bebek Edward'ın beşiğinde yatıp sessizce ağlamasına ve kimsenin onu kontrol etmemesine geri dönüyor. On altı yaşımıdayken duvarlarımda en sevdiğim erkek gruplarının posterlerinin asılı olduğunu, YouTube videoları izlerken makyaj yaptığımı ve sonunda odasına gidip onu kucağıma alıp kendi odama taşıyana kadar onun yaygaralarını duyduğumu hatırlıyorum.

"Aslında bebekken oldukça kolaydı." Asmadaki pembe begonvil çiçeklerinden birini kaldırıp parmaklarımın arasında çeviriyorum. "Arabam, erkek arkadaşım ya da yapacak başka bir şeyim yoktu, bu yüzden onu kucağıma alır, altını değiştirir ya da biberonunu verirdim."

"Sen sıcak bir ruhsun." Bayan Gina kolumu tutuyor ve tekrar yürüyoruz. "Burada olduğun için çok şanslıyım."

"Bunu göreceğiz, sanırım. Artık fazladan bir yüküm var." "Bir kardeş pek de yük sayılmaz. Daha çok beklenmedik bir hediye gibi."

Ne kadar beklenmedik olduğu hakkında hiçbir fikri yok. "Yani, beklediğiniz gibi olmadığını biliyorum."

"Bu , yapabileceğim en iyi şeyin esnek kalmak olduğunu öğrendim - böylece kırılmayacağım." Elimi okşadı. "Bradford'ların evinde mi kalıyorsun? Dylan'a, işler çok kalabalıklaşırse o ve yakışıklı Logan'ın gelip geceyi buradaki bungalovda geçirebileceklerini söyledim. Geceleri etrafta arkadaşlarımla olmasını seviyorum."

"Anlaşmamızın bu kısmını yerine getiremediğim için üzgünüm. İnan bana, burada seninle kalabilmeyi gerçekten çok isterdim."

"Merak etmeyin. Bunu defalarca gördüm; hayat her zaman insanları olması gerektiği gibi bir araya getirir. Her şey yoluna girecek. Göreceksin."

Dudaklarım seğiriyor ve omuz silkiyorum. "Umarım haklısındır."

"Esneklikten bahsetmişken, sanırım bir yoga dersim var?"

"Evet, öyle." Elini tutup onu körfeze bakan açık alana götürüyorum.

Sonraki bir saati akışlar arasında hareket ederek, denge ve esneklik üzerinde çalışarak geçiriyoruz. Nefes almaya ve hafif çekirdek çalışmasına odaklanan rahatlatıcı bir ders. Ellerimiz dua pozunda lotus pozisyonunda oturarak bitiriyoruz.

Kardeşim yaklaşırken sessizce "*Namaste*," diyorum.

"Beş yavru kediniz var, ikisi saf siyah, ikisi smokin ve bir de bu," diye anons ediyor Edward, oturduğumuz yere doğru yürürken. "Rus Mavis'i'ne benziyor ama kafası Chartreux şeklinde. Gerçi Sky Siyam, o yüzden Rus Mavis'i olması daha muhtemel."

Edward onun ellerine tüylü gri bir kedi yavrusu koyuyor ve Bayan Gina sevecen bir kakhaha atıyor. "Şikayet etmeyi sevmem ama Rus Mavis'i bir kedi yavrusu görmek isterdim. Onu bana tarif et, Eddie!"

Kardeşimin yüz ifadesi sanki o bir kraliçe ve kendisi de onun sadık tebaasıymış gibi ciddi. "Saf gri ve kalın kürkünü hissedebilirsiniz, neredeyse bir post gibi. Kuyruğunda hayalet halkalar var ve ışık ona vurduğunda gümüş bir halesi varmış gibi görünüyor."

"Aman Tanrım!" Bayan Gina'nın gözleri büyüdü. "Kulağa büyülu geliyor." Çenem yere düştü. "Bütün bu kedi gerçeklerini nereden biliyorsun?"

"PetMD'nin kapsamlı bir çevrimiçi veritabanı var." Edward'ın kaşları çatıldı. "Sky için bir kap mama ve bolca su koydum, çünkü hepsi hâlâ emziriyor. Hiçbir yerde erkek kediye dair bir işaret görmedim."

"Şüphesiz en iyi hayatını yaşıyor." Sesindeki mizah dokunuşunu kaçırmadım. "Çok iyi iş çıkardın Eddie. Eastern Shore Hayvan Kliniği'nden Dr. Moore'u arayacağım ve tüm keşfettiklerini ona bildireceğim."

"Anne çok arkadaş canlısı."

"Evet, Sky iyi bir anne. Yavruları büyüyünce iyi birer kedi oluyor. Belki Dylan da bir tane ister, ne Rachel? Fareleri restorandan uzak tutabilir."

Sanırım Sky'ın bizimkinden daha iyi bir anne gibi görünmesine sinirleniyorum ama bu kısmı yüksek sesle söylemiyorum. "Ona sorarım."

"İyi misin?"

Kör bile olsa Bayan Gina'nın gözünden bir şey kaçırmak imkânsız, bu yüzden ses tonuma zorla bir gülümseme yerleştiriyorum. "Elbette! Ne dediğini size bildiririm."

Hepimiz işimizi bitirip cipe bindiğimizde saat beşti. Zane'in bugün ne yaptığı hakkında hiçbir fikrim yok ve dürüst olmak gerekirse, bu sabah duşta bana yardım ettiği için ona ne kadar minnettar olsam da, bizimle o şekilde konuştuğu için ona hala kızgınım.

Bayan Gina bizimle birlikte araba yolunun kenarına kadar yürüyor ve Edward bizden önce cipe giderken ben ona sarılıyorum.

"Seranın kırık penceresini tamir ettim, yarın da asansöre bir göz atacağım." Zane elini cebine atıyor ve yere bakıyor, beni beklerken yüzünü kızgınlık kaplıyor.

Gözlerim kısılıyor ve kardeşimin arka koltukta oturduğu, kapüşonunu kafasına ve kulaklarına geçirdiği ve iplerini hazırlık yapar gibi çenesinin altına çektiği yere bakıyorum.

Ses tonumun onu üzmeyeceği kadar uzaktayız ve onu durdurmak için elimi Zane'in koluna koyuyorum.

"Bu sabah söyleyeceğini söyledin. Şimdi benim de sana söyleyeceklerim var."

Dönüyor, bana bakarken ellerini kalçalarına koyuyor ve gri tişörtünü geniş göğsü boyunca çekici bir şekilde geriyor. "Devam et."

Kaşları düşer ve kare şeklindeki çenesindeki kıllar kaslarının birlikte hareket eder. Ne kadar yakışıklı olduğu önemli değil. Bu sefer dikkatim dağılmayacak.

"Hayatımın ilk yarısını acımasız ve öngörülemez bir adamla geçirdim ve bir dakikasını daha aynı şekilde geçirmeyeceğim."

Alçak sesi hırçın. "Kimse senden bunu istemiyor."

"Artık kendi hayatımı kuruyorum ve ben . Anladın mı?"

Sadece başını sallıyor, ama bu benim için yeterli.

Çenemi kaldırarak ayağımın ucunda dönüyorum ve doğruca cipe doğru yürüyüp arkama bakmadan biniyorum. Botlarının çakıllar üzerinde çıkardığı çıtırtıları duyuyorum ve cipin yolcu tarafına bakıyorum.

İlk kez kapıların kapalı olmasına da aynı derecede seviniyorum çünkü duymak istediğim son şey onun sesi.

O motoru çalıştırmadan önce duyduğum şey, Bayan Gina'nın keyifli kahkahası.

OceanofPDF.com

Zane

Rachel Wells kendi başına bir kadın.
Elim omzunda, uzun, kahverengi bir atın yanında yürüyorum. Genç bir çocuk dimdik oturmuş, eyerin üzerinde sessizce stadyumun etrafında dönüyoruz.

Atın kasları parlak siyah-kahverengi kürkünün altında dalgalanıyor ve cılız bacakları bir pistte yarışmak için eğitilmiş gibi pratik adımlarla kalkıyor.

Zihnim, sarı saçları iki örgü halinde, kazağı bir omzundan ve yeşil gözleri kızgın bir peri gibi meydan okurcasına parlayarak Bayan Gina'nın garaj yolunda duran Rachel'a geri dönüyor.

Jayden Wells'in kızı.

Bilmem gereken tek şey bu.

Gözlerinin ne kadar parladığı ya da Bayan Gina'ya ne kadar yardım ettiği önemli değil. Ya da vücudunun ne kadar seksi olduğu, o göğüsler, dar bel, çıplak am... *kahretsinsin*.

Boğazımı temizliyorum, atı çevirirken kot pantolonumu hızla düzeltiyorum.

Bu görüntüyü zihnimden uzak tutmak için savaştım. Tanrı aşkına, bir sorunu vardı. Tahrik olduğum için cehenneme mi gideceğim? Nihayetinde

O iyiydi, ve eğer o lanet bir orta sayfa ise yardım edemem.

Ayrıca babasının yalancı, iki yüzlü, güvenilir bir pislik olmasına da engel olamıyorum.

Annem ve babamla birlikte arka verandamızda oturur, körfeze bakar ve teneke çatılı ve etrafı çevrili verandalı eski evi bir restorana dönüştürmek için büyük planlar yapardı. Ben sadece yedi yaşındaydım ama babam bu ismi önerdiğinde onun kahkahalarla güldüğünü hâlâ duyabiliyorum.

Hayalet gibi görüne kadar uzun bir süre onların arkadaşı gibi göründü.

"Merhaba yakışıklı. Yüzünde ciddi bir ifade var." Sandra atın diğer tarafında bize katılıyor ve elini onun yanına koyuyor. "Günaydın, Mark."

"Günaydın, Bayan Hightower." Çocuğun sesi tiz, düşmenin eşiğinde ve gözleri atın yelesinden ayrılmıyor.

"Aklında bir şey mi var?" Sandra atın sırtından bana bakıyor. "Ben iyiyim." İhtiyacım olan son şey Sandra ve Gloria'nın işime karışması.

"Sadece günümü planlıyorum."

Çocuk nefes nefese atın adımlarını sayarken dönüşü yapıp ahırlara doğru yola koyuluyoruz.

Sakatlığımdan sonra geri döndüğümde burada çalışmaya başladım. Terapist, konuşma terapisini can sıkıcı bulduğum için duygularımı işlememe yardımcı olacağını söyledi. Olanları tekrar anlatmaktan hoşlanmıyordum. Yeni sevmeye başladığım futbol kariyerimi kaybetmekten bahsetmek hoşuma gitmiyordu.

Zaman geçti ve rahatlayabildim. Koltuk değneklerini bırakıp daha rahat hareket edebildiğimde ne kadar yol kat ettiğimi gördüm ve Gloria'ya ekstra yardıma ihtiyacı olup olmadığını sordum.

Atla terapi çocuklarını seviyorum. Onların soğukkanlı tavırları ya da duygularını nasıl gösterecekleri konusundaki kafa karışıklıkları umurunda değil. Palavracı olmamalarını seviyorum. Gerçekten ne düşündüklerini söylemekten korkmayan açık sözlüler.

Onların yanında arkanızı kollamak zorunda değilsiniz. Ne düşünüyorlarsa doğrudan ağızlarından çıkıyor - en azından son derece işlevsel olanlar. Benimle çalışanlar.

Ahıra geri döndük ve Sandra çocuğun atın sırtından inmesine yardım ederken gözlerini kısarak bana bakıyor. "Bizi bırakmayı düşünmüyorsun, değil mi?"

Başka bir öğrenci Mark'ın hemen arkasında. Onu kapıya doğru götürüyor, kolunu kapıya dayayarak duraklıyor ve cevabımı bekliyor.

"Aslında tam tersi. Buraya uygun olabilecek bir çocuğum var. Spektrumda olduğundan oldukça eminim ama hafif. Bana yardımcı olabilir.

etrafta değil."

Başını sallayarak dudaklarını uzatıyor. "Bu tür kararlar Gloria'ya kalmış ama onunla konuşabiliriz."

Yere bakıyorum, bir elimi ensemdede gezdiriyorum ve bu çocuk için neden bu kadar uğraştığımı merak ediyorum. Edward neden Rachel'dan farklı?

"İstersen bu akşam restorana gel. Kız kardeşi Rachel ile birlikte orada olacak."

"Bayan Gina ile çalışan yeni kız bu mu?" Sesi yükseliyor. "Çok tatlı olduğunu duydum."

"Bilemem." Kütük kayışı kontrol etmek için atın ortasına geçiyorum.

"Ama onu her gün işte görüyorsun, değil mi? Yoga eğitmeni olduğunu duydum." Sesi komplocu bir hal alıyor. "Yoga eğitmenleri anladığım kadarıyla *çok* esnekler."

Yakamın etrafındaki ısı yükseliyor - çünkü sinirliyim, hatta muhtemelen kızgıyım. "O evin kendi tarafında kalıyor, ben de kendi tarafımda."

Sesim istediğimden daha keskin, ama Sandra caymıyor. Kaşları kalkıyor ve ben onu göremesem bile sırtıttığını hissedebiliyorum. "Tamam, tamam. Gloria kasabaya gelmek ister mi bir bakayım. Belki ikinizle de o eski Coot-Shoot'ta görüşürüz."

Ahırdan çıkmadan önce atı okşuyorum. "Sonra görüşürüz."

Nefesinin altında aşırı tepkilerle ilgili bir şeyler mırıldanıyor ama ben durmuyorum.

Perşembe günü, ahırdan doğruca Logan'ın satın aldığı ve bir spor radyosu merkezine dönüştürdüğü küçük, eski hava durumu istasyonuna gidiyorum. Radyoyu hızlandırmak için uzun saatler harcıyor ve Perşembe günleri ikimiz her haftanın önemli maçlarını tartıştığımız bir program yapıyoruz.

Bazı günler röportajlar yapıyoruz, bugün de Hendrix ve Garrett ile Zoom üzerinden sohbet ediyoruz. Her zaman doksandakikalık bir programda kullanabileceğimizden daha fazla içerikle sonuçlanıyor.

Küçük, beyaz boyalı, cüruf taşlı binaya girerken, Sandra'yla olan etkileşimim yüzünden hâlâ sinirliyim. Edward konusunu Rachel'ın esnekliğini tartışmak için açmamıştım. Aslında, Pazartesi günkü konuşmamızdan beri onu hiç düşünmemek için elimden geleni yaptım.

Sinir bozucu derecede zor oldu.

Bazen bana baktığında boynu ve göğsü pembeleşiyor. Neden olduğundan emin değilim, çünkü karşı durmaktan hiç korkmuyor.

etkileşime girmeye zorlandım. Kazadan sonra geri plana attığım şeyler hakkında düşünmemi sağlıyor.

Cildinin ne kadar yumuşak olduğu ve Bayan Gina'nın evine giderken cipin açık kapısından sızan sabah güneşinin yanaklarını kadife gibi göstermesi gibi şeyler. Boğazım düğümleniyor ve burnumu onun çenesi boyunca kaydırmayı, temiz hanımeli kokusunu, ortak banyomuzda bıraktığı vücut yıkama suyunu içime çekmeyi düşünüyorum.

Onu kurtarmak için kapıdan içeri daldığımdan beri, gözlerimi onun suyla kayganlaşmış yumuşak, dolgun göğüslerinden ayırdığımdan beri zihnimde bir savaş vardı.

Alçak bir hırıltı çıkararak bu düşüncelerle savaşıyorum. O hastaydı ve ben onun mükemmel göğüslerini düşündüğüm için hasta bir piçim. Kahretsin, ama gerçekten harika göğüsleri var. İstedğim gibi, son üç gündür evin kendi tarafında kaldı.

-Hem Bayan Gina'da hem de bizim evde. Ben de kendiminkine sadık kaldım. Yine de ne yaptıklarını merak ediyorum.

Dylan hiçbir şeyin farkında değildir ama okullar açılmıştır ve bu da onun lisede bale dersleri vermek, Jack'in altı yaşındaki kızı Kimmie Joy'a yardım etmek, restoranı işletmek ve Logan'a zaman ayırmak arasında gidip geldiği anlamına gelmektedir.

Logan küçük kız kardeşim ve bu istasyon dışında hiçbir şeyi fark etmiyor, ki bu oldukça tipik bir erkek.

Geçen yıl WNFO'yu satın aldığından beri, onu babasının medya imparatorluğundaki en sıcak spor radyo kanalı haline getirmeye çalışıyor.

Kellan Murphy ile hiç tanışmadım ama duyduklarına ve müstakbel kayınbiraderimin davranışlarında gözlemlediklerime göre, memnun edilmesi imkansız bir adam.

Neyse ki babamız bize futbol dünyasında oldukça iyi bağlantılar bıraktı ve Jack Houston'da yıldız oyun kurucuyken geleneği devam ettirdi. Oyununun zirvesindeyken emekli oldu ve şimdi lisede baş antrenör olduğu için, hala ne yaptığıyla ve onun için kimin oynadığıyla ilgilenen bir hayran kitlesi var.

Ne zaman durgun bir gece geçirsek, Jack'i büyük rakamlara ulaşan bir sohbet için her zaman yanımıza çekebiliriz. Logan rekor kıran bir ünle emekli oldu ve ligde oldukça yalnız olmama rağmen, hala ilginç röportaj konuları oluşturan birkaç arkadaşım var.

İçeri girdiğimde Logan kabinde kulaklık takıyordu ve beklememi işaret etti. Klanımıza tam olarak uyum sağladı ve bir gece oturup oyunun geleceği ve nasıl etkilediği hakkında konuştuktan sonra

oyuncular, bu talk show fikrini bulduk. Yayıncılık diploması olduğu için liderliği ona bıraktım.

"Hazır mısın?" Beni küçük stüdyonun kapısında karşılıyor ve omzuma bir tokat atıyor. "Çocuklar beş dakika içinde arayacaklar. Bu sohbetleri kaydedip bir YouTube kanalına koymaya ne dersin? Şu anda pek çok podcast yayıncısı bunu yapıyor ve bu yeni bir izleyici kitlesi ve yeni bir gelir akışı getirebilir."

"Bana uyar." Onu yuvarlak bir masanın üzerinde çok pahalı iki mikrofonun bulunduğu odaya kadar takip ediyorum. "Bunu üretecek birini bulmamız gerekecek."

Ofis koltuklarından birine oturup siyah kulaklığı elime alıyorum. Önümüzdeki duvarda asılı dev televizyonda adamlar bölünmüş bir ekranda görünecek.

"Belki bir stajyer?" Logan kulaklığını alıp boynuna takıyor. "Belki Allie üniversite kredisine ihtiyacı olan liseli bir çocuğu bulmamıza yardım edebilir?"

Allie lisede kütüphaneci. Aynı zamanda bekar bir anne, yazları aile restoranımızda çalışıyor ve Dylan'ın en iyi arkadaşlarından bir diğeri.

"Dare gecesi için genellikle restoranda olur."

Dylan birkaç yıl önce acı biberlere takıntılı hale geldi. Şimdi her Perşembe gecesi, müşterilerin Scoville ölçeğindeki en acı biberlerden birini kullanarak denemeleri için ücretsiz bir "Dare Dish" hazırlıyor. Bu, "acı" temalı dans müziği, ışıklar ve dansla büyük bir parti gecesine dönüştü.

O olmasaydı acı biber hakkında hiçbir şey bilmezdim, ancak tüm ateşli yiyeceklerden uzak duran Logan'ın aksine ben bir hayran oldum.

Televizyon titriyor ve Garrett'ın büyük ekranda görünmesi için kulaklığımı tam zamanında takıyorum.

"Gök Gürültüsü ve Şimşek," diye sesleniyor şakacı bir şekilde, sandalyesinde arkasına yaslanarak. "Nasıl gidiyor?"

Logan'ın top oynarken lakabı Şimşek'ti. Bana nasıl Şimşek dendiğini bilmiyorum ama şovu yapmaya başladığımızdan beri öyle kaldı.

"Bu gece kışını kırbaçlatmaya hazır mısın?" Hendrix ekranda beliriyor ve ağabeyine sataşmaya başlıyor.

Garrett altı-dört boyuyla en iri olanımız ama Hendrix de hızlı bir altı-ayak. Jack ve ben tam ortasındayız. İkimiz de 6-2'yiz. Dylan bir karides ve babamızın ölümünden sonra maçları izlemeyi bıraktı.

Kronik travmatik ensefalopati olduğu kesindi. Hiçbir zaman doğrulanmadı ama tüm belirtiler vardı.

Şimdi de hepimizi emekli etmeye çalışmak için sürekli davul çalıyor. "Bunu kendine söylemeye devam et," diye karşılık veriyor Garrett.

Garrett bir hücum yan hakemidir, bu yüzden Hendrix'le asla aynı anda sahada olmazlar, bu da Dylan'ı çok rahatlatır.

"Ricky Berke bu sezon ortalığı kasıp kavuruyor." Logan'ın yumuşak sesi bizi takip ediyor. "Pirates hücumunun en yeni üyesi olarak nasıl gidiyor?"

Logan emekli olduktan sonra, eski rakibi Logan'ın pozisyonuna transfer oldu ve Garrett ile yakın oynamaya başladı.

"O Logan Murphy değil." Garrett kısa kahverengi saçlarının üzerindeki kasketi düzeltiyor.

Hendrix sandalyesinde sallanırken, "Ona hâlâ Dick dediğinizi duydum," diye gülüyor. "Eminim bu ekip oluşturmak için harikadır."

Mavi gözleri parlıyor ve Garrett omzunun üzerinden bakarak başını sallıyor. Videodaki bu grubu düşünüyorum. Babasının ona verdiği boklara rağmen Logan'ın iyi içgüdüleri var. Zaten zar zor geçiniyor ama bir YouTube kanalı bunu değiştirebilir.

"Olgunlaşması çok şey var." Garrett'ın sesi ciddiydi ve ben ortanca kardeşimi inceledim.

Uzun süre en küçük çocuk olduğu için o muzip, şakacı tavrını hiç kaybetmedi ama artık büyüyor olabileceğini düşünüyorum. Hepimizin geldiği o noktaya geliyor, geleceği ve kaç yılı kaldığını düşünüyor.

Logan, iki kardeşimin durmak bilmeyen sataşmalarına rağmen sohbetimizi maça odaklıyor. Geçen haftanın önemli anlarını tartışıyoruz ve doksan dakika zili çaldığında sanki daha yeni oturmuşuz gibi hissediyoruz.

Hepimiz son yorumlarımızı yapıyoruz, sonra Logan kaydı kapatıyor. Çocuklar biraz daha ekranda kalıyor. Garrett genelde New York'ta bizden bir saat önde olur ama bugün maç için kardeşimizle birlikte Batı Yakası'nda. Los Angeles'ta öğle yemeği vakti bile değil.

"Dylan bu akşamki Dare yemeği için ne yapıyor?" Sandalyesinde kayıyor.

"Hâlâ bunları yapıyor mu?" Hendrix ayağa kalkıyor, kollarını iki yana açıyor.

"Kavrulmuş Şili Salsa." Logan kontrol panelindeki birkaç düğmeye dokunuyor.

Garrett, "Hiçbirine sahip olamayacaksın," diye alay ediyor. "Keşke orada olsaydım da deneseydim. Kulağa çok lezzetli geliyor."

"Kulağa emekli oluyormuşsunuz gibi geliyor, bu doğru mu?" Hendrix kamerasına doğru eğiliyor.

Logan'ın gözleri ekrandaki arkadaşının yüzüne kayıyor. "Emekli mi oluyorsun?"

"Hayır!" Garrett kelimeye hepimizin bakışmasına neden olacak kadar sert vuruyor. "Hayır, değilim. Sadece sen gittiğinden beri işler değişti. Diğerlerinin hepsinin ailesi var. Kulüpteki yaşlı adam olmak hoşuma gitmiyor ama başka ne yapabilirim ki?"

Bu duyguyu iki yıl önce kendi zorunlu emekliliğimden biliyorum. Kaybolmuştum, depresyondaydım, kızgındım ama onu cesaretlendirmeye çalıştım.

"Aslında burada yapacak çok daha fazla şey var." Bu bir yalan değil.

"Dylan gibi konuşuyorsun." Garrett ela gözlerini kısarak bana bakıyor. "Rachel'la orada ne yaptığını söyle bana. Ne zaman kafanı kışından çıkarıp ona çıkma teklif edeceksin?"

"Ne oluyor lan?" Çenem geri çekildi. "Rachel benim iş arkadaşım ve ben de *seni* rahatlatmaya çalışıyordum."

Beni bir kere kandır.

"Onunla çıkman Bayan Gina'nın umurunda olmaz. Eğer o yaşlı kadını tanıyorsam, ikinizi bir araya getirmenin yollarını çoktan bulmuştur."

Haksız değil ve çenem geriliyor. "Sen kendi aşk hayatın için endişelen." Çok hızlı ayağa kalkıyorum ve kalçama bir acı saplanıyor, boğazımdan bir hırıltı çıkıyor.

"Rachel'in spor hekimliği diploması olduğunu duydum." Garrett işin peşini bırakmıyor. "Eminim sana özel bir masaj yapmaktan, ellerini kışına koymaktan memnun olacaktır. Çok güzel bir kışın var, kardeşim."

Logan öne doğru eğilir ve sırtışını eliyle kapatır.

"Hayır." Ses tonum düz.

"Hiç gençleşmiyorsun ve o da tam orada."

"Onu dinleme, Zee," diye araya giriyor Hendrix. "Yapabiliyorken eğlenmene bak."

"Kiminle konuşuyorsun sen?" Garrett'ın sesi tamamen alaycıdır. "Bu *hiçbir zaman* Zane'in tarzı olmadı. Eve döndüğünden beri kimseyle çıktın mı?"

Bana bakıyor, ben de kulaklıkları çıkarıyorum.

"Hepiniz evcilik oynamaya çok hazırsınız," diye devam ediyor Hendrix. ". Yaşlandığında tüm bunlar için bolca zamanın olacak." "Otuz yaşındaki gerçek bir oyuncu gibi konuştun."

"Ben bir oyuncu değilim. Sadece evlilik, bebekler ve kaka ile ilgilenmiyorum."

Garrett, "Seni yere serecek kızla tanışmak için sabırsızlanıyorum," diye takılıyor. "Yaşlı kadınlardan birine o meşhur son sözleri bir yastık üzerine kanaviçe ile diktireceğim."

"Ve üzerinde rahatça uyuyacağım." Hendrix ekranı işaret eder.

"Güle güle." Bileğimi sallayarak el sallıyorum. "Bu gece dışarıda güvende olun." "Seni seviyorum, Zee!" Hendrix bağırıyor ama ben gitmişim.

Hiçbir şey beni kardeşlerimin tepemde dolaşması ya da daha kötüsü aşk hayatıma karışmaya çalışması kadar rahatsız edemez. Yaralandığımdan beri onların "yardımcı" önerilerinden kaçıyorum - daha çok karışıyorlar. Tanıştığımız ilk gün Rachel'a karşı soğukkanlılığımı kaybetmemin bir nedeni de bu.

Yardıma ihtiyacım yok ve tepemde durulmasından hoşlanmıyorum. Kimsenin projesi olmakla ilgilenmiyorum, özellikle de onunkinin. Babasını öğrenmem bardağı taşıran son damla oldu.

Cipime doğru yürürken, onlara babasının kim olduğunu söyleyebileceğimi düşündüm. Gerçi dürüst olmak gerekirse, sadece Garrett adını hatırlayabilirdi. Logan ortalıkta yoktu ve Hendrix daha bebektir.

Belki de babasının ne yaptığını söylediğimde verdiği tepkiydi. Babasıyla aynıysa şaşırmayacağım ama dedikodu yaymam ya da okul dışında konuşmam.

Bu, kardeşlerimin de öğrenmesini istediğim bir ders ama onların küçük kasaba kafaları benim işime karışmaya kararlı. Onlara daha fazla cephane vermeyeceğim.

OceanofPDF.com

Rachel

"L "Kollarını yukarı kaldır, aşağı indir, şimdi çapraz yap, çapraz yap." Yarı serin bir Perşembe öğleden sonrası ve ben ısıtılmalı, yeşim mavisi bir yüzme havuzunun sığ ucunda durmuş Bayan Gina'ya hafif su aerobiği yaptırıyorum.

"Kendimi balon gibi hissediyorum." Kollarımızı suyun yüzeyinin hemen altında çırparak aşağı yukarı sallanırken Bayan Gina'nın sesi mizah yüklü.

"Hareket kan dolaşımına ve dengeye iyi geliyor ve eklemlerinize neredeyse hiç baskı yapmıyor." Suyun içinde yüzüm ona dönük, saç örgülerim başımın üzerinde topuz yapılmış.

"Benim bünyeme de iyi geliyor." Dudakları bir sırrı paylaşıyormuş gibi kıvrılıyor.

"Aynen," diye kestirip atıyorum.

"Eğer kaka yapma sorunuz varsa, yaşlandıkça daha da kötüleşir." Burnumdan bir kahkaha atıyorum. Bu evde hiçbir şey yasak değil.

"Diyetinize magnezyum eklemeyi deneyebiliriz."

"Magnezyum." Kelimeyi söylerken nefes veriyor. "Tanrım, bugünlerde her şeyin ilacı olduğunu düşünürsünüz - uykusuzluk, kalp hastalığı, kabızlık, anksiyete..."

"Bu bir çeşit mucize mineral. Hadi daire çizelim." Ayaklarımızı kaydırıp zıplarken onun buruşuk ellerini suyun içinde tutuyorum. "Minerallerimizin çoğu fabrika çiftçiliği yüzünden topraktan çıkarıldı."

"Şu sağlık delilerinden biri gibi konuşuyorsun."

"Üzgünüm, duracağım. Ama bilmek istiyorsan bana sor."

"Bu müzik hakkında bilgi edinmek istiyorum. Eğlenceli bir şey." Yön değiştiriyoruz ve Robin S.'nin "Show Me Love" şarkısını mırıldanarak zıplamasına kıvrımlı bir hareket ekliyor.

Bir kahkaha atıyorum. "Babam bunun saçma olduğunu söylüyor ama bu beni mutlu ediyor." "Çok güçlendirici." Ritimle birlikte parmağını sallıyor ve

katılıyor. "Ne istersen söyle..."

Daha çok gülüyorum. "Bağlılık gösteriyorsun."

"Kalbin ellerindeyken." Başını sallıyor. "Bunu sevdim."

"Hayır, kedicik, şarj kablolarını yeme." Edward havuzun kenarında beliriyor ve telefonumun kablosunu çiğneyen küçük gri kediye kucakına alıyor. "Sanırım bu restorana götürmek için iyi bir tane olur. Diğerlerine göre daha yalnız ve insanları seviyor."

Kardeşim yavru kediye çenesinin altında tutuyor. Üzerinde her zamanki They Might Be Giants tişörtü ve kot pantolonu var ve acaba her hafta değiştirip yıkadığım aynı tişörtten üç tane olduğunu fark etti mi?

"Dylan en şirin olanı seçmemizi istedi." Havuzun kenarına doğru sürükleniyorum. "Sanırım o hak ediyor."

"Dr. Moore en az altı haftalık olduklarını söyledi, yani birkaç hafta içinde onu iyileştirebiliriz."

"İyi iş, Eddie!" Bayan Gina kardeşime doğru gülümsüyor. "Gruba çok faydalı bir katkı sağlıyorsun."

Kardeşim şu anda kot ceketinin yakasını pençelerinin arasına alıp ısırarak yavru kediye bakıyor. Bilmiyorum ama sanırım başını sallayıp uzaklaşmadan önce dudaklarında bir gülümseme görüyorum. Gözlerimi ısıtıyor.

Uzun, köpüklü bir erişte alırken boğazımdaki duyguyu temizliyorum ve tekrar ona dönüyorum. "Ona karşı bu kadar nazik olduğunuz için teşekkür ederim."

"Nazik insanlara karşı nazik olmak bir zevktir." Bayan Gina hâlâ zıplıyor ve müzik eşliğinde dans ediyor. "Ben de aradığınızı bulmanızı istiyorum."

Burnumu kırıştırarak, duygusal gözyaşlarımı kırıştırıyorum. "Bu ne olabilir?"

"Hm..." Yaşlı kadın bir kaşını kaldırıyor. "Aşk ve bağlılık mı?"

Başımı sallıyorum ve erişteyi ona uzatıyorum. "Şimdilik iyiyim ama senin diz kaldırma hareketlerini yapma zamanın geldi."

"Oh, hayır," diye yalandan ağlıyor. "Bacak günü değil!"

İkimiz de gülüyoruz ve ben boş bahçeye bakıyorum. Zane Perşembe günleri çalışmıyor çünkü Logan'la birlikte radyo programı kaydediyor. Etrafta dolanıp beni görmezden gelen huysuz kışını özlemek için hiçbir nedenim yok ama onun düşüncesi zihnimde karıncalanıyor.



"ÇOK LEZZETLİ GÖRÜNÜYOR." Cooters & Shooters'ın mutfağında Dylan dev bir tencerede kavrulmuş şili salsasını endüstriyel boyuttaki blenderda karıştırırken ben de onun yanındaki büyük, paslanmaz çelik çalışma masasında öne doğru eğiliyorum.

Ağzımda tuhaf bir lezzet kombinasyonu yaratan üzümlü Jolly Rancher'ı emerken soğan, domates ve sarımsak kokusu havayı dolduruyor.

Bayan Gina'dan doğruca buraya geldik, bu yüzden hâlâ bikini üstüm, taytım ve uzun kollu şal kazağım üzerimde. Örgülerimi çıkardım, bu yüzden saçlarım sırtımdan aşağı dalgalar halinde sarkıyor.

"Chile de árbol baharatlıdır ama Habanero kadar acı değildir." Dylan doğranmış bir avuç beyaz soğanı domates ve biberlerle birlikte blendera atıyor. "Scoville ölçeğine göre acı ile orta acının tam sınırında."

"Acı biberde portakaldan üç kat daha fazla C vitamini vardır." Edward yanımda.

Tişörtünün üzerine siyah, uzun kollu kapüşonlu sweatshirt çekmiş ve küçük gri yavru kediye çenesinin altında tutuyor.

"Bu doğru." Dylan ona gülümsüyor. "Kilo vermenize ve tansiyonunuzu düşürmenize de yardımcı olabilirler."

"Bazı insanlar biberin mide rahatsızlığına neden olduğunu düşünür ama aslında tam tersidir." Kardeşimin yürüyen bir ansiklopediye dönüşmesi için sadece biraz teşvike ihtiyacı var. "Kapsaisin bağırsaklarınızdaki iyi bakterileri artırır."

"Bu kadar yeter, işe alındın!" Dylan gülüyor. "Etrafta dolaşıp müşterilerimize biberlerimi övmeni sağlayacağım."

"Ben kobay olup tadına bakabilirim." Gerçekleri bilmiyorum ama acı biberi çok severim. "Denemeyeceğim bir biberle hiç karşılaşmadım!"

"Ellerinizi hindistan cevizi yağıyla yıkadığınızdan emin olun." Craig bulaşık makinesine doğru giderken omzuma dokunuyor. "O şeyin gözüne, burnuna ya da kukuna bulaşmasını istemezsin."

"Bu bazı potansiyel olarak utanç verici durumlara yol açabilir." Dylan gözlerini ona diyor ve Craig homurdanarak bulaşık makinesinin kapağını kaldırıp birkaç büyük gümüş kase çıkarıyor.

"Özellikle de nişanlının onu temizlemesine yardım ederken yakalandıysan-" "Craig Schiffer!" Dylan'ın sesi yükseliyor ve bir el sallıyor.

"Boşver!"

Gülüyorlar ve çok eğleniyorlar ve ben Zane'in, babamın bu yer için ailelerini zor durumda bıraktığına dair söylediklerini hatırlamadan edemiyorum. Göğsümde ağır bir yük var ama görünüşe göre işler onlar için yolunda gitmiş.

Yine de Dylan'ın bilip bilmediğini merak ediyorum ve eğer bilmiyorsa, hala benim arkadaşım olup olmayacağını merak ediyorum. Ama Zane biliyorsa nasıl bilmez?

"O benim yavru kedim mi?" Dylan çenesini Edward'a doğru kaldırıyor ve o da başını sallıyor.

"Rus Mavis'i'ne benziyor ama safkan olması imkansız." Küçük adamı uzatıyor. "Bayan Gina baba kediye tanımıyor."

"Bayan Gina bu akşam nerede?" Dylan bana döndü.

"Ev." Omuz silkiyorum. "Ona bu gece bize katılmak isteyip istemediğini sordum ama bacak günü yüzünden çok yorgun olduğunu söyledi."

"Deedaaaay Teyze!" Jack'in kızının sesi, mutfığa dalmadan hemen önce restoranda yankılanıyor. "Babam bugün özel bir ikram alabileceğimi söyledi, çünkü bütün hafta bir çubuk bile düşürmedim!"

Kimie Joy mavi gözlü, kıvrık kahverengi saçlı, gürültülü bir enerji topu. Dylan'ın kaşları benimkini yansıtıyor. "Sopa düşürmek ne demek?"

"Düz bir çizgide yürümediğim ya da okuma çemberi sırasında konuşmayı kesmediğim ya da tuvalet molasından sonra ellerimi yıkamadığım ya da öğle yemeğinden sonra tepsimi pencereye götürmediğim ya da-"

"Tanrım Louise, Peanut!" Craig, Kimie'nin parmaklarıyla saydığı yere doğru yürüyor ve onu kucağına alıp kalçasına koyuyor. "Çok fazla yapılmaması gereken şey var."

Küçük elini onun omzuna koyuyor, gözleri yuvarlak. "Birinci sınıf anaokulundan çok daha zor, Craig Amca."

Dylan dudaklarını dişlerinin arasına alarak gülmemek için kendini zor tutuyor ve küçük kızın sırtını sıvazlıyor. "Eminim Craig Amca sana bir ikram bulabilir."

"Bir kedi yavrusu!" diye ağlıyor, aşağı inmek için kıpırdanıyor. "Benim de bir yavru kedim olabilir mi?"

Adı ne?"

"Onun bir adı yok." Edward Dylan'ı işaret etti. "Teyzenizin ona isim vermesi gerekiyor."

"Hayır!" Craig araya giriyor. "Dylan'ın evcil hayvanlara isim vermesine izin yok. Ona *mantar* ya da *kinova* ya da başka bir yiyecek türü diyecek."

"Ben olsam ona bu iki ismi de vermezdim!" Dylan ağlıyor. "Neden onu arka tarafa götürmüyorsunuz, ben de ikinizin ona bir isim bulmanıza izin vereyim."

Edward başını sallıyor, Dylan'ın emirlerine itaat ediyor. Kimmie onun yanında zıplıyor, kollarının arasından ulaşabildiği yavru kedinin herhangi bir yerine dokunmak için uzanıyor.

"Yavru kediyi tutabilir miyim, Eddie?" Sesi çok yüksek, ama hakkını yemeyelim, kardeşim ona karşı sabırlı görünüyor.

"Gerçekten çok tatlı biri." Dylan onların gidişini izlerken gülümseyerek başını eğiyor. "Okul hakkında ne karar verdin?"

Boğazım düğümleniyor. "Bilmiyorum. Son olayından sonra çok gerginim ve ortaokul zor olabiliyor."

"Shew, anlat bana."

"Tehlikeli Kızım nerede?" İki yakışıklı devin odaya girmesiyle bölünüyoruz.

Önce Logan girer, bir erkek dergisinin sayfalarından fırlamış gibi görünmektedir. Sporcudur ama koyu renk kot pantolonundan geniş omuzlarını ve kaslı kollarını örten pahalı görünümlü lacivert kazağına kadar zengin geçmiş her yerinden anlaşılmaktadır.

Doğruca Dylan'ın hâlâ salsa karıştırıp harmanladığı yere gidiyor ve uzun at kuyruğunu yumruğunun etrafına sarıp hafifçe çekiyor. Kızın başı geriye doğru eğiliyor ve adam kızın ağzını kendi ağzıyla kapatıyor.

Midem sıkışıyor ve ellerime bakıyorum. Daha önce hiç ciddi bir erkek arkadaşım olmamıştı ve bu kadar gururlu ve sahiplenici bir erkek arkadaşımın olduğunu hayal bile edemiyorum, beni Tanrı'nın ve herkesin önünde öpebilirdi.

Sıcaklık içimi genişletiyor ve bahse girerim hoşuma giderdi. Bayan Gina'nın sevgi ve bağlılık hakkındaki sözlerini düşünüyorum.

Zane tezgahından bir cips alıyor, yanlarından geçerken fark etmemiş gibi görünüyor. Buzdolabına doğru ilerlerken bana doğru bakmıyor bile.

Koyu renk saçları mükemmel dağınık dalgalar halinde yakasının etrafından sarkıyor ve üzerinde kot pantolon, tişört ve kıvrılmış kollu ekose gömlektir oluşan üniforması var.

Eğer Zane benim erkek arkadaşım olsaydı, ellerimi göğsünde gezdirir ve tişörtünü kollarından aşağı iterdim. Onu birkaç kez sadece tişörtle çalışırken gördüm ve vücudu inanılmaz.

Boğazımı temizleyerek ayağa kalkıyorum ve belimi yaslandığım gümüş çalışma masasına dayamak için dönüyorum. Zane Bradford benim arkadaşım değil. O benim düşmanım, hatırladın mı?

"Sana bugün ne kadar güzel olduğunu söylemiş miydin?" Logan'ın sesi saf bal gibi.

"Hindistan cevizi yağı şurada." Craig'in gür sesi aşk şenliklerini böldü ve Dylan burnundan bir kahkaha attı.

"Tamam, tamam." Nişanlısını bir kez daha öpmek için parmak uçlarında yükseliyor. "Seni seviyorum, şimdi bırak da bitireyim. Dare kalabalığı bir saatten kısa bir süre içinde acı biber talep edecek."

"Bitirmene izin vereceğim." Logan'ın dudaklarında yaramaz bir gülümseme kıvrılıyor ve ona hızlı bir öpücük daha veriyor. "Allie burada mı? Onunla karakolda bir stajyer işe alma konusunda konuşmam gerekiyor."

"Sanırım bilaro masalarını kontrol ediyor." Dylan ana yemek salonuna doğru başını sallıyor ve o tarafa doğru ilerliyor.

Dudağımı çiğneyerek, Zane'in Edward ve Kimmie'nin yavru kediyle birlikte dışarıda oturdukları arka kapıya açılan koridora gidişini izliyorum. Paravan kapıyı açıp dışarı çıkıyor ve Craig ile Dylan bu geceki biber uyarısını tartışırken ben de sessizce arkasından sürükleniyorum.

"Silver!" Kimmie sesleniyor.

"Bu bir at ismi." Edward onun önerisini reddeder.

Zane'i görür görmez ayağa kalkıyor ve ellerini ona doğru kaldırıyor. Adam tereddüt bile etmeden onu kalçasına kaldırıyor ve kız kıvrıcık kahverengi başını adamın omzuna koyuyor.

"Eddie hiçbir isimden hoşlanmıyor, Zee Amca." Sesi asık. "Ve babam bütün hafta boyunca tek bir çubuk bile düşürmediğim için ödül alabileceğimi söyledi."

"Neyin var söyle bana." Alçak sesi ciddi ve iri ellerinden biriyle kızın sırtını sıvazlıyor.

Ona karşı o kadar tatlı ki yumurtalıklarımın patlayacağından eminim. Dylan'ın küçükken Zane'in ona kitap okuduğunu söylediğini hatırlıyorum. Aralarında beş yaş var ve onu kız kardeşiyle ilgilenen on yaşında bir çocuk olarak hayal ediyorum. *Bayıldım.*

"Ben Sprinkles dedim, Eddie hayır dedi. Sonra Sparkles dedim, *yine* hayır dedi!" Küçük sesi yükseliyor.

"Burada bir tema algılıyorum." Amcasının ses tonunda nazik bir alay var. "Serpintiler renklidir ve parıltılar turuncudur," diye açıklıyor Edward.

"Ben de Silver dedim ama o yine de hayır dedi!" Başı havaya kalkıyor ve sanki kardeşim *çok imkansızmış* gibi elleriyle işaret yapıyor.

Onun hayal kırıklığını anlayabiliyorum.

"Silver, Lone Ranger'ın atıdır ve beyazdır."

"Zane Amca ata biniyor!" Kimmie anons ediyor ve kaşlarını .

Yeni bilgiler.

"Smokey hakkında ne hissediyorsun?"

Zane zorlamıyor. Sadece ismi nazikçe ortaya atıyor ve ne düşündüklerine karar vermelerine izin veriyor. Daha önce hiç kimseyle bu şekilde konuştuğunu duymamıştım ve sanki onun huysuz perdesinin arkasına bir göz atıyormuşum gibi.

"Bunu sevdim." Edward başını sallıyor. "Bu bir at değil ve bir parti hediyesi de değil.

Kim, Smokey ile tanış."

"Kim?" Küçük kızın burnu kırışıyor ama aynı hızla fikrini değiştiriyor.

"Bana Kim diyebilirsin! Kulağa yetişkin bir hanımefendi gibi geliyor."

"Kimmie açıkça bir takma ad olduğu için gerçek adın olduğunu sanıyorum." Kardeşimin mantığı potansiyel olarak yanlış olsa da sağlam.

"Smokey'i şimdi tutabilir miyim, Edward?"

Kollarını uzatıyor ve kardeşim tereddüt ediyor. "Muhtemelen seni tırmalayacak ve ısırma çalışacak ve dişleri iğne gibi."

"Biliyorum!" Ayak parmaklarının üzerinde zıplıyor, parmaklarını kıvrıyor ve adam yumuşayıp yavru kediye onun kollarına bırakıyor.

Hemen onu göğsüne bastırıyor, bir o yana bir bu yana sallanıyor. "Seni seviyorum, Smokey! Birlikte çok eğleneceğiz. Göreceksin, çok iyi arkadaş olacağız!"

Yavru kedi debeleniyor ama Zane elini kardeşimin omzuna koyuyor. "Atlardan bahsetmişken, onlarla çalışmaya ne dersin?"

Edward'ın kaşları çatılır. "Hiç ata binmedim ama onlar hakkında bir şeyler okudum. İnsanlarla empatik bir bağları olduğuna inanılıyor. Güvenlik ve bağlantı ihtiyacımızı karşılıyorlar."

Zane'in kaşları . "At terapisi diye bir şey duydunuz mu?"

"Evet." Kardeşim bilgiyi hatırlıyormuş gibi gözlerini kırıştırıyor. "Diğer şeylerin yanı sıra depresyon, TSSB, nörodeverjans için gelişmekte olan bir tedavi alanı."

Zane bir atar. "Her şey hakkında nasıl bu kadar çok şey biliyorsun?" Ben de hep aynı şeyi merak ediyorum.

"Okuyorum," diyor Edward ironi yapmadan. "Okuyucular liderdir."

Burnumdan bir homurtu geliyor ve Zane doğruldu, kapının önünde durduğum yere döndü.

"Özür dilerim!" Yavaşça açıyorum. "Sadece çocukları kontrol etmeye geliyordum."

Zane'in gözleri benimkilerden ağızıma, oradan da boynuma kayıyor ve sanki donup kalıyor.

Boğazını temizledi ve bana arkasını döndü. "Ben de tam kardeşine söylüyordum, çoğu sabah Second Chance Farms'ta çalışıyorum. Orası yaşlı safkan atlar için bir barınak aynı zamanda onun yaşındaki ve daha büyük çocuklar için at terapisi sağlıyorlar."

"Gerçekten mi?" Gözlerimi kırıştırarak ona bakıyorum ve gözlerimiz buluştuğunda, büyüleyici mavi gözleri benim için her zamanki görünümüne geri dönmüş oluyor.

"Edward bana katılmak isterse, ev sahibi hoş karşılanacağını söyledi. Bence bundan çok şey öğrenebilir. Bütün çocuklar öyle."

Göğsüm ısınıyor ve onu kızdırıp kızdırmadığım ya da benden nefret edip etmediği ya da ne dediği umurumda değil. Kardeşime yardım etmek istemesi benim için çok önemli.

"Bence bu harika olur. Sen ne düşünüyorsun, Eddie? Zane'e atlar konusunda yardım etmek ister misin?" Muhtemelen gerekenden daha yavaş söylüyorum ama ona karşı dikkatli olmaktan kendimi alamıyorum.

Kardeşim omuz silkiyor ve Kimmie'nin yavru kediye başının üzerinde tutarak onunla dans edişini izliyor. "Bir deneyebilirim."

Restoranın içinde yüksek sesle müzik çalıyor ve Allie'nin mikrofondan bu akşamki baharatlı yemeğin uyarısını duyuran sesini duyuyorum. Zane çenesini kaldırıp yana doğru bir adım atıyor.

"Başlıyorlar gibi görünüyor." Arka kapıda yanımdan geçip gitmemek için restoranın etrafından dol gibi devam ediyor.

"Bu taraftan gidebilirsin." Dışarı çıktım, kapıyı onun için açık tuttum. "Bu adamları toplayacağım ve seninle içeride buluşacağız."

Merdivenleri koşar adımlarla çıkıp mutfığa girerken bana bakmıyor bile. Kare çenesi dik ve omuzları çok geniş. Sandal ağacı, sedir ağacı, sabun ve onun kokusu burnuma geliyor ve boynumdan ayak parmaklarıma kadar bir sıcaklık dalgası yayılıyor.

Olduğu kadar hızlı bitti ve bir iç çekerek, şimdi Smokey'yi kollarında ileri geri sallayan Kimmie'ye kaşlarını çatın Edward'a bakıyorum.

"Onu kusturacak."

"Benimle içeri gel ve Dylan'ın salsa sosundan biraz al."

Dizlerini iterek ayağa kalkıyor ve hemen mutfığa giriyor.

Geriye sadece Kimmie kalmıştı.

"Biraz salsa istemez misin, KJ?" Arkasından sesleniyorum.

"Biberler ağzımı yakıyor." Küçük gri kediye kollarında sallıyor, ona coşkuyla bakıyor. "Smokey ile oynamak istiyorum."

Kaşların çatılıyor ve botların tahtaya vuruşunu duyuyorum. "Oh! Bu 'HOT TO GO!' Bu şarkıyı seviyorum. Kızları dans ederken görmek istemez misin? Biz de dans edebiliriz."

Başını yana eğiyor ve şarkıyı dinliyor. "Tamam!"

Smokey'i çimlerin üzerine koyar ve Smokey hemen binanın altına atlar.

Elini tutup merdivenlerden çıkmasına yardım ediyorum. "Kelimeleri biliyor musun?" "Sadece heceliyorum."

"Dansı biliyor ?" Gözleri parlıyor ve hızla başını sallıyor.

"Hadi yapalım o zaman!" Restorana koşuyoruz ve oraya vardığımızda herkes ayağa kalkmış, ellerini kollarını sallıyor. Kimmie doğruca Craig'e gitti ve bir hamlede barın üzerine çıktı.

Zane

MKız kardeşin uzun bir masanın arkasında, Allie'nin hemen yanında olabildiğince hızlı bir şekilde cips ve salsa servisi yapıyor. Craig sarışın barın tepesinde, arkasında bir sıra garson kız kalçalarını kıvrıyor

ve kollarını başlarının üzerinde kıvrarak müziğin gürültüsü eşliğinde harfleri heceliyorlardı.

"Acı biberli bir gece için mükemmel bir şarkı." Arkamda dolaşan bu küstah sesi duyduğum anda tanıyorum.

"Sandra." Arkamı dönüp onun ve Gloria'nın ellerini sıkmak için uzandım. "Gelebilmışsiniz. Eddie'yle tanışacağımıza sevindim."

İki bayan da her zamanki gibi saçma sapan şortlarını giymişlerdi. Rachel'ın minicik bir bikini üstüyle zar zor örtülmüş mükemmel göğüslerinin görüntüsünü aklımdan çıkarmak için tam da ihtiyacım olan şey bu. *Tanrım*.

Mutfağa girdiğimde onu masanın üzerinde öne doğru eğilmiş gördüğümde ondan uzaklaşmak zorunda kaldım.

"Bu salsa harika!" Sandra bir cipsi çıtırdatıyor ve hemen ağzına bir tane daha atıyor. "Bunu kız kardeşin mi yaptı?"

"Dylan acı bibere bayılır."

"Bu yolculuğu daha önce yapmalıydık." Gloria'nın gözleri barda dans eden ve kollarını sallayan Daisy Dukes giymiş genç garson kızlarda. "Tüm bunların olup bittiğinden haberim yoktu."

"Muhtemelen sağlık kurallarını ihlal ediyordur." Kız kardeşimin her Perşembe gecesi acı biberlerle birlikte patlak veren *Coyote Ugly* esintili dans partisi hakkında devam eden şikayetlerini düşünerek kısık bir kahkaha atıyorum.

"Sen şikayet etmiyorsan ben de etmiyorum!" Sandra omzuma tokat attı.

Başımı sallıyorum, çünkü müzik eşliğinde konuşmak imkânsız. Yeni biri gelene kadar neredeyse hiç fark etmediğim bir yere geldim. Ön tarafa baktığımda Dylan'ın son salsa sepetini servis ettiğini görüyorum. Şimdi Logan'ın göğsüne yaslanıp partiyi izlerken birasını yudumluyor.

Kolları ona sarılmış ve yüzünde neşe var. Bu bana Garrett'in bugün yalnızlıkla ilgili söylediklerini ve birine sarılmayalı ne kadar uzun zaman olduğunu düşündürüyor. Bu bana Rachel'i, onun parlak yeşil gözlerini ve ara sıra gülümsemesini düşündürüyor.

Bana gülümsemesi için ona pek sebep vermiyorum. nasıl olurdu? Midem yanıyor ve işime karışan kardeşlerime odaklanıyorum.

Sandra kulağıma, "Kız kardeşin aşçılık okuluna gitmeli," diye bağırıyor. "Onu yiyecek misin?"

Başımı iki yana sallayıp ona cips ve salsa porsiyonumu uzatıyorum. "Kardeşim de aynı şeyi söylüyor."

Dylan yemek yapmayı ve insanların yemesini izlemeyi çok seviyor ama bunu para kazanmak için yapmanın keyfini kaçıracağını söylüyor. Haklı olabilir, ancak düzenli aşçımız Thomas üç eyaletteki en iyi hamburgerleri yapmaktan hiç keyif almıyor gibi görünüyor.

Thomas restoranı açtığımızdan beri bizimle. Eskiden babamızla oynardı ve mutfakta küçük siyah-beyaz televizyonunda maç izliyor. Ayrıca barın üstündeki büyük ekranlarda da var, Dylan'ın başının üzerinde, onun göremeyeceği bir yerde, bunu da fark ettim.

Bizi oynarken izlemekten nefret ediyor.

Ya da sanırım Garrett ve Hendrix oynar.

Allie yanında oğlu Austin ile dans ediyor. Austin artık ikinci sınıf öğrencisi ve Jack'in lise futbol takımında oyun kurucu-2 olarak görev yapıyor. Gözleri, kollarını kavuşturmuş büyük ekranlarda Garrett ve Hendrix'i izlerken tüm kargaşayı görmezden gelen Koç Jack'e kaymaya devam ediyor.

Allie iyi bir insan. New Orleanslı bekâr bir anne olan Allie, üç yıl önce Austin ile birlikte okul kütüphanecisi olmak ve uyuşturucu satıcısı eski kocasından uzaklaşmak için buraya taşındı.

Eski sevgilisi şu anda Angola'da hapis yatıyor ve koyu renk bir saç dalgasını kulağının arkasına itişini izliyorum. Jack yeni bir bira almak için öne çıktığında yanakları kızarıyor ve tanıdığım en cahil insan olabileceğini düşünüyorum.

Tam o sırada Kimmie Joy içeri girer ve Craig onu barın üzerinde kalçasına çeker. Hemen kollarını açıp herkesin bildiği koreografiyi yapıyorlar. Eddie burada, Kimmie burada ve kahretsin, Rachel'ı bulmak için tüm odayı tarıyorum.

Elinde kâğıt bir tepsi, arka duvarın yanında duruyor ve ağzına sıcak salsa soslu bir cips tıkıştırıyor. Uzun boylu, sırık gibi bir adam kolunu başının üzerine koymuş, onun yanında duruyor ve boğazım düğümleniyor.

Bu Sam Allen. Benden beş yaş küçük, Dylan'la aynı yaşta, ki onun da Rachel'la aynı yaşta olduğunu biliyorum. Açık kahverengi saçları önden uzun, aptal bir patenci çocuk gibi gözlerinin üzerinden sarkıyor ve açıkça flört ediyor.

Sanırım hayvan kontrolünde çalışıyor. Gülümsüyor, yaklaşıyor ve ben onu körfeze itmek istiyorum. *Ne oluyor lan?*

Sürükleyici, amigo kız müziği azalmaya başlar ve Gloria'nın sesi daha kolay duyulur. "Çiftlik için bağış toplamak amacıyla burada bir bilardo turnuvası düzenlemenin eğlenceli olabileceğini düşünüyordum."

Kaşların çatıldı. "Çiftliğin paraya mı ihtiyacı var?"

"Pek sayılmaz. Ancak farkındalık yaratmak için harika bir yol olur ve kazandığımız herhangi bir para burslar için veya ödeme yapamayan mevcut öğrencilerimizi karşılamak için kullanılabilir."

O konuşmasını bitirmeden ben başımı sallıyorum. "Bu harika bir fikir. Dylan'la konuşacağım ama eminim o da katılacaktır."

"Her şekilde kazanmışız gibi görünüyor." Sandra Corona'sının boynunu benimkiyle tokuşturuyor.

Onlar ayrıntılar üzerinde beyin fırtınası yapmaya devam ederken ben gözlerimin Sam'in Rachel'a baktığı yere dönmemesi için mücadele ediyorum. Bakışları Rachel'ın boynundan aşağı kayıyor ve yumruğum sıkılıyor.

Gloria çocuklara sponsor bulabilmeleri için formlar vermekten bahsediyor. Her cep için belli bir miktar para topladıkları bir yürüyüş gibi olabileceğini söylüyor.

Sandra bunun harika bir fikir olduğunu düşünüyor ama ben her geçen saniye daha da sinirleniyorum.

Rachel gülerek dudaklarındaki bir damla salsa sosunu yalıyor ve Sam'e bir şeyler söylerken çenesini kaldırıyor. Sam sırtıyor, başparmağıyla çenesini silmek için uzanıyor ve boğazımda alçak bir hırıltı titreşiyor. Saçlarını omzundan kaldırıyor ve sırtını dikleştiriyor. Bu hareket mükemmel göğüslerini daha yukarı kaldırıyor ve o lanet bikini üstü, giydiği ince, şal kazağın altında hareket ediyor.

Meme uçları sivri ve Sam'in vücuduna neredeyse salyaları akıyor.

"Affedersiniz." Arkadaşlarımdan uzaklaşıp Rachel ve salyalı pislik Sam'e doğru yürürken ses tonum ani.

Arkamda Sandra'nın bir şeyler söylediğini duyuyorum ama görüşüm tünele girmiş. İkisine yaklaştıkça konuşmalarını duyabiliyorum.

"Eğlenceli bir şarkı. Sadece çok iyi bilmiyorum." Rachel'ın sesi çok tatlıydı ve şarkı biterken Craig yeni bir şarkıya başlamıştı bile.

Mariah Carey'den "Fantasy" başlar ve Rachel ciyaklayarak kollarını başının üzerinde yukarı aşağı zıplar.

"Bu şarkıya bayılıyorum!" Kalçalarını kıvrarak müzikle birlikte hareket ediyor. "Bu benim şarkım!"

Yemin ederim, Sam'in dili çizgi filmlerdeki kurtlar gibi dışarı fırlıyor ve ben onu boynuna dolayıp boğmak istiyorum.

"Barda dans edecek kadar güzelsin." Sesi kalın ve pantolonunun içindeki yarıyı neredeyse görebiliyorum.

Yumruklamak istiyorum.

"Teşekkürler." Rachel utanarak gözlerini kırıştırıyor. "Ama ben burada çalışmıyorum, o yüzden..."

Bana doğru göz kırptıyor ve gözlerimiz buluştuğunda hafifçe sıcıyor, birasını indiriyor ve Sam'den uzaklaşıyor.

"Zane?" Nefes nefese bir kahkaha, muhtemelen gergin. "Selam."

"Merhaba, Zane!" Sam bir adım öne çıkıp elini uzatıyor. "Eve geldiğinden beri seni görmedim. Sana tüm maçlarını izlediğimi ve sakatlığın-"

"Teşekkürler." Ona bakmadım bile. "Böldüğüm için özür dilerim ama benimle gelir misiniz? Tanışmanı istediğim biri var."

"Oh." Benden Sam'e baktı. "Sanırım... Sakıncası var mı Sam?"

"Olmaz! Sorun değil." Başını sallıyor. "Gitmeden önce numaranı alabilir miyim?"

Şimdi gerçekten onu yumruklamak istiyorum.

"Onlar gitmeden acele et." Elimi dirseğine koyuyorum.

Onu kavramıyorum ama dokunuşumun baskısını hissedebiliyor. Eminim bu benim olduğu kadar onun da kafasını karıştırıyordur. *Ne halt ediyorum ben? Neden bu kadar kızgınım?* Bu sorular için zamanım yok.

Sam'in isteğine cevap veremeden onu uzaklaştırıyorum ama yemek salonunun yarısında kolunu tuttuğum yerden çekiyor.

"Ne yapıyorsun?" diye tersliyor.

Kızgın olması hoşuma gidiyor. Kafamı kıcımdan çıkarabilmem için onun kızgın olmasına ihtiyacım var.

"Gloria burada." Ona bakmıyorum. "Çalıştığım ahırın sahibi. At terapisi programını yürüttüğü için onunla tanışmak isteyebileceğinizi düşündüm."

"Oh." Ses tonu bir değişti. "Onunla tanışmayı çok isterim. Tabii ki. Lütfen."

Onu herkesin Mariah Carey eşliğinde dans ettiği yemek salonundan geçirip Gloria ve Sandra'nın yan yana durup dans ettiği yere götürüyorum.

Çok iyi dansçı değiller ama eğlendikleri belli. Arada sırada birbirlerine eğilip bir şeyler söylüyorlar.

Rachel'la yaklaştığımda Sandra'nın kaşları kalkıyor ve ne düşündüğünü sormama gerek kalmıyor.

"Gloria, Sandra, bu Edward'ın ablası Rachel." Aralarında işaret ediyorum. "Rachel, Gloria Second Chance Stables'ın sahibi ve orada at terapisi programını yürütüyor."

"Sizinle tanıştığıma çok memnun oldum." Rachel uzanıp Gloria'nın elini iki eliyle kavradı. "At terapisi hakkında bir şeyler okudum ve Edward'a çok yardımcı olacağını düşünüyorum."

"Özel ihtiyaçları mı var?" Gloria kaşlarını çatıyor ve ben sadece Sandra'ya onun durumundan bahsettiğimi fark ediyorum.

"Çok hafif," diye hızlıca cevaplıyor Rachel. "Birmingham'da küçük bir olay yaşadı... Okulda. Bazı çocuklar onunla dalga geçiyordu ve sanırım... Sanırım onlardan birinin burnuna yumruk attı. Uzaklaştırma aldı ve ona ilaç tedavisi uygulamak istediler. Ben de onu buraya getirdim. Şimdilik evde eğitim veriyorum ama okula gitmesi gerektiğini biliyorum. Bunun üzerinde çalışıyorum."

Gergin görünüyor ve her yeni bilgiyle birlikte sesi daha da özür dileyici bir hal alıyor. Bunların hepsi benim için yeni.

hikayelerini anlattıkça, göğsümdeki koruyucu öfke daha da artıyor.

"Edward bir savaşçı değil." Ses tonum keskin ve Rachel kafası karışmış bir şekilde bana göz kırpmıyor.

"Hayır, değil." Beni hiç anlamıyormuş gibi izliyor.

Anladığımdan emin değilim ama kardeşi için tek başına savaştığını duymak hoşuma gitmiyor. Göğsümde bir şeyleri yerinden oynatıyor. Ona yardım etmek, onu korumak istiyorum ve bizim böyle bir ilişkimiz yok.

Bizim bir ilişkimiz yok.

Gloria diğer elini Rachel'ın hâlâ tuttuğu elinin üzerine koydu. "Bence doğru kararı verdin ve eminim ihtiyacı olanı çiftliğimizde bulacaktır. Onunla birlikte çalışacağım."

"Çok nazıksınız." Rachel'ın sesi kesiliyor ve gözlerimi ikisinden kaçırmak zorunda kalıyorum.

Odaya bakıyorum ve Sam'in onu bıraktığımız yerde beklediğini fark ediyorum. Sanırım onu geri getirip getirmeyeceğimi ya da ona gitmesine izin verip vermeyeceğimi merak ediyor.

O kaybolabilir, çünkü ben ikisini de yapmıyorum.

Gloria'yla konuşmalarını bitiriyorlar ve Gloria dönmeye başladığında kolundan tutuyorum. "Edward'ın nerede olduğunu biliyor musun?"

Göğsümdeki yanmanın on iki yaşındaki bir çocuk için endişelenmekle hiçbir ilgisi yok. Edward altı yaşında olsaydı da Newport'ta iyi olurdu. O sadece mağara adamı zihnimin onu Sam'e geri dönmekten alıkoyma çabasında yakaladığı ilk şey.

"Son baktığımda Thomas'la mutfaktaydı." Gözleri daha da kırpmışıyor. "Bir şey mi oldu?"

"Hayır." Ses tonum düz. "Ama Thomas maçı izliyor."

"Sence o-" diye söze başladı, kardeşi durduğumuz yere doğru yürürken.

Omuzları düşüyor ve yüz hatlarını kaplayan rahatlama beni neredeyse suçlu hissettiriyor. Ta ki Sam'in onu izlediğini görene kadar.

"Ben gitmek istiyorum." Edward'ın sesi gergindi ve tahmin etmem gerekirse, bu gece için gürültü ve kutlama sınırına ulaştığını düşünürdüm.

"Ben de hazırım. Yarın çalışmam gerekiyor." Rachel odanın içinde göz kırpmıyor. "Faturamı ödemem gerek-"

"Ben halledeceğim." Elim yine omzunda ve gözlerim boynunun üzerinde kalıyor.

Başını sallıyor. "Bizim için ödeme yapmana izin veremem."

"Ne yedin? Dare Dish bedava ve sen ne içtin? Bir bira mı?"

Elindeki uzun boynuzu dudaklarını birbirine bastırarak eğiyor. "İki tane yedim."

"İki birayı kaçırmayacağımıza eminim ve bir şeyler yemek istersen evde yemek var." Hipoglisemi nasıl oluyor bilmiyorum ama birada şeker var. İyi olmalı. "Seni geri götüreyim."

"Tamam." Omuzları düşer ve rahatlar.

Sandra ve Gloria'ya iyi geceler demek için duruyorum. Edward'a doğru işaret ediyorum ve ikisi de hemen anlıyorlar. Bu tür bir parti, hassasiyet sorunları olan herkes için ideal değildir.

Koydaki restorandan ailemin kayalığındaki geniş evine kadar olan kısa mesafeyi yürürken Edward'ın vücudu gergin. Ne kadar uzağa gidersek o kadar rahatlıyor.

"Özür dilerim." Rachel'in sesi nazıktı. "Biliyorsun, çok fazla gelirse her zaman gidebilirsin, anlayışla karşılarım."

sallıyor, yürürken ayaklarına dikkat ediyor. "Endişelenmeni istemedim."

"Oh..." Suçluluk duygusuyla dolu ve bunu neden atlamak için bir işaret olarak kabul ettiğimi bilmiyorum.

"Gloria ve Sandra'yla tanışmak için orada olmana sevindim. Ben oraya gittiğimde her zaman ahırda olmuyorlar. Genelde oldukça erken olur."

Başını sallıyor. "Seni duydum. O saatte hep uyanık oluyorum." "O halde benimle gelebilirsin."

Eve vardık ve onları mutfığa götürdüm. "Acıktıysanız, bir sürü yemek artığımız ya da sandviç malzememiz var."

"Thomas bana hamburger yaptı." Edward'ın sesi düz.

"Öyle mi yaptı?" Rachel'in kaşları havaya kalktı. "Bilmiyordum. Bunu ödeyeceğim."

"Dur." Bir elimi kaldırıyorum. "Thomas hepimize sürekli hamburger yapıyor."

Kıyma o kadar da pahalı değil."

"Cömertliğinizden faydalanmıyorum, özellikle de benden hiç hoşlanmadığınızı düşünürsek."

Onun bu hareketi bende tartışma isteği uyandırdı. Onun yerine, sadece "Değilsin." diyorum.

Kaşlarını çatarak bir elini kalçasına koydu. "Sen kimsin ve benim tanıdığım Zane Bradford'a ne yaptın?"

adil bir soru ve ben de kendime soruyorum.

Bir cevabım yok, bu yüzden buzdolabından bir şişe su alıp merdivenlere doğru ilerliyorum. "İyi geceler."

Beni durduracakmış gibi bir ses çıkarıyor ama ona fırsat vermiyorum. Artık onunla konuşmak istemiyorum. Sarı saçları kıvrım kıvrım dalgalar halinde göğüslerinin üzerinden sarkarken mutfağında dikilirken ona bakmak istemiyorum.

Duş alıp kafamı toplamam lazım.

Spreyin altında dururken, bir elimi duvara dayıyorum ve tek görebildiğim onun seksi vücudunun müzikle hareket ettiği, sarı saçlarının sallandığı ve bikini üstünün yana kayarak neredeyse pembe bir meme ucunu ortaya çıkardığı.

Aletim sertleşiyor ve görüntülerin zihnimi doldurmasına izin verirken elim onu örtmek için aşağı iniyor. Yumuşak vücudu kucağında oturuyor, dolgun göğüslerini ağzıma doğru kaldırıyor...

Ne kadar oldu? Garrett'in sorusu kulaklarımda çınlıyor. Elim ucumun üzerinde kayıyor ve kalçalarım sallanmaya başlarken alnımı duş duvarındaki yumruğuma dayıyorum. Başparmağımı çenesi boyunca kaydırığımı hayal ediyorum. Dilimi dolgun dudaklarının dikişi boyunca gezdirdiğimi hayal ediyorum. Onu becerirken zıpladığını hayal ediyorum ve inliyorum.

Vücudunu sırtı göğsüme gelecek şekilde çevirdiğimi, bacağına kaldırdığımı ve ıslak sıcaklığının derinliklerine doğru kaydığımı hayal ediyorum. Sesini yumuşak pantolonlar, çaresiz inilti olarak duyuyorum. Ellerimi onun üzerinde gezdirmek, kaldırmak, kavramak, sıkmak istiyorum.

Elim daha hızlı hareket ediyor, hayal ettiğim gibi sarsılıyor, yukarı ve ucumun üzerinde. Adımı söylerken parmakları saçlarımdan kenarına dolanırken bedenlerimizin birlikte sallandığını, birbirimizin içinde eridiğini görebiliyorum.

"Siktir," diye inliyorum orgazm pelvisimde daha da sıkılaşıyor.

Çok uzun zamandır bir keşiş gibi yaşıyorum ve onu ne kadar uzak tutmaya çalışsam da Rachel yürüyen, nefes alan bir ayartıcı.

Kalçalarım sarsılıyor ve zihnim daralıyor. Yumuşak sesi kulaklarımda, kalçaları dönüyor, beynimi ateşliyor ve başka bir çekişle, boşalma aletimden fişkırıyor, uzun akıntılar halinde gidere dökülüyor. Midemde ürpertici bir inilti titriyor ve dizlerim bükülüyor.

"Siktir, Rachel..." Başımı sallıyorum, kontrol etmeye çalışıyorum. *Ne yapıyorum ben?*

Kendime gelmem, herkesle birlikte onu da dışarıda tutmak için yarattığım o lanet duvarı yeniden inşa etmem bir dakika sürüyor.

Kendimi ve az önce duşta olanlara dair tüm kanıtları temizliyorum. Bir havlu alıp kurulandıktan sonra belime sarıyorum ve deodorant sürüyorum.

Ortaya çıkmaya hazır olduğumda, sakın ve kontrollü olmaya geri dönüyorum. Umarım hepsi iyi durumdadır ve uyuyorlardır. Bu gece onu görmek isteyeceğim son şey.

Kapıyı yavaşça açıp loş salona bakıyorum, o kadar hızlı beliriyor ki neredeyse bağıracağım.

"Kahretsin," diye tıslıyorum, o kapıyı iterken bir adım geri çekiliyorum.

"Zamanı gelmişti." Sesi alçak ve keskin. "Üst katın sana ait olmasına alışkın olduğumu biliyorum ama benim eşyalarım da burada."

"Özür dilerim." Biraz sarsılmış hissederek koridora çıktım.

O sadece kapıyı yüzüme çarptı.

Bir nefes verip, koridorda sadece bir havluyla duran kendime bakıyorum, hala onun kışkırttığı orgazmın etkisinden kurtulmaya çalışıyorum. Duş başladı ve neredeyse aptal kışıma gülecektim.

Bunu kesinlikle hak ettim. En azından deodorantımı aldım.

Birkaç dakika sonra banyo kapısı tekrar açıldığında yatak odamdaydım. Spor ayakkabılarımı ve uzun kollu tişörtümü giydim ama hâlâ dişlerimi fırçalamam gerekiyor. Avucumu gözlerime sürterek, onun yerleştiğinden emin olana kadar beklemek istiyorum.

Yanına gidip yatağa oturuyorum ve okuduğum kitabı elime alıyorum.

Kapının hafifçe çalınması dikkatimi çekiyor ve başımı kaldırdığımda onu adaçayı yeşili eşofman altı ve uzun kollu, ince bir tişörtle karşımda görüyorum. Saçları dökülmüş, yüzü yeni yıkanmış ve krem sürmüş gibi parlıyor.

Yatmaya hazır görünüyor.

Gerçekten harika görünüyor.

"Sadece banyoda işimin bittiğini bilmeni istedim." Özür mü diliyor yoksa kibarlık mı yapıyor anlayamadım.

Oraya gitmemeye karar verdim.

"Teşekkürler." Başımı salladım, kitabı bir kenara bırakıp ayağa kalktım.

"Ne okuyorsun?" Odama giriyor ve ilk kez benden ne kadar kısa olduğunu fark ediyorum.

Nedense uzaktan hep daha uzun görünürdü. Burada, yatak odamda, başı sadece göğsümün ortasına kadar geliyor.

"*The Sun Also Rises*," diye cevap veriyorum ve yüzü buruşuyor. Neredeyse gülecektim. "Ne?"

"Bu kitap çok iç karartıcı! Neden okuyasın ki?"

"Kitap rafındaydı, ben de aldım." Elimde evirip çeviriyorum, resimli ciltli kitabı inceliyorum. "Bu süslü bir özel baskı."

"Kahraman iktidarsızdır."

"Kadın kahraman bir nemfoman." Jake Barnes'ı neden savunduğumu bilmiyorum.

"Tüm kitap boyunca sadece iki erkekle birlikte oldu ve onlardan biri boğa güreşçisiydi." Sesi keskin. "Boğa güreşçileri çok seksi ve kız ondan gerçekten hoşlanıyor görünüyor. Yani seks yapıyor. Bu onu nemfo yapmaz. Onun bir nemfoman olduğundan çok bir sarhoş olduğunu söyleyebilirsin."

"Haklısın. Özür dilerim." Sanki bana silah doğrultmuş gibi ellerimi kaldırıyorum. "Her zaman kötü bir ruh hali içinde olmana şaşmamalı. okumak."

"Sanırım bunun yerine Dylan'ın aşk kitaplarından birini okumam gerektiğini düşünüyorsun." ". Çok var." Odadan dışarı çıktı, ve kaşlarım düşüyor. *O ne yapıyor?*

Öğrenmek için çok beklememe yok.

"Bunu dene." Ön yüzünde *Archer'ın Sesi* yazan açık mavi bir ciltsiz kitabı elime tutuşturuyor. "O berbat kitaptan çok daha moral verici."

"Aslında Hemingway'i severim."

"Bunu daha çok seveceksin. Belki ruh halini iyileştirir."

Tartışmamaya karar vererek kitabı ters çeviriyorum. Birkaç saniye geçmesine rağmen gitmiyor. Kitabı bir kenara bırakıp ona bakıyorum. Hâlâ kaşlarını çatıyor ama sinirlenmiş gibi değil.

"Ne?"

"Bu gece çocuklarla çok iyiydin." Bunu söylemesini beklemiyordum. "Hangi çocuklar?"

"Kimmie ve Edward. Yavru kedi için isim seçerlerken? Aralarını düzeltmekte çok iyiydin. Etkilendim."

"Büyütülecek bir şey değil. Çocuklar sadece duyulmak ister. Dinlemenizi isterler." "Bu senin farklı bir yönündü." Başını eğdi ve bana gülümsedi.

Boğazım düğümleniyor ve ona dokunmamak için ellerimi sandalyeye koyuyorum. Bütün gece ona dokunmak istedim.

"Benim tarafım yok."

Kısık ve yumuşak bir kahkaha atıyor ve aletim bu sese karşılık veriyor. "Herkesin bir tarafı vardır, her ne sebeple olursa olsun saklamaya çalıştığı yanları."

İşte bu.

Direncimi yeniden tesis etmek için onun dolaylı itirafını kullanıyorum. "Neyi saklamaya çalışıyorsun?"

Kaşları havaya kalkıyor ve hızla göz kırpmıyor. "Kastettiğim bu değildi."
"Erken kalkmam gerek." Kapıya doğru bir adım atıp gitmesi için
tutuyorum. "Eddie'ye sabah tam altıda hazır olmasını söyle."

"Hazır olacak."

Koridora adım attı, ben de kapıyı kapattım.

OceanofPDF.com

Rachel

"H adı Shiloh'du." Edward elleri ve dizleri üzerinde güvertenin altına uzanıyor.

Ses tonu sabırsız ve ona bir şey sorduğum zaman bundan nefret ettiğini biliyorum.

Yirmi soru. Ama ben onun ilk at terapisi deneyimi hakkında her şeyi bilmek istiyorum.

Zane'i görmedim ama yoga yaparken kardeşim aniden çıktı ve egzersiz yaptığım ahşap platformun altında yavru kedi aramaya başladı.

"Ne yaptın? Ona bindiniz mi? Gezdirdin mi? Toynaklarını temizledin mi?"

"Güne daha yeni başlamıştı, o yüzden toynaklarını temizlemedim." Ayaklarının üzerine oturuyor ve iki siyah yavru kediye tutuyor. "Sanırım bunlar diğer erkekler."

"Bana ne yaptığını anlat." Ona sabırsızlıkla karşılık vermemek için elimden geleni yapıyorum.

Kedigillerden gözlerini kaçırıyor, burada olduğumu hatırlamış gibi görünüyor. "Onu fırçaladım ve ahırındaki kirli samanı kürekle temizledim. Sonra yürüdüm."

küçük bir çocuk ata binerken yanında."

Kaşlarımı çattım. Beklediğim bu değildi. Sadece yapacağını değil, daha çok ata bineceğini sanıyordum. Yaygara koparmaya hazırım ama tereddüt ediyorum. Bugün daha rahat görünüyor, bu da restoranda geçirdiğimiz gürültülü geceden sonra cesaret verici.

Uykuya dalmam çok uzun sürdü ve bunun tek nedeni müzik ve dans değildi. Bütün gece yatağında dönüp durdum ve Zane Bradford'un boynunda nemli saçları ve üzerinde sadece bir havluyla koridorda durduğunu unutmaya çalıştım.

Geniş omuzları zayıf ve sıkıydı ve bir şekilde daha büyük görünüyordu. Kaslı göğsünün üzerinde belli belirsiz kıllar vardı ve burnumu omuzlarının üzerinde gezdirip onu yalamak istiyordum. Sonra da belki ısırarak.

Gergin görünüyordu, sanki benden nefret ettiğini unutup beni kollarına çekebilirdi. Ya da belki de yapmasını istediğim şey buydu. Bu kadar iyi görünmeye hakkı yoktu ve evin benim tarafımda kalmam yönündeki emrini unutmış gibiydim.

"Bayan Gina erkek kedileri kısırlaştırmak için kimliklerini tespit etmemi istedi." Edward şehvetli düşüncelerimi yarıp geçti.

Bu bana kısa bir attırıyor. "Onlarla harika bir iş çıkarıyorsun."

Güvertenin altını kazmaya geri dönüyor ve Zane'in bize doğru geldiğini görmek için başımı kaldırıyorum. Yine kaşlarını çatmış, her zamanki kot pantolonunu ve düğmeleri açık ekose gömleğini giymiş, altında da gri bir tişört var. Ama onun altında ne olduğunu gördüm ve nefisti.

Elimi uzatıp el salladığımda tam yanımdan geçmek üzereydi. "Hey!"

Kısa bir süre durdu, kaşları çatıldı. "Hey sen."

"Hayır..." Bir kahkaha atarak yere bakıyorum. "Bir şey var... Bayan Gina seradaki lavaboya bakmanızı rica etmemi istedi. Altının ıslak olduğunu ve bir sızıntı olabileceğini söyledi."

Bir süre daha tereddüt ediyor, vazgeçmeden önce gittiği yöne bakıyor. "Göster bana."

"Bu taraftan." Sesim yumuşak ve Bayan Gina'nın kış aylarında sukulentlerini ve daha narin çiçeklerini sakladığı yeşil camlı yapıya giden dar kaldırım taşı patikasıdan aşağı doğru yürürken hâlâ yoga kıyafetlerim üzerimde.

İçeri girdiğimizde hava sıcak ve yoğun nemli, odanın ortasındaki küçük lavabo alanına doğru ilerliyorum.

"Bayan Gina ve ben suyun nereden geldiğini anlamaya çalışıyorduk." Su dolu tencereyi göstermek için lavabonun altındaki dolap kapaklarını açıyorum. "Musluğu, püskürtücüyü, her şeyi açtık. Aşağı in ve neler olduğunu izle."

Ben büyük bir kaseye su doldururken çömelip dolaba yaslanmadan önce gözlerini kısa bir süre bana diyor.

"Sanırım bunun giderin etrafındaki contayla bir ilgisi var," diye açıklıyorum. "Bunun gibi büyük bir kaseyi giderden aşağı döktüğümde, ne olduğunu izleyin."

Büyük su kabını kaldırıyorum, içindekilerin tamamını lavaboya dökmeye hazırlarken elimde sallanıyor. Sandığımdan daha ağırdı ve ıslak parmaklarımla kenarlarını iyi kavrayamıyordum. Bir anda kaymaya başladı.

"Oh..." Nefes nefese kalıyorum, iki elimle tutmak için elimden geleni yapıyorum ama suyun ağırlığı kabı yana doğru çekiyor. "Olamaz!"

Dörtte bir büyüklüğündeki kase elimden kayıyor ve içindeki tüm su Zane'in kafasına dökülüyor.

Konuşamıyorum. Nefesimi tamamen kaybettim.

Zane de konuşmuyor. Az önce ne olduğundan emin değilmiş gibi sırlıklam kafasını sessizce sallıyor.

"Bu bir tür şaka mıydı?" Ses tonundaki alçak yanık öfke, ateşin boynuma doğru hızla yükselmesine neden oluyor.

"Hayır!" Tamamen sıkılmış boğazımın arasından söylemeyi başarıyorum. "Çok özür dilerim!"

Yavaşça boyuna doğru yükseliyor, saçlarının ucundan sular damlıyor ve gözlerinde kıvılcımlar uçuşuyor.

"Sana bir havlu getireyim." Hala nefes alamıyorum.

İri eli omzumun üstüne inerek beni durduruyor. "Bırak onu. Yarın bir göz atacağım."

Dönüp hışımla gitmeye başladı ama ben peşinden koştum. "Burada yoga yaptığım yerde bir havlum var!"

"Hayır." Bu bir öfke hırıltısı.

Vücudunun üst kısmı sırlıklam ve az önce olanları, yaptıklarımı tekrar tekrar aklımdan geçiriyorum. Dudaklarımı birbirine bastırıyorum ve gözlerim suyla doluyor. Bir nefes çekiyorum ve burnumu tutuyorum ama yine de kahkahalar patlıyor.

"Çok özür dilerim!" Gülmekten kendimi alamayarak çığlık atıyorum.

Bu onu durdurdu. Arkasını dönüyor ve yolun karşısından bana bakıyor, hala sıırıslıklam. İki elim de yanaklarımda ve gülmek için kendimi zor tutuyorum... ve başarısız oluyorum.

"Bunu yaptın." "Bilerek yapmadım!"

"Vay canına, gerçekten ıslanmışsın." Edward elinde iki yavru kedi daha tutarak yanıma geldi ve ben kendimi kaybettim.

Belimden bükülüyorum, tüm yüzümü ellerimle kapatıyorum ve gülmeyi durdurmaya çalışıyorum. Çakıl taşları üzerinde botların çıtırtısını duyduğumda, tekrar peşinden gidiyorum.

"Zane, bekle!" koşuyorum ama o durmuyor.

Havuzun kenarındaki küçük hamama doğru gidiyor ve o havlu almak için içeri girerken ben dışarıda bekliyorum.

Dışarı çıktığında, mavi gözlerinden ateş fışkırıyordu. "Git buradan, Rachel." "Gerçekten özür dilerim." Gülümsemeyi için dudağımın içini ısııyorum. "BEN-BEN

Bu akşam eve dönmek için bir araca ihtiyacım var. Bu sabah Jack'le geldim ama bir yolum yok-"

"Ne yapıyorsun?"

"Eve bırakmamı mı istiyorsun?" Kaşlarım çatıldı. "Üstüne su döktüğüm için özür mü diliyorsun?"

"Sana benden uzak durmanı söylemiştim." "Bunu yapıyorum!"

"Sen değilsin." Bir şey yapacakmış gibi bir adım daha yaklaşıyor.

Ne olduğundan emin değilim ama vücuduma bir sıcaklık yayılıyor. Tereddüt ediyor, sonra bir hırıltı çıkarıyor ve tekrar yürümeye başlıyor.

Tam arkasındayım. Hızlı hareket ediyor ve ben ona yetişmek için neredeyse zorunda kalıyorum. Sonra o kadar hızlı durdu ki, neredeyse sırtından sekecektim.

"Oh!"

"Ne?" Keskin bir soru.

Sessizce konuşarak araba yolunu gösteriyorum. "Eve bırakacak mısın?" "Evet. Seni eve bırakacağım. Şimdi beni takip etmeyi bırak."

Eve dönmeden önce nefesimi toparlamak için elimden geleni yaparak onun güzel kıçının gidişini izleyerek geri çekiliyorum. Bayan Gina daha fazla su aeroibiği yapmak istiyor ve benim de havuzda serinlemem gerekiyor.



"Eğlenceli dans müziğimize ne oldu?" Biz egzersizlerimizi yaparken Bayan Gina'nın başında naylon tüylü pembe bir yüzme şapkası var. "Süslü şapkamı taktım ve şimdi gidecek bir yerim olmadan giyinip kuşandım."

"Özür dilerim!" Gülmeme engel olamıyorum. "Bu sabah Jack ile bir gezintiye çıkmam gerekti ve Bluetooth hoparlörümü diğer çantamda unuttum."

"Bluetooth hoparlörüm yok mu?"

"Bulabildiğim kadarıyla yok, ama sahip olmanız için de bir neden yok. Bunlar gençlere göre bir şey."

"Görünüşe göre gençlere yetişme vaktim geldi." Şakacı bir şekilde somurtuyor. "Hesabıma gir ve bana bir tane sipariş et."

"Yapacağım ve benimkinin her zaman çantamda olduğundan emin olacağım."

Biraz daha zıplıyoruz, ama o haklı. Drag queen müziğim olmadan o kadar da eğlenceli değil. Kollarımızı önümüzde ileri geri makaslayarak ona bir asma hareketi boyunca rehberlik ediyorum.

"Bu sabah neden Jack'le gittin? Neden Zane ve Edward ile gitmedin?"

Bay Huysuz'un kışa hazırlamak için yataklara malç serdiği yere bakıyorum. "Zane buraya gelmeden önce sabahları bir at çiftliğinde çalışıyor."

"Evet, öyle ve o Gloria Fruit sürekli en iyi ustamı çalmaya çalışıyor." Çenesini meydan okurcasına kaldırarak adeta bağırıyor. "Ona sahip olamaz!"

Sanki Zane'le konuşuyormuş gibi başını çeviriyor ve ben de gizlice onun saksıdaki orman güllerinin etrafına çuval bezi sardığı yere bakıyorum. Tabii ki tam o anda başını kaldırıyor ve gözlerimiz buluştuğunda midemde bir şimşek çakıyor.

"Seni terk etmiyorum, bu yüzden yaygara koparmayı bırakabilirsin." Sert ses tonu sabırsız.

Dudaklarımı birbirine bastırarak hızla başka tarafa bakıyorum ama kulaklarım yanıyor. Beyzbol şapkasını kafasında ters çevirmiş ve ekose tişörtünü çıkarmış. Tişörtünün üstü hâlâ nemli ve onu kazara boğma girişimimi hatırlayarak sırtıtmamak için elimden geleni yapıyorum.

"Ama bu sabah neden farklıydı? Zane bunu her gün yapıyor."

Bir o yana bir bu yana gitmeyi bıraktık ve şimdi kollarımızı suyun altında daire çizerek olduğumuz yerde duruyoruz. "Edward çiftlikte at terapisine başladı."

"Ah..." Çenesini kaldırıp yavaşça başını sallıyor. "Yani bugün daha uzun kalması mı gerekti?"

"Sanırım öyle?" Neden daha uzun olduklarından emin değilim ve Edward bana herhangi bir bilgi vermiyor.

"Bu durumda, benim için sorun değil. Şimdi ne yapıyor?"

"Edward mı? Erkekleri teşhis etmek için tüm yavru kedileri kontrol etti. Smokinli olanlardan biri hakkında emin değil. Dr. Moore'a söylemen gerekecek."

"Edward bir hazine. Zane'i kastetmiştim. Bizi izliyor mu? Bahse girerim yaptığın o yogayla mayo içinde çok güzel görünüyorsundur."

"Bayan Gina!" Onun komplocu ses tonuyla gözlerim açılıyor ve ağzımı kapatıyorum. "Bahçenizi kışa hazırlıyor."

"Ooo, bahse girerim bir bahçe daha idare edebilir, ne demek istediğimi anlıyorsanız." Kaşları sallanıyor ve sesi çok yüksek çıkıyor.

Yüzüm de içimle birlikte alev alev yanıyor, hem de bir yüzme havuzunda! "Ne demek istediğini anlamıyorum." *Ben anlıyorum.* "Su altı dambıllarını alıyorum."

"Dambıllar," diyor nefesinin altından ve ben de ona göremediği şok edici bir bakış atıyorum.

Havuzun kenarındaki köpük "ağırlıkları" alarak ona uzattım. "Bunları suyun altında tut ve yukarı aşağı hareket ettir. Hissediyor musun?"

"İstiyorum!" Yüzü aydınlanır.

"Bunlar köpük, bu yüzden direnç için doğal olarak suyun yerini değiştiriyor." "Bu inanılmaz. Bundan sonra ne düşünecekler?"

Yarım dakika sessizlik içinde çalışıyoruz ve melodilerimiz olmadan sessiz ve sıkıcı oluyor. Dudaklarımı bükerek, beni ima edemeyeceği bir konuşma düşünmeye çalışıyorum.

"Açıkçası bu kadar güneyde bir bahçenin kışa hazırlandığını hiç duymamıştım. Yeterince soğuk olduğunu düşünmemiştim."

"Ara sıra donuyoruz." Sesinde hâlâ o neşeli ton var ve benim zevkime göre hâlâ biraz fazla yüksek sesle konuşuyor.

Bitkilerle işini bitirmekte olan Zane'e gizlice bakıyorum. Saksıdaki meyve ağaçlarını güneşe doğru taşıyor ve ağır kil saksıları kaldırırken pazuları çekici bir şekilde esniyor.

Asık suratı, belirgin kolları ve güçlü kalçalarıyla onu izlemiyormuş gibi yaparken dudağımı çiğniyorum. Çenesindeki kaslar kaşlarının altında hareket ediyor ve onu koridorda üzerinde sadece bir havluyla, saçları ıslak ve erkeksi bir vücut yıkama suyu gibi kokarken hatırlamamaya çalışıyorum.

Ben de kullanmak istedim ama beni yakalayıp kızmasından korkuyorum. Çok büyük bir değişiklik olmazdı.

"İşim bitmek üzere." Derin sesi neredeyse beni havlatıyor. "Yarın şu mimoza ağaçlarından kurtulacağım."

"Oh, hayır!" Kelimeler ben onları durduramadan ağzımdan dökülüyordu. "Ne?"

"Mimoza ağaçlarını severim."

"Onlar yabancı ot." Zane'in kaşları düşük ve sesi her zamanki gibi sabırsız.

"Ama çiçekler çok şirin. Küçük pembe puf topları gibiler."

"Dağınkıtlar, yaprak bitlerini çekerler ve çoğalırlar."

Bayan Gina havuzda zıplamaya devam ediyor, su ağırlıklarını bir o yana bir bu yana iterken yanaklarına bir gülümseme yayılıyor.

"Sen ne düşünüyorsun?" Ona sordum.

"Hiç mimoza görmedim ama dediğiniz kadar şirinse sanırım etrafta bir tane bulundurabiliriz. Bana *Peter Pan*'daki gibi peri tozunu hatırlatıyor."

"Peri tozu," diye homurdanıyor Zane.

Bayan G sadece memnun bir mırıltı çıkarıyor. "Yorulmaya başlıyorum. Belki de şimdi odama çıkmalıyım, eğer sorun olmazsa?"

"Tabii ki!" Yanına gidip ağırlıkları alıyorum. "Seninle yürümemi ister misin? Aşırıya mı kaçtık?"

"Ben gayet iyiyim. Yarın hepinizle görüşeceğim." Bana gülümsüyor, sahnede fısıldamak için yaklaşıyor. "Keşke birileri bir ara benim misafirhanemde kalsa. Burada tek başıma olmaktan nefret ediyorum ve burası çok güzel bir yer."

Ona şaşı gözlerle bakıyorum. Beni burada mayoyla bırakmakla kalmıyor, Zane'le yalnız kalmam için elinden geleni yapıyor.

Edward'ın da burada olduğunu unutuyor.

Gürültü önleyici kulaklıklarını neredeyse 7/24 takıyor olsa bile.

"Öyle deyip duruyorsun." Havuzun dışına çıkan geniş basamakları çıkarken kolunu tutuyorum.

Zane kanvas alet çantasını toplamak için arkasını dönüyor. Bugün bikinimi giymedim çünkü onun burada olacağını biliyordum. *O* kız olmamaya çalışıyorum.

Yine de tek parça mayoyla dolaşmak onun önünde kendimi çok açıkta hissetmeme neden oluyor ki bu çok saçma.

İlk olarak, sahilde yaşıyoruz ve ikinci olarak, beni duşta tamamen çıplak gördü. Uyandığımda başımda dikildiğini, gözlerinin endişeyle parladığını, nemli saçlarının kare çenesinin üzerine sarktığını hatırlayınca kulaklarım ısınıyor.

Onu çok fazla suyla ıslatıyor gibiyim. *Kızgın Tanrı.*

Mayomun üzerine hızlıca bir tulum-etek geçiriyorum. Aerobik malzemelerini toplarken gözlerini üzerimde hissediyorum ve gerginliği azaltacak bir şeyler arıyorum.

"Bugün müziği unuttuğuma inanamıyorum ama ne demişler? Kusursuz eylem, kusursuz eylemsizlikten daha iyidir?" Burnum kırılıyor ve bir kahkaha atıyorum. "Bu doğru olamaz."

"Mükemmelin iynin düşmanı olmasına izin verme." Sesi hâlâ huysuz ve kaşlarımı çatıyorum.

"Kulağa yerleşmek gibi geliyor."

"Yerleşmenin tam tersi. Her şeyi mükemmel yapmaya çalışırsanız, önünüzdeki iyiyi kaçırsınız."

Dudaklarım ayrılıyor ve ona bakıyorum. "Bu çok hoşuma gitti."

Çenesi geriliyor ve duruşunu değiştiriyor. "Gitme vakti geldi." "Edward'ı bulacağım ve seninle cipte buluşacağız."

Dudaklarımda sessiz bir gülümseme ve göğsümde bir umut kıvılcımı çakıyor. Çantasını alıyor ve başka bir şey söylemeden uzaklaşıyor.

Zane

GARRETT

Jack, dün gece Rachel'la konuştuğun için Sam Allen'ın taşaklarına yumruk atıyormuşsun.

WTF?

JACK

Sadece burada oturuyorum.

GARRETT

Ayrıca Dylan'ın eski odasında uyuduğunu söyledi. Onu becerdin mi?

Kaç yaşındasın sen? On beş mi?

GARRETT

Öptün mü?

Hayır

GARRETT

Ona çıkma mı teklif ettin???

HENDRIX

Yeni telefon, kimin ?

GARRETT

Bruh, artık kimse bunu söylemiyor.

HENDRIX

Çekil sikimden.

GARRETT

Büyükbaba Dick. Nasıl hem bu kadar yaşlı hem de en genç olabiliyorsun?

Aslında işteyim.

GARRETT

Bayan G, yapılacaklar listesine "Bang Rachel "ı da eklesin.

LOGAN

Şimdi de kardeşler sohbetinde miyim?!

GARRETT

Kardeş sohbetinin ilk kuralı...

HENDRIX

Sakın içine etme.

GARRETT

Daha iyi. Ayrıca, burada söylenen hiçbir şey tekrarlanmıyor.

Ve Dylan'la PDA'ları azalt.

LOGAN

Sana bir fikir veriyor muyuz?

GARRETT

İşte benim oğlum, ver ona.

LOGAN

Rachel orada, dostum. Ne ?

Zane Bradford konuşmayı terk etti.

Garrett Bradford konuşmaya Zane Bradford'u da ekledi.

Zane Bradford konuşmayı terk etti.

Garrett Bradford konuşmaya Zane Bradford'u da ekledi.

GARRETT

Bunu bütün gün yapabilirim.

Bu sohbeti
kapatıyorum.

GARRETT

Kaçabilirsin ama saklanamazsın.

Burası
cehennem.

GARRETT

Bahse girerim cenneti nerede bulabileceğini
biliyorum.

HENDRIX

Bir de bana salak diyorsun.

Cipe doğru yürürken Edward'ın kapüşonunu kafasına geçirmiş bir halde arkada olduğunu görüyorum. Rachel öndeydi ve saçları yine o inişli çıkışlı dalgalar halindeydi. Bütün gün Bayan Gina'yla havuzda zıplarken saçlarını örmüş ve başına bağlamıştı.

Gölgeyi indirmiş ve dolgun dudaklarına parlak bir şey sürüyor. Bu bir chapstick değil ama rengi de yok. Bir şekilde ağzını daha da tatlı yapıyor ve sikim pantolonumun içinde seğiriyor. *Tam önümdeki güzellik.*

Harika görünüyor ve Garrett'in bütün gün mesajlaşmasından sonra, şimdi sadece kızgınım. Rachel'a çakmayacağım.

Çenemi gıcırdatarak alet çantamı arkaya biraz sertçe bırakıyorum ve Edward'ın sıçramasına neden oluyorum.

"Üzgünüm dostum," diye mırıldanıyorum ve o da aracın diğer tarafına doğru kayıyor.

Açık kapıdan kabaca tırmanırken, orada oturup benimle alay eden kıza bakmıyorum. Bir saat boyunca tuzlu su havuzunda kaldıktan sonra nasıl hâlâ hanımeli gibi kokuyor? Ve neden mükemmelin iyinin düşmanı olduğunu söyledim ki? Bana karşı kullanılmak üzere cephane tedarik etmiyorum.

"Bu sabahki heyecandan Eddie'yle nasıl gittiğini sormadım." Koltuğunda bana doğru dönüyor ve ben bakmasam da çevresel görüşümde parlak dudaklarını görebiliyorum.

Lanet Garrett. Ben de onu öpmeyeceğim.

Cipin marşına basıp vitesi geri vitesine takıyorum ve omzumun üzerinden bakmak için ondan uzaklaşıyorum. Rüzgâr onun sesini ne kadar çabuk keserse o kadar iyi.

Sadece daha yüksek sesle konuşuyor ve koluma dokunuyor. "Ahırda işler nasıl gitti?" Gözlerimi yoldan ayırmıyorum. "Sana söylemedi mi?"

"Bana biraz anlattı ama nasıl biri olduğunu biliyorsun." "Nasıl biri?"

"Şimdiye kadar, tıpkı senin gibi!" Sesi yükseliyor. "Nasıl gitti? Ne yaptı?"

"Gömleğin üzerinde kalsın." Ona bir bakış attım.

Nefes veriyor ve dudaklarında bir gülümseme belirliyor. "Tamam. Nasıl gitti?" "O burada. Sadece ona sor."

"Aman Tanrım!" Kollarını ve kıkırdamama engel olamadım.

Onu kızdırmak çok kolay ve lanet olsun, kızgın peri biti onu becermek istememe neden oluyor.

"İyi iş çıkardı. Yavaş başladık ama atları tımar etmeyi sevdi. Shiloh'yu arenada gezdirdi."

"Ona ahırları temizletmişsin."

"Bunu hepimiz yaparız." Eve giden yola sapıyorum. "Yarın ata binmeyi deneyebiliriz."

Gülümsemesi geri dönüyor ve elini koluma koyuyor. "Teşekkür ederim, Zane."

Boğazım sıkışıyor ve cipe biraz gaz veriyorum. Neredeyse eve varmıştık. "Yardım edebildiğime sevindim."

"Öyle misin?" Başını eğiyor. "Neden?"

"O iyi bir çocuk. Okulda zorbalığa uğradığını duymak hoşuma gitmiyor. Onu tek başınıza savunmak zorunda kaldığınızı duymak hoşuma gitmiyor. Burada işler böyle yürümez."

"Bunu öğreniyorum." Ses tonundaki sıcaklık beni kaşıntırıyor.

Neyse ki döndük. Arabayı park edip cipten indim ve başka bir şey söylemeden restorana doğru yola koyuldum.

"Hey, nereye gidiyorsun?" Rachel seslendi. "Zane!"

Tereddüt ediyorum, yan tarafa dönüyorum ama arkama bakmıyorum. "Dylan benden Şükran Günü süslemelerinde ona yardım etmemi istedi."

"Biz de yardım edebiliriz! Bana bir dakika verin."

"Bir şeyler yemen gerekmiyor mu? O kadar egzersiz yaptın." İstedğim son şey onun tekrar bayılması.

"Hayır." Kafamı kaldırdığımda ağzına mor bir şeker attığını gördüm. "İşe yarıyor mu?"

Elini sırt çantasına sokuyor ve bir kutu üzümlü Mike ve Ike şekeri çıkarıyor. "Evet! Eşyalarımı bırakayım, sonra aşağı ineriz."

El sallıyorum ve kayalıktan aşağıya, içeride dolaşan insanları görebildiğim restorana doğru devam ediyorum. Cooters & Shooters, akşam yemeği kalabalığına hazırlanmak için ikiden beşe kadar kapalı, ancak genellikle yediye kadar müşterimiz olmuyor.

"Oh, güzel, buradasın." Kız kardeşim her zamanki kısa pantolonu, arkasında çapraz bilardo ıstakaları olan bir kaplumbağa logolu tişörtü ve parmak arası terlikleriyle. "Allie Kasım kutularını çıkarmamda bana yardım ediyor. Dışarıda turuncu parıldayan ışıklarımız ve birkaç saman balyamız var ve birinci sınıflar bu sevimli buzlu çubuktan hindileri yaptılar."

"Hindime bak, Zee Amca!" Kimmie dans ederek yanıma geliyor ve karnında *Gobble* yazan tahta bir kuş tutuyor.

"Bu aslında oldukça iyi." Onu kalçamın üzerine kaldırıyorum ve hindi gulu gulu sesleri çıkararak omzumda yürüyor.

"O kadar şaşırmış görünme," diye mırıldandı Dylan.

"Senin eşyaların hep dışarıda neme maruz kalır kalmaz dağılan inşaat kağıtlarıydı."

"Kimmie'nin öğretmeni el işleri konusunda çok zeki." Dylan bana buzlu çubuktan hindilerle dolu bir kutuyu gösteriyor. "Çocuklar restoranın etrafına saklanmış hindilerini bulduklarında çok eğlenecekler."

"Akıllıca ve iş için iyi."

"Ona tüm ay boyunca indirim yapıyoruz." Kız kardeşim süslemelerle birlikte bara gitmeden önce göz kırpmıyor.

Allie orada, çeşni tutucularına hacı kıyafetleri koyuyor. "Rachel nerede?"

Çenem geriliyor ama cevap vermiyorum. Kızların yüksek baskı kampanyasına sanmıyorum.

"Eşyalarını eve bırakacak, sonra Edward'la birlikte aşağı inecek."

Kimmie kıpırdandı, ben de onu ayağa kaldırdım. "Ona hindimi göstereceğim." "Oh, güzel! Aşağı gelip yardım edeceklerini umuyordum," diye sesleniyor Dylan.

omzunda. "Akşam yemeği kalabalığı gelmeden önce burayı gerçekten bitirebiliriz."

"İnsanlar buradayken işimizi bitirmemize aldırmazlar." Liseden mezun olduğundan beri garsonluk yapan Salina Duck içeri giriyor. "Hey, Zane."

Bunu sinsi bir sesle söylüyor ve hatta göz kırpmıyor, bu da çenemi geri çekmemi neden oluyor. *O da neydi öyle?*

Dylan ben düşünmeye vakit bulamadan kolumu tutuyor. "Benimle gel."

Onu bilardo masalarının çıkışına yakın bir yerdeki dolaba kadar takip ediyorum. Eğilip içeri giriyoruz ve küçük alanın ortasına balkabakları, mısır sapları ve korkuluklar çiziyor.

"Biz içerideki halledeceğiz. Sen verandadan başlayabilirsin."

Köşede katlanmış bir merdiven var ve onu omzuma alıyorum. "Gloria sana geçen geceki bilardo turnuvası hakkında bir şey söyledi mi?"

"Hayır." Dylan bir dolabın arkasına geçip dev bir bereket bereketi çıkarıyor. "Bu çok mu fazla?"

"Nereye koyacaksın?"

"Barın üstünde mi?" Burnu kırışıyor ve onu tekrar dolabın arkasına itiyor. "Haklısın. Dansçılar onu odanın öbür ucuna tekmeleyip birini öldürebilir."

Bir kahkaha attım ve o da başını salladı. "Bu bilardo turnuvası da neyin nesi?"

"Hâlâ planlama aşamasında ama sanırım Şükran Günü'nden sonra yapmak istiyor." Kutudan bir tekerlek parıltılı ışık ve zimba tabancası çıkarıyorum. "Çocukların oyuncu olmasını ve etrafta dolaşıp sponsor bulmalarını istiyor."

"Nasıl oynadığını biliyorlar mı ki?" Topuklarının üzerine oturup bana bakıyor.

"Anladım, ama Edward'a temel bilgileri öğretebilirim."

"Ona karşı çok tatlısın." Başını eğiyor ve yapışkan gözleri beni gitmeye hazır hale getiriyor.

"O iyi bir çocuk."

"Rachel onunla çalıştığın için çok mutlu olmalı." Çenem gerildi.

"Bu yüzden yapmadım."

"Ah, biliyorum." Ayağa kalkmak için yerden kalkıyor ve turuncu flamaları toplayarak beni yemek alanına kadar takip ediyor. "Her zaman bana göz kulak oldun..."

"Annem bunun ağabey olarak benim görevim olduğunu söyledi." Sadece kısmen dalga geçiyorum - Dylan'ın durumunda herkesi gerçekten büyük hayal kırıklığına uğrattım.

"Kimmie'ye iyi bak..."

"Ona çok daha fazla yardım ediyorsun."

"Jack tek başına."

Dışarı çıktığımızda Rachel barda Allie'yle birlikte buzlu çubuk hindileri kasadan çıkarıyor. Hâlâ mayosunun üzerine o tulum-etek şeyini giyiyor ve gözlerim onun pürüzsüz açıkta kalan bacaklarına kayıyor.

Tek parçayla da bikiniyle olduğu kadar çekici görünüyor.

Kimmie doldurulmuş kırmızı kaplumbağasını döndürerek yanımızdan dans ederek geçiyor ve Edward bir elinde Smokey, diğerinde çam kozalağından bir çelenk tutarken ciddi bir ifadeyle odayı inceliyor.

Büyük pencereler açık ve serin, tuzlu bir esinti mekânın içinde dolanıyor. Durmuyorum, elimde pırıltılı ışıklar ve ekipmanlarımla doğruca verandaya yöneliyorum.

Dylan bir uzatma kablosu taşıyarak ve hâlâ gevezelik ederek beni takip ediyor. "Gloria seni seviyor, Bayan Gina seni seviyor..."

Kapıda duruyorum, merdiveni indiriyorum ve gözlerimi onunkilere dikiyorum. "Sakin söyleme."

"Keşke her zaman yalnız olmasaydın."

Başımı sallayarak merdiveni tekrar kaldırıyorum. "Keşke bazı zamanlar yalnız olsaydım."

"Böyle yapma. Ne demek istediğimi biliyorsun. Ben sadece senin mutlu olmanı istiyorum."

"Kapıyı tut." Yanından geçip verandaya çıkarken yüksek sesle nefes veriyor. "Ben mutluyum. Şimdi şu işi halledeyim."

Uzatma kablosunu köşeye bırakıp içeri girmeden önce inatçı katırlarla ilgili bir şeyler mırıldanıyor.

Sonraki yarım saatimi başımın üzerinde parıldayan ışıkları tutarak ve saçaklara zımbalayarak geçirdim, sonra merdiveni taşıdım ve hepsini tekrar yaptım.

Kızlar içeri girip çıkarak kimsenin kullanmadığı sallanan sandalyelerin etrafına korkuluklar, balkabakları ve mısır sapları yerleştiriyor ve ben Rachel'ın eğildiğinde eteğinin uyluklarının arkasından nasıl tehlikeli bir şekilde yükseldiğini fark etmemeye çalışıyorum.

En kötüsü de Allie'yle kapıya çelenk asmaları. Mayosunun şişen göğüslerini görmemek için arkamı dönmek zorunda kalıyorum. Pırıltılı ışıkların son uzantısını yerine zımbalarken alnımı pazularıma siliyorum.

Keşke onun çıplak göğüslerinin anısını zihnimden silmek işe yarasaydı. Bu durumda, onlar içeri girene kadar merdivenden inmek için beklemek zorundayım.

Böylece sikim sakinleşecek. Garrett tam bir baş belası ama bir konuda haklı. Biriyle yatmayalı uzun zaman oldu.

İşimiz bittiğinde omuzlarım ve boynum ağrıyor ama bu konuda tek kelime etmiyorum.

Kardeşlerin grup sohbeti telefonumun cebimde yanmasını sağladı. Çıkardığımda, atışımı kaçırdığım ve nasıl yaşlandığımla ilgili daha fazla saçmalık görüyorum.

Garrett bu fırsatı değerlendirerek, bu yaşta cihazı kullanmazsam aletimin çalışmayacağından endişelenmem gerektiğini söylüyor. Hendrix bunun gerçekten olup olamayacağını soruyor ve ben de cihazı tekrar cebime sokmadan önce orta parmak emojiyle cevap veriyorum.

"Oldukça hızlı karardığını fark ettim." Merdiveni iade ettiğim küçük saklama dolabından çıkarken Jack'in sesi arkamdan alçak sesle alay ediyor.

"Hiçbir şey için teşekkürler." Bana uzattığı birayı alırken gözlerimi ona diktim.

"Ne olursa olsun, sorularına sadece dürüstçe cevap verdim." Jack kollarını kavuşturarak restorana doluşan küçük kalabalığa baktı. "Rachel iyi bir kız ve bence hoşlanabileceğin biri olabilir. Eğer yapmak istediğin buysa."

Bilardo masalarının bulunduğu yan verandanın yanındaki barın arkasındayız. Birkaç adam oyun oynuyor ve Allie az önce onlara içki getirdiği yerden geri dönüyor.

"Hey, Jack." Sesi biraz soluk soluğa ve gözlerini hızla kırıştırıyor. "Nasıl gidiyor?"

"İyi gidiyor. Sen?"

"Oh, bilirsin işte. Aynı şey." Elini sallıyor ve yanakları pembeleşiyor.

iyi şeylerden bahsetmişken...

"Austin takımda oynamayı gerçekten seviyor. Sizin harika bir koç olduğunuzu söylüyor." "O harika bir çocuk. Ona sahip olduğumuz için şanslıyız."

"Teşekkürler." Sözcükler bir anda ağzından döküldü ve başını sallamadan önce biraz daha tereddüt etti. "Peki, görüşürüz o zaman."

"Görüşürüz, Allie."

Kaşlarım çatıldı ve ona baktım. Birasından bir yudum daha alıyor ve büyük pencereden körfeze bakıyor. Kardeşimi herkesten daha uzun süredir tanıyorum ve kafasında bir şeyler döndüğünü söyleyebilirim. Allie güzel bir kız ve Austin de iyi bir çocuk.

"Sanırım hepimizin yaptıklarımız için kendimize göre nedenleri var," diyorum.

Ya da yapma.

Boğazını temizleyerek bana baktı. "Bu babasıyla mı ilgili?" "Ne?" Bu beni kısa kesiyor.

"Jayden Wells Rachel'ın babası. Bu yüzden mi onu sildin?" "Bunu biliyor muydun?"

"İsimleri bir araya getirmek fazla zaman almadı. Buraya geldiğinde bizim için neredeyse tüm işi o yaptı. Babasının burayı çok sevdiğini ve hep merak ettiğini söyledi. Kaç tane Wells tanıyorsun?"

"Yine de *onunla* bağlantılı olmasını beklemiyordum."

Jack nefes alıyor, yavaşça başını sallıyor. "Evet, Jayden gerçek bir pislik."

"Onun ne yaptığı hakkında hiçbir şey bilmiyordu." Ayaklarıma bakıyorum ve ona söylediğimde yüzünde beliren ifadeyi hatırlıyorum - önce şok, sonra utanç, sonra da teslimiyet gibi bir şey.

"Şey, hepsi çok uzun zaman önceydi. Dylan doğmadan önce."

Jack ve benim ailenin reisi olmadığımız zamanları düşünüyorum. Gerçek ailelerimizin, her taraflarına sıçan bir adama güvendikleri zamanları.

Jayden'in ihaneti karşısında babamın yaşadığı şoku hatırlıyorum. Annemin, babamın potansiyel bir iş anlaşmasını kaybetmekten çok bir arkadaşını kaybettiği için incindiğini anladığında hissettiği öfkeyi hatırlıyorum.

Bazen keşke benimle bu kadar çok konuşmasaydı diyorum. Belki onların anısına karşı daha az korumacı olurdu.

"Eğer seni rahatsız eden buysa, buna izin vermezdim." Kardeşim beni şimdiki zamana geri çekti.

"Bunu affedebilir misin?" Onun da olanları en az benim kadar iyi hatırladığını biliyorum. Hatta muhtemelen daha iyi. Jack benden iki yaş büyük.

Derin bir nefes veriyor. "Koçluk yaptığım çocukların çoğu oldukça zor koşullardan geliyor. Kötü ebeveynler, parasızlık, suç, uyuşturucu, ama bunların üstesinden gelmek için ellerinden geleni yapıyorlar. Kendi ayakları üzerinde durmak ve yapabildikleri tek yolla daha iyi bir şeye sahip olmak için çok çalışıyorlar."

Jack'in işi hakkında bu şekilde konuştuğu pek görülmemiştir ama haklı olduğunu biliyorum. Lisedeyken takımda oynarken nasıl olduğunu hatırlıyorum.

"Allie ve Austin'e bakın," diye devam ediyor. "Babası bir pislik olduğu için onu yargılamayacağım."

Başımı sallayarak elimdeki şişeyi çeviriyorum. "Seni anlıyorum, ama ona bir şans vermek Jayden'in paçayı kurtarmasına izin vermek gibi geliyor. Anneme ve babama sadakatsizlik gibi geliyor."

"İşler olması gerektiği gibi gitti. Cooters & Shooters'ı başka türlü hayal edemiyorum ve Rachel sadece dürüst ve yardımcı oldu."

Tam babasının da bir arkadaş olarak başladığını söyleyecektim ki Salina Duck ortaya çıktı. "Nasılsınız, ortaklar?" Sakız çiğniyor ve kalçasını yana eğip gözlerini tekrar üzerimde gezdiriyor.

Doğruluyorum, kısık bir sesle nefes veriyorum. Bundan hoşlanmadım. Salina daha yirmi iki yaşında ve onun Kimmie'nin yaşındayken buralarda koşturduğunu hatırlıyorum.

"Thomas eğer açsanız fazladan hamburgeri olduğunu söyledi, Dylan da Edward'a bir tane daha ısmarlamasını söyledi." Aynı hızla sesi değişiyor ve gözlerini deviriyor. "Tabii ki *Rachel* ona borcunu ödemekle ilgili bir yorum yaptı."

Jack ve ben bakıştık.

"Kimmie'yi alıp seninle orada buluşacağım." Birasını çöpe atar.

Restoran boyunca hafifçe Yacht Rock çalıyor ve Kimmie şarkı söylerken bacağını arkasına atarak daireler çiziyor. Teyzesinin onun yaşında olduğu kadar doğal bir yeteneği yok ama bunu coşkuyla telafi ediyor.

"Dans et benimle, Ed!" diye haykırıyor.

"Dekorasyon yapıyorum, Kim." Edward'ın kollarında üç küçük, boyalı balkabağı vardı.

"Yemek yedin mi?" Onu durdurmak için elimi uzattım.

"Buraya geldiğimizde hamburger yedim." Su kabaklarına bakıyor. "Austin'in annesi bunları bardo masalarının yanına koymamı istedi."

"İşin bitince mutfağa gel."

Başını sallıyor ve ben de Jack ile küçük dervişini çift kapıdan geçerken takip ediyorum. İçeri girdiğimizde gümüş çalışma masasının etrafında bir arkadaş kalabalığı toplanmıştı ve Logan'ın yüzü pancar gibi kızarmıştı.

"Gittikçe kötüleşiyor!" diye inliyor.

Dylan hemen yanında onun kolunu okşuyor ve Allie yüzüne bir havlu tutarak kahkahalarını zar zor gizliyor.

Craig elinde bir bardak sütle ona doğru koşar. "İç şunu."

"Serrano ile yapılır, bebeğim." Dylan'ın sesi yatıştırıcı. "Scoville'de jalapeñonun sadece bir adım üstündeler."

"Jalapeño sevmem." Logan sütü hızlıca yutar.

"Bu adamı nasıl sevebilirim?" Dylan'ın eli adamın omzunda ve kadın gülmek için elinden geleni yapıyor.

Ne olduğu hakkında hiçbir fikrim yok ama küçük kız kardeşimi tanıdığım için tahmin edebiliyorum.

İnanamadığım şey, Logan'ın yine buna kanmış olması.

"Ben yerim!" Rachel diğer tarafından sesleniyor, sonra utanmış gibi başını eğiyor. "Logan istemezse yani."

"bak." Tabağı ona doğru kaydırıyor ve biraz daha süt içiyor.

"Bir şey kaçırmışım gibi hissediyorum." Masanın ucunda duruyorum ve Allie bana el sallıyor.

"Thomas bazı yeni menü öğeleri deniyor." Önüme bir tabak koydu. "Buna Melt yo Face burger diyor ve serrano biberiyle yapıyor. Bence çok lezzetli ama Logan, şey..."

Dudakları bükülüyor, ben de başımı sallıyorum. "Logan korkak bir kedi."

Küçük yeğenimin onun yanında endişeyle baktığını görünce hemen kendimi düzeltiyorum.

"Kedilerin de acı biber sevdiğini sanmıyorum, Zee Amca." Rachel'ın seksi olmaması gereken bir şekilde parlattığı Logan'ın hamburgerine temkinli bir şekilde bakıyor.

Kalın burgerden büyük bir ısırık alıyor ve bir inilti çıkarıyor. "Bu çok güzel, Thomas!"

Sertçe yutkunuyorum ve dikkatimi kendi tabağıma yönlendiriyorum.

"Bu senin için, Peanut." Allie, üzerinde küçük yeşil bir bayrak olan kürdanlı bir hamburgeri onun önüne koyuyor. "Yeşil güvenli demektir. Kırmızı tehlike demek."

"Onu götürmemiz gerekiyor." Jack'in sesi alçak ve elini kızının kıvrıcık kahverengi başının üzerinde gezdiriyor. "Yarın okul var."

"Elbette." Allie ona gülümseyerek hızla kâğıt kutuları kaptı. "Biraz patates kızartması ve kurabiye ekleyeceğim."

"Teşekkürler, Bayan Allie!" Kimmie kolunu Allie'nin beline doluyor ve ona sarılıyor. "Sen en iyisisin!"

Jack boğazını temizliyor ve ilk kez duvarındaki en küçük çatlağı görüyorum. "Evet, teşekkürler, Allie."

"Hiç sorun değil." Parlak bir şekilde gülümseyerek kızının kollarını okşuyor. "İkinize de iyi geceler."

O sırada Edward içeri girer ve Kimmie hemen onun yanına gider. "İyi geceler, Ed! Flippity Flop'ta görüşürüz!"

"İyi geceler, Kim. Altın gibi kal."

Rachel ellerini yanaklarına koyar.

Dylan dudaklarını birbirine bastırıyor ve Jack'in kaşları kalkıyor. "Yarın görüşürüz."

"Biz de geri dönsek iyi olacak." Rachel kardeşinin yanımdayken durduğu yere doğru yürüyor. "Yemek için çok teşekkür ederim."

"Edward yiyecek bir şeyler aldı mı?" Dylan soruyor.

"Öğleden sonra buraya geldiğimizde hamburger yemişti. Aç mısın?" Kardeşine bakar.

"Pek sayılmaz." Samimi görünüyor.

"Bir kurabiye al." Allie büyük bir çikolatalı kurabiye peçeteye sarıyor.

"Biraz sütle içersen daha iyi uyursun."

"Ilık sütün uyumaya yardımcı olduğuna dair çok az bilimsel kanıt var."

Edward kurabiye ondan alır.

"Yine de herkes kurabiye"

bayılır." Başını sallıyor.

"Teşekkür ederim."

İyi geceler diliyor ve rahat bir sessizlik içinde eve doğru yürüyoruz. Telefonum cebimde titriyor ama şu anda çıkarıp kardeşlerin ne konuştuğuna bakacak değilim. Eğer Logan yangına körükle gidiyorsa, baharatlı hamburger bile yiyemeyen bir korkak olduğu için ona haddini bildirmeye hazırım.

"Bir avuç yaşlı kadın," diyorum nefesimin altında.

"Ne?" Rachel'ın sesi yumuşak ve bana bakıyor. "Ah..."

sadece daha önceki bir şeyi düşünüyordum."

Mutfaktan giriyoruz ve onlar yukarı çıkarken ben oyalanıyorum. Yoldan çekilmeleri için onlara zaman vereceğim. Tuzlu kraker kutusunu aşağı çekip bir kol çıkarıyorum ve buzdolabından bir şişe su alıyorum.

Sessiz görünüyor ve yavaşça üst kata çıkıyorum. Omuzlarım gergin ve yatak odama geldiğimde başımı iki yana döndürmeye çalışıyorum.

Tabii ki, Rachel etrafta gizleniyor ve beni görüyor.

"Bugün sırtını mı tahriş ettin?" Yatak odama girdiğinde sesi yumuşaktı ve sesini duyunca karnım sıkıştı. "Merdivende o kadar uzun süre çalıştığını görünce senin için endişelendim."

Jack'in sözleri kulaklarımda ve her ne kadar onları göz ardı etmeye çalışsam da, en büyük ağabeyimin muhtemelen haklı olduğunu düşünüyorum. Rachel'ın babası gibi olmadığını söylemesine ihtiyacım yok. Öyle olmadığını zaten biliyorum.

Şimdi burada, yatak odamda duruyor. Uzun kollu pembe bir gömlek ve dökümlü bir pantolon giymiş. Yumuşak sarı saçları taranmış, yüzü yeni yıkanmış ve hanımeli gibi kokuyor.

"Benim için endişelenmene gerek yok." Sesim sert ama bu sefer savaşamayacak kadar yorgun olduğum için.

"Biliyorum, biliyorum." Sesinde bir gülümseme var ve rulo haline getirilmiş bir mat uzatıyor. "Üzerinde yatmayı deneyebileceğin bir akupunktur minderim var."

Yatağımın üzerine açıyor ve ben de her yerinden çıkan küçük noktaları inceliyorum. "Çivi yatağına benziyor."

Yumuşakça gülüyor. "Rahatlatıcı olması gerekiyordu."

"Teşekkürler, ama sanırım ibuprofen ile idare edeceğim."

"Sırtın üzerinde çalışmama izin verirsen, tüm o düğümleri çözebilirim."

"Evet, evet." Onu uzaklaştırmak için elimi kaldırdım.

"Bu nedir?" Tuzlu krakerleri aldı. "Yatakta kraker mi yiyorsun? Nesin sen, psikopat mı?"

Sahte dehşeti karşısında dudaklarımda lanet bir gülümseme beliriyor.

"Acıkabileceğimi düşündüm."

"Hayır. Sadece hayır." Gözleri masamın üzerinde yüzüstü duran kitaba takılınca kolunu kolunun altına sıkıştırıyor. "Okuyor musun?"

"Çok uzağa gidemedim." "Sen ne düşünüyorsun?"

Soluk mavi ciltsiz kitabı elime alıp yan tarafa çeviriyorum. "Bence onun yaptığı her şeyi analiz etmek için çok zaman harcıyor."

"Onun için ve herkes için bir gizem." Hemen son kısmı ekliyor. "O sadece her ev sahibinin şeyi yapıyor, basamakları onarıyor, çim biçmek."

"Şaşıracaksın." Söyleyiş tarzına bakılırsa, bu tür işlerin bir kısmını üstlenmek zorunda kalmış gibi görünüyor.

"Şu Travis denen adamın hayalarına bir yumruk atmak isterdim. Kim daha tanımadan birini yargılar ki?"

Dudakları aralanıyor ve parmağını masanın kenarında kaydırarak aşağıya bakıyor. Cevap vermiyor ve ben aptal değilim. Ne düşündüğünü biliyorum.

Yine de. "Ona karşı dürüst olması hoşuma gidiyor," diyorum. "Dürüstlük önemlidir." Sesi sessiz. "Her şeydir." Benimki sert.

Saat işliyor.

Dışarıdaki yoldan bir araba sesi geçiyor.

Başını hafifçe sallayarak doğruldu ve kapıya doğru gitti. "Edward ilk kez ata binerken orada olmak istiyorum, eğer sorun olmazsa?"

Ses tonundaki özlem notası göğsümdeki gerginliği büküyor. Onunla ilgili her şey balyozla inşa etmeye çalıştığım duvara çarpıyor.

"Altıda ayrılıyor. Bize katılabilirsiniz."

Gözleri parlıyor ve yanaklarında bir gülümseme beliriyor. "Hazır olacağım."

Arkasında çiçeklerin yumuşak kokusunu bırakarak kapıdan çıkıp gidiyor ve ben hazır olup olamayacağımı merak etmekten kendimi alamıyorum.

OceanofPDF.com

Rachel

I Zane ve Edward daha yataktan kalkmadan önce mutfakta bir fincan kahveyle durmuş, çilekli bir pop-tart atıştırıyorum.

O adamları bilirim. Son dakikaya kadar uyurlar, sonra yataktan fırlarlar, dişlerini fırçalamak için koridorda sendelerler, kot pantolonlarını, tişörtlerini ve Zane'in durumunda uzun kollu ekose bir gömlek giyerler.

Sonra ikisi de beş dakikadan kısa bir sürede gitmeye hazır bir şekilde ortaya çıkacaklar. Edward küçük kardeşim gibi görünecek, Zane ise bir erkek outdoor dergisinin sayfalarından fırlamış gibi görünecek.

Öte yandan, bu kadar düzenli görünmek için biraz hazırlık yapmam gerekiyor. Saçlarım uzay topuzu şeklinde toplanmış, üzerimde uzun kollu bir gömlek ve sahip olduğum tek kot pantolon var. Neredeyse yüzde 100 spandeks, çünkü mavi kotlar şeytanın işi.

Pantolonlarımın bol ve bağışlayıcı olmasını tercih ederim. Ya da etekleri.

Yine de, eğer bir ahırda takılacaksam, ipuçlarımı ustadan almam ve onun gardırobunu taklit etmeye çalışmam gerektiğini düşündüm. Tek sorun

Hiç ekosem yok ve tek beyzbol şapkamın tepesinde *Kiss My Grits* yaması var.

Bunu bana büyükannem vermişti. Çok komik olduğunu düşünüyordu ama ben göndermeyi anlayacak değildim.

Tabii ki, bu onu en iyi dizilerin, filmlerin, müziğin, *her şeyin* nasıl yok olduğu hakkında bir konuşmaya başlattı ve eğer üniversitede bir ders verseydi, 1980'lerin başındaki sitcomlar ve sosyal yorumlar üzerine olurdu.

"Erken kalkmışsın." Zane'in alçak sesi midemden ayak parmaklarıma kadar sıcak bir heyecanı tetikliyor.

Mutfağa giriyor, sedir ve sabun gibi sıcak kokusu ve kendine has rahatlatıcı bir şeyle mekânı dolduruyor.

Yulaf ezmemi öp.

"Hazır olduğumdan emin olmak ve biraz kahvaltı etmek istedim." Yediğim Pop-Tart'ı kaldırdım.

Tereddüt ediyor ve yemin ederim neredeyse gülümsüyor. "İyi karar. Genelde dışarıda yemek bulamayız ve senin de sorun yaşamamı istemem."

"Merak etme. Bunlar bende hep var." Cebimden bir avuç üzümlü Jolly Ranchers çıkarıyorum. "Edward uyandı mı?"

Soruma cevap verircesine, üst kattaki banyo kapısının kapanma sesini duyuyorum.

Zane başını kaldırıyor ve ben bir anlığına onun güçlü kollarına, geniş omuzlarına, boynundaki çizgilere, ipeksi siyah saçlarına hayran kalıyorum, sonra mavi gözleri tekrar benimkilere dikiliyor ve nefesimi kesiyor.

"Üniformasını giyiyor," diyorum.

Bu kez gülümsüyor ve yanağındaki gamzeyle eşleşen düz beyaz dişleri nefes kesici. "O gömleği seviyor."

Düşüncelerimi toparlamak için kahvemden bir yudum alıyorum. "Bunun üç versiyonu olduğunu bildiğini sanmıyorum."

"Bu gömleğin üç versiyonunu nereden buldun?"

"eBay'de her şeyi bulabilirsin."

Başını sallayıp kupama bakıyor. "Bilseydi şaşırmazdım. Zeki bir adam ve burnu var."

Dudaklarımı birbirine bastırarak ona yarım bir gülümseme veriyorum. "Ortaokul öğrencilerinin, temiz olsa bile haftanın her günü aynı kıyafeti giyen bir çocukla iyi geçineceklerinden emin değilim."

"Ben okuldayken, özel ihtiyaçları olan çocuklarımız vardı." Yavaşça, düşünceli bir şekilde konuşuyor. "Onlara farklı davranmak ya da onlarla dalga geçmek doğru değildi."

onlardan. Ya da onlara zorbalık et."

"Kayıtlarda hiçbir zaman sorun olmaz. Öğretmenler etrafta olmadığına kötü şeyler olma eğilimindedir. O zaman farklı olduğu için Edward'ın suçu oluyor."

Koyu renk kaşları çatılıyor ve omzunun üzerinden bakıyor. "Size sadece kendi deneyimlerimi anlatabilirim. Ama öğretmenlerim buna izin vermedi ve biz de öğrenci arkadaşları olarak buna izin vermedik."

Ağırlığımı bir tarafa kaydırarak kollarımı kavuşturuyorum. "Okulunuzu bu kadar farklı kılan neydi?"

"Bilmiyorum. Çocuklardan mı yoksa ebeveynlerden mi ya da her yıl kasırgalarla uğraşmaktan mı bilmiyorum."

Çenemi kaldırıyorum. "Doğru. Birbirinizin arkasını kollamayı öğrendiniz."

"Her iki durumda da, biz yumruk atmazdık ve atan çocuklara da müsamaha göstermezdik."

Merdivenlerden gelen ayak sesleri sohbetimizi sonlandırıyor. Kahvaltımı bitirirken kahvemden son bir yudum alıyorum.

Edward köşede belirdiğinde, paketten ikinci bir tane çıkardım. "Aç mısın?"

Benden almak için bir adım öne çıktı. "Çilekli mi?" "Her zaman."

Başını sallıyor ve kapıya yönelmeden önce bir ısırık alıyor. "Bu da ne?" Ben çıkarken Zane kapıyı tutuyor.

"Kellogg's Çilekli Pop-Tarts. Yemeye değer tek kızarmış ekmek." "Not edildi."



SHILOH MUHTEŞEM BİR AT. Boyunun ne kadar olduğunu bilmiyorum. Atların boylarının el ile ölçüldüğünü biliyorum ama bunun nasıl işlediğini hiç bilmiyorum. Tek bildiğim uzun olduğu. Başım boynunun dibine kadar geliyor. Vücudu pürüzsüz kahverengi ve neredeyse siyah çorapları var. Başındaki beyaz leke bir kalbe benziyor ve gururlu.

Ayrıca bir yarış atı için alışılmadık şekilde son derece naziktir.

"Herhangi bir nedenle kısırlaştırılmış olanları almaya çalışıyoruz," diye açıklıyor Gloria, onunla birlikte ahırın koridorunda güzel, parlak atların ahırlarını geçerek yürürken. "Birçoğu damızlık olarak tutuluyor ama bu yaşlı

adamlar sadece ezik değillerdi, para da getirmiyorlardı. Bu yüzden kimse onları istemedi."

"Çok güzeller."

"Yarış oyununda güzellik için ödül yok. Her şey hız, dayanıklılık ve parayla ilgili. Hepsinden önemlisi, para."

Arenada duruyoruz ve Edward Shiloh'nun yanında duruyor. Zane onunla birlikte ve Gloria atın diğer tarafına gidiyor. Midem aynı anda hem sıkışıyor hem de çalkalanıyor.

Edward daha önce hiç böyle bir şey yapmamıştı ama buraya geldiğimizde doğruca ahıra girdi ve hiç tereddüt etmeden uzun hayvanı fırçalamaya başladı.

"hazır mısın?" Zane'in sesi neşeli ama sakin.

Edward önündeki atı inceliyor. Shiloh geleneksel bir batı eyeri giyiyor ve başını eğiyor, sonra başını sallamaya çalışır gibi tekrar yukarı kaldırıyor.

"Görünüşe göre Shiloh hazır," Gloria'nın sakin sesi bir gülümseme içeriyor ve kardeşime dönüyor. "Sen ne düşünüyorsun, Edward? Birkaç gün daha beklemek istersen sorun değil."

Kardeşim bana kısa bir süre bakıyor ve bir karar vermiş gibi görünüyor. "Ben hazırım. Sadece yürürken attan düşerek ciddi şekilde yaralanma ihtimalim çok düşük."

Nefesim kesildi. Yaralanabileceği bana söylenmemiştir. Ata binerken sadece koşarken ya da süslü atlayışlar yaparken ya da bunun gibi profesyonel düzeyde bir şey yaparken yaralanabileceğinizi sanıyordum.

"İyi olacaksın. Bir elini eyerin boynuzuna, diğerini de sırtına koy." Zane'in alçak sesi kendinden emin ve Edward'ın ayağını üzengeye bağlamasına yardım ediyor. "Eğer basamağa ihtiyacın olursa..."

Sözünü bitiremeden Edward kendini yerden kaldırıyor ve bir bacağını Shiloh'nun sırtına atıyor. Midem zıplıyor ama o zarif atın üzerinde mükemmel bir duruşla oturuyor.

Doğuştan yetenekli gibi görünüyor ve gözlerim ısınıyor. "!"

"Fotoğraf çektiirmek ister misin?" Sandra yanımdaydı ve ben sıçradım.

"Teşekkürler." Bir kahkaha atıp telefonumu çıkarıyorum. "Tamamen unutturdum."

"Bunu çok sık duyuyoruz." Sesi sıcaktı ve telefonumu kaldırdım.

Atın önüne doğru yürüyorum ve fotoğrafını çekiyorum, sonra tekrar yana doğru yürüyorum. They Might Be Giants tişörtüne ve kot pantolonuna eklediği tek şey

ama bildiğim kadarıyla gerçek bir atlı olabilir.

"Harekete geçsek iyi olur, böylece zamanımız tükenmez." Zane Edward'a bakar. "Hazır mısın?"

Kardeşim başıyla onaylıyor ve yürümeye başlıyorlar. Gloria bir tarafta, Zane diğer tarafta ve normal bir tempoyla büyük arenaya doğru yürüyorlar. Diğer çocuklar zaten orada yardımla biniyorlar. Birkaçı kendi başına biniyor ama hepsi iyi gözetim altında.

Tribüne çıkan merdivenleri tırmanıyorum ve ön sıraya oturup onlar geçerken kısa bir video çekiyorum. Onlar gittikten sonra hemen büyükanneme mesaj atıyorum.

Edward ata biniyor!

GRAN

Bunu nasıl yaptı?

İş arkadaşım da bir at çiftliğinde çalışıyor ve at terapisi yapıyorlar.

GRAN

Neymiş o?

Atlar stresi azaltmaya ve kaygıyı yatıştırmaya yardımcı olur. Edward bunu gerçekten seviyor.

GRAN

Okulda ona yardımcı oluyor mu?

Bilmiyorum, ama sanırım olacak.

GRAN

Okulda mı?

Boğazım ve ona yalan söylemek istemiyorum.

Onu Ocak ayında başlatıyorum. Tatilin ortasında onu yeni bir yere bırakmak istemedim.

GRAN

Bazen başlamak için iyi bir zamandır. Daha az okul ödevi, daha az stres.

Sanırım sınavlar, ama endişelenme.

GRAN

Baban sordu, ne diyeceğimi bilemedim.

Öfke boğazımda düğümleniyor ve çenem geriliyor.

ilgileneceğimi söyle.

GRAN

Ne sordu. Ona yalan söylemek istemiyorum.

Ona hiçbir şey söyleme. Sadece sorun çıkarır.

GRAN

Elimden geleni yapacağım, ama o onun oğlu.

Onun için uygun olduğunda.

GRAN

Seni seviyorum, tatlım. İkinizi de görmek istiyorum.

Seni buraya getirmeye çalışacağım. Yerleşene kadar oraya dönmek istemiyorum.

GRAN

Beni haberdar et.

Seni seviyorum
büyükanne.

Vücudum gergin ve kaslarım adrenalinden dolayı zayıf. Babamın etrafta sorun çıkarmaya çalıştığını bilmek hoşuma gitmiyor.

"Neden umursuyor ki?" Nefesimin altında tıslıyorum ve parmaklarım titriyor.

Sadece bir şey istediğinde ortaya çıkıyor.

"Her şey yolunda mı?" Zane'in sesi dikkatimi çekiyor ve başımı kaldırıp onu atın dizginlerini tutarken, kardeşimi de arkasında görüyorum.

"Evet-hepsi iyi!" Elimci cebime atıyorum, hızla bir Jolly Rancher paketini açıp ağzıma atıyorum. "Büyükkannenin selamı var, Edward ve sen de gerçek bir atlıya benziyorsun!"

"At binmeyi severim." Menü okur gibi söylüyor.

Yine de beni gülümsetiyor. Yüzü tüm gerginliklerden arınmış ve bundan gerçekten hoşlandığı çok açık.

"İlk sürüşünüze tanıklık ettiğim için çok mutluyum."

Zane hâlâ endişelenmiş gibi beni izliyor, bu da bir değişim. "Shiloh'u geri götürsek iyi olur. Bayan Gina nerede olduğumuzu merak edecek."

"Onu terk ettiğimizi düşünmesini istemiyorum!" Sesimin aşırı neşeli çıktığını biliyorum ve iyi durumuma yardımcı olmuyorum.

Dönüyorlar ve onlar atı ahıra doğru yavaşça götürürken ben dışarıda takılıyorum. Bir şeyler ters gitmeden Dylan'la konuşmalı ve işlerimi yoluna koymalıyım.

OceanofPDF.com

Zane

"I Bu yıl bir Noel ağacı istediğime karar verdim." İtalyan tarzı malikanesinde yürürken Bayan Gina'nın eli kolumda.

Her yer bej mermer ve ferforje demir. Hepsi sert Kenarlar ve kaygan yüzeyler, iyi döşenmiş her odada ustalıkla düzenlenmiş kanepeler ve İran halıları ile yumuşatılmıştır.

Kör bir insan için kabus olacağını düşünürsünüz ama o burada büyüdüğü için kolaylıkla geziniyor.

Şimdiye kadar gördüğüm en güzel ev olduğuna eminim. Dylan hayatı boyunca buraya aşık oldu ve aslında Bayan Gina ile tanıştık çünkü küçük kız kardeşim buraya o kadar takıntılıydı ki, yirmi dört-yedi dans etmeye başlamadan önce kısa bir süre izci kızken burada yaşayanlara kurabiye götürmemiz için ısrar etti.

Onu buraya getirdim ve burada "kurabiyeleri olan iki hoş genç insanla" birlikte olmaktan heyecan duyan en güneşli, en iyimser kör bayanla tanıştık.

O zamanlar burada yaşlı bahçıvanı Stephen ve yeğeninin yaşadığı Birmingham'dan bir hemşire ile yalnız yaşıyordu, ama o günden sonra,

her şey değişti. O zamandan beri uğruyoruz, ziyaret ediyoruz ve şimdi de ona bakıyoruz.

"Hiçbir şeyin yerini değiştirmeye izniniz yok sanıyordum." Ne zaman ona gerçekten kör olmadığı konusunda takılsam, her şeyi zihninde görebildiğini ve *asla* mobilyaların yerini değiştirmedini söylüyor.

Ben duraklıyorum ve o önümden devam ediyor, devasa oturma odasını geçip evin ön tarafına bakan on iki metrelik pencerelere gidiyor.

"Buraya koyabiliriz, böylece yoldan görülebilir." Bana doğru dönüyor ve elini boş alanda gezdiriyor. "Büyük olmasını ve evi kokusuyla dolduran bir tane olmasını istiyorum."

"Sana arsadaki en kokuşmuş ağacı getireceğim."

"Zane Bradford!" Dehşete kapılmış çığlığı bir kahkahaya dönüşür.

Köşede bir kuyruklu piyano duruyor ve bir balkon, duvarları kitaplarla dolu raflarla kaplı odayı çevreliyor.

Kalın bej ipek ve saten perdeler pencereleri örtüyor ve elini bir tülün altına kaydırarak perdeyi kenara çekiyor.

"Süslenmesini ister misiniz?"

Dudakları birbirine yapışıyor ve kaşları çatılıyor. "Benim Noel süslerim yok. Bana hep çok riskli görünmüşlerdir."

"Katılıyorum."

"Sence ağaçta sadece ışıklar olsa olur mu? Sıkıcı olur mu?"

"Bence çok güzel olur." Rachel'ın yumuşak sesi odada bize katılıyor ve bedenim geriliyor. "Bir ağaç almaya karar vermene ne sebep oldu?"

Gözlerim, çenesinin ve çenesinin etrafında kıvrılan küçük parçalarla sırtından aşağıya doğru sarkan saçlarında geziniyor. Üzerinde şeftali rengi, geniş paçalı bir tulum ve altında ince, uzun kollu bir gömlek var.

Dün ahıra gittiğimizden beri biraz gergin görünüyordu ve Dylan'la konuşmaya odaklanmıştı. Buna karşın küçük kız kardeşim Noel programına hazırlanmakla meşgul.

"Bunun yaşlı bir kadının duygusallığı olduğuna eminim ama önemli bir şeyi kaçırıyormuşum gibi hissediyorum." Bayan Gina'nın dudakları yarım bir gülümsemeye dönüşüyor ve bu onun mutsuzluğa en çok yaklaştığı an oluyor. "Tüm dünyanın birlikte katıldığı bir şey."

"Bu yıl dışlanmayacaksın." Rachel bir adım daha yaklaşarak elini yaşlı kadının kolunun arasından geçirdi. "Burayı öyle güzel gösterip öyle güzel kokutacağız ki Noel Baba'nın atölyesi gibi olacak."

"Yine de ağaç dışında bir şey eklemeyin." Bayan Gina'nın kaşları çatıldı. Bir adım daha yaklaşıyorum. "Merak etmeyin. Kuralları biliyorum."

"Hmm..." Kemikli parmağıyla ince dudaklarına vuruyor. "Edward bahçede mi? Sanırım onun için bir işim var."

"Seninle yürümemi ister misin?" Rachel onun elini tutar.

"Hayır, hayır!" Bayan Gina elini kaldırarak onu uzaklaştırır. "Ben onu bulabilirim. Siz ikiniz burada kalın ve ayrıntıları halledin."

Uzun, bej renkli hırkasını giyip koşarak uzaklaşıyor ve gözlerim Rachel'a kayıyor. Bana bakmaya neredeyse korkuyor gibi görünüyor ama sonunda gözlerini işverenimizin gittiği yönden ayırıyor.

Kalın kirpiklerinin arasından bana bakmadan önce çenesi düşüyor. "Bence bunu bilerek yaptı."

"Amaç ne olabilir ki?" Vücudu çok yakın hissettiriyor, bu yüzden bir adım uzaklaşıyorum.

"O yaşlı bir kadın. Yaşlı kadınlar çöpçatanlık yapmaya bayılır." Rachel dönüp maun kitap raflarının olduğu duvara doğru yürüdü. "Şu eski şeylere bir bak. Harika değiller mi?"

Küçük, kumaş ciltli bir kitap çıkarıyor, elinde çevirmeden önce burnuna doğru kaldırıyor.

Tepedeki tavan penceresine bakıyorum. "Bu raflarda ne olduğu belli değil."

"*Silas Marner*." Kapağı açıyor ve yüksek sesle okuyor. "Raveloe'nin Dokumacısı. İçinde el yazısı var. Bak."

Heyecanlı gözleri benimkilerle buluşuyor ve ben de bana ne göstermek istediğini görmek için yanına gidiyorum. Ön sayfada titrek ve eski bir el yazısıyla Salı ve Perşembe yazıyor.

"Ders kitaplarına yazmanıza izin verildiğini sanmıyordum."

"Acaba Bayan Gina'nın mı? Belki de kör olduğu için evde eğitim görmüştür. Bu onun öğretmeninin el yazısı olabilir."

"Belki." Bana bundan daha eski görünüyor.

"Oh, bakın! *The Black Stallion*." Altın baskılı, ciltli başka bir baskı çıkardı ve elinde çevirdi. "Edward bunu okumak isteyebilir."

Gözlerim kitaptan Rachel'ın yanak kıvrımlarına kayıyor. Üstlerinde yumuşak bir şeftali rengi var ve ağzındaki üzüm şekerinin kokusunu alabiliyorum.

Bana göz kırptıyor ve midem ısınıyor. Bir adım geri çekiliyorum.

"Kardeşimin dün ata bindiğine inanamıyorum." Dudakları bir gülümsemeyle kıvrılıyor. "Ona çok yardımcı oluyorsun, dünyasını açıyorsun."

"Ona kitap veriyorsun." Elindeki cilde başımı sallıyorum. "Onlar da onun dünyasını açıyor."

"Bu doğru." Gözleri muzipçe parlıyor. "Kitaplar tehlikelidir. Sizi düşündürürler. Size dışarıda daha iyi bir şey olduğu fikrini verirler."

"Ya da daha kötüsü."

"*The Sun Also Rises*'ı okumayı bıraktığını sanıyordum!" Bu alaycı bir yaygara ve ben daha az iç karartıcı bir şey düşünüyorum.

"Karanlık ve fırtınalı bir gece miydi?"

"Daha iyi." Küçük kitabı rafa geri koyuyor. "*Edward A Wrinkle in Time'a* bayıldım."

"Dylan da öyle." Kitaplığa doğru yürüyüp sırtları inceledim.

"Küçükken ona kitap okuduğunuzu söyledi." Rachel beni takip ediyor. "Sanırım küçük oğlumu küçük kızıma kitap okurken bulsaydım, oracıkta erirdim."

"Okurlar liderdir," Edward'ın ses tonunu taklit ediyorum ve o bir kahkaha atıyor. parmağını Emily'nin kitabının sırtında gezdiriyor.

Dickinson romanı. "Eskiden Bay Darcy gibi bir erkek arkadaşım olmasını hayal ederdim." "Onun yerine, şöyle erkek arkadaşların vardı..."

Sözcükler beklenmedik bir şekilde ortaya çıkıyor.

Neden ona eski erkek arkadaşlarımı soruyorum? Daha da önemlisi, neden bir uçurumun kenarında onun cevabını bekliyormuşum gibi hissediyorum?

"Hiçbiri." Bunu söylerken iç geçiriyor ve çenesi göğsüne düşüyor. "Hiç ciddi bir erkek arkadaşım olmadı."

Göğsümde yanıp sönen tatmin duygusunu nasıl adlandıracağımı bilemiyorum.

İlkel, sahiplenici. Yeni bir şey.

"Birmingham'daki adamların nesi var?" Bunu şaka olsun diye söyledim ama şaka yapmıyorum.

Sadece omuz silkiyor, dudağını çiğniyor. "Garip küçük kardeşlerin sürekli etrafta dolaşmasından hoşlanmazlar."

Buna bir son vermeliyim. Rachel'ın aşk hayatı beni ilgilendirmez. Boğazımı temizleyerek, onun çekim gücünden uzaklaşmak için geçitte bir adım atıyorum.

"Ben olsam endişelenmezdim. Daha çok vaktin var." Kelimeler dilime acı geliyor.

Onlardan nefret ediyorum. Onun dışarıda birini aramasını istemiyorum. Ellerimi üzerine koyup onu sahiplenmek istiyorum. Benim olduğunu açıkça belirtmek istiyorum.

Benim

kini.

Ne?

"Büyükanmem hep öyle derdi ama neredeyse otuz yaşındayım." Bir kahkaha attı. "Şimdiye kadar en azından birini öpmüş olurum sanıyordum." Sikeyim. Ben.

"Hiç öpülmedin mi?" Ona doğru ilerliyorum.

Gözleri sıkıca kapanıyor ve iki elini yüzüne götürüyor. "Biliyorum. Bu çok aşağılayıcı. Benim tam bir ezik olduğumu düşünüyor olmalısın."

". Ben sadece..." Başımı sallayarak ona bakıyorum. "Bu nasıl mümkün olabilir?"

"Yani..." Dudaklarının arasından hava üflüyor. "Bu mümkün. Sadece bana bak."

Ne demek istiyor? Aptal olduğunu mu söylemeye çalışıyor? Hiç oyunu yok mu?

"Sana bakıyorum." Rachel gibi seksi ve güzel bir kadının oyuna ihtiyacı yoktur ve aptal olmak onu daha sevimli yapar.

Kitaplara yaslanıp yere baktığı yere bir adım daha yaklaşıyorum, yanakları kıpkırmızı, gözleri hızla kırışıyor.

"Archer gibisin." Bir parmağımı kaldırıp bir tutam saçını arkasına kaydırdım.

Kulak.

Titreyen bir nefes alıyor ve çenesini kaldırıyor. Gözlerimiz buluşuyor ve Vücutları o kadar yakın ki, sıcaklığı tenime yayılıyor.

"Belki de bunu zihnimde o kadar çok kurguladım ki, gerçekleşmesinden korkuyorum." Sesi aceleci bir fısıltı.

Başparmağımı çenesine koyuyorum. Kolumu başının üstündeki kitaplığa dayadım ve aşağı doğru eğildim. O kitaplara yaslanmış, sırtını daha da dikleştirmiş.

Dolgun göğüsleri pantolonuyla birlikte hızla inip kalkıyor ve ben bu sefer kaçamıyorum. Görünmez bir güç beni ona doğru çekiyor ve mücadele beni terk etti.

"Seni öpmemi ister misin?" Sesim alçak çıkıyor ve aklımı mı kaçırdım diye düşünüyorum.

Bildiğim tek şey, onu düşünmekten aklımı kaçırdığım ve işte tam karşımda, irademi yok ediyor.

Çenesini kaldırıyor, pembe dili alt dudağını ıslatmak için dışarı kayarken yeşil gözleri benimkilerle buluşuyor. Aletim geriliyor. Eli gömleğimin önünü kavıyor ve beni daha yakına çekiyor.

"Evet."

Tek ihtiyacım olan bu.

Eğilerek bakışlarını tutuyorum, sonra göz kırparak ayrılmış dudaklarına bakıyorum. Elimle yanağını kavıyorum. Diğer elimi beline götürüp, belinin altından geçirerek vücudunu kendime doğru çekiyorum. Çok iyi hissediyor, yumuşak ve içimde eriyor, sanki kollarıma aitmiş gibi.

Bir nefeste dudaklarımı onunkilere yapıştırıyorum ve boğazından yumuşak bir inilti kaçıyor. Parmakları göğsüme doğru kıvrılıyor ve bir tanesi daha yukarıya, omuzlarıma ve saçımın kenarına kayıyor.

Dudaklarını birbirinden ayırarak, dilim bir istila girişiminde bulunuyor, ama aşılmaz bir güçle karşılaşıyor.

Başımı kaldırıp nazikçe konuşuyorum. "Ağzını aç."

"Ne?" Kaşları çatıldı ve gözlerini kırpmıştırmaya başladı.

"Dişlerin sıkılı."

"Oh!" Utanmaya çalışarak bir kakhaha atıyor. "Sanırım gerginim. Ben bile-"

Dudaklarımı onunkilere mühürleyip tekrar deniyorum. Bu sefer dişleri ayrılıyor ve ben duvarların içindeyim. Dillerimiz birbirine dolanıyor ve yumuşak bir ses daha çıkarıyor. Doğrudan sikime ulaşıyor ve oradan da işler hızlanıyor.

Tadı üzüm şekeri gibi. Baştan çıkarıcı çiçekler gibi kokuyor. Dizleri bükülüyor ve onu göğsüme daha sıkı bastırıyorum, ağzını ağzımla hareket ettiriyorum, onu tüketiyorum, onu yutuyorum.

Kitaplara sırtını dönüyorum ve o da yükseliyor. Çenesini, yanağını, kulağını öpmeden önce dudaklarını kendime çekiyorum, sonra bir kez daha lezzetli ağzına doğru ilerliyorum.

İki eli de saçlarımda ve beni kendine doğru çekiyor. Çok hızlı öğreniyor ve şimdi dudaklarımı ısıyor, dilini benimkiyle birleştiriyor ve vücudunu bana doğru hareket ettiriyor. Sadece ikimizin bildiği bir dans gibi.

Eminim ereksiyonumu hissediyordur. Göğüsleri göğsüme sürtünüyor ve ellerimi gömleğinin altına kaydırmak istiyorum. Onu tekrar çıplak görmek istiyorum. Ağızlarımız kayarken başı eğiliyor ve inliyor. Siktir, bu çok iyi hissettiriyor. Bunu durdurmalıyım. Eğer yapmazsam onu burada, Bayan Gina'nın güzel kütüphanesinde becereceğim.

Hareketlerimi yavaşlatarak bizi aşağı indiriyorum. Ağzımı şakağına götürüyorum ve saçlarının çiçekli kokusunu derin derin içime çekiyorum. Zihnime kazınırken gözlerim kısa süreliğine kapanıyor.

Beni kavıyor ve nefes nefese kalıyor ve lanet olsun, eğer dünya sıcak bir dakika boyunca eğilmediyse.

Yönümü bulduğumdan emin olduğumda bir adım geri çekiliyorum.

Muhteşem bir şekilde karışmış. Dudakları şişmiş, gözleri karanlık ve şehvetli ve göğüsleri pantolonuyla birlikte yükselip alçalıyor. Meme uçları beni işaret ediyor ve dudaklarım aralanıyor.

"Onu ben inşa etmedim," diye fısıldıyor. "Ne?"

"Öpüşmek. Bunu kafamda kurmadım." Sertçe göz kırpmıyor, başını sallıyor. "Bu... bu gerçekten çok iyiydi."

Dilimi gezdirirken ağızda onun Jolly Rancher'ının olduğunu fark ediyorum. Aptalca bir gurur duygusu göğsümü sıkıyor, sanki liseye geri dönmüşüm ve sakızlarımızı değiştirmişiz gibi.

Ve beynimi cipte bıraktım.

Ne yapıyorum ben? Onu öpmeyeceğimi söylemiştim. Şimdi onu öptüm. Onu becermeyeceğimi söyledim.

"İşe geri dönmeliyim." Dönüyorum, kaçmam gerekiyor.

Çok geç olmadan buradan defolup gitmeliyim.

Kimi kandırıyorum ki? Artık çok geç.

"Bekle!" Sesi kelimenin üzerinde çatlıyor. "Nereye gidiyorsun?"

"O hiç tamir etmedim." *Ezikçe*. Çenem sıkıştı ve eski öfkemi toparlamak için çabaladım. Duvarı yeniden inşa etmeliyim.

"Ama... Ama biz sadece..."

"Öpüştük, Rachel. Partiye biraz geç kaldın ama o bir öpücüktü. İkimiz de yetişkiniz. Olayı olduğundan daha fazla büyütme. Sadece bir öpücüktü." Vay canına, ben bir pisliğim. Slytherin'e yirmi puan.

Ama gerçek şu ki, bunu onun için yapıyorum. Acınmaya ihtiyacım yok ve yardım da istemiyorum.

Tek başıma daha iyiyim.

Yüzü parlıyor ve çenesini geri çekiyor. "Sanki nefret ettiğim tüm erkeklerin *deja vu* flashback'ini yaşıyorum. Kardeşime iyi davranarak beni gerçekten kandırdın."

"Bak, ben-"

"Hayır, hayır..." Bir elini kaldırdı. "Haklısın. Bizler yetişkiniz. Merakımı giderdiğin için teşekkür ederim. Görüşmek üzere."

Ayağının ucunda dönüyor ve odadan o kadar hızlı çıkıyor ki, geçerken perdelerin kalktığına eminim.

Jolly Rancher'ı dişlerimin arasında ve ben onu çitirdatarak geride bıraktığı kitabı alıyorum. Parlak altın rengi siyah deri Siyah *Aygır*

Baskı. Raftaki yerine geri koyuyorum.

Göğsüm sıkışıyor ve ağrıyor, iki elimi enseme birleştirip tavan penceresine bakıyorum. Çok uzakta.

Ne halt ettim ben?

Hırıltılı bir nefes verdim. Bu *sadece bir öpücük* değildi ve o bunu geliştirmede. Azıcık bile.

Daha önce de kızları öpmüştüm ama hiç böyle olmamıştı. O öpücük tüm vücudumu saran bir deneyimdi. her şeyi unuttuğunuz türden bir öpücüktü, saatlerce sürebilecek türden bir öpücük. Tekrar tekrar öpüşmek isteyeceğiniz türden bir öpücük.

İyi ki insanları nasıl uzaklaştıracağımı biliyorum. İyi ki bir şeyleri nasıl kıracağımı biliyorum. İyi ki lanet bir *yetişkinim*.

Bu iş ciddileşebilirdi.

OceanofPDF.com

Rachel

D *Ağlama. Ağlama.*
Kahretsin, Rachel! Küçük misafir banyosunun kapısını hızla kilitleyip içeri dalarken gözyaşlarımı yanaklarımdan hoyratça itiyorum Arkamda.

Yap. Ağlama. Ağlama.
İnatçı gözyaşlarım beni dinlemiyor. Yanaklarımı kaplamaya devam ediyorlar ve nefesimi sakinleştirmek için avucumu göğsüme bastırıyorum. Aptal duygusal rollercoaster.

Edward'ın ilerlemesi, sonunda arkadaşlarımızın olduğu ve yuva kurabileceğimiz bir topluluk bulduğumuzu hissetmek gibi tüm iyi şeylerden çok mutlu oldum. Edward'ı o güzel atın sırtında uzun ve gururlu bir şekilde otururken görmek.

Sonra büyükannem babamın etrafta dolanıp bizi sorduğunu söyledi, ben de mazoşist bir ölüm arzum varmış gibi davranıp Zane Bradford'u öptüm.

Kardeşim, kabullenme ve yumruk atmama hakkındaki tüm o konuşmalarıyla beni kandırdı. Başımı döndürdü, en sevdiği kitapları paylaştı, komik ve tatlı davrandı. Neden ona hiç kimseyi öpmediğimi söyledim ki?

"Gerçekten akıllıca, Rach." Soğuk suyu açıp sıcak yanaklarımı okşuyorum. Tam olarak istediğimi aldım.

Beni öpmesini istedim ve peri masallarına inanan, umutsuz bir romantik gibi, bunun aramızdaki her şeyi değiştireceğini düşündüm. Hayatım ne zaman bir peri masalı oldu ki?

Gerçekten değişeceğini mi düşünmüştüm? Bana aşık olacağını mı düşünmüştüm?

Boğazım düğümleniyor ve telefonumu çıkarıp araç paylaşım uygulamasının simgesine dokunuyorum. Bildiğim bir şey var, bugün onunla eve dönmeyeceğim.

Bir bahane ararken aynada kendimi kontrol ediyorum. Burnum kızarmış, gözlerim şişmiş ve bir kez olsun Bayan Gina kör olduğu ve Edward nasıl görüldüğümü umursamadığı için şükrediyorum.

İçmek için bir avuç su alıyorum, kapıyı açıp dışarıda durdukları yere gitmeden önce boğazımı temizliyorum. Edward'ın elinde bir kedi yavrusu var ve o da yavaşça onu okşuyor.

"Simsiyah, ki bu çok nadirdir." Edward'ın sesi her zamanki gibi gerçekçiydi. "Kara kedilerin genellikle bazı işaretleri vardır."

"Gözleri ne renk?" "Sarı."

"Oh!" Elini göğsüne koyuyor. "Kulağa muhteşem geliyor!"

"Merhaba çocuklar." Sesim titriyor ve hemen tekrar düzeltiyorum. "Sakıncası yoksa bugün biraz erken çıkmam gerekiyor."

Bayan Gina bana döndü. "İyi misiniz?"

"Evet!" Gülümsemeye zorlayarak soğuk elini tutuyorum. "Dylan her akşam Noel programı üzerinde çalışıyor ve onunla okul meseleleri hakkında konuşmam gerekiyor. Bir günün daha geçip gitmesine izin veremeyiz."

"Ah." Bayan Gina'nın dudakları gerilir ve başını sallar. "Elbette."

Gerçeğin tamamını söylediğimden emin olmadığını söyleyebilirim ama şu anda bunun için endişelenemem. Daha çok buradan çıkamadan Zane'le karşılaşacağımdan ve ağladığımı görmesine izin vermeyeceğimden endişeleniyorum.

"Edward, her zamanki gibi ciple dönsen sorun olur mu?" Adını bile söylemek istemiyorum.

Omuz silkiyor. "Elbette."

"Yarın görüşürüz." Yaşlı kadını sıkmak için bir adım öne çıkıyorum, sonra kardeşime el sallıyorum. "Sonra görüşürüz."

Seradan bir ses geliyor ve cam kapıdan çıkan karanlık kafasını ilk gördüğümde bir sıçrama yapıyorum.

Gözlerimiz buluşuyor ama hızla geri dönüyorum, yan kapıya doğru koşuyorum ve taş basamaklardan aşağıya, beyaz bir arabanın yanaşmakta olduğu sokağa iniyorum.



"Bugünlerde seni hiç görmemem nasıl mümkün olabilir?" Dylan beni kucakladı. "Sen benim evimde yaşıyorsun!"

Cooters & Shooters'ın mutfağındayız ve Thomas meşhur burgerleri için malzemeleri çıkarıyor. Craig yemek odasında akşam yemeği kalabalığı için çeşnileri stokluyor ve Allie'nin peşinde Kimmie kapıyı kaçak taşıyor.

Buraya koşmadan önce makyajımı düzeltmek ve burnuma biraz pudra sürmek için evde durdum. İhtiyacım olan son şey herkesin neden *ağladığımı* sorması- çünkü ağlamıyorum.

Hayat bana bir şey öğrettiyse, o da tozumu alıp tekrar ayaklarımın üzerinde durmayı öğretti. Uzun zamandır Edward'a ve kendime bakıyorum ve kafamı bulutlardan çıkarıp önemli olan şeylere odaklanıyorum - Edward'ı okula götürmek ve babamı hayatımızdan uzak tutmak.

Ben de ona sarılıyorum. "Gece geçen gemiler gibiyiz."

"En azından birbirimize çarpmıyoruz," diye gülüyor. "Jack'e Kimmie konusunda yardım etmek, öğretmenlik yapmak ve burayı işletmek arasında geçen zamanın yarısında Logan'dan bir iyi geceler öpücüğü bile alabilirsem şanslıyım."

Dudağımı çiğneyerek, Logan'la sabah kahvemi alırken birkaç kez öpüşmekten fazlasını yaptıklarını duyduğumu söylemiyorum ve hemen yukarı koşuyorum. Niye mızımızlanayım ki? Yatak odaları mutfağın tam karşındaysa ve en azından birileri sevişiyorsa ona yardım edemez.

"Bayan Gina misafirhanesinin ne zaman isterseniz açık olduğunu söylememi istedi."

"O harika değil mi?"

"Evet!" Hızlı cevap veriyorum.

"Ve o ev kesinlikle muhteşem," diye iç geçiriyor Dylan. "Sadece geceyi orada geçirmek için bile teklifini kabul edebilirim."

"Ve biraz almak için..." Ona dirsek attım, o da homurdandı. "Bu arada, bugün cidden balerin çekirdeğini çalıştırıyorsun."

Siyah bir mayo, bej bir jogger pantolon ve pilates ayakkabıları giymiş ve kalın siyah saçlarını başında topuz yapmış.

"Okula dönmem gerek." Elimi tutup beni mutfaktan dışarı . "On üç yılını bale eğitimi olarak geçirdim ve bunun için gösterebileceğim tek şey stil ve iyi bir duruş."

"Bence bundan biraz daha fazlasını elde ettiniz. Sizi seven bir sınıf öğrenciniz, harika anılarınız var. Bu adam."

Mutfağa doğru giderken yanımdan geçen Craig'e başparmağımla işaret ediyorum. "Clint masa buketlerini tamamlamak için seni beklediğini söylememi istedi."

"Neden benden sürekli bir şeyleri onaylamamı istediğini anlamıyorum. Ona tamamen güvendiğimi söyledim," diye arkasından sesleniyor.

"Yazılı olarak istiyor."

Başını sallıyor ama aralarındaki tartışmanın asla ciddi olmadığını biliyorum. "Düğün planlaması nasıl gidiyor?"

"Haziran'a yetişmek üzereyiz ve ben de tüm detaylar yüzünden kafayı yememeye çalışıyorum." Telefonunu çıkardı. "Çiçekleri Craig'in erkek arkadaşı yapıyor ve zevki kusursuz. Hemen mesaj atayım."

"Göster bana!"

Telefonunu çeviriyor, böylece minik ışıklarla dolu kavanozların içindeki bembeyaz ortancalara benzeyen narin çiçek aranjmanlarını görebiliyorum.

"Çok güzeller, bayıldım." Kaşlarını çatarak ona bakıyorum. "Sorun nedir?"

"Katılıyorum ve bana tüm bu seçenekleri göndermeyi bırakması gerekiyor. Sana güveniyorum!" Bileğimi yakalayıp beni de kendine çekti. "Boş ver. Edward'a yardım etmeliyiz. Şimdi benimle gelebilir misin? Seni Bayan Laverne'le tanıştırayım. müdürü ve Edward'ın bahar dönemine hazır olması için gereken şeyi bulmanıza yardım edecek."

"Hadi gidelim!"

Şık, bronz bir Range Rover'a atlayarak restorandan çıkıyoruz. "Genelde her yere bisikletle giderim ama Logan onun arabasını kullanmamızı sorun etmez."

"Bu çok güzel." Bej rengi deri koltuğa otururken kemeri kucağımın üzerinden kaydırıyorum. "Yepyeni kokuyor!"

"Yıllardır ilk kez bir arabaya sahip oluyor. Düşünebiliyor musunuz? New York'ta değdiğinden çok daha fazla zahmetli olduğunu söyledi." Yüzümdeki soruyu okudu. "Bir araba servisi vardı."

"Ah." Çenemi kaldırıyorum, bu kadar paraya sahip olmanın nasıl bir şey olduğunu hayal etmeye çalışıyorum.

Elbette profesyonel bir futbol oyuncusuydu ama Dylan bana babasının da bir medya patronu olduğunu ve Logan'ın neden profesyonel futbol oynamayı seçtiğini hiç anlamadığını söyledi. Bana anlattığına göre, babası tek oğlu hakkında pek bir şey anlamamış.

Bu hepimizin paylaştığı bir şey - zor geçmişler. Dylan hem annesini hem de babasını kaybetmiş olmasına rağmen, Dylan ve ben genç yaştaki kayıplarımız üzerinden hemen bağ kurduk.

Babam hala etrafta dolaşıp sorun çıkarıyor.

"Edward artık seninle birlikte mi?" Bana baktı. "Yani, sen onun vasisi misin?"

Sinirden karnıma ağırlar giriyor. "Yasal olarak değil. Annemiz öldükten sonra Edward ve ben Pine Apple'daki büyükannemizin yanına gittik. Sonra Bayan Gina'nın yanındaki işi aldığım da, büyükannem işi alıp gitmemi ve bir kez olsun hayatımı yaşamamı söyledi. O zamana kadar ona tam zamanlı olarak ben bakıyordum."

"Ama ailen hâlâ buralardaydı, değil mi?" "Bu biraz uzun bir hikaye."

"Şu anda tüm ışıklarla birlikte bu Rover'da en az on dakika kalacağız." Sabırsızlıkla trafik işaretini gösteriyor.

Tırnağımı deri koltuğun dikişi boyunca gezdirerek bunu nasıl söyleyeceğimi düşünüyorum. "Edward'a teşhis konulduktan sonra babam ilgisini kaybetti ve annem de sürekli içmeye başladı."

Dudakları çatıldı ve elimi sıkmak için uzandı. "Özür dilerim."

"Ona bakması için birini tutabilirlerdi ama tutmadılar. Onu görmezden gelebilirdim ama yapmadım." Boğazımdaki ağrıyı yutuyorum. "Onunla oynadım ve uyanık olduğu zamanlarda odamda tuttum. Sonra büyüdüğünde onu her yere yanımda götürdüm. İdare etmesi zor değildi. Aslında oldukça kolaydı... sadece farklıydı."

"Kulağa Zane ve ben gibi geliyor." Dylan'ın sesi düşünceli. "Annemiz bizimle vakit geçirmek istiyordu ama sanırım beş çocukla bu çok zor."

"En azından seninle bir ilişkisi olsun istiyordu." "Ama şimdi sen ve Edward tamamen bağlandınız, değil mi?"

Bir kakhaha attım. "Evet, ve benim bir hayatım yok."

Burnu kırışıyor. "O kısım biraz kötü kokuyor."

"Sanki on altı yaşında bir bebeğim olmuş gibiydi ve inanın bana, çocuklar küçük kardeşimin sürekli her şey hakkında az bilinen gerçekleri anlatmasıyla ilgilenmiyorlardı."

"Sanırım bu durum sosyal hayatınızı olumsuz etkiliyor."

"Evet," o günleri hatırlayarak yere bakıyorum. "Çok okudum ve çok fazla YouTube videosu izledim."

"Hepimiz öyle yaptık," diye gülüyor. "Ama sonra üniversiteye gittiniz, değil mi?" "Gece okuluna. Her gün huzurevinde çalıştım. Çok fazla değil çocuklar orada."

"Bekle, bana hiç erkek arkadaşın olmadığını mı ?" Gözleri açılıyor ve kritik bir hata yapmışım gibi hissediyorum.

"Hayır."

"Demek ?"

"Hayır."

"Kafam karıştı."

Ellerimi sallayarak hızlıca açıkladım. "Erkek arkadaşım olmadı ve bir tane de aramıyorum. Kastettiğim bu değildi. Bunu söylememeliydim bile."

"Tamam ama Sam Allen'ın geçen gece seninle takıldığını duydum. O gerçekten iyi biri."

"Dylan, cidden. Hayır. Sam Allen'la ilgilenmiyorum." Zane'in dudaklarının dudaklarımı sardığı, çekiştirip durduğu, dillerimizin birbirine dolandığı, güçlü kollarının belimi sardığı, karnımın alt kısmının sıcaklıkla dolup taşıdığı anı...

Bana yan gözle bakıyor. "Birini düşünüyorsun."

"Edward." Sesim sert. "Edward'ı ve onu okula hazırlamayı düşünüyorum." *Ve babamı benden uzak tutmayı.*

Yavaşça nefes vererek itiraf ediyorum: "Okulda başına gelenlerin kısmen benim hatam olduğunu düşünmeden edemiyorum."

"Onunla okula gidemezsin, Rach." Bana sempatik bir gülümseme verdi.

"Biliyorum." Parmaklarım bükülüyor ve ellerimi inceliyorum. "Ama belki de onu geride bırakmak onu korkutmuştur. Daha önce hiç böyle bir şey yapmamıştı."

"Ve babandan hiç yardım alamıyor musun?" Yüzünde şaşkın bir ifade vardı ve ben de bunun iyi bir zaman olduğunu düşündüm.

"Babamızı hayatımızda istemiyorum. Zane bana anlatana kadar ailene ne yaptığını bilmiyordum ama şimdi biliyorum ve şaşırmadım. Ben *şaşırdım*."

gerçekten üzgünüm. O iyi bir insan değil." "Ne demek istiyorsun? O ne yaptı ki?"

"Aileni restoranla baş başa mı bırakıyorsun? Jayden Wells mi?" "O senin baban mıydı?" Kaşları kalktı.

Ailemden boşanmanın bir yolu olmasını dileyerek tekrar başımı sallıyorum.

Hiçbir şey söylemiyor ve keşke ne düşündüğünü anlayabilseydim. Umarım hâlâ arkadaşım olur. Umarım beni hiç tanımadığı ve babam olan bir adama göre değil, kendi erdemlerime göre yargılar.

Umarım hâlâ bize yardım etmek ister.

"Bütün bunları sana Zane mi anlattı?"

"Evet."

"Zane biliyorsa, Jack de biliyordur." Sesi sessizdi. "Ama bana söylemedi."

Arka planda radyo hafifçe çalıyor ve ben buraya geldiğimde sahip olduğum tüm büyük umutları düşünüyorum. Yeni bir hayat, bir kariyer bulma, kendi şartlarımla yaşama hayallerimi düşünüyorum. Yakışıklı bir adama aşık olmak gibi aptalca hayallerimi düşünüyorum. Ve şimdiye kadar nasıl sonuçlandığını düşünüyorum - bir kez daha, babam sayesinde.

Birkaç dakika daha sessiz kaldıktan sonra nihayet ona "Ne düşünüyorsun?" diye sordum.

"Şey..." Sanki bir karar vermiş gibi başını sallayarak nefes veriyor. "Her şey biz daha doğmadan önce oldu. Bugün önemli olsaydı, kardeşlerim bu konuda bir şeyler söylerdi. Bunun yerine, restoran büyük bir başarı elde etti, Zane Edward'a yardım ediyor ve biz arkadaşız. Bence olanları geçmişte bırakabilir ve ilerlemeye devam edebiliriz."

Tuttuğumu bilmediğim nefesim dudaklarımdan fırlıyor ve yüzümü ellerimin arasına bırakıyorum.

Göğsüm ağrıyor ve boğazımdaki düğümü yutuyorum. "Teşekkür ederim."

"Ah, tatlım." Arabasını bir park yerine çekti ve beni kucakladı. "Bu çok mantıklı. Hepimiz çok yakınlaştık ve sen ve Edward çok tatlısınız."

"Zane bana o hikâyeyi anlattığında cesaretim çok kırılmıştı." Gözyaşlarımı daha fazla kırıştırıyorum. "Daha iyi bir hayat kurmak için çok çalıştım. Senin arkadaşın olmak istiyorum ve altımızdan bir halının daha çekilmesine dayanmam."

Dylan koltuğuna geri oturuyor, kahverengi gözleri benimkiler gibi buğulu ve saçımın kenarını çekiştiriyor. "Doğru yere geldiniz. Birbirimize yardım ediyoruz"

Diğerleri de burada. Şimdi içeri girelim ve kardeşinize yardım etmek için ne yapabileceğimize bakalım."

OceanofPDF.com

Zane

JACK

Edward, Rachel'ı öptüğünü söyledi.

GARRETT

Ne?

LOGAN

Şimdi de senden kaçıyor.

GARRETT

Ne? Ne?

Edward bizi gördü mü?

Güvertede oturup *The Outsiders*'ı okuduğu yere bakıyorum. Siyah bir kedi yavrusu kapüşonunun ipiyle oynuyor ve tekrar zıplamadan önce küçük bir gümbürtüyle geri düşüyor.

GARRETT

Ne oluyor be? Rachel'ı öptün ve o senden kaçıyor mu? Nasıl olduğunu unuttun mu?

HENDRIX

Öpüşmek bisiklete binmek gibidir.

GARRETT

Ona bıçaklı dil mi verdin? Sert dudak? Her yerine salya akıttın mı?

HENDRIX

Ağzında geçirmek mi? Bir keresinde neredeyse yapıyordum.

GARRETT

Dostum

.

Bir kadını nasıl öpeceğimi biliyorum.

GARRETT

Nefesin kokuyor muydu?

HENDRIX

Osuruk mu?

Büyü artık.

HENDRIX

Bazen durdurulamaz.

GARRETT

Neden senden kaçıyor?

Benden kaçmıyor.

JACK

Son iki gündür kamyonumu işe o götürüyordu.

GARRETT

Seni asla yatağa atmayacağız.

HENDRIX

Bir keresinde bir kızı öptüm ve ağlamaya başladı. Meğer kedisi yeni ölmüş ve bunun benimle bir ilgisi yokmuş.

GARRETT

Kendine bu hikayeyi anlatmaya devam et.

HENDRIX

Bana bir resim gösterdi!

GARRETT

Seni öpersem ağlarım, Bay Burpie-Fartybutt.

HENDRIX

Onunla bunların hiçbirini yapmadım ve demek istediğim, o olmayabilir.

GARRETT

Koridorun hemen karşısında. Bir daha yapmasını iste.

LOGAN

Adil olan bu. Dylan ve benim öpüşmemizi dinlemek zorundaydın.

Öpüşmekten fazlasını yaptın ve kardeşi evde.

LOGAN

Onu uzun bir gezintiye çıkarmamızı ister misin?

Hayır

LOGAN

Geceyi Bayan Gina'da geçirmek için bizimle gelebilir!

JACK

Buraya gelip Kimmie ve benimle kalabilir. Eğer biriyle yatarsan bu seni gerçekten iyileştirir.

Hain.

GARRETT

Seksin nasıl işlediğini hatırlıyor musun? Sana bir şema çizmemi ister misin?



Rachel'ı kütüphanede öptüğümünden beri iki gün geçti ve o zamandan beri benden bir pislikmişim gibi kaçıyor.

Bayan Gina bu konuda tek kelime etmedi ama o gün ayrılmadan önce Rachel'ın yüzünü gördüm. Kırmızı gözlerini gördüm ve sesindeki yalpalamayı duydum. Karnıma bir tekmeydi.

Sadece bir öpücüktü ve ben saçmalıyorum. O öpücük destansıydı. Daha önce hiç yapmadığını söylediğinde beklediğimden daha fazlasıydı. Sanırım kimya dedikleri şey bu.

Tek bildiğim, düştüğümü hissettim ve kaçtım.

Gerçekten Edward'ın habersiz olduğunu düşünmüştüm. Her gün birlikte at sürüyorduk ve tek kelime etmedi.

Atlarla çalışma konusunda giderek daha becerikli hale geliyor ve mutlu görünüyor. Herhangi bir olumsuz davranış belirtisi görmedim, öfke veya saldırganlık yok.

Rachel okulda bir kavgaya karıştığını söyledi ama onunla bu kadar zaman geçirdikten sonra kışkırtıldığını düşünmeye daha da meyilliyim. Şimdi ne düşündüğünü merak ediyorum. Onun ağlamaya başladığını gördü mü?

"Shiloh kaç yaşında?" Bayan Gina'nın evine giderken Edward cipin yolcu koltuğunda oturuyor ve kapüşonunu kafasına geçiriyor.

Düşünürken başparmağımla alt dudağımın altını kaşıyorum. "Gloria çiftliği ben lisedeyken kurdu, neredeyse yirmi yıl önce. Safkanlar sadece dört ya da beş yıl yaşar."

"Safkan bir atın ortalama ömrü yirmi beş ila otuz yıldır." Kaşları çatıldı. "Akraba evliliği nedeniyle, beklenen yaşam süreleri daha da kısa olabilir."

"Gloria her yıl tüm atları bir veterinerine kontrol ettirir. Eminim bir sorun olsaydı şimdiye kadar fark ederdi."

"Shiloh'un yarışlardan emekli edilmesinin sebebi neydi?" "Bilmiyorum."

"Bu konuyu Gloria'yla konuşmalıyız."

Uzanıp omzunu okşuyorum. "Shiloh oldukça iyi durumda. Bir süre daha bir yere gideceğini sanmıyorum."

"Gelecekte ne olacağını bilmek mümkün değil."

Bu dersi bilen biri varsa o da bizim ailemizdir. Koltukta dimdik oturan ona bakarken, kısa hayatında yaşadığı değişiklikleri düşünüyorum. Annesini kaybetti ama Rachel'ın Bayan Gina'ya onu hiç tanımadığını söylediğini duydum.

"Kız kardeşin sana okul hakkında bir şey söyledi mi?"

Dudakları geriliyor ve başını sallıyor. "Ocak ayında 7-12 okuluna başlayacağım."

"Bu konuda ne hissediyorsun?"

Omuz silkiyor. "Ayrı ortaokulların değeri konusunda araştırmalar karışık. Birçok okul bölgesi bu uygulamadan tamamen vazgeçiyor."

Kastettiğim bu değildi.

"Burada, Newhope'ta okula gittim." Merakla bana kısa bir süre bakıyor. "Ben oradayken çocuklar yeni gelenlere karşı genellikle misafirperverdi."

"Yabancılarla karşı temkinli olmak insan doğasının ilkel bir yönüdür."

"İyi haber şu ki, hepsi yabancı olmayacak. Austin orada olacak ve Allie de kütüphaneci. Dylan dans öğretmeni."

Gözlerini indirdi. "Okulda hiç arkadaşım olmadı. Genellikle kitap okurdum ya da öğle yemeği ve teneffüslerde tek başıma oturdum."

"Burada işler senin için farklı olabilir." Dairesel girdik ve Jeep'i Jack'in kırmızı kamyonetinin yanına park ettim. "Sadece okumak istersen her zaman kütüphanede takılabilirsin. Allie aldırılmaz."

Dışarı çıkmadan önce başını sallıyor. "Güzel kız."

"Evet, öyle." Koltuğumun arkasına uzanıp aletlerimi ve dün akşam lavaboyu tamir etmek için aldığım malzeme çantasını alıyorum. "Gloria sana planladığı havuz turnuvasından bahsetti mi?"

Başını salladı. "Ben katılamam."

"Nasıl olur?" Eve doğru yürürken ayakkabılarımız çakıl taşlarında çıkırdıyor. "Bilardo oynamayı bilmiyorum."

"Bak ne diyeceğim, bir dahaki sefere restorana gittiğimizde Austin'i de yanıma alırım ve sana öğretirim. Kulağa hoş geliyor mu?"

"Okuyacağım."

Bir kahkaha atarak, bunun ilk dersimizi aldığımızda onun bir havuz köpekbalığı olacağı anlamına geldiğini umuyorum.

Arka avluya açılan kapıdan geçiyoruz ve Rachel'in sesini duyduğumda midem ısınıyor. "Balsam ağaçları çok güzel kokar. Balsamı seveceksin."

Bir göz atıyorum ve Bayan Gina'nın masaj masasında yüzüstü yattığını görüyorum. Rachel ön kollarını yaşlı kadının beline kadar çıplak olan sırtında gezdiriyor.

Üstlerinde ısı lambaları var ve Rachel kısa kollu bej önlük giymiş. Saçları başının tepesinde iki küçük uzay topuzu şeklinde toplanmış ve çok sevimli görünüyor.

Sevimli mi? *Cidden* mi?

"Balsam ağacı ne kadar büyüktür?" Bayan Gina'nın sesi düşünceli.

"Her boyutta olduklarını tahmin ediyorum." Rachel'in kaşları, kısık gözlerinin üzerinde çatıldı. "Etrafı arayıp en büyüğünün kimde olduğunu öğrenebiliriz."

"Bir balsamın boyu kırk ila altmış metreye kadar uzayabilir." Edward çalıştıkları yere doğru yürür ve Rachel onun sesini duyunca sıçrar.

Bir tür atmosferik flüt müziği çalıyor. Ben yaklaştıkça daha da belirginleşiyor ve beni görür görmez parlak pembe dudaklarındaki gülümseme kayboluyor.

Masajına geri dönmeden önce Bayan Gina'nın sırtına hızla ince bir çarşaf . Bayan Gina yüksek sesle "Oooh!" diye bağırınca Rachel tekrar sıçradı.

"Özür dilerim!" Yeşil gözleri genişliyor ve ellerini hızla kaldırıyor. "Çok mu derin oldu?"

"Birazcık." Bayan Gina titrek bir kahkaha atıyor. "Su ağırlıkları yüzünden omuzlarım ağrıyor."

"Çok özür dilerim." Rachel avuçlarını hızla lekenin üzerinde kaydırdı.

"Daha iyi misin?" "Çok daha iyi." Başını hafifçe kaldırıyor. "Zane, Rachel'in çalışmasına izin vermelisin. Sana söylüyorum, sihirli elleri var. Hiç bu kadar rahat hissetmemiştim."

Yakalandım. Burada olduğumu nereden bildi? Sanırım Edward bizi ele verdi.

Rachel bana bakmadan cevap veriyor. "Zane Bradford'un benim yardımım olmadan da iyi olacağına eminim."

"Oh..." Bayan Gina başını eğiyor. "Yani yine o konuya mı döndük?"

"Ne demek istediğinizi anlamıyorum." Rachel bir sandalyeden pelüş bir bornoz alıp kadının sırtına örttü. "Oturmak için acele etme. Masadan kalkmana yardım edeceğim."

Bayan Gina kollarını bornozun içine sokuyor ve ayağa kalkıp kemeri bağlamadan önce sırtı bize dönük bir şekilde yavaşça yükseliyor.

"Bir kişinin vücudunu diğer kişinin vücudunun üzerinde kaydıracağı bir masaj türü duymuştum. Bunu hiç duydun mu Rachel?"

Bayan Gina'nın kolunu tutuyor, sert görünüyor. "Buna Nuru masajı deniyor ve benim verdiğim bir hizmet değil."

"Bana sorarsanız, kulağa müstehcen geliyor." Bayan Gina yan tarafına dirsek atarak sesini alçaltıyor. "Daha iyi tanımak istediğin biriyle karşılaşırsan öğrenebilirsin."

Masaj platformundan eve doğru yavaşça ilerledikleri yere bakıyorum. Rachel'in gözleri benimkilerle çakışıyor ve yüzü kıpkırmızı oluyor.

Gözlerini hızla kırıştırıyor. "Kimseyi daha yakından tanımak gibi bir niyetim yok. Saç randevuna geç kalmamak için üstünü değiştirmenle ilgileniyorum. Sonra da Noel ağacı alışverişine gideceğiz, unuttun mu?"

"Evet," diye şakacı bir şekilde karşılık veriyor Bayan Gina. "Neden sanki televizyondaymışız gibi bunu tüm dünyanın duyması için anons ediyorsunuz anlamıyorum."

"Çünkü görünüşe göre programını unutmuşsun." Rachel'in sesi sessiz bir azar gibiydi. "Nuru masajını nereden biliyorsun ki?"

"Kör olabilirim ama sağır değilim." Bayan Gina elini sallıyor. "Bazı şeylerden haberim var."

"Tencere dibin kara, seninki benden kara."

"Zane?" Yaşlı kadın avlu kapısında duraksıyor.

"Evet, hanımefendi?" Rachel benden başka her yere bakarken, onun bana doğru baktığı yere doğru yürüyorum.

"Asansör yine garip bir ses çıkarıyor. Bir bakar mısınız lütfen?"

"Tekrar bakacağım ama asansörler hakkında pek bir şey bilmiyorum."

Eski binaya göz attım. "Kim denetliyor?"

"Stephen bunların hepsinin icabına baktı." Dudaklarını birbirine bastırıyor.

"Belki bir makbuz bulabilirsin?"

Daha çok eski bahçıvanını bulacağım gibi. "Ne yapabileceğime bakarım."

"Teşekkür ederim, canım."

İkisi evin içinde kayboluyor ve ben Edward'ın sandalyede oturup yine bir şeyler okuduğu yere bakıyorum. Başımı sallayarak terk edilmiş malzemelerimi topluyorum ve seranın lavabosunda çalışmaya geri dönüyorum.

Bir saat sonra, Edward odaya girdiğinde, bunu tek başıma onarmak için elimden geleni yapıyordum.

"Yardıma ihtiyacın var mı?" demeden önce birkaç dakika durup homurdanmamı dinledi.

Sırtım düğümleniyor ve beynimi neden arka cebime koyduğumu merak ederek dışarı kayıyorum. "Evet, şu anda boş musun?"

"Ben her zaman özgürüm." Uzun, sarı perçemini kulağının arkasına iterek merakla beni inceliyor.

Sadece on iki yaşında ve genellikle sessiz olduğu için ne kadar zeki olduğunu unutmaya meyilliyim.

"Şunu görüyor musun?" Ona kulpları ve kavisli musluğu gösteriyorum.

"Ben vidaları sıkarken düz tut."

Başını sallıyor ve ben de tekrar lavabonun altına giriyorum, artık işleri sabit tutmak için fazladan bir çift elim olduğu için çok daha hızlı hareket ediyorum.

Vidaları yeni sıktım ve o izlerken sızıntı olup olmadığını test ediyorum.

"Bunu nasıl yapacağını nereden biliyorsun? YouTube'dan mı izledin?"

"Hayır." Dizlerimin üzerine çökerken bir kahkaha atıyorum. "Beni yanlış anlama, YouTube'dan çok şey öğrenebilirsin."

"Büyükanneimin anahtarlığının pilini değiştirmeyi YouTube'da öğrendim."

"Bu iyi." Aletlerimi çantaya yerleştiriyorum. "Babam her zaman becerikliydi ve Jack ile bana eski numaralarının çoğunu gösterdi."

Düşüncelerim kısa bir süreliğine babamın küçük bir işi tamamladığında yüzünde beliren memnuniyete kayıyor. Aynı başarı duygusunu hissederek gülümsüyorum - bu gider onarıldı.

"Babam hakkında pek bir şey bilmiyorum." Edward yere bakıyor, ben de ellerimdeki kauçuk yapıştırıcıyı temizlemek için bir havlu alıyorum.

Babası tanınması gereken biri değil ama bu kararı vermek bana düşmez. "Rachel seninle onun hakkında konuşabilir."

"Ona aşıksın." Açıkça söyledi ve beni hazırlıksız yakaladı. "Ne?"

"Seni onu öperken gördüm." Omuz silkiyor. "Neredeyse on üç yaşındayım. Bazı şeyleri fark ederim."

Göğsüm sıkışıyor ve beni yine şaşkına çeviriyor. "Ne fark ettin?"

"Seni çok izliyor." Kaşlarını çatıyor, sanki beyinde bir gerçekler kataloğunu sıralıyormuş ve davasını kanıtlamak için en iyilerini bulmaya çalışıyormuş gibi yukarı bakıyor. "Sen de onu çok izliyorsun, ama göz göze geldiğinizde hemen gözlerini kaçırıyor. Sonra yüzü kıpkırmızı oluyor ve çok hızlı konuşmaya başlıyor. Ya da Bayan Gina'ya çok sert masaj yapıyor."

Bir kıkırdamayı yuttum. Bu oldu.

"Kız kardeşinin bir erkek arkadaşı olması hakkında ne düşünüyorsun?"

Ben olacağımdan değil elbette. Sadece ne söyleyeceğini merak ediyorum.

"Rachel her zaman benimle ilgilendi." Birinin ona söylediğini tekrarlar gibi söylüyor ve Rachel'in söylediklerine bakılırsa, bu kişinin büyükannesi olduğunu tahmin ediyorum. "Artık kendi hayatını yaşama vakti geldi."

Yanına gidip güvertede yanına oturuyorum. "Bu seni nasıl hissettiriyor?"

Smokinli bir kedi yavrusu dışarı zıplıyor, küçük patilerini bize saldıracakmış gibi havaya kaldırıyor.

Edward uzanır ve bir dev gibi onu alır. *They Might Be Giants*.

Elini yavru kedinin başından aşağı kaydırıyor ve minik kedi hemen boyun eğiyor, kulaklarını indiriyor ve göğsüne daha da sokuluyor. "Sanki kendi ailesini istiyor, küçük bir kardeş ailesini değil."

Yere bakıp kirli ellerimi inceliyorum. "Ablan seni çok seviyor. Senin için her zaman en iyisini istiyor, çünkü sen her zaman onun ailesi olacaksın."

Siyah-beyaz yavru kediye biraz daha sevdi. "Ona aşıksın."

Boğazımı temizleyerek bir elimi alnıma götürüyorum. "Onu daha yeni tanıyorum. Birinin aşktan bahsetmesi için çok erken."

Burnunun bir tarafı kıvrılıyor ve bana bakıyor. "Anneler bebeklerini gördükleri anda sevdiklerini söylerler."

"Bu biraz farklı. Anneler bebeği dokuz ay boyunca vücutlarında taşımışlardır ve bebek onların annesidir."

"Annem benim için böyle hissetmezdi." Bunu duygusuzca söylüyor ve ben bu konuşmaya hiç hazırlıklı değilim.

Hiçbir parçası değil.

Göğsümdeki bu gerginlikten ya da annesinin onu hiç istemediği düşüncesinden hoşlanmıyorum.

"Bence kız kardeşin akıllı ve güzel. Ondan hoşlandım, senden de hoşlandım. Anneler adına konuşamam, ben asla öyle biri olamayacağım ama seninki seni tanısaydı, eminim senin harika bir çocuk olduğunu düşünürdü."

Kaşları çatılıyor ve küçük kediye okşamaya devam ediyor. "Kız kardeşimle birlikte olmanı istiyorum. Sen iyisin."

"Peki, teşekkürler." Başımı sallayarak eşyalarımı toplamak için yürüdüm. "Hadi eve dönelim."



Jack'le maçı izlemeyi bitirip evimize döndüğümde saat onu geçiyordu. Logan istasyonda yorum yapıyordu, Edward ve Rachel ise saatler önce ayrılmışlardı. Umarım ben geldiğimde uyuyacak kadar zamanları olmuştur.

Edward'la yaptığım konuşma bütün akşam aklımın bir köşesinde uğuldayıp durdu. Kendimi bir şeye gerçekten adadığım birkaç zamanı düşünüyorum.

Kardeşim gibi sevdiğim küçük kız kardeşim Dylan'ı düşünüyorum. Ona bakmak, onu korumak ve ihtiyacı olan her şeye sahip olduğundan emin olmak için elimden geleni yaptım.

Onun dans resitallerine gittim. İlk çift *pointe* ayakkabısını aldığı anda oradaydım. Bayan ayakkabıyı ayak bileklerine bağlamasına yardım ederken sandalyede oturmıştım ve ilk kez *pointe* ayakkabısını giydiğinde gözlerindeki ışıltıyı hatırlıyorum.

O mükemmeldi. Yetenekli, güçlü ve kendini işine adanmıştı ve dans ettiğinde gerçekten çok güzeldi. Sanat gibiydi.

Ve onu kıldım.

Golcü olduğum günleri hatırlıyorum. Babamın akşamları benimle çalıştığını, topu tuttuğunu ve bana işaretler verdiğini hatırlıyorum. Nasıl hiç ıskalamadığını gururla anlatırdı. Her seferinde aynı noktaya vururdum ve top düz ve uzağa fırlardı.

Admirals'ın ilk tur draft seçimi olduğumu hatırlıyorum, ilk vurucularıydım. Ne zaman maç tehlikeye girse, kendimden emin bir şekilde sahaya çıkar ve galibiyeti ilan ederdim. Her seferinde, ta ki son sefere kadar.

Futbol yıldızı olmakla ilgili komik olan şey. Bunu önemsemediğimi sanıyordum. Kendime bunu yapacak daha iyi bir şeyim olmadığı için yaptığımı söyledim. Jack'in, Garrett'in ve Hendrix'in yaptığı şey buydu... Babam bana bunu yapmamı söylemişti.

Kendime bunun benim bir parçam olmadığını söyledim. Başka ilgi alanlarım vardı-okumak, atlar, ellerimle çalışmak.

Ama o gün geldiğinde, o hastane yatağında yatarken ve doktorun bir daha asla oynayamayacağımı söylediğini dinlerken, yalan söylediğimi fark ettim. Kendimi adamıştım. Çok sevmiştim.

Benim için her şeyden daha önemliydi ve gitmişti.

Merdivenleri çıkmadan önce yalıtımlı bir bardağa su doldururken mutfak sessiz. Bu düşünceler omuzlarıma ağır geliyor, sırtım ağrıyor. Dişlerimi fırçalayıp uyumaya niyetlenmişim ki kapısının altından parlayan ışığı gördüm.

Şimdi koridorda durmuş o ışık huzmesine bakıyorum ve tek düşünebildiğim ne kadar lanet bir yalancı olduğum.

Elimi kaldırarak ahşap bariyere hafifçe vuruyorum. Odanın içinden bir hışırtı sesi geliyor ve kapıyı bir aralık açıp bana bakmadan önce bunu yapıp yapmayacağını merak etmem birkaç saniye sürüyor.

Başının üstünde ince, bükülmüş bir havlu var ve yeşil gözleri gülümsemiyor. "Ne istiyorsun?" diye fısıldıyor.

"Seninle bir saniye konuşabilir miyim?" Benim sesim de sessiz. Edward'ı uyandırmak istemiyorum.

Kapıdan uzaklaşıp odanın içine doğru yürüyor ve ben de içeri girip kapıyı arkamdan kapatıyorum.

Yüzünü bana döndüğünde kollarını ince gömleğinin üzerinde kavuşturuyor ve sutyen giymediği belli oluyor. Yanakları pembeye boyanmış ve üzerinde yumuşak bir eşofman altı var. Rahat ve yatmaya hazır görünüyor ve onu kendime çekip burnumu yanağında gezdirmek ve onu tekrar öpmek istiyorum.

Boğazımdaki harareti temizleyerek bir ereksiyon kesici bulmaya çalışıyorum. "Seradaki sızıntıyı tamir ettim. Tüm donanımlar kurumuş ve kabuk bağlamıştı, ben de her şeyi değiştirdim."

Başını sallıyor. "Artık kazara boğulma yok mu?"

Bir kahkaha attıktan sonra kafama bir kase dolusu su boşalttığını hatırlıyorum. "Geriye dönüp baktığımda, bu oldukça komikti."

"O bir kazaydı." Ses tonu biraz savunmacı. "Kase elimden kaydı."

"Özür dilerim."

Sonunda bunu söylemek çok iyi hissettiriyor, sanki göğsümden bir ağırlık kalktı. Bunu iki gün önce söylemeliydim.

"Bunu sen yapmadın." Başını sallıyor ve bana sırtını dönüyor. "Ben sakarım-"

"Hayır, sonrasında söylediklerim için özür dilerim... Pislik gibi davrandım ve ilk öpücüğünün anısını mahvettiğim için nefret ediyorum."

Vücudu hareketsiz. Sırtı bana dönük ve başındaki türbanı gevşetmek için uzanıyor. Uzun, sarı saçları neredeyse kuru dalgalar halinde sırtından aşağı dökülüyor ve hanımelinin yumuşak kokusunu alıyorum. Havluyu elinde katlayıp yavaşça top haline getirmesini izliyorum.

"Sadece bir öpücüktü." Sesi sessizdi.

"Bundan daha fazlasıydı." Daha az sessizim. "Ve bunu senin için mahvettiğim için özür dilerim."

Hâlâ yüzüme bakmıyor. İnce türbanı yuvarlamaya devam ediyor, ta ki sonunda arkasını dönüp sessiz bir gümbürtüyle masasına çarpana kadar.

"Kes ." Yeşil gözlerinde ateş kaynıyor ve ben bir adım geri çekiliyorum. "Ne?"

"Duygusal iniş çıkışlarından bıktım. Önce Sam benimle konuşuyor diye kıskançlık yapıyorsun..."

"Kıskanmıyordum-"

"Sonra da kütüphanede yüzümü öpüyorsun." Başını , kolunu uzatıyor. "Kahretsin, kadın kurgu bölümüne karşı beni neredeyse kuru bir şekilde beceriyorsun, sonra da bunun bir şey olmadığını söylüyorsun."

"Ben yapmadım-"

"Şimdi buradasın ve bana bunu söylüyorsun." Gözleri tekrar benimkilere dönüyor ve içlerindeki sıcaklık midemi yakıyor. "Herkesi iyi davranmanı izledim - Kimmie, Dylan, Thomas, Edward... Neden sadece beni incitmek istiyorsun?"

"Ben-"

"Babam yüzünden mi? Çünkü bakarsanız ona hiç benzemediğimi görürsünüz. Onun yaptıklarını değiştiremem ve hayatta kaldığım için utanmayacağım. O evden kaçtım."

O kadar güzel ki. Yanakları kızarmış ve çenesi kalkmış. Mücadelesini seviyorum. Gözlerinde parlayan enerjiyi seviyorum. O bir güç.

Ona aşıksın... Bu fikrin yerleşmesine izin veremem.

"Kendimce sebeplerim var Rachel."

"Bana bir tane ver."

Midem sıkışıyor ve ona yalan söylemeyeceğim. Aynı zamanda, bana sorulduğu onca zaman boyunca hiç yüksek sesle söylemediğim cevapları soruyor.

"Sadece bana güvenmek zorundasın."

"Bu ne anlama geliyor?" Hızla göz kırpmıyor. "Benden başka herkese iyi davranmak için nedenlerin mi var?"

Elimi ağrıyan boynumun üzerinde kaydırıyorum. "Kastettiğim bu değildi."

Yüzünde şaşkınlık çizgileri var ve söylediklerimin mantıklı olmadığını biliyorum. Sadece yaşadığın zaman mantıklı geliyor. Değer verdiğim her şeyi tekrar tekrar kırdığımı gördüğünde.

"Bana ne demek istediğini söyle." Bana bir adım daha yaklaştı.

"Geç oldu ve yorgunum." Kapıya doğru sertçe döndüm. "Sadece üzgün olduğumu söylemek istedim. Keşke daha iyi idare edebilseydim."

Beni durdurmak için elini benimkinin üzerine koymak üzere uzandı. "Ağrın için sana yardım edebilirim. Sabah masayı kuracağım ve sen de bana izin vereceksin."

"Rachel..." Onun adı dilimde yatıştırıcı bir merhem gibi.

"Tartışma." Elini önce bileğime, sonra daha yukarıya götürüyor ve gömlek kolumun altından görünen dövmenin kenarına hafifçe dokunuyor. "Bir süreliğine kavgaya etmeyi bırakmak sorun değil."

Dokunuşu çok iyi hissettiriyor ve geç oldu. Ona teslim olmak çok kolay olurdu. Onun yerine, onu tekrar öpmeyeceğimi unutmadan önce odasından çıkıyorum.

Rachel

"I Logan'ın Rover'ını kullanamazsın!" Dylan bana bir seyahat fincanı kahve verip baş üstü dolabını açarken ben mutfakta durmuş fob'a bakıp hayıflanıyorum.

"Sana bisikletimi ödünç verirdim ama Bayan Gina'nın evine gitmek biraz zahmetli ve yol çok dar. Güvenli değil."

Dudağımı çiğneyerek gümüş kupayı inceliyorum. "Ama bir şey olursa, bir bisikleti tamir etmek için Range Rover'dan daha iyi bir konumdayım."

"Hiçbir şey olmayacak." Bir kahkaha attı ve pop-tart kutusunu indirip salladı. "Bunlar neredeyse bitmek üzere ve Eddie'nin bunları sevdiğini biliyorum. Benimle restorana kadar yürüyüp ne piştiğine bakmak ister misin?"

"Evet!" Küçük bir sıçrama yapıyorum ve çantamı ve yoga matımı almak için acele ediyorum.

Dylan kısa pantolonunu ve Cooters & Shooters tişörtünü giymiş ama ben açık yeşil önlüğümle işe hazırım. Çıplak ayaklarını bir çift parmak arası terliğin içine sokuyor ve tepeden aşağı iniyoruz.

Kısa bir yürüyüş ve düğün çiçekleri ve Clint'in onaylaması için gönderdiği son gelin buketleri hakkında sohbet ediyor, ama aklım sürekli

Dün gece yatak odamda duran Zane Bradford'a geri dönüyorum, tüm işkence görmüş ihtişamıyla.

Özür diledikten sonra bile ona çok kızmıştım. Özü beni daha da kızdırdı, çünkü nazik *olabiliyor*. Bunu görmüştüm. Yine de orada duruyordu, geniş omuzları nefesiyle yükseliyor, o seksi kas çenesini geriyordu.

Gözleri her şeyi ezberlemiş gibi yüzümde geziniyor, söyleyeceklerimi söylememe izin veriyordu. Muhteşem mavi gözleri çok yorgundu ve gerçekten üzgün görünüyordu. Ama neden ona yardım etmeme izin vermiyor?

Beni kol mesafesinde tutuyor ama yine de geri geliyor. Gözlerindeki yoğunluk beni paramparça edebilir ama dizginleri o kadar sıkı tutuyor ki.

Uzak ve mesafeli durmaya çalışıyor ama çok şey kaybetti. Bunun onu etkilemesi gerektiğini biliyorum, ama sanki berbat bir nedenden dolayı acıyı hissetmek istiyor gibi. Logan'ın Rover'ını kullanacağım için ne kadar gergin olsam da, Bayan Gina'ya ondan önce gitmeliyim. Fikrini değiştirme şansı olmadan önce.

"Ne düşünüyorsun?" Dylan telefonunu çevirerek bana sade, beyaz bir fiyonkla bağlanmış, uzun saplı, bembeyaz zambaklardan oluşan muhteşem bir demet gösteriyor.

"Nefes kesiciler!" Elimi göğsüme koydum.

"Dün gece ben de öyle dedim ve bu sabah bana üç buket seçeneği daha gönderdi! Ne yapacağım ben Rachel?" Başını omzuma yaslayarak feryat ediyor.

"Craig yüzünden olabilir mi?" Kafasını kaldırdı ve ben de açıkladım. "Birbiriniz için ne kadar önemli olduğunuzu biliyor. Muhtemelen seni bir şekilde hayal kırıklığına uğratacağından ve Craig'in kızacağından korkuyordur."

"Hmm..." Dudağını çiğniyor ve mutfağa girmem için kapıyı tutuyor. "Bunu hiç düşünmemiştim. Ama ne yapabilirim ki? Craig'e beni deli ettiğini söyledim zaten."

"Sanırım Haziran'a kadar buna katlanmak zorundasınız."

"Hayır!" diye bağıyor, iki elini yüzüne koyarak. "Daha fazla çiçek mesajı alamam!"

"Hey, kızlar!" Allie atlayarak geçti. "Ne siz? Yoga mı? Bir daha ne zaman yapıyoruz?"

"Senin okulda olman gerekmiyor muydu?" Dylan doğruldu. "Burada ne işin var?"

"Bu adamı doktora götürmem gerekti, o yüzden geç giriş yapacağız." Allie telefonunu haki pantolonunun cebine soktu. "Biraz kahve ve Thomas'ın beignet'lerinden almak için uğradım. Olamaz!"

Bej rengi şal kazağının üzerindeki pudra şekerinin tozunu alıyor. Koyu renk saçları at kuyruğu şeklinde arkadan bağlanmış ve küçük parçalar yanaklarına doğru kaçıyor. Austin onun yanında duruyor ve yorgun görünüyor.

"Hasta mısın, bebeğim?" Dylan parmak uçlarına basarak alnına dokunuyor. "Yemin ederim okul başladığından beri bir ayak daha uzamışsın."

"Ben iyiyim," diye homurdanıyor tipik bir on altı yaşındaki çocuk gibi. "Dün gece uyuyamadım."

"Ergen bir çocuğun uyumadığını hiç duymamıştım." Allie kollarını kavuşturup endişeyle ona bakıyor.

"Bazen çok hızlı büyürsen, bu seni uyanık tutar." Annesine burnumu kırıstırıyorum. "Büyüme sancıları gerçektir ve o tam da bunun için uygun yaşta. Bir ısıtma yastığı deneyin."

Başını sallayıp kapıya doğru yürüyor. "Anne, tarih dersini kaçıramam. Sınavımız Cuma günü."

"Daha çok, genç bir çocuğun okulu kaçırmak istemediğini kim duymuş ki?" Dylan mırıldanıyor.

"Hey," Allie elimi tuttu. "Dün gece Zane'le konuşuyordum ve Eddie'yi haftanın birkaç günü okula getirmemi önerdi, buraya alışması için, tuvaletleri bulmasına yardımcı olmak için, bilirsin işte. Sorun olur mu?"

"Gerçekten mi?" Gözlerim kocaman kırışıyor.

"Evet, Zane okumayı sevdiğini söyledi ve bir kütüphane yardımcısı her zaman işime yarayabilir. Benimle takılabilir, belki bazı kitapları rafa kaldırabilir. Bayan Laverne ile konuşacağım ama eminim bir sakıncası olmayacaktır."

"Kesinlikle! Bana ne yapacağımı mesaj at. Onu senin evine getirebilirim ya da-" "Zane onu Gloria'ya giderken bırakacağını söyledi."

Bunu Zane yaptı.

"Anne!" Austin kapıyı itiyor ve bana hızlı bir el sallıyor.

"Tamam mı?"

Başımı sallıyorum, minnettar bir gülümseme yanaklarımı yarıyor.

"Tamam! Ve teşekkür !" "Elbette."

Allie oğlunun peşinden gidiyor ve ben geri döndüğümde Dylan'ın bir eli kalçasında, dudaklarında pudra şekeri vardı.

"Şu kardeşime inanabiliyor musun?" Beignet'ini parlatırken başını sallıyor. "Çok soğuk ve mesafeli davranıyor, sonra da böyle tatlı bir şey yapıyor."

"Atları unutma." Göğsüm yanıyor ve dün gece yatak odamda ona yaptığım gibi yaygara kopardığım için kendimi kötü hissediyorum. "Bayan Gina'ya gitsem iyi olacak. Halletmem gereken bir şey var."

"İşte, bir beignet al!" Küçük mayalı çöreklerden birini hızla bir peçeteye sarıyor ve üzerine pudra şekeri serpiyor.

"Bunu Logan'ın arabasında yemem. Beni öldürür!"

"Yürürken ye." Bana sarılıyor ve ben de lezzetli, şekerli hamur işlerini ağzıma tıktırarak kapıdan çıkıyorum.

Bayan Gina'nın evine giderken, at terapisinden kitaplara ve Edward'ı gezdirmesine kadar yaptığı her şey aklımdan geçiyor...

Dušta bayıldığımı sandığında kapıyı kırıp içeri girdi. Gözlerimi açtığımda sırlıslık ve endişeli bir şekilde bana baktığını hatırladığımda yanaklarım kızarıyor.

Dün gece yatak odamda bunun bir öpücükten fazlası olduğunu söyledi.

Benim için kesinlikle daha fazlaydı, çünkü onu öpüyordum. Onun da aynı şeyi hissetmesi mümkün mü? Benden kaçma şeklinden nasıl bilebilirdim ki?

Daire şeklindeki yola park ediyorum ve hızla Bayan Gina'nın evine giden merdivenleri çıkıyorum. Masaj masasını hazırlayabilmem için onu kontrol etmem ve her şeyi hazır hale getirmem gerekiyor.

"Rachel, burada olmana çok sevindim." Ben yemek odasına girdiğimde kahvaltısını bitirmek üzereydi. "Çocuk odasından aradılar, Noel ağacımı bugün teslim edeceklermiş!"

"Oh." Omzumun üzerinden verandaya bakarak tereddüt ediyorum. "Sana ne zaman olduğunu söylediler mi?"

"Öğle yemeğinden sonra yeğenim Alexis aradı. O da ziyaret için buraya geliyor." Yaşlı kadın iki elini havaya kaldırdı. "Yağmur yağdığında dökülür!"

"Ben hallederim." Yanına gidip ellerini tutuyorum ve gülümsüyorum. "Hiçbir şey için endişelenme."

Yüzü gevşiyor ve gözleri kısılıyor. "Bir şeyler değişti. Üç gündür gülümsemiyorsun ve her öğleden sonra erkenden çıkıyorsun."

Dudağımı çiğneyerek etrafıma bakıyorum, hızlı hızlı düşünüyorum. Ona bugün Zane Bradford'un her yerine ellerimi sürmeyi ve onu kendime aşık etmeyi planladığımı söylemeyeceğim. Hele dünkü Nuru masajı yorumlarından sonra... Tanrım!

"Ah, Allie önümüzdeki birkaç hafta boyunca Edward'ı kütüphaneye götürmeyi teklif etti -Ocak'ta okula başlayana kadar. Onun yardımcısı olabileceğini, diğer çocukları tanıyabileceğini ve kampüsü anlayabileceğini söyledi."

"Bu harika!" Bayan Gina'nın gözleri parlıyor ve onu Zane'in izinden başarıyla çekip çıkarıyorum. "Yine de Eddie Nashville'in evin etrafında olmasını özleyeceğim. Her şey hakkında o kadar çok şey biliyor ki. Onunla konuşurken kendimi okula dönmüş gibi hissediyorum."

"Doğru..." Sesim kesiliyor. "Diğer çocuklar bunu her zaman o kadar çekici bulmuyor."

"Şimdi kendinizi mutluluktan mahrum etmeyin. Bilgi güçtür!"

"Biliyorum, biliyorum, ama ortaokul öğrencileri bir şeylerin değerini bilmeleriyle tanınmazlar."

"Ortaokul öğrencilerinin özgüven sorunları vardır. Bunu ne kadar erken öğrenirse o kadar iyi olur."

Bu dersi öğrenmenin ne kadar zor olduğu hakkında hiçbir fikri yok, özellikle de on iki yaşındaki çocuklar için.

"Denerim."

"Biliyorsun, ortaokullular da her zaman küçük kör kızların çekici olduğunu düşünmezlerdi." Elini uzattı, ben de tuttum. "Aslında çok azı. Öğretmenin özel ilgisini çekmemden hoşlanmazlardı ve özellikle gözlerimin doğru yöne bakmamasından hoşlanmazlardı. Uzun bir süre onları örtmek için o ağır, koyu gözlükleri taktım."

"Oh, hayır..." Eğilip kemikli omuzlarına sarılıyorum. "Bunu hiç düşünmemiştim bile. Her zaman çok neşeli ve iyimsersin. Çocuklar neden bu kadar pislik?"

"Bilmiyorum, ama bazıları gerçekten acımasız. Arkadaşım Eddie Nashville'e söyle, ne zaman konuşacak birine ihtiyacı olursa buraya gelebilir."

"Seni seviyorum." Sırıtarak onu bir kez daha sıkıyorum. "Ve başka haberlerim de var - sonunda birimiz Zane Bradford'u sırtında çalışmama izin vermesi için ikna ettik. Bu sabah birkaç saatliğine bunu yapmamın bir sakıncası var mı?"

Dudakları bir *O* harfi oluşturuyor ve kaşları kalkıyor. "Ne kadar heyecan verici! Yakışıklı tamircim için endişelendiğimi biliyorsun. O geniş omuzlarında çok fazla yük taşıyor ve şimdi sen de ellerini onların üzerinde gezdireceksin."

Gözlerim kısılıyor ve başımı eğiyorum. "Yine yapıyorsun."

"Neyi yapıyorum?"

"Kör bir insan Zane Bradford'un yakışıklı ve geniş omuzlu olduğunu nereden bilebilir?"

"Öyle, değil mi?" Yaramazca sırtıyor ve ben de onun tuzağına düştüğümü fark ediyorum. "Güzel kaşları da varmış gibi görünüyor."

"Güzel kasları olan birinin sesi neye benzer?" Gözlerimde bir çekiklik var.

"Sesi net ve güçlü, hırıltılı ya da kolay yoruluyormuş gibi gelmiyor. Bunların hepsi çok iyi işaretler, yani çok dayanıklı." Kaşları sallanıyor.

"Bayan G!" Sesim yükseliyor ve gülerken elini ağzına götürüyor.

"Bunların hepsi doğru olabilir ve kıyafetlerinin altında güzel bir fiziği var gibi görünüyor-"

"Bu sabah öğreneceksin."

"Bu yine de yakışıklı olduğu anlamına gelmez. Harika bir dayanıklılığa sahip olabilir ama yakışıklı olmayabilir."

"Öyle . Bahse girerim Bay Darcy gibi kare bir çenesi vardır."

"Öyle." Daha yakına eğildim. "Ve siyah saçlar ve soğuk mavi gözler."

Küçük bir çığlık atıyor. "Git masaj masasını kur ve istediğin kadar kal! Benim için endişelenme."

Başımı sallayarak verandaya doğru ilerliyorum. "Senin için endişeleniyorum.

Bir şeye ihtiyacınız olursa beni arayın."

"Hiçbir şeye ihtiyacım yok. Bitirmem gereken çok önemli bir sesli kitap var. Kulaklığım takılı olacak ve eğer Nuru'yu denemek istersen hiçbir şey duymayacağım-"

"Dur!" Sesim daha da yükseliyor. "Seninle bu konuda konuşamam. Bu çok garip."

Arkamdan sesi titrerken dönüp cam ve ferforje veranda kapısına yöneliyorum.

Ne zaman yakınlaştık Zane Bradford beni ama davranışlarında bir düzen görmeye başlıyorum. Uzanmaya devam ediyor ama aleve dokunamadan geri çekiliyor.

Sadece, o öpücükte ne istediğini hissettim. Karnımda ve beni saran kollarının gücünde hissettim. Küçümsemeye çalıştı. Beni uzaklaştırmaya çalıştı ve neredeyse beni ikna edecekti.

Ona güvenmemi söyledi ama o da bana güvenecek. İkimiz de yükler taşındık ve kayıplardan kurtulduk. O acısını bir sır gibi saklıyor ama benim işim acıyı dindirmek. O bana yardım etmek için her şeyi yaptı, ama şimdi ona yardım etme sırası bende.

Nasıl hayatta kalacağımı biliyorum ve oynamaya hazırım.

Zane

ALLIE

Rachel fikrinin harika olduğunu düşünüyor, Bayan L. de öyle.
Eddie'yi okula bırak, seninle dışarıda buluşuruz.

Edward'la cipe doğru yürürken başımı sallayarak hızlıca bir *tamam işareti yapıyorum*. Şu anda Shiloh'yu tek başına fırçalıyor, tımar ediyor, eyerliyor ve biniyor ve bunu yaparken gerçek bir profesyonel gibi görünüyor.

"Gloria Shiloh'nun on sekiz yaşında olduğunu söyledi," diyorum ona kuzeye giden otoyola çıkarken.

Rüzgâr yüzünden kaputunun kulaklarına çok sıkı geldiğini fark ettiğimde kapıları tekrar cipin üzerine koydum. Gloria bunu bana gösterdiğinde kendimi bir çeşit pislik gibi hissettim. Onun gibi çocukların etrafında, çevrelerine karşı daha duyarlı olduklarını bilecek kadar uzun süre çalıştım.

Farklı, alıştığımдан daha sessiz, ama yolcu koltuğunda daha rahat.

"Ayrıca onu bu kadar önemsemen de hoşuna gidiyor." "Ona akraba evliliğini sordun mu?"

"Bahsetmiştim." Uzanıp radyoda Logan'ın istasyonunu açıyorum. Şu anda klasik country müzik çalıyor. "Kesin olarak bilmiyor ama saygın bir yetiştiriciden geldiğini düşünüyor."

Başını sallıyor, pencereden dışarı, geçip giden ağaçlara bakıyor. "O zaman en az on yılı daha olmalı."

"Bugün kütüphanede Allie'ye yardım etmeye ne dersin?"

"Okulda mı?" Kaşları çatıldı ve tekrar bana döndü.

"Evet, Noel tatili başlamadan önce tüm çocukların ödünç aldıkları kitapları iade etmeleri gerekiyor. Fazladan bir çift el gerçekten işine yarayabilir."

"Dewey Ondalık Sistemini bilmiyorum."

Bu çocuk. "Eminim sana ne yapacağını gösterebilir. Hızlı öğrenen biri olduğunu söyledim."

Birkaç saniye daha önüne bakıyor, sonra başını sallıyor. "Ona yardım edebilirim." "Harika. Yolda sana uğrarım. Seni restorana getirecek. Bu akşam işiniz bittiğinde."

Gözleri benimkilere kayıyor. "Peki ya Rachel?"

"Onun için fark etmez. Allie bizim arkadaşımız."

Birkaç saniye daha düşündükten sonra vazgeçiyor. "Yavru kedilerin iyi olduğundan emin olacak mısın?"

"Evet." Başımı salladım. "Yeterince su ve yiyecekleri olduğundan emin olacağım." "Bayan Gina'ya nerede olduğumu söyle."

"Ben her şeyi hallederim." Okulun girişine dönüyorum ve Allie ofisin yanında beklediği yerden bana el sallıyor. "İyi eğlenceler. Burayı tanıyın."

Biz yaklaşırken kaşları çatılıyor ama elini kapıya koyuyor. Uzanıp omzuna kısa bir vuruş yapıyorum. "Bunu sen halledersin."

Allie onu sıcak bir karşılamayla selamlıyor ve o kaslarım geriliyor. Cipun içinde oturmuş, Allie'nin onu kapalı geçitten binaya doğru götürüşünü izliyorum. Elleri kot pantolonunun ceplerinde ve omuzları çökmüş bir şekilde onu takip ederken gözleri ayaklarının üzerinde.

Onlar giderken endişe ciğerlerimi sıkıyor. Bu beklenmedik bir şey ve neden böyle hissettiğimi anlamaya en çok yaklaştığım an, Jack'in Kimmie anaokuluna başladığında, onun Bayan Patience ile uzaklaşmasını izlerken neler hissettiğini söylediği anı hatırlamak oluyor.

Kızının okulda iyi tanıdığımız insanlarla birlikte güvende olduğunu bilmesine rağmen, sadece birkaç blok ötedeki lisede olacak olmasına rağmen, şöyle dedi

Onun peşinden koşmak ve bir şeye ihtiyacı olduğunda kendisini arayabileceğinden emin olmak istiyordu.

Daha sonra restoranda bunu bize anlatırken kendi kendine güldü ve Allie resmen kendinden geçti. Allie buradayken, ona ve kızına aşık olduğu belliyken, o göt herif Rachel konusunda benimle kadar cüretkâr.

Sonunda cipi tekrar çalıştırdım ve otoyola çıktım.

Rachel dün geceden beri aklımdan çıkmıyor. Özür dilemek yapılacak en doğru şeydi ama o kapıyı kapatmak da öyle.

O güzel, iyimser bir insan ve önünde koca bir olasılık dünyası var. Benim tarafımdan dikkatinin dağıtılmasına ihtiyacı yok. Ona elimden geldiğince yardım edeceğim ama o kadar da bencil değilim.

Logan'ın Rover'ını garaj yolunda park halinde gördüğümde kafam karıştı. İçeri girdiğimde ev boştu ama genelde öyledir. Onları havuzda, yoga yaparken ya da bahçe işleriyle uğraşırken bulacağıma eminim. Asansör konusunda ne yapacağımı bulmalıyım.

Ofise doğru yürürken, Rachel'in masaj masasının beklediğini görmek için pencereden dışarı bakıyorum. Bana masaj yaptırmak için ısrar edip duruyor ve sanırım dün gece ona izin vermeyi kabul ettim.

Burada, gün ışığında dururken, bunun büyük bir hata olduğunu anlıyorum. Zamanım yok ve *zamanım* yok.

Kontrol hep bende.

Arkamı döndüğümde Rachel gülümseyerek ve uzun bir bardak parlak kırmızı sıvıyla karşımda duruyordu. Neredeyse alet çantamı fırlatacaktım.

"Kahretsin, Rachel. Bana böyle sinsice yaklaşma."

"Gizlice girmiyorum!" Bardağı uzatıyor. "Biraz soğuk hibiskus çayı istersin diye düşündüm."

"Hayır, teşekkürler." Merdivenlere yöneliyorum ama o önüme atlıyor.

"Daha yeni yaptım. Antioksidanlar ve vitaminlerle dolu ve iltihaplanmayı azaltıyor."

"Ben tatlı çayı tercih ederim."

"Biraz şeker ekleyebilirim."

Omuzlarım düştü ve ona *o bakış* attım. "Yine yapıyorsun." "Ne yapıyorum?" Üzerinde yeşil önlük var ve saçlarını yüksek at kuyruğu.

Parlak yeşil gözlerini kırptırıyor ve o tatlı gülümsemesi tam karnımın alt kısmına çarpıyor. Hırıltılı bir nefes veriyorum ve onu geçmeye çalışıyorum.

"Beni takip et

etrafta. Sana durmanı söyledim."

"Seni takip etmiyorum. Kardeşim için yaptıklarına teşekkür etmek için çay yaptım."

"Bana teşekkür edip durmana gerek yok."

"Ama ben biliyorum. Allie bana, yeni okuluna alışabilmesi onun kütüphane yardımcısı olmasının senin fikrin olduğunu söyledi."

Gözleri ağlayacakmış gibi yuvarlak ve hızlıca bakışlarımı kaçırıyorum. Bunu görmeyeceğim.

Yönlendir. "Bu konuyu önce seninle , özür dilerim."

"Neden özür diliyorsun? Az önce sana teşekkür ettim!" Boğazından hafif bir kakhaha yükseliyor. "Bu çok tatlı bir şeydi. Masajınız için masayı ısıtıyorum. Bayan Gina Noel ağacını öğle yemeğinden sonra teslim edeceklerini söyledi, yani bolca vaktimiz var."

"Hayır." Onu tekrar geçmeye çalışıyorum ve yine beni engelliyor. "Söz vermiştin."

Gözlerimiz buluşuyor ve ortaya çıkan enerji kararlılığımı güçlendiriyor. Çıplak ellerini çıplak tenime sürmesine izin veremem. "Söz vermedim."

"Korkuyor musun?"

Yine sinirli bir hırıltıyla başımı sallıyorum. "Korkmuyorum. Asansörü kontrol gerekiyor. İhtiyacımız olan son şey Bayan Gina'nın içinde mahsur kalması."

Bu lanet şey ferforje bir kafes gibi ve telefonunu her zaman yanında tutmuyor.

"Bayan Gina asansörü kullanmıyor, çünkü tamir etmediğinizi biliyor." Rachel elini kolumun kıvrımına koydu. "Benden sırtın üzerinde çalışmamı istedi. Senin için endişeleniyor."

"Ne?" Bu yeni bir haber.

"Acı çektiğini biliyor. Dikkat etmediysen diye söylüyorum, sesimizi dinliyor. Aslında ruh halimizi izlemesi çok tatlı."

"Tüyler ürpertici ve ben hala onun tamamen kör olduğundan emin değilim."

"Öyle." Rachel'ın parmakları kolumda sıkışıyor ve biz konuşurken onu takip ettiğimi fark ediyorum. "Aynı zamanda çok anlayışlı. Muhtemelen büyürken öyle olmak zorundaydı."

"Bunu yapacağımı söylemedim." "Hadi ama."

Ağır bir iç çekerek, isteksizce onu inşa ettiğim platforma kadar takip ediyorum. Rachel'ın yoga yaparken bunları kullandığını fark etmemiş olsam da, iki uzun, baş üstü ısıtma lambası soğuğu uzak tutuyor.

Onu egzersiz yaparken ya da o dar kıyafetler içinde gerinirken izlediğimden değil. "Genelde insanlara soyunmalarını söylerim." Dudaklarını büzdü, benimkine baktı.

bel. "Ama seni daha rahat ettirecekse iç çamaşırını üzerinde bırakabilirsin. Bunun üzerinde çalışabilirim."

Sık beni. "Rachel..." Alnımı ovuyorum. "Biz iş arkadaşınız ve bu çizgiyi aşmak gibi geliyor."

Özellikle de o arka tarafımı okşarken ereksiyon olursam, çünkü Tanrı biliyor ya, ön tarafıma dokunmasına izin vermem.

"Öpüşmekten daha büyük bir çizgi mi?" Yeşil gözlerini bana dikti ama başını iki yana sallayarak hızla ekledi. "Biz aslında iş arkadaşı değiliz. Aynı kişi için çalışıyoruz ama birlikte çalışmıyoruz." Profesyonel bir ton takınıyor. "Bayan Gina benden sırtınız üzerinde çalışmamı istedi, yani bu daha çok terapistiniz olduğum bir durum."

"Terapide iyi değildim."

Dudakları bir gülümsemeyle savaşıyor gibi bükülüyor, sanki şaşırmamış gibi. "*Fizik* tedavi. Kafanın içine girmeye nasıl başlayacağımı bile bilmiyorum."

Midem sıkışıyor ve masayı inceliyorum. "Bundan kurtulamayacağım, değil mi?"

"Hayır." Sırıttıyor ve küçük ellerini iki pazumun üzerine koyuyor.

Nazıkçe itmesi beni rahatlatıyor. "Kıyafetlerini çıkarman için sana bir saniye vereceğim. Sonra yüzüstü uzan. Ne zaman hazır olduğunu görmek için dışarı bakacağım."

Asla hazır olamayacağım, ama bunu halledeceğim, böylece beni bu konuda rahatsız etmeyi bırakacak.

Neden olduğundan emin olmasam da evin olduğu yöne doğru uzaklaşıyor. Mayonun kapatamayacağı hiçbir tenimi göstermiyorum. Kollarımı tişörtümden çıkarıp kot pantolonumu aşağı itiyorum.

Dar masayı incelerken ellerim kalçalarımın, sonra kısa bir nefes vererek sadece siyah boxer külotumla yüzüstü uzanıyorum.

"Tamam!" Neredeyse bir anda ortaya çıkıyor ve acaba başından beri beni mi izliyordu diye merak ediyorum. "Bu çarşafı bacaklarına örteceğim ve buraya da biraz müzik koyacağım."

Atmosferik okyanus sesleri başlıyor ve ben nereye gittiğine bakıyorum.

"Rahatlamak için biraz lavanta aromaterapisi." Uzaydaki uydular gibi, onun vücudunun benimkiyle ilişkisinin ve yerçekiminin çekiminin çok farkındayım. "Şimdi başlayalım."

Sesi alçak ve yatıştırıcı bir hal aldı. Ellerini birbirine sürtüyor ve sonra öne doğru eğilerek omuzlarımdan üzerinden geçiriyor. Tenimin üzerinde kolayca kayıyorlar ve hafif kokulu bir tür yağ kullandığını fark ediyorum. Avuç içleri sıcak ve onları omuzlarımdan boynuma doğru uzun, akıcı darbelerle hareket ettiriyor.

"Basınç iyi mi?" Sorarken daha yakına eğiliyor.

"Evet."

"Çok fazla gelirse haberim olsun."

Öyle değil. Omuzlarımdaki gerginlik bir anda hafiflemeye başlıyor. Tuttuğumu bilmediğim ağırlar bir barajın yıkılması gibi serbest kalıyor ve vücudumda beklenmedik bir rahatlama dalgası oluşuyor. Daha önce masaja hiç böyle bir tepki vermemiştim.

Ben takımdayken, bizimle ilgilenmesi için masaj terapistlerimiz vardı ama ben yan oyunculardan biri değildim. Oyun kurucu ya da koşucu değildim. Tek bir işim vardı ve o da çok fazla fizik tedavi gerektirmiyordu.

Bazen, düzgün ısınmazsam bir aşırı kullanıyordum ama bu tür bir çalışmaya hiç ihtiyacım olmamıştı. Elbette, hiç bu kadar dramatik bir şekilde yaralanmamıştım. Şimdi adamların neden bağımlı olduklarını anlıyorum. Var olduğunu bilmediğim bir rahatlama bu.

"Bacacağınız iyileşmiş olsa da, vücudunuz doğal olarak yaralı tarafı koruyacaktır." Sesi yatıştırıcı. "Yaralanmamış tarafını fazla çalıştırdığının farkında olmayabilirsin, bu da aşırı kullanım yaralanmalarına yol açar ve Bayan Gina o ağır ağaçları her yere sürüklemene neden olur..."

"Dizlerimi büküyorum." Bu nazik bir geri itme.

"Hâlâ sürekli ağır işler yapıyorsunuz. Düzenli tedaviye ihtiyacınız var."

Parmaklarını kaslarımda içinde daha sıkı ve daha derin bir şekilde dolaştırarak belime doğru ilerliyor. Kıçıma doğru ilerliyor ama bu baştan çıkarıcı değil. Ereksiyon olmuyorum çünkü orada olduğunu bilmediğim bir acı buluyor.

Her vuruşta ayların, hatta yılların stresi vücudumu terk ederken iniltimi tutamıyorum.

Başımı çevirirken kaşlarım gerildi. "İşte bu "

"Biliyorum." Nazik bir cevap. "Bunu hissedebiliyorum."

Ben de öyle. İyileşmenin sıcaklığı her nabız atışında kaslarıma süzülüyor. Oldukça inanılmaz ve bunu kabul etmekten nefret ediyorum. O haklı. Bu bir şeyleri değiştirecek.

"Ne zamandır masaj yapıyorsun?"

"Üniversiteden beri." Sırtımın alt kısmına bir mola veriyor, daha yakına eğiliyor ve ön kollarını oklava gibi sırtımda gezdiriyor. "Yaklaşık beş yıl."

Yumuşak sesi kulağımın dibinde. Yumuşak vücudu benimkinin üzerinde ve bu sefer midemde bir sıcaklık dalgası oluşuyor. Bayan Gina'nın dün söylediklerini düşünüyorum ve onun çıplak, yağlanmış vücudunun benimkine sürtünmesinin ne kadar iyi hissettireceğini düşünüyorum.

Karnımdaki sıcaklık aletime doğru iniyor ve dönüp onu göğsüme çekmenin, kollarımın arasına alıp dudaklarını yutmanın ne kadar kolay olacağını düşünüyorum.

Boğazımı temizleyerek düşüncelerimi yeniden yönlendiriyorum. "Beş yıl mı?"

Hesapladım. Rachel Dylan'ın yaşında, yani otuzunda. Üniversitede sadece beş yıl kaldıysa, zaman çizelgesinde bir boşluk var demektir.

"Sadece yarı zamanlı gidebiliyordum, bu yüzden derslerimi dağıtmak zorunda kaldım. Çalışırken önce devlet üniversitesinde tüm temel gerekliliklerimi yerine getirdim. Sonra son beş yılımı gerçekten uzmanlık alanıma odaklanarak geçirdim."

Gözlerim kapalıyken onu çalışırken izlemeyi düşünüyorum. Çok odaklanmış ama bir o kadar da güzel. Yüksek elmacık kemikleri ve pürüzsüz bir cildi var. Düşünürken dolgun dudaklarını büzüyor ve bugün atkuyruğunu topuz yapmış, sanırım ayak altında dolaşmasın diye.

"Bu çok sağlam bir platform. İyi inşa edilmiş ve sağlam." Düşüncelerimi yarıda kesti. "Bunu sen yaptın, değil mi?"

"Bayan Gina istedi."

Rachel gelmeden önce üzerinde çalıştığımı hatırlıyorum, yeni hemşirenin tıraş olmayan, buğday çimi yiyen ve paçuli gibi kokan yaşlı bir hippie olacağını düşünüyordum. Yanılmışım.

"Her zaman inşaatla mı ilgilendiniz?"

Başımı tekrar çevirerek diğer yanağımı masanın üzerine koyuyorum. "Öyle demezdim ama bir şeyler inşa etmeyi, bir şeyleri tamir etmeyi seviyorum."

"Çok iyi iş çıkarıyorsun." Sesi sessiz ve parmaklarını pazularım boyunca gezdiriyor, ellerini yumruk yapıyor ve kasları yoğurmak için parmak eklemlerini kullanıyor.

Avuçlarını ön kollarıma dayıyor, parmaklarını kollarımın etrafına doluyor ve sıkıyor. Bu bir kucaklaşma gibi ve ben onun benimkilere yaslanan kollarına göz kırpıyorum.

"Teşekkürler."

O kadar yakın ki, lavanta aromaterapisine karışan saçlarının yumuşak hanımeli kokusunu alabiliyorum.

"Diğerlerine babamdan bahsetmedin." Yine sessiz bir dürtme. "Jack'e söylemek zorunda değildim."

"Dylan'a söylemedin."

"Hayır."

"Teşekkür ederim."

Kaşlarım çatıldı ve ona baktım. "Ne için?"

"Önce arkadaş olmamıza izin vermek. Beni kendi şartlarımla tanımasına izin vermek."

"Bilmediğini söylemiştin."

"Bilmiyordum."

"Kendi kişiliğiniz olmak sizin için çok önemli."

Parmaklarının uçlarını omuzlarımın üst kısmında gezdiriyor, artık daha farklı, daha sevecen ve daha az terapötik bir şekilde. "Geçmiş senin için çok önemli görünüyordu."

"Jack'le konuştum ve neden buna gerek olmadığını anlamama yardımcı oldu." Bir sonraki sorusunu tahmin ettiğim için yanıtlıyorum. "Ailelerimiz için önemli olsaydı, planlarına devam etmezlerdi. Görünüşe göre, her şey olması gerektiği gibi oldu."

"Her şeyin bir nedeni varmış gibi mi?" Sesinde bir gülümseme var.

Bu fikri zihnimde evirip çeviriyorum. Babası hiç gitmemiş olsaydı her şey nasıl farklı diye düşünüyorum. Birlikte büyüseydik farklı olur muyduk? İlişkımız farklı olur muydu?

Burada, bu masada yatarken onu kollarıma alıp öpmeyi düşünüyor olabilir miydim?

Bir anda oturur pozisyona geçtim, bu işi hazırdım. "Ne yapıyorsun?" Gözlerini daha da kırıştırıyor. "Daha işimiz bitmedi."

"Masaj için teşekkürler ama yapacak işlerim varken bütün gün burada yatamam." Ayağa kalkmaya başladım ama iç çamaşırımla olduğumu fark ettim.

Gözleri benimkilere takılıyor ve yanakları kızarıyor. Çenesi düşüyor ve gülümsüyor. Ne düşündüğünü anlayamıyorum ama geri adım atmıyor. Onun yerine

Bacaklarımın arasına giriyor, avuçlarına birkaç damla yağ damlatıp birbirine sürüyor.

"Şimdi yine yapıyorsun." Sesi sakın ve ellerini omuzlarıma koyup başparmaklarını göğsümün önünde dolaştırıyor.

Alnım düşüyor ve kabaca yutkunuyorum. Yaptığı şey gerçekten çok iyi hissettiriyor ve durmasını istemiyorum. Burada, bacaklarımın arasında, ellerini çıplak göğsümde ve kollarımda gezdirmesi, avuç içlerini benimkilere dayayıp parmaklarımızı geçirmesi hoşuma gidiyor.

"Ne yapıyorum ben?" Neredeyse bir

inilti. "Kaçıyorsun."

"Ben-"

"Nasıl hissediyorsun?" Çenesini kaldırıyor ve daha da yaklaşmış olmalı.

Yüzü bana o kadar yakın ki onu rahatlıkla öpebilirim. Bakışlarını saçlarının çizgisi boyunca, yanağının eğiminden aşağıya, dolgun dudaklarına kaydırıyorum.

"Gerçek mi?"

Uzun zamandır kendimi bu kadar iyi hissetmemiştim. Bunu kuralların üstünde tutmak için mücadele ettim ama onun tatlı dudaklarının tadına baktım. Burada sadece iç çamaşırlarımla otururken, göğüsleri o ince pamuklu gömleğin altında yükselip alçalırken yapmak istediklerimden sorumlu tutulamam.

"Senden her zaman gerçeği istiyorum."

Ellerimi kaldırarak kollarının üst kısmına koydum ve onu sıkıca kavradım. "Ateşle oynuyormuşsun gibi hissediyorum."

Gözleri parlıyor ve pembe dili tekrar alt dudağını yalamak için dışarı kayıyor. Gözlerim bu harekete, dolgun ete değen dişlerin minik kıstırmalarına kayıyor.

"Bana öğretebilirsin." Bu boğuk bir fısıltı, doğrudan sikime başka bir özlem dalgası gönderiyor.

"Oynamak için mi?" Kahretsin, bu fikir karşı konulmaz.

"Bana öpüşmeyi sen öğrettin." Gözleri yavaşça kırışıyor ve dudaklarını çeneme doğru kaldırıyor. "Sana güveniyorum."

Bana güvenebilir ve gözlerinin içine baktığımda istediğim bir şeyi görüyorum. Hem de çok. Eğer gerçekten önemsemeyi tekrar riske atacak kadar cesursam. Şansımı denersen kırılabilir ve bir daha asla toparlanamayabilirim.

Rachel

Zane Bradford tüm çıplaklığıyla önümde oturuyor. Mavi gözleri benimkilere kilitlenmiş ve kaçma dürtüsüyle savaşıırken seksi kare çenesindeki o kas hareket ediyor.

Üst kollarımı kavriyor ve ellerimi muhteşem vücudunun her yerine sürmekten neredeyse bir su birikintisi haline geliyorum. Geniş omuzlarından dar beline kadar tam bir sanat eseri. Pürüzsüz cildi, pazılarını ve trisepslerini oyan çizgileri, göğüs kasları, karın kasları ve boksör külotuna doğru uzanan o tatlı *V*'yi oluşturan *transversus abdominis* kaslarıyla bir sporcunun vücuduna sahip. *Titriyor*.

Şimdi ellerimi kaslı omuzlarından boynunun arkasına doğru kaydırarak onu daha da yakınımaya çekiyorum. Dolgun dudaklarına doğru göz kırpıyorum, dudaklarının benimkilere bastırıldığında ne kadar inanılmaz hissettirdiğini hatırlıyorum. Kütüphanedeki ilk öpüşmemizden beri dokunuşlarını arzuluyorum.

Bir öpücükten çok daha fazlasıydı.

Hızlı hızlı nefes alıyor ve bunu ondan yayılan zorlukla dizginlenmiş sıcaklıkta hissedebiliyorum. Bu sefer gitmesine izin vermeyeceğim.

Masanın üzerinde otururken, yüzü benimkinden sadece biraz daha yukarıda. Çenemi kaldırıyorum, böylece dudaklarımız bir nefes uzakta oluyor.

"Öp beni." Kızgın tanrıma bir rica ve yakarış karışımı. İki kez sormama gerek yok.

Bir iniltiyle ağzı benimkini kaplıyor. Sert ama dikkatli ve tam erişimine izin vermek için hemen ağzımı açıyorum. Dillerimiz kıvrılıp birbirini kovalıyor ve bir nefesle göğsümden bir inilti kaçıyor.

Parmaklarım saçlarının arkasında kıvrılıyor ve sırtım yükseliyor. Ağrıyan göğüslerimi onun sert vücuduna bastırıyorum ve elleri tamamen etrafımda kaymadan önce belimdeki kumaşı kavırıyor.

Bir elini kaldırıp yüzümün yan tarafını kavırıyor, kontrolü ele alabilmek için başımı eğiyor. Bu kontrolü ona isteyerek veriyorum. Külotum sıcakla dolup taşıyor, kaygan ve ıslakım, çok daha fazlasını istiyorum.

Ondan her şeyi istiyorum. Beni almasını ve bana öğretmesini istiyorum. Beni çılgılık attırmasını, inletmesini ve daha fazlası için yalvartmasını istiyorum.

İnliyor ve elini belime doğru götürüyor, ama gömleğimin eteğine ulaştığında tereddüt ediyor. Tereddüt etmesini istemiyorum.

Yüzümü çevirdiğimde dudaklarım yanağına değiyor. "Dokun bana."

Parmakları gömleğimin kenarını karıştırıyor ve ben de bunu açıklığa kavuşturmaya karar veriyorum. Hafifçe geriye yaslanıp altından tutuyorum ve başımın üzerine çekiyorum. Tıslıyor ve gözleri kısılıyor, boynumdan aşağı, ince saten ve dantelle sarılmış göğüslerime doğru kayıyor.

Beni çıplak gördü ama ben onu ilk kez aç görüyorum. Siyah boxerdan başka bir şey giymeden ihtiyacıyla savaşıırken çok güzel.

"Rachel..." diye inliyor. "Bunu yapamayız."

Arkama uzanıp sütyenimi çözüyorum ve sütyenim düşüyor. Hızlı nefes alıyorum ve meme uçlarım gergin. Gözleri kararıyor ve ellerini tutup vücuduma yerleştiriyorum. Gözlerim kapanıyor ve bir iniltiyle nefes veriyorum.

"Siktir," diye inliyor ve elleri esniyor, onları kaldırıp sıkıyor, meme uçlarımı parmaklarının arasında amımda hissettiğim şekilde yuvarlıyor.

"Evet..." Yüzüne uzanıyorum ve onu tekrar öpüyorum.

Beni agresif bir şekilde öpüyor ve yanaklarını tutuyorum, dudaklarını dudaklarımla buluşturuyorum, dilini benimkiyle karıştırıyorum. Diri diri yanıyorum ve asla durmak istemiyorum. Çok iyi hissettiriyor.

Elleri göğüslerimden sırtımın etrafına kayıyor ve beni çıplak göğsüne doğru çekiyor. Çıplak tenin tene değme hissiyle inliyoruz ve elimi dikkatlice aşağıya, karnına doğru kaydırıyorum.

Kaslarım zıplıyor ve bunu hissedene kadar devam ediyorum. Nefesim kesiliyor ve başım hafifliyor. İç çamaşırı giyiyor ama bacaklarının arasındaki sert, uzun siki hissediyorum. Beynimde küçük bir patlama oluyor ve onu elimde tutmak istiyorum.

"Çok büyük," diye nefes nefese kalıyorum ve o da yüzümü avuçluyor. "Beni delirtiyorsun Rachel."

"Bunu daha önce hiç yapmamıştım." Merak gözlerimde. "En azından ben yaptım mı bilmiyorum..."

Parmaklarım kıvrılıp kayıyor ve onu gerçekten çıldırtıyormuşum gibi inliyor. Başka bir iniltille elimin üst kısmını kavıyor ve beni durduruyor.

"Ne yaptığınızı biliyor musunuz?" Sesi vahşi geliyor, bir hayvan gibi.

Bunun bende bir sorun olduğu anlamına geldiğinden eminim, çünkü bu beni ayak parmaklarıma kadar heyecanlandırıyor. O beni istiyor, ben de onu istiyorum. Midem titriyor ve ona yalan söyleyemiyorum.

Başımı sallayarak şortunu zorlayan çubuğa bakıyorum. Ağzım sulandı.

"Bana göstermen gerekecek," diye fısıldıyorum. "Bunu daha önce hiç yapmadım ama öğrenmek istiyorum."

Güçlü kolları beni sarıyor ve kısık bir iniltille beni tekrar göğsüne çekiyor.

Bu ezilmiş pozisyonda onun sikiyle istediğim gibi oynayamıyorum. Çıplak vücuduna yapışmış durumdayım, bu harika bir şey ama hareket etmek istiyorum. Ona dokunmak, onu öpmek, onunla her şeyi yapmak istiyorum.

Yıllarımı anatomi çalışarak, vücut hakkında bilgi edinerek, masaj yaparak geçirdim. İlk defa mükemmel bir erkek örneği tam burada beni istiyor. Sert ve huysuz, şefkatli ve yardımsever... ve esmer, güçlü ve çok seksi bir adam.

Kıpırdanıyorum ve kolları gevşiyor. Ellerini tekrar üst kollarıma koyup beni geriye doğru hareket ettiriyor. Sonra tekrar çıplak göğüslerime bakıyor ve inliyor.

"Kahretsin, çok güzelsin." Çarşafa uzanıp onu omuzlarıma sardığında gerçekten acı çektiğini düşünüyorum. "Giyin hadi. Bunu burada yapamayız."

"Zane..." Onunla tartışmak istiyorum.

İçimde bunun için çok uzun süre beklemiş, bu anın hayalini kurmuş, yıllarını sevdiğim bir kardeşime bakarak geçirmiş yetişkin kadın

Çok fazla, ama tüm zamanların en büyük horoz engelleyicisi kim... Durmak istemiyorum.

"Güven bana." Ses tonu kesin. "İlk seferin Bayan Gina'nın verandasındaki bir masaj masasında olmamalı."

"Bilmiyorum." Çarşafı vücudumun üzerinde tutarken dudaklarımı büzüyorum. "Bence kulağa seksi geliyor."

"Belki bir ara, ama ilk seferinde değil." Masadan kalkıyor ve hâlâ dik duruyor.

"Buna ne dersin?" Başımı sallayarak ona bakıyorum.

"Ben yetişkin bir adamım, Rachel. Ereksiyonla başa çıkabilirim." "Taşakların falan morarmayacak mı?"

Kaşları çatılıyor ve seksi bir gülümseme dolgun dudaklarını kısıyor. "Senin bir sağlık uzmanı olduğunu sanıyordum."

"Öyleyim." Ancak omuzlarımı dikleştirdiğimde, şu anda yaptığım şeyin profesyonellikten olabildiğince uzak olduğunu fark ediyorum.

"O zaman mavi topların genellikle hain amaçlar için kullanılan bir gençlik efsanesi olduğunu biliyorsunuz."

Gülümsememek için alt dudağımı ısırarak bir iç çekiyorum. "Bilmiyorum. Şu anda taşaklarım morarmış olabilir."

Hafifçe kıkırdıyor ve kıyafetlerinin bir sandalyenin üzerinde düzgünce katlandığı yere doğru yürüyor. Bacaklarındaki kaslar esniyor, kalçası ise sıkı ve sıkı. Nasıl bu kadar mükemmel olabiliyor?

"Şu yavru kedileri kontrol etmem lazım." Paketi aldı ve arkasına bakmadan seranın arkasındaki küçük banyoya yöneldi. "Tekrar teşekkür ederim."

Gidişini izlerken iç geçiriyorum, sonra yerdeki sütyenime ve gömleğime bakıyorum. "Bir şey değil."

Gitti, bu yüzden suratımı asarak verdiğim cevabı duymadı.

Sütyenimi bağladım ve kıyafetlerimi düzelttim. Bayan Gina bana izin vermiş olabilir ama o haklı. Ben bir profesyonelim ve tam olarak iş arkadaşı olmasak da, Noel ağacı geliyor ve hazırlanmamız gereken akrabalarımız var.

Ama bir *yerlerde* ilk kez kapıyı açık bırakmış gibi geldi, değil mi? Eminim bırakmıştır.



"BU YOLDAN!" İşçiler dev hamaklar üzerindeki ağacı kapıdan geçirirken ellerimi kaldırıyorum. "Dikkatli olun. Duvarlara çarpmayın."

Bayan Gina, malum nedenlerden dolayı evindeki mobilyaların yeniden düzenlenmesini istemiyor, ancak ağacın girmesi için bir yol açmamız gerekiyordu.

Zane ve ben her şeyi yoldan kaldırmak için birlikte çalıştık ve her parçayı orijinal yerine koyduğumuzdan emin için yere bant koydum. Daha önce masaj masasında yaptığımız hatadan bu yana tam bir profesyonellik örneği sergiledik, bu da birbirimize hararetli bakışlar ya da gizli gülümsemeler atmadığımız anlamına gelmiyor.

Midem düğüm düğüm ve bir sonraki adımda ne olacağını ya da ne zaman olacağını bilmiyorum.

"Sol taraftan geliyoruz!" Teslimatçı ellerini sallıyor. Eğiliyorum ve küçük bir seramik heykelciğe uzanıyorum. Gina var olduğunu biliyor. Ailesine ait olabilir, bilmiyorum. Birisi onunla ilgilenabilir.

Eşyalarını korumak için elimden gelenin en iyisini yaparak, adamlara yaygara koparıyorum ve sevgili işverenimizin istediği gibi pencerenin önündeki on iki metrelik ağacı aldıklarından emin oluyorum.

Bu yıl aklına ne geldi de ağaç istedi bilmiyorum ama hepimize karşı çok tatlı. Ne isterse alır.

Bir saat süren zıplama ve eğilmenin ardından -ki muhtemelen sadece yirmi dakika sürmüştür- büyük, güzel ağaç ön pencerede gururla durur.

Teslimatçıları güvenli bir şekilde uzaklaştırdığımızda, Zane her bir mobilyayı eski yerine yerleştirmeme yardım ediyor. Sonra gidip onu bulacağım.

"Harika kokmuyor mu?" Oturma odası-kütüphaneye dikkatlice girerken kolunu tutuyorum.

Sanırım bu kanadın tamamı bir kütüphane, kaç tane raf olduğunu düşünürsek vardır.

"Aman Tanrım. Çok taze!" Kaşları kalktı ve ben onun tanıdık bir alanda dikkatli bir şekilde ilerliyordu.

"Zane yere maskeleme bandı yapıştırmama yardım etti, böylece adamlar gittikten sonra her şeyin nereye ait olduğunu bilecektik. Hiçbir şey yerinde değil."

Buruşuk elleri bir sandalyenin arkasını kavıyor ve gülümseyerek başını sallıyor. "Mükemmel bir iş çıkardınız."

Arkamda durmuş beni izleyen Zane'e bakıyorum. Gözleri benimkilerle buluştuğunda yumuşuyor ve neredeyse nefes almayı unutuyorum. Bunu daha önce hiç yapmamıştı.

Daha önce.

Şimdiye kadar bana her baktığında kızgın, sabırsız ya da daha kötüsü ilgisizdi. Dikkatlice gülümsüyorum ve ağzının kenarı kalkıyor. Bu manzara karşısında damarlarıma sıcaklık hücum ediyor.

Bana gülümsedi.

"Yarın ışıkları dizebiliriz." Bayan Gina'nın başı öne eğilir. "Sanırım bu konuda sana yardım edebilirim, değil mi? Zane Perşembe günleri izinli olduğu için."

"Kesinlikle! Ben merdiveni getireyim, sen de onları ağacın etrafına sarmama yardım edersin."

"Ben burada yokken merdivene çıkmadan hoşlanmıyorum." O çok iyi bildiğim sert sesini kullanıyor. "Yaralanabilirsin."

"Merak etme, çok dikkatli olacağız." Ona küçük bir göz devirme hareketi yaptım. "Seni bayılırken gördüm." Sesi sabırsızlaşıyor.

"Sana söyledim, bu asla olmaz! Acelem vardı ve biraz mola verip şeker almalıydım-"

"Bu da ne demek oluyor? Neden bayıldın Rachel?" Bayan Gina elimi tuttu. "Hasta mısın?"

"Ciddi bir şey değil." Elimi onun elinin arkasına koyuyorum. "Hipoglisemim var ve kan şekerim çok düşerse başım dönüyor. *O kadar* da önemli bir şey değil."

"Merdivendeysen bu büyük bir mesele." Bu *işin* peşini bırakmıyor, ben de suratımı asıyorum.

"Her şey kontrolüm altında."

Çenesi geriliyor ve en sevdiğim kasım onun kızgınlığıyla birlikte hareket ediyor. Bazı şeylerin değişmediğini bilmek güzel. Onun seksi huysuz suratını sevmeye başladım.

"Bu durumda, bol miktarda tatlı, kurabiye ve gazozumuz olduğundan emin olacağım..."

Bayan Gina, kapı çalınarak açıldığında yemeyi planladığı tüm şekerli şeyleri sıralamaktadır. "Alo?"

Ses, eğer hayatta olsaydı annemin yaşında olacak bir kadından önce geliyor. Lise yıllarımdan hatırladığım bir kadın. Çok resmi, tüvit yün pardösü, St. John takım elbise ve Hermès el çantası.

"Claudette?" Bayan Gina'nın kaşları çatılır. "Burada ne işin var senin? Alexis geliyor sanıyordum."

"Alexis çocuklarıyla meşgul. Yolculuğu kendim yaptım." Kadın ceketini çıkarıp takım elbisesini düzeltiyor. "Tanrım, burada neler oluyor? Kim bu insanlar?"

Sesi keskin ve Bayan Gina'yı rehin tutan hırsızlarmışız gibi önce beni sonra da Zane'i tartıyor.

"Bayan Rosario, sizi tekrar görmek çok güzel. Ben Rachel Wells?" Kadın bana bir böcekmişim gibi kaşlarını çatıyor ve ben devam ediyorum. "Kızınız Alexis ile Birmingham'da aynı liseye gittik."

Üst dudağı kıvrılıyor ve gözleri kısılıyor. "Bu, Alexis'in devlet okulunda o talihsiz dönemi yaşadığı zaman olmalı." Bayan Gina'ya döner. "Bu kardeşinizin fikriydi. Alexis'in sıradan insanlarla bağını kopardığını düşünüyordu."

Sanki bu çok saçma bir fikirmiş gibi elini sallıyor. Alexis'i bir süredir görmedim ama okuldayken iyi birine benziyordu. Umarım annesine benzememiştir.

"Jameson çok iyi bir kardeşti." Bayan Gina düşünceli bir şekilde gülümsüyor. "Onun gülüşünü özlüyorum."

"Umarım yalnızlığınız kötü seçimler yapmanıza yol açmamıştır." Şüpheli gözlerini Zane ve bana çevirdi.

Bu savunmamı yükseltti. "Auburn'den spor hekimliği diplomam var ve buraya kızınızın tavsiyesi üzerine geldim."

"Öyle mi?" Şüpheli görünüyor. "Alexis'in seni hatırlayıp hatırlamadığını sormam gerekecek."

Çenem düşüyor ve Zane kollarını kavuşturarak doğruluyor. Gözlerindeki sert bakışa bakılırsa, bu züppe kadından en az benim kadar rahatsız olduğundan eminim ve harekete geçmeye hazır olmasını takdir ediyorum.

"Eminim Alexis sevgili Rachel'ımı hatırlayacaktır." Bayan Gina'nın sakini sesi gerginliği kesiyor. "O harika bir arkadaş ve bu da Zane Bradford. Newhope Bradford'larından biri, çok iyi bir aile. Onu hayatının çoğunda tanırım."

Claudette çenesini kaldırıyor ve kumral saçlarından oluşan miğferi yerinden oynatıyor. "Peki bu iyi genç adam burada ne yapıyor?"

"Ben yeni Stephen'im." Ses tonu düz ve gülmek için alt dudağını ısırtıyorum.

Claudette Rosario onu zorlamasa iyi olur.

"Anlıyorum." Kollarını kavuşturup duruşunu düzeltiyor. "Şey, genç adam, işleri kontrol etmeye geldim. Baldızım çok iyi kalpli ve

güveniyorum ve her şeyin yolunda olduğundan emin olmak niyetindeyim ve hiçbir şey

olağandışı bir durum yaşanıyor."

"Ne ima ediyorsun Claudette?" Bayan Gina baldızına doğru yürüyor, ben de kolundan tutarak hedefine ulaşmasına yardımcı oluyorum. Bayan Gina'nın kızgın olduğunu söyleyemem ama sesinde bir gerginlik var. "Uzun zamandır kendi başımın çaresine bakıyorum."

"Belki de bunu özel olarak konuşsak daha iyi olur, Gigi." Kadın işverenimizin elini okşadı. "Geceyi burada geçirmeyi planlıyorum, o yüzden siz işinizi bitirirken ben de çantamı Bentley'den çıkarayım."

Dönüp ön kapıdan çıkıyor ve ben Zane'e bakıyorum. İfadesini okumak zor. Endişeli görünüyor ama kızgın değil, bu da beni rahatsız ediyor. Bir an için beni savunduğunu düşünmüştüm.

Liseme "talihsiz" diyen bu kaba kadına çok kızgınım ve burada *alışılmadık* bir şey yaptığımızı ima etmesi hiç hoşuma gitmiyor. Tam bunu söyleyecektim ki eski dostumuz benden önce davrandı.

"Claudette her zaman biraz abartılı olmuştur." Bayan Gina elime uzandı, ben de onu kolumun kıvrımına çektim. "Sanırım siz ikiniz dışarı çıksanız iyi olur, ben de onu yerleştirmek ve zihnini rahatlatmakla ilgilenirim. İyi akşamlar dilerim."

"Emin misin?" Elimi onunkinin üzerinde kaydırıyorum. "Bugün hiçbir egzersiz yapamadık."

"Olamaz," diye ağlıyor ve elini gözlerine götürüyor. "Bu Cumartesi günü daha fazla ağrım olacağı anlamına geliyor!"

"Seni fazla zorlamayacağım."

Zane bir adım öne çıkarak elini onun omzuna koydu. "Cuma günü görüşürüz. Bayılma konusunda söylediklerimi unutma."

"Merak etmeyin," diye başını sallıyor Bayan Gina. "En sevdiğimiz terapisteye göz kulak olacağıma söz veriyorum. Benim gözetimimdeyken bayılmayacak."

Başını sallıyor ve biliyorum ki o da benim düşünüyor. Kör bir kadın bana nasıl göz kulak olacak?

Eşyalarımı toplamak için onu veranda kapısından dışarı kadar takip ediyorum. Alet çantasını alıyor ve bahçenin kenarındaki ferforje kapıya giden tuğla patikadan aşağı doğru yürüyoruz.

"Çok sinirli," diye homurdanıyorum, daire şeklindeki araba yoluna doğru yürürken kollarımı kavuşturuyorum. "Sanki bir şey yapıyormuşuz gibi davranıyor

yasal çalışanlar olduğumuz halde yanlış. Bayan Gina'dan faydalanacakmışız gibi davranmak."

"Bilmiyorum." Ses tonu düşünceli ve dudaklarım şaşkınlıkla aralanıyor. "Bayan Gina yaşlı. Gözleri görmüyor. Çok parası var ve bu büyük eski evde tek başına yaşıyor. Bence ailesinin onu kontrol etmesi güzel bir şey. Dünyada yapayalnız olduğunu düşünmeye başlamıştım."

"Newhope'ta asla yalnız kalmayacak. Burada herkes onu seviyor."

"Bu doğru, ama ailesi bunu bilmiyor." Araçlarımızın park edildiği yere doğru yürüyoruz. "Logan onun aracını kullanmana izin mi verdi?"

"Jack'in kamyonetine ihtiyacı vardı. Ayrıldığında orada değildim, bu yüzden Dylan'ın bununla ne kadar ilgisi olduğunu bilmiyorum."

Hafifçe kıkırdıyor ve yanaklarım ısınıyor. Burada Logan'ın çok pahalı aracında olmamın Dylan'la ilgisi olduğunu düşünmeye başlıyorum. " sonra benimle geleceksin, eskisi gibi." Bunu sanki bir şey varmış gibi söylüyor. tartışmaya yer yok.

"Evet, efendim." Alay ediyorum ve gözleri kararıyor.

Kapısını açıp aletlerini arka koltuğa koyduktan sonra koluma girerek beni Rover'a götürüyor. Ben kilidi açmaya çalışırken ve eşyalarımı yolcu tarafına yerleştirirken bekliyor. Sonunda çalıştırdığımda geri çekilip kapıyı kapatıyor.

Hemen camı indiriyorum ama o sadece kapının üstünü sıvazlamakla yetiniyor. "Evde görüşürüz."

Yan aynaya bakarak, çekici formunun aracına doğru ilerleyişini ve içine tırmanışını izliyorum. Motorun çalıştığını görene kadar arabayı vitesle takip sokağa çıkıyorum.



EDDIE duygularını paylaşmayı hiç ama bugün Allie'yle birlikte olmanın yüzündeki ışığın kendine güvenini artırdığını söyleyebilirim.

"Dewey Ondalık Sisteminde oldukça ustalaştım." Yatmadan önce dişlerimizi fırçalarken not ediyor. "Görünüşe göre bir maymun bunu birkaç saat içinde öğrenmiş."

"Bu doğru mu?" Gözlerimi kısarak ona baktım ve tükürmek için öne doğru eğildim.

Ben düzeldiğimde o da aynısını yapıyor. "Küçük koleksiyonları düzenlemek için en kullanışlı yöntemdir. Büyük, akademik kurumlar daha çok

Kongre Kütüphanesi sistemini kullanın."

"İlginç." Hiçbir şey anlamadım. "Bugün hiç çocukla tanıştın mı?"

Başını iki yana sallayarak koridor boyunca yatak odasına doğru yürüyor. "Austin'i gördüm ve Bayan Dylan merhaba demek için uğradı. Bale kıyafetleri giymişti."

"Beden eğitimi dersi olarak dans öğretiyor." Cevap vermiyor ve göğsüm sıkışıyor. "Okulda olmak hoşuna gitti mi?"

"İyi." Yatağına doğru yürür ve en sevdiği kitap olan *The Outsiders*'ın yıpranmış kopyasını eline alır.

Alt dudağımı çiğniyorum, çünkü bu onun stresli hissettiğinde başvurduğu bir yöntem, benim drag queen müziğim gibi. "*The Outsiders*'ı mı okuyorsun?"

Kitabı çeviriyor ve kapağına bakıyor. "Saçımı beyazlatmayı düşünüyordum."

Dudaklarımı birbirine bastırarak yavaşça başımı sallıyorum. "Bu durumda, yeni gömlekler alabiliriz... eğer bir şeyleri değiştiriyorsak, yani?"

"Belki."

Yavaşça nefes alıyorum, bunun bir ilerleme olup olmadığını bilmiyorum. İlerleme gibi geliyor ama kardeşim söz konusu olduğunda heyecanım konusunda temkinli olmayı öğrendim. Üç adım ileri, iki adım geri.

"Çok geç saatlere kadar okuma, tamam mı?" Başını sallıyor ve ben de eğilip dudaklarımı alnına değdiriyorum. "Altın gibi kal, Ponyboy."

Gülmeye benzer bir ses çıkarıyor ve ben salona dönüp kapısını kapatıyorum. Sanırım artık onun için doğru kararlar veriyorum. O neredeyse ergenlik çağında bir çocuk ve ergenliğin bizim için nasıl bir solucan kutusu açacağına dair hiçbir fikrim yok.

Ama sanırım iyi gidiyorum. Elimi göğsüme bastırıyorum ve boğazımdaki havayı yutuyorum. Yolda bir tümsek vardı ama başardık. Şimdi burada, bu topluluk içindeyiz ve bu çok iyi hissettiriyor. Umut çok baştan çıkarıcı bir duygu ve göğsümde o kadar genişliyor ki kaburgalarım ağrıyor.

Bir mantraya ihtiyaç *duymayalı* uzun zaman oldu, ama şu anda aklımda olan şu: *Şimdi şükredin, gelecek olanı cesaretle beklerken.*

Kollarımı belime doluyorum ve bana sarılacak başka kimsemin olmadığı o günlerde yaptığım gibi kendime sarılıyorum. *Minnettarlık.*

Gözlerimi kırıştırarak açıyorum ve Zane'in kapısının altındaki ışığı görüyorum. Parmak uçlarımda ilerleyerek usulca kapıyı çalıyorum. Alçak sesi içeri girmemi söylüyor ve kapıyı açıp içeri giriyorum ve hızla arkamdan kapatıyorum.

Üzerinde eşofman altı ve atletle yatakta oturuyor ve bu manzara karşısında dudaklarımı birbirine bastırıyorum. Lanet olsun o kaslara, o dövme koluna. Geniş omuzlarına ve göğsündeki hafif siyah kıllara lanet olsun.

Beni görünce daha dik oturuyor, kitabı bir kenara bırakıyor. "Her şey yolunda mı?"

Sesi gerçekten endişeli geliyor ve neredeyse gülme krizine giriyorum. Onun ilk dürtüsü bana yardım etmek, her zaman. Dylan'inki gibi, Allie'ninki gibi, Jack'inki gibi... Hepsi.

"Evet, ben..." Burada olmak için bir bahane arıyorum. "Bir ses duyduğumu sandım."

Kaşları gevşiyor ve dudakları bir sırtışa dönüşüyor. "Muhtemelen Logan ve Dylan'dı. Gürültücü olabiliyorlar."

"Eminim haklısındır." Uydurmuş olsam da başımı sallıyorum. Ev bir kilise kadar sessiz.

Sesi sertleşiyor. "Ben yokken merdiven çıkmandan gerçekten hoşlanmıyorum, özellikle de on iki metrelik bir Noel ağacını süslemek için."

"Sana iyi olacağımı söyledim." Oturduğu yere bir adım daha yaklaşıyorum. "Gençliğimden beri durumumu idare ediyorum." Etrafıma baktığımda ona bıraktığım akupresür matını görüyorum. "Bunu denedin mi?"

"Evet, ne tür bir hastalıklı şaka bu?" Sesi yükseliyor ve ben de tuttuğum kahkahayı içime çekiyorum. "Ve sen bana psikopat dedin. Bu bir işkence testi gibi."

"Rahatlatıcı olması gerekiyordu."

"Bu şeyin üzerinde rahatlayabiliyor musun? Bir kaktüsün üzerinde yatmak gibi." Dudağımı çiğneyerek elindeki kitabı tanıyorum. "Hâlâ kitap okuyorsun."

Bu mu?"

Açık mavi kâğıdı ters çevirir ve . "Lanet olası Archer.

Kimse bu kadar mükemmel değildir. Bu sanki her erkeği başarısızlığa hazırlamak gibi bir şey." "Bu gece çok huysuzsun," diye takılıyorum.

"Adil bir uyarı, katlanmış cipsleri sevip sevmediğinizi fark etmeyeceğim." Bunu bir çırpıda söylüyor ama göğsümde kelekler uçuşuyor.

"Tamam." İçimdeki ciyaklamayı yatıştırmak için bir saniyemi ayırıyorum.

"Ama başka bir şey fark edebilirsin?"

Çene kasları hareket ediyor ve mavi gözleri sanki düşünüyormuş gibi bana bakıyor. "Üzüm şekerini gerçekten seviyorsun."

"Üzüm kesinlikle en iyi şeker aromasıdır. Neden daha fazla insanın bunu fark etmediğini anlamıyorum."

"Ve çilekli Pop-Tarts."

"Tadı yapay olmayan bir tek onlar var."

Ona yaklaştım. İstesem parmaklarımı ipeksi, koyu kahverengi saçlarının arasından geçirebilecek kadar yakın. Eğilip dudaklarını öpebilirdim.

Onun yerine ayağa kalktı ve sıçtı. Tam boyuyla, ben çıplak ayaklarımdayken üzerimde yükseliyor.

Çenemi kaldırıp boynumu bükerek ona bakıyorum. "Çok uzunsun."

Elini yanımdaki masanın üzerine koyuyor ve daha aşağı eğiliyor.

"Daha iyi misin?"

"Mm-hm." Bu sefer uzanıyorum ve parmaklarımı saçlarına geçiriyorum.

Yüzünü kendime çekiyorum ve dudaklarını bir öpücükle kaplıyorum. Boştaki kolunu bana doluyor, beni daha yükseğe, daha yakına kaldırıyor ve ağızlarımız açılıyor. Dillerimiz birbirini kovalıyor ve kıvrılıyor ve yarışa başlamamız için gereken tek şey bu.

Ellerimiz her yerde, dokunuyor, kavriyor. Ona bir ağaç gibi tırmanmak istiyorum, neredeyse yapacağım. Parmaklarım yüzünün yan tarafına doğru kıvrılıyor ve zevk dolu bir ses çıkarıyorum. Çok fazla zevk.

İnliyor ve göğsümde derin bir titreşim yaratıyor. Çok iyi hissettiriyor. Beni indiriyor, daha yüksekte duruyor, uzaklaşıyor. "Bana telefonunu ver."

Kaşlarımı çatarak cebimden çıkardım ve ona uzattım. Hızlıca dokunuyor, ve bir saniye içinde masada bir vızıltı fark ettim.

"Benim telefonumdan kendine mesaj mı attın?" Onaylamıyormuş gibi bir kaşımı kaldırıyorum.

Onaylamıyorum.

Heyecanlandım. "Böylece seni kontrol edebilirim."

Dudaklarımı bir gülümsemeye bastırarak mavi gözleriyle buluşuyorum. "Bu korumacı yanını seviyorum."

İri elleriyle belimi kavriyor ve beni kabaca kendine çekiyor. "buna."

Eğilerek beni öpmeye başlıyor ve ben de parmak uçlarımda onu yarı yolda karşılıyorum. Kollarımı boynuna dolayarak vücudumu tamamen onunkine bastırıyorum. Elleri kıcımlı kavramak için aşağı kayıyor ve ayaklarım yerden kesiliyor. İki adım sonra sırtımı duvara dayadım.

Beli kalçalarımın arasında ve kalçalarımızın her sallanışında merkezimde enerji dalgalanıyor. Sıcak, ıslak ve muhtacım.

Bu inanılmaz adam, bana çok yardımcı olan ve beni doyamıyormuş gibi öpen bu güçlü, huysuz adam. Ben de ona doyamıyorum.

Tadı naneli diş macunu gibi, sandal ağacı ve sabun gibi kokuyor. İnleyerek tişörtünü yukarı çekiyorum, tırnaklarımı çıplak teninde gezdiriyorum. Parmakları saçlarımda dolaşıyor ve boynumu yalayıp yutarken başımı geriye çekiyor, dişleri tenimi sıyrıyor.

İri bir el gömleğimin eteklerini buluyor, çıplak göğüslerimi avuçlamak için kaldırıyor, sıkıyor ve yoğuruyor.

"Kahretsin, göğüslerine bayılıyorum." Eğilip bir tanesini ağzıyla kapatıyor ve sıcak bir nefesle içimden bir inilti kaçıyor.

Uzanıp bir elini ağzıma koyuyor, sonra diğer tarafa geçip öpüyor, emiyor, ısıyor. Hepsisi o kadar fazla ki, başım dönüyor.

Aleti karnıma doğru sertleşiyor ve ben de pelvisimi sallayarak en hassas bölgelerimiz arasındaki sürtünmeyi ve ısıyı artırıyorum. Kalçalarımı esneterek ona biniyorum, her zevk dalgasında daha da yükseliyorum.

Sessiz olmalıyım. Edward'ı uyandıracam ama zihnim tünele girdi. Onu içimde istiyorum.

"Kahretsin." Elini göğsümden kıcıma götürüyor, beni ayağa kaldırıyor ve uzaklaşmak için duvarı itiyor. "Yatağına git, Rachel."

İkimiz de nefes nefese kaldık ve kaşlarımız çatıldı.

Ona bakmak için gözlerimi kırıştıyorum.

"Ne?" Lütfen onu yanlış anladığımı söyleyin.

Kolumu tutuyor ve kapıyı açabilmesi için beni yana doğru itiyor. "Yatağına gitmen gerekiyor. Şimdi."

Sesi sert ama ben ölüyorum. "Ama... Ama sen... Yapamazsın!"

Bu noktada, beni kollarımın üst kısmından tutarak ayağa kaldırıyor ve koridora yerleştiriyor. "İyi geceler." Sert bir hırıltı.

"İyi geceler...?" Ağlamak, yalvarmak, talep etmek istiyorum. *Hayır! Hayır!*

Karşımda Hulk gibi nefes alarak duruyor ve ben başımı sallıyorum, o öpücükten, o sürtünme seansından sonra kelimelerimi kullanmak için elimden geleni yapıyorum.

"Peki ya sen?" Pantolonunu zorlayan ereksiyona başımı sallıyorum, içim karıncalanıyor. "Bunu yapmaya devam edemezsin. Bu sağlıklı değil."

"Seni yatak odamda sikmeyeceğim." "Asla mı?"

Ona uzanıyorum ama elimi yakalıyor ve tekrar yanıma götürüyor. "Bu gece olmaz."

"Lütfen desem bile mi?" Ona göz kırparak küçük bir gülümsemeye zorluyorum.

Bir inilti daha. Parmakları elimi sarıyor ve kısa bir öpücük için dudaklarına götürüyor. "Bütün evi uyandırırız."

"Olmayabiliriz." İyi olabileceğimi iddia etmek istiyorum. Bir yastığa bağırabilirim.

Gözleri karanlık bir şekilde vücudumda geziniyor, göğüslerimde, karıncalanan, sıkı meme uçlarımda duruyor. "Seni becerdiğimde, yüksek sesli inlemelerini, çığlıklarını duymak istiyorum. Hiçbir şey tarafından kısıtlanmak istemiyorum."

Oh.

Dizlerim resmen eridi. "Ben de istiyorum."

Son bir kez uzun uzun baktıktan sonra bir adım öne çıkıyor, parmaklarını saçlarımda arasına sokuyor ve başparmağıyla alt dudağımı çekiştiriyor. "Bana güvendiğini söylemiştin." Beni tekrar öpmek için eğiliyor, kısaca. "Şimdi uyu."

Beni serbest bırakarak kapıyı kapatıyor ama tüm vücudum titriyor. Enerji doluyor ve bu gece uyumayacağımdan eminim.

OceanofPDF.com

Zane

T Gökyüzü gri ve istasyona giderken yağmurun metalik tadı dilime değiyor. Rachel'ın göğüslerinin kıvrımı aklımda, hanımeli saçlarının kokusu, sıcak amının sürtünme hissi sikime karşı.

Bütün gece dönüp durdum, ona gitme, kapısını kırma ve ona sahip olma dürtüsüyle savaştım. Onun koridorun tam karşısında olduğunu ve benim onu istediğim kadar beni istediğini bilmek işkence gibiydi.

Parmak uçlarım onun yumuşak teninin anısıyla mırıldandı. Dudaklarım onun tatlı teninde gezinirken nabız gibi atıyordu. Onu öptüğümde çıkardığı sesler, küçük iniltiler ve inlemeler neredeyse kontrolümü paramparça ediyordu.

Neredeyse.

Onun çıplak vücudunu hayal ederken sertleşmiş sikimi yumrukladım, pompaladım. Yumuşak, dolgun göğüslerini, yuvarlak kıcını. Kalçalarını sallayarak gözlerimi kapattım ve kendimi onun anısına sardım, onunla yapmak istediğim her şeyi düşündüm.

Odamı terk edip ona gitmek çok kolay olurdu.

Her gece iki adım ötede. Beni geri tutan neydi?

Rachel Wells'i önemsiyorum ama sadece onu önemsemiyorum. Onun önemseddiği şeyleri de önemsiyorum. Ona acı verebilecek şeyleri önemsiyorum. Kardeşini önemsiyorum, ama en önemlisi, ilk seferinde sahip olacağı anıları önemsiyorum.

Planları var. Bana daha iyi bir hayat için savaştığını ve çalıştığını söyledi. Burada geçirdiği zamanın pişmanlıkla bir kenara ittiği değil, gülümseyerek hatırladığı bir şey olmasını istiyorum.

Elbette, bu işi bitirmek, mührü kırmak kolay olurdu ama ben daha fazlasını istiyorum. Güvende olduğundan emin olmak için banyo kapısını tekmelemekten, vücudunu bana açarken o masaj masasına oturmaya kadar...

Hararetli gözleri benimkilere sabitlenmişti, ayrık dudakları bana yalvarıyordu. Ağzım göğüslerinde, emiyor ve ısıırıyordum. Orgazm karnımda dalgalandı ve yastığın içine yuvarlandım, bezin içinde bitirirken inledim.

Şimdi istasyona doğru giderken, bunu nasıl gerçekleştireceğimi bulmaya çalışıyorum. Onu ilk kez germeyi, sıcaklığını ve arzusunu hissetmeyi düşünüyorum.

Ona öpüşmeyi benim öğrettiğimi söyledi ve sanırım bu kısmen doğru. Benim öğretemeyeceğim bir şekilde bir sonraki seviyeye taşıdı. Aklım onun sekse nasıl tepki vereceğinde.

Rachel Wells ilk kez sikime boşaldığında, bu ikimiz için de inanılmaz . Şu anda çok hevesli ve lanet olsun, tek hevesli o değil. Bu düşünceyle koltuğumda kayıyorum, beklenti midemi yakıyor.

GARRETT

Baştan mı aldın yoksa hâlâ en kötü sen misin?

LOGAN

Bir şey oldu. Yine ortak araba kullanıyorlar.

JACK

Masajın da işin içinde olduğunu duydum.

Bunu nasıl duydun?

JACK

Dylan.

HENDRIX

Masaj mı? Ereksiyon mu oldun?

GARRETT

Onu becerdin mi?

Hoşça
kal.

GARRETT

İhtiyacınız size hala bir şema çizebilirim.

"Bu gecenin Dare Dish'i ne?" Oliver Duck kontrol panosunun arkasında oturmuş, kulaklığını takmış, hayal kırıklığı olarak tanımlanabilecek bir ifadeyle Logan'ı izliyor.

Müstakbel kayınbiraderim hiç fark etmemiş gibi görünüyor. "Fatalii diye bir şey mi yapıyor?"

"Hmph." Oliver düğmeleri çeviriyor ve aydınlatmayı ayarlıyor. "Fatalii oldukça uysal. Scoville ölçeğinde hayalet biberin birkaç basamak altında."

"Benim için hâlâ çok sıcak." Logan sırtarak bildirimlerimi sessize aldığım yere bakıyor.

Küçük kardeşimin bir şey çizmesine ihtiyacım yok. Rachel'la ne yapacağımı çok iyi biliyorum. Kafamı karıştıran tek şey nerede olacağı. Eğer ilk seferini unutulmaz kılacaksam, zamana ihtiyacımız olacak. Mahremiyete ihtiyacımız olacak ve şu anda ikisine de sahip değiliz. o şeyler.

Kardeşini ne kadar sevsem de, planlarıma pek yardımcı olmuyor. Logan'a bakarak, uzun bir gezintiye çıkma teklifini kabul edip edemeyeceğimi merak ediyorum. Jack'in onu bir gece misafir etme teklifini kabul etmek daha iyi .

"Acı biberi hayatının işi haline getirdi." Gözlerim ve dikkatim şu anda bize küçük kız kardeşimin biber takıntısı hakkında ders veren gence kaydı. "Bunu bir sanat formuna yükseltti."

Zavallı Oliver. Bir süredir küçük kız kardeşime büyük bir aşk besliyor. Ne yazık ki o sadece on altı yaşında ve kız çok ama *çok* alınmış.

"Ve sen onları sevmiyorsun bile." Sesinden küçümseme damlıyor ve Logan'ın tek yaptığı gülmek oluyor.

"Bu doğru." Logan başını sallıyor, hiçbir şeyden haberi yok. "Ama sana şunu söyleyeyim Ollie, eğer o lanet hayalet biberler olmasaydı, o yüksek atımdan nasıl inerdim ve onun ayaklarının dibine nasıl düşerdim emin değilim."

Bir kahkaha atıyorum. Bu doğru. Logan iyi bir adam. İki yaz önce Garrett'la buraya geldiğinde Dylan'la birlikte olacağını düşünmemiştim ama şimdi başka türlüünü hayal edemiyorum.

"Adım Oliver. Ollie değil." Çocuk homurdanıyor.

Sırıyorum, yerime oturuyorum ve kulaklığımı takıyorum. "Gösteriye başlamaya hazır mısınız?"

Bize bir nokta verir ve başlarız.

"Zane Bradford." Logan beni tanıttı. "Nasıl gidiyor, adamım? Simmons'ın Buccaneers'a karşı yaptığı Hail Mary kurtarışı hakkında ne düşünüyorsun?"

Geçtiğimiz haftanın tüm önemli maçlarını haftalık olarak oynamaya başlıyoruz. Logan seyirci tarafından bakıyor, büyük vuruşları ve büyük ıskaları tartışıyor. Ben daha çok koçluk açısından ele alıyorum ve takımların öğrendiklerini gelecek haftalardaki nasıl taşıyabileceklerini tartışıyorum.

İyi bir karışım ve izleyicilerimiz hızla artıyor. Arayanlar oluyor ve telefon hatları neredeyse seli kaldıramıyor. Hatta Logan'ın babası geçen hafta bir yakınlaştırma görüşmesinde yeni bir ünlü ikilinin oluşmakta olduğunu gördüğüne dair bir yorum yaptı.

Bu sektörde geçirdiğim onca yıldan öğrendiğim kadarıyla, insanlar ne kadar harika olduğunuzdan bahsetmeye başladığında yapılacak en iyi şey başınızı öne eğip çalışmaya devam etmektir. Başardığınızı düşündüğünüz anda, kırılırsınız.

"Korsanlar için Bradford ve Berke'den oluşan yeni ikiliye ne dersiniz?" Logan eski takımı Garrett ve onun yerini alan eski rakibi hakkında soruyor.

"Ricky Berke geçen yıl kırdığınız rekorları geçmek için çok çalışıyor ama bunu başarabileceğini sanmıyorum, en azından şimdilik. Senin ham yeteneğine sahip değil ve senin içgüdülerine sahip olmak için çok genç."

Dürüstçe konuşuyorum. Logan'ın kışına duman üflemek bize taraftarlar nezdinde puan kazandırmaz. Bu doğru, Logan muhtemelen bizim neslimizin en iyi geniş alıcısıydı.

"Evet, ama o benim dürtümü aldı." Logan etkileyici bir şekilde cömert. "Oraya varacaktır. Ona biraz zaman ver."

"İltifatı kabul et." Belden aşağı vuruyorum, o da gülüyor ve sandalyesinde geriye doğru sallanıyor.

İçgüdülerden bahsetmiş miydim? Logan'da fazlasıyla var. İyi ses çıkarıyoruz, ama onun görünüşü ve karizmasıyla, bu iyi bir video.

Logan onu sarmaya başlamadan önce iki saat geçti. Tek dezavantajı bu sandalyede bu kadar uzun süre oturmak zorunda kalmak. Sırtım yoruldu ve etrafta dolaşmam gerekiyor.

Rachel bana harika bir masaj yaptı ve artık eskisi kadar acı çekmiyorum. Yine de bir devam seansı iyi olurdu. Aklımı başka bir yere, yumuşak, güzel, peri gözlü ve iyimser bir gülümsemeye götürüyor.

Bugün ağaçla işler nasıl gitti?

RACHEL

Gerçekten çok güzel. Görmelisiniz.

Bir sırtıma yüzümü rahatlatıyor ve en son ne zaman bir kadının sözlerini okumanın göğsümden mideme kadar beni ısıttığını hatırlayamıyorum.

Yarın izleyeceğim. Claws'tan ne haber?

RACHEL

Eğer Claudette'ten bahsediyorsanız... iyi bir tane! Her zaman pençeleri dışarıda.

Olağandışı bir şey buluyor mu?

RACHEL

Henüz değil, ancak MG onu cesaret gecesine katılmaya ikna etti, bu yüzden...

Bütün bahisler kapandı.

Tereddüt ediyorum, bir sonraki mesajımı göndermeden önce ekranı inceliyorum.

İyi olmana sevindim, düşme yok.

RACHEL

Sana aşık olacağım.

Ben seni yakalarım.

RACHEL

Çoktan gerçekleşmiş olabilir.

Bir kahkaha atarak cihazı tekrar cebime sokuyorum. Kafamı kaldırdığımda Logan'ın beni izlediğini görüyorum ve duruşumu değiştirip kaşlarımı indirerek her zamanki soğukkanlı ifademi geri kazanmak için elimden geleni yapıyorum.

Boğazımı temizleyerek rahat davranıyorum. "Mesajlarımı kontrol ediyordum."

Kıkırdıyor. "Teklifim hâlâ . Dylan ve ben ihtiyaç duyduğunuzda bebek bakıcılığı yapmaktan memnuniyet duyarız."

Anahtarlarımı alıp kot ceketimin cebine sokuyorum. "Bunu aklımda tutacağım."



ALLIE okuldan sonra Edward'ı eve bıraktı ve o gerçekten değişiyor. Duruşundan, ifadesinden anlayabiliyorum. Rahatlıyor. Daha çok ve daha çabuk gülümsüyor. Burada bir hayat kuruyor ve bu bana umut veriyor.

Rachel, beni yolculuktan kurtarmak için Claws ve Bayan Gina ile geri döneceğini mesaj attı. Neredeyse cevap verecektim, sorun olmadığını, onu alacağımı söyleyecektim ama yapmadım. Beklenti iyidir. Bir ilişkide boğulmaktan daha kötü bir şey düşünemiyorum.

İlişki mi? Elimini boynumun arkasına kaydırıyorum.

Dylan etrafta koşuşturup iki büyük, endüstriyel boyuttaki blender'a mango küpleri ve sarı biberler atıyor. Cesaret kalabalığı büyüdükçe sonunda dayanamadı ve ikinci bir tane aldı.

"Yani onlara sadece turunçgil salsası vereceğiz, başka bir şey yok mu?" Craig'in kaşları çatıldı. "Bu farklı."

"Cipsin üzerinde yiyebileceğiniz bir şey değil," diye açıklıyor. "Daha çok karides ya da tavukla yiyebileceğiniz bir şey... ya da et yemiyorsanız dayanıklı bir sebze."

Dylan'ın uzun saçları topuz yapılmış, Logan ise Thomas'ın yanındaki taburede oturmuş, güvenli bir mesafeden onu hayran bir gülümsemeyle izliyor. Arada bir dudaklarını öpmek için dans ediyor. Logan onu yakalamaya çalışıyor ama kız başını sallıyor.

"Ben yıkanana olmaz," diye uyarıyor. "Neler olabileceğini biliyorsun."

Bu sözlere verdiği yanıt, biber yağının olmaması gereken bir yere girmesi halinde neler olabileceğini çok iyi bildiğine inanmamı sağlıyor - hepimiz biliyoruz.

Etrafıma bakıp Rachel'in ne zaman geleceğini merak ediyorum.

"İki tane daha özel ızgara karides ve bir tane de özel tavuk siparişi." Salina Duck şortu ve logolu tişörtüyle elinde bir tepsiyle mutfığa giriyor. Beni görünce kısa bir süre durdu. "Merhaba, Zane."

Gülümsüyor, bana yine o flörtöz tavırla yaklaşıyor.

"Hey, Salina. İyi misin?" Edward'a bakıyorum ve havuz dersinin vaktinin geldiğine karar veriyorum.

"Oh, bilirsin işte. Aynı şey." Omuz silkiyor, koyu kahverengi gözlerini kırıştırarak bana bakıyor. "Craig porsiyon ölçüleriyle oynamayı bıraktığından beri çok daha iyiyim."

Kadın gözlerini kısa bir süreliğine ona dikeyyor ve adam hemen itiraz ediyor. "Müşterilerimizin sağlıklı olmasına yardımcı oluyordum. Bu iyi bir şeydi."

"Uçlarımla oynuyordu." Çenesini salladı, nefesinin altında ekledi. "Yumurta."

Craig hiçbir şeyi kaçırmıyor. "Az önce bana *Yumurta* mı dedin?"

Salina omuz silkiyor, dudaklarını aralıyor ve gülümseyerek bana bakıyor. "Belki."

"Bunun bir hakaret olması mı gerekiyor? *Yumurta kafa* gibi mi?"

Şu anda neler olduğu hakkında hiçbir fikrim yok ama gülmekle savaşıyorum.

"Eski okulumda çocuklar bana *Yumurta Kafa* derdi." Edward Smokey'i çenesinin altında tutarak yaklaşır, yüzünde ciddi bir ifade vardır.

"Çünkü sen bir dahisin, Eddie." Salina bir anda şiddetle korumacı bir tavır takınır. "O aptal çocukların zeki olduğun için kendini kötü hissettirmelerine asla izin verme. Tamam mı?"

Edward irkilerek başını salladı.

"Tamam." "Bana söz ver."

"Söz veriyorum."

"Senin bir yeteneğin var." Sesi yumuşuyor ve parmağını hafifçe adamın omzuna vuruyor.

"Yani onun için bu bir hediye, ama benim için bir hakaret mi?" Craig ona bir el sallıyor.

"Bilmiyorum, *Yumurta*." Salina yemek tepsisini alıyor, vücudunu çeviriyor ama Craig'le göz temasını hiç kesmiyor. "Öyle mi?"

Kadın çift kapıdan çıkıp gözden kaybolurken adamın gözleri şaşkın bir meydan okumayla kısılıyor. "En iyi sunucularımızdan biridir ve gittikçe daha da tuhaflaşıyor."

"Çok komik!" Allie'nin gür sesi mutfaktaki gürültüyü kesiyor. "Tamamen seninle dalga geçiyor, Cray."

Austin onun birkaç adım gerisinden geliyor. Ben de genç bir çocuk olduğum için bu yürüyüşü tanıyorum.

"Allie! Burada olmana çok sevindim." Dylan büyük bir kaseye parlak turuncu salsa döktüğü yerden sesleniyor.

"Sakin bana söyleme. Servis yaparken yardıma ihtiyacın var." Raftan bir önlük alır ve beline sarar.

Lavaboya bir kâse düştü ve Edward irkildi, hâlâ küçük kâseyi okşuyordu. Ke

di. Koluna dokunuyorum. "Hadi bilardo masalarına gidelim. Tüm bu gürültüden uzaklaşalım." Başını sallıyor ve Kimmie hiçbir şeyi kaçırmadan tam belimize geliyor. "Ben istiyorum bilardo oynamayı öğrenmek için! Bana da öğretir misin, Zee Amca?"

"Sana öğreteceğim ama bu gece izlemeni istiyorum." Omuzları düşüyor, ama Austin'e çenemi kaldırıyorum. "Bizimle gel. Eddie'ye öğretmeme yardım edebilirsin."

"Elbette." Annesinin yanından geçip yemek odasına açılan çift kapının yanında durduğumuz yere doğru ilerliyor.

"Yakala beni, Avustralyalı!" Kimmie ellerini başının üzerinde tutarak bir aşağı bir yukarı zıplıyor.

Austin onun sırtına atlayabilmesi için eğiliyor ve o da doldurulmuş kırmızı kaplumbağasını başının üzerinde sallayarak tezahürat yapıyor.

"Kıçımı gördün mü Avustralyalı?" Öne doğru eğilip adamın omuzlarını tutuyor.

"Hayır." Austin'in sesi düzdür ve gözlerini Allie'ye diker.

O ve Dylan masanın önünde durmuş, dişlerinin arasına sıkıştırmış ve gözleri kahkahalarını tutmaktan camlaşmıştır.

"Şuna bak!" Kimmie daha yüksek sesle söylüyor ve doldurulmuş hayvanı onun yüzüne doğru sallıyor.

Allie çılgık atıyor ve gülerken Dylan'ın dizleri bükülüyor. Austin sinirli bir hırıltı çıkarıyor. "Durdur onu."

Yeğenimi sırtından almak için yanına yaklaştım. ", baş belası."

Yeğenim ciyaklıyor ve Edward onun elini tutmak için yanına gidiyor. "Bilardo ciddi bir oyundur, Kim. Eğer bizimle oynayacaksan, bunu ciddiye almalısın. Saçmalamak yok ve serseriler hakkında konuşmak yok. Yoksa burada kalmak zorunda kalırsın."

Ed onun elini hafifçe sıkıyor ve o da yuvarlak gözlerle ona bakarak başını sallıyor. "Tamam, Ed."

Edward onu çift kapıdan geçirip yemek salonuna götürüyor ve ben tekrar kadınlara bakıyorum. Dylan'ın gözleri kocaman.

"Bu ilginç olacak." Allie kahkahalarını tutabilecek kadar kendine gelmeyi başardı.

Austin sabırsızlıkla yanımda bekliyor, ben kapıyı tutana kadar Edward ve küçük askerini havuz alanına kadar takip ediyor.

Restoran hızla müşterilerle dolarken düzenli Dare gecesi kalabalığı da büyür. Dylan hazır olduğunda, garsonlar Dylan'ın hazırladığı yeni biber tarifıyla birlikte dışarı çıkar ve ardından tüm şatafat ve gösteriş başlar. Allie ya da Craig ısı uyarısında bulunacak, ardından ışıklar değişecek ve yüksek sesli müzik patlayacaktır. Kızlar barın üzerine çıkıp *Coyote-Ugly* tarzı dans etmeye başlayacak ve tüm mekan sıcak temalı bir diskoya dönüşecek.

Dans partisinin ne zaman patladığından emin değilim ama buna ayak uydurmayı öğrendim. Edward ise ışık gösterilerine ve yüksek seslere karşı daha hassas. Kargaşadan uzakta, bilardo masalarının olduğu yan verandada olmak gürültüye karşı bir tampon sağlıyor. Aynı zamanda, perde duvarlar Rachel'in nihayet geldiğini görmemi sağlayacak.

"Deneyimsiz oyuncular orta ila yumuşak uçlu sopalarla daha iyi oynar." Edward çocuklara özel raftan kısa bilardo sopalarından birini alıp Kimmie'ye uzatıyor. "Daha önce hiç bilardo oynadın mı?"

"Babam bana sopayı nasıl tutacağımı öğretti ve topa vurabilmem için beni kaldırdı." Kimmie bilardo istakasını tutup ona bakıyor.

Küçük bir kasırga ama büyük çocuklarla takılmak ve havuz öğrenmek konusunda çok ciddi. Jack'ten başka birinin ona karşı sert olabilmesi çok yardımcı oluyor.

"Bu, bir topu cebe sokmanın en etkisiz yolu gibi görünüyor," diye yanıtlıyor.

"İşe yaradı!" diye savunuyor.

"Hadi başlayalım." Austin'in topladığı on beş toptan oluşan üçgene başımla işaret ediyorum.

Edward'ın kaşları çatıldı ve masayı tekrar incelemeden önce duruşuna baktı. "Ayaklar omuz genişliğinden biraz daha açık ve kırk beş derecelik bir açıyla durmalı."

Talimatları bir el kitabı okur gibi ezbere okuyor. Austin ve ben bakışıyoruz ve sanırım ikimiz de onun ilk denemesinde bilardo oynama dehası olup olmayacağını merak ediyoruz.

Şaşırmazdım.

Atlar hakkında ne kadar çok okursa, çiftlikte o kadar iyi oluyor. Her şey bitmeden önce Shiloh'a boyun eğdirmesini ve numaralar yaptırmasını bekliyorum.

"Nesne topunun ötesindeki noktaya odaklanın." Eğilir, işaret parmağını bilardo istakasının üzerine koyar ve birkaç kez ileri geri kaydırır. "Düz ve kuvvetli atış yapın."

Geri çekilir ve topların dizilişine vurarak onları masanın kenarlarına doğru uçarur. Çoğu etrafa sıçırıyor ama bir kırmızı ve bir yeşil şerit bir cebe düşüyor.

"Fena değil." Yemek odasını oldukça iyi görebildiğim paravan duvara doğru geri çekiliyorum. "Desenini seç."

"Çizgili olanları seç, Eddie!" Kimmie Joy ayak parmaklarının üzerinde zıplıyor. "Snappy en çok çizgili olanları seviyor."

"Çizgiler o zaman." Edward eğilir, bilardo ıstakasını bu kez biraz daha güvenle kaydırır.

Çizgili topa vuruyor ama top tam olarak cebe girmiyor. Kaşları çatılıyor ve Austin sırasını almak için adım atarken beyninin çalıştığını görür gibiyim.

"Yürü Avustralyalı!" Kimmie yumruklarını sıkarak zıplıyor.

Austin birkaç yıldır burada bilardo oynuyor ve altı numarada bocalamadan önce neredeyse kalan tüm katılarını ustalıkla masanın etrafındaki çeşitli ceplere yönlendirmesini izliyoruz.

"İyi iş, Austin." Yanımdan geçerken omzunu alkışlıyorum.

Eddie parmaklarının pozisyonundan nişan alışına ve isteka topuna vururken kullandığı değişken kuvvete kadar tüm hareketlerini inceledi.

Bu kez oynamak için ayağa kalktığı anda, bir sonrakini kaçırmadan önce iki top daha batırıyor.

"En sevdiğim iki adamı burada gördüğümü sandım." Yan avluya giren Gloria'nın sesini tanıyorum. Üzerinde her zamanki kısa tulumu, flanel gömleği ve botları var. "Kimden saklanıyorsun?"

Yemek salonuna bakıyorum, kızlar barda Buster Poindexter'ın "Hot Hot Hot" şarkısı eşliğinde dans ediyor, ki bu Karayip acı sosu için uygun bir şarkı. Bir grup müşteri bir tren oluşturmuş ve salonda yılan gibi kıvrılıyor.

"Saklanmıyorum." Başımı genç arkadaşıma doğru eğiyorum. "Burası biraz daha az kaotik."

Ellerini kaldırdı. "Ah, tamam. ." Masaya yaklaşarak, Austin'in sekiz topu neredeyse köşedeki cebe göndermesini birkaç dakika izler.

"Çok yakın!" diye tıslıyor.

Kimmie bir aşağı bir yukarı zıplar. "Onu çalma şansın var, Eddie!"

Edward'ın dudakları bir çizgi halindedir ve toplara odaklanmış bir şekilde ayağa kalkar. Austin ekrandan bardaki kızları izliyor. O çok

kazanmaktan çok, bu işi bitirip aksiyonun olduğu yere gitmek için endişeleniyor.

Onu suçladığımı söyleyemem. Ben de on altı yaşında bilardo oynamaktansa barda dans eden güzel kızlarla daha çok ilgilenirdim.

Gözlerim koridora kayıyor ve onunkilere takılınca bir şimşek çakıyor. Gece boyunca ve sabaha kadar göğsümde dönüp duran tüm duygular bir gelgit dalgasıyla öne fırlıyor.

Rachel, gülümseyen Bayan Gina ve kafası karışmış olduğu her halinden belli olan Claws'ın oturduğu kabinin yanında duruyor. Yumuşak saçları dizlerini bükerken sallanıyor, müzik eşliğinde zıplıyor ve kollarını sallıyor. Önü dekolteli, kısa, çiçekli bir elbise giyiyor ve bu elbise tatlı göğüslerini ortaya çıkarıyor.

Her sıçrayışta karnım sıkışıyor ve kot pantolonumun içinde bir yarı olmadan önce kendimi toparlamam gerekiyor. Arkamdan tezahüratlar yükseliyor ve ben dönmeden hemen önce Rachel'in gözleri benimkilerle buluşuyor. Utangaç bir şekilde gülümsüyor ve boynunda bir pembelik oluşuyor.

Bütün gün gördüğüm en seksi şeydi ve tekrar arkamı dönmeden önce kendimi gizlice ayarlamam gerekiyordu.

"!" Kimmie bağılıyor. "Eddie kazandı!"

"Umarım bu acemi şanssı değildir, çünkü turnuvarımızı kazanmanızı bekliyorum." Gloria elini hafifçe onun omzuna koydu.

"Acemi şanssı sadece varsayılan bir olgudur. Gerçekte hiçbir dayanağı yoktur."

"Bu durumda, yarın sabah ilk iş olarak kaydolsanız iyi olur." Gloria onun monoton ses tonundan etkilenmeden başını sallar.

"İyi oyundu, kardeşim." Austin yanından geçerken omzuna bir tokat atıyor, bilardo ıstakasını askıya bırakıyor ve partiye doğru ilerliyor. "Bir dahaki sefere yakalarım seni."

"Şimdi bana çalmayı öğretecek misin, Eddie?" Kimmie beklentiyle ona bakar.

Onu inceliyor. "Denerim ama bu yaşta bu işte uzmanlaşma şansın çok az."

"Tamam!" Tek kelimesini bile anlamadığını bildiğim için bir kahkaha attım. "Siz ikinize iyi eğlenceler. Ben Bayan Gina ile konuşacağım."

"Bayan Gina burada mı?" Edward da ıstakasını rafa koyar. "Onu bütün hafta görmedim. İlk dersimizi yarın yapalım, Kim."

Kimmie'nin küçük dudakları somurtuyor ama onu kalçama kaldırıyorum. "Kırmızı karınlı kosterleri kim sever biliyor musun?" Mavi gözleri benimkilerle kesişti, içinde bir parça yaramazlık

Onlar. "Bayan Gina. Koş ona Snappy'yi göster."

Onu bırakıyorum ve odanın diğer ucuna, kadınların oturduğu yere doğru koşmasını izliyorum. Edward onu yakından takip ediyor, ama ben bir saniye geride durup küçük barın yanında biramı yudumluyorum.

Rachel'ın gözleri tekrar benimkileri buluyor ve tekrar arkasını dönmeden önce birkaç kez göz kırptıyor. Sam Allen masasına doğru yürüdüğünde ve plak cızırdadığında, çalan müziğin farklı bir türünü duyan tek kişi ben miyim diye merak ediyorum.

OceanofPDF.com

Rachel

"T "Restoranın adı Cooters & Shooters mı?" Claudette'in söyleyiş tarzına bakılırsa adı Tits & Pussies. "Buranın bir aile yeri olduğunu sanıyordum."

"En sevdiğim restoranlardan biri." Bayan Gina'nın sesi kahkahalarla dolu ve kayınbiraderinin Bentley'inin yolcu koltuğunda adeta zıplıyor.

Bana gelince, kalın deri koltuklar, parlak ahşap aksanlar ve şimdiye kadar gördüğüm en iyi otomobilin genel zenginliği karşısında bunalmamak için elimden geleni yapıyorum.

Bir Bentley.

Bugünün ilginç geçtiğini söylemek yılın en hafif ifadesi olur.

Dün gece Zane'in iyi geceler öpücüğünden sonra neredeyse hiç uyuyamadım. Odama geri döndüm ve vibratörümü kırk beş dakika boyunca çalıştırdım, yastığımı ısırdım ve her orgazmda Zane'in büyük horozuna geldiğimi hayal ettim.

Dylan beni Bayan Gina'nın evine bırakmaya hazır olduğunu söylemek için aradığında gözlerimi zar zor açabildim. Süslememiz gereken bir Noel ağacımız vardı ve eminim Claudette zamanında gelip gelmeyeceğimi ya da geç kalıp kalmayacağımı görmek için bekliyordu.

Eğer sıra dışı ya da *olağandışı* olsaydım.

Bunu söyleme şekli gözlerimi devirmeme neden oldu. *Ne züppe ama!*

Bayan Gina bunu fazlasıyla telafi etmişti; sanki Claudette'i çok iyi tanıyor ve ondan zerre kadar rahatsız olmuyordu.

Geldiğimde beni kapıda karşıladı, giyinmiş ve süslemeye hazırды. "Merdiveni yerleştirdim ve ışıklarla uyumlu olması için cicili bicili şeyler aldım. Tezgâhtar gümüş yağmuru gibi olduklarını söyledi."

"Bunlar da ne?" İçinde kar taneleri ve stratejik olarak yerleştirilmiş kırmızı ve yeşil mücevherler olan yuvarlak, şeffaf süslerden oluşan bir kutu aldım.

"Braille süsleri!" Bayan Gina parmaklarını noktaların üzerinde kaydırarak ağlıyor. "Bunda *Dünya Neşesi* yazıyor. İnanılmaz değil mi? Claudette buldu bunları."

"Alexis buldu onları," düzeltiyor kadın. "Bir internet mağazasından almış ve benden getirmemi istedi."

"Alexis neden seninle gelmedi?" Bayan Gina kaşlarını çatı. "Onu uzun zamandır ziyaret etmedim."

"Üç küçük çocuğu var ve tahmin edebileceğiniz gibi haftanın hemen her günü okul partileri veriyorlar."

"Eminim çok sevimlidirler." Sohbeta katılmak için elimden geleni yapıyorum. "Alexis her zaman çok güzeldi."

"Evet, şey, oldukça ele avuca sığmazlar." Claudette miğfer saçının kenarını itiyor ama saç kıpırdamıyor.

"Merdiveni ağacın yanına kurduk ve Zane'e seni güvende tutacağıma söz verdim." Bayan Gina bana göz kırparak elini uzattı. "Ayrıca tüm bunlar acil durumlar için elimizin altında." Elini tutuyorum ve beni odanın arka tarafında, Noel kurabiyeleri, hamur işleri ve şekerlemelerin bulunduğu büyük bir masaya götürmesine izin veriyorum.

"Bütün bunları yapmak zorunda değildin." Elimi cebime attım ve üzümlü bir Jolly Rancher çıkardım. "Bende bunlardan var."

Şekeri avucuna bastırıyorum, o da hareket ettiriyor ve burnuna götürüp kokluyor. "Oh, üzüm şekeri en iyisi."

"Kanka olmamızın bir nedeni olduğunu biliyordum."

Ağaca dönerken kolumu tutuyor ve sabahı ışıkları sararak, cicili bicili süsleri atarak ve braille süsleri asarak geçiriyoruz.

"Bunda *Dünya Barışı* yazıyor." Bayan Gina parmaklarını kar tanesinin ön yüzündeki renkli, plastik mücevherlerin üzerinde gezdiriyor. "Ne kadar düşünceli, değil mi?"

"İnsanlar bunu yıllardır söylüyor, Gigi." Claudette, içinde kahve ve fincanlar bulunan bir tepsiyi odaya taşıyor.

"Noel süslerinin üzerindeki Braille alfabesinden bahsediyordum," diye atıyor Bayan Gina. "*Yeryüzünde Barış'ın* düşünceli olduğunu kastettiğimi mi sandınız? Umarım böylesine derin bir duygu için daha iyi bir sıfat bulabilirim."

Gözlerim bir bayandan diğerine kayarken zencefilli bir çıtçıtlı kemiriyorum ve onları benim yaşlarımda yaygara koparıp didişirken hayal etmeye çalışıyorum. Arkadaş gibi görünüyorlar. Ya da dostça. Claudette hakkında ne düşüneceğimi hâlâ bilmiyorum.

"Şimdi Noel hediyeleri almam gerekiyor. Bana yardım eder misin Rachel?" "Elbette." Onunla birlikte bilgisayara gidiyorum ve o da bir liste hazırlıyor. "Git başka bir şey yap Claude. Sır tutamayacağını biliyorsun."

"Hiç böyle bir yalan duymamıştım. Sır tutma konusunda çok iyiyimdir." "Jameson'a emaye kalem aldığım ve senin de ona söylediğin gibi mi?"

"Bunun annen için olduğunu sanıyordum. Bir erkek için çok süslü bir kalemdi." "Tezgâhtar eşsiz olduğunu söyledi."

"Ve o satıştan büyük bir komisyon aldı. Mont Blanc'tı." "Hepsi aynı." Bayan Gina parmaklarını şıklattı. "Dışarı!"

Claudette ceketini hışımla kapatıp odadan çıkarken elimle ağzımı kapatıp başımı eğiyorum.

"Eminim bundan nefret etmiştir." Bayan Gina eğildi, ben de öne doğru eğildim. "Öyleydi."

Günün geri kalanını sipariş vererek, düzenleyerek, kurabiye yiyerek ve gerçekten tatil ruhuna girerek geçiriyoruz. Şükran Günü'ne bir hafta kaldığına inanmak zor.

Gitme vakti geldiğinde Bayan Gina, Claudette'in Perşembe akşamı Cooters & Shooters'ı görmesi gerektiğine karar veriyor ve işte bu şekilde buraya geldik.

Tabii ki dönmeden önce egzersiz kıyafetlerimi çıkarıp güzel bir elbise giymek için eve uğradım.

Şimdi gözlerimi onun için zorluyorum.

"Oradaki de ne?" Claudette'in sesi yılan görmüş gibi çıkıyor. "Onlar bilardo masası mı?"

"Bu atıcılar kısmı," diye açıklıyorum.

"Kaplumbağalar ve bilardo. Ne kadar da cahilce."

Tam o sırada Allie, Dare yemeğini tanıtmak için mikrofonu eline aldı. "Pekâlâ, Cesurlar, dikkatinizi bana verebilir misiniz lütfen? Bu akşam, ızgara protein seçimlerinizi tamamlayacak lezzetli bir Fatalii biber ve mango turşumuz var ve Fatalii derken *ölümcül* demek istiyoruz, millet. Buna dikkatle yaklaşın..."

Scoville derecesini ve çok ısınırsanız ve paniklemeye başlarsanız ne yapmanız gerektiğini açıklamaya devam ediyor. Bu kısmı ezbere biliyorum - su yok, bira yok, süt, dondurma ve meyve suyu ön tarafta.

"Benzersiz olduğunu söyleyebilirim." Claudette menüyü inceliyor. "Yemeklerin kalitesi nasıl?"

"Dylan mükemmel bir aşçıdır!" Bayan Gina benden önce cevap veriyor ve müzik başladığında dans etmek için kabinden çıkıyorum.

Daha iyi görebilmek için gerçekten ayakta duruyorum. Burada olduğumuzu biliyor ve dün gecedен sonra, bunun onun da burada olacağı anlamına geldiğini düşünmek istiyorum. Midem bulanıyor ve gelmeyebileceği düşüncesi beni biraz hasta ediyor.

Ayak parmaklarımın üzerinde zıplayarak kollarımı sallıyorum ve gerginliğimden kurtulmak için elimden geleni yapıyorum. Elbisem kalça hizasında ve dekolteli, kabarık kollu ve büyük bir çiçek desenli.

"Barın üzerinde dans ediyorlar!" Claudette bu akşam için dehşete düşmüş anlatıcı rolünü oynuyor gibi görünüyor.

"Biliyorum," diye haykırıyor Bayan Gina. "Keşke onları görebilseydim."

Hâlâ arıyordum ki havuzun oradan hafif bir çılgılık duydum. O yöne baktığımda buz mavisi gözler beni yakalıyor ve boğazımdan yumuşak bir *Oh!*

Yanıyorum - Fatalii biberine gerek yok. Isı merkezimden karnıma, göğsüme, boynuma, kulaklarımın arkasına ve yanaklarıma doğru akıyor.

Utangaç bir gülümseme dudaklarımı kaldırıyor ve kalbimin atışları arasında Bayan Gina'nın adımı söylediğini zar zor duyuyorum.

"Pardon, ne dedin?" Gözlerimi kırıştırtarak kabine yaklaşıyorum.

"Ne sipariş etmek istersin canım?" Bayan Gina bağılıyor ve Salina Duck'ın bana burnunu kıvırdığını fark ediyorum.

"Oh, merhaba, Rachel." Ses tonu her zamanki gibi küçümseyici. "Gerçek bir terapist olarak başarılı olamadığın için masaj terapisti olduğun doğru mu?"

"Ne?" Claudette kaşlarını çatarak kıza bakar.

"Bu iki farklı şey," diye cevap veriyorum, kıskançlığını kaldıracak havada değilim.

Evet, onu gözlerini kırptırırken gördüm ve Zane'e aşık olduğunu biliyorum. Çekip gidebilir.

"Yeterince zeki olmadığın için olduğunu duydum." Dudakları kaşlarını çatarak kıvrıldı. "Bu doğru mu? Yoksa kendi sorunlarınla birlikte başkalarının sorunlarının baskısını da kaldıramadığın için mi?"

"Asla bir terapist olmak istemedim."

"Ama sen yine de bir tanesin." İçini çekiyor. "Her zaman yapmak istemediğin şeyleri mi yaparsın?"

"Kafam karıştı." Claudette ondan bana baktı.

"Etrafta cırcırlı Rachel varken buna alış."

Gözlerim açılıyor ve tam alkışlamak üzereyken siparişimi bile almadan çekip gidiyor. Gloria bize katıldığında hâlâ arkasından gözlerimi kısarak bakıyordum.

"Bayan G, sizi görmek güzel. Rachel."

"Bu benim ezeli düşmanım Gloria Fruit mi?" Bayan Gina elini uzattı. "En iyi ustamı çalmaya çalıştığın için seni affetmeye karar verdim."

"Nedenmiş o?" Gloria sırtarak Bayan Gina'nın buruşuk elini iki eliyle kavıyor.

"Arkadaşım Eddie Nashville'e iyi baktığınızı duydum." Gloria'nın yüzü eğildi ve Bayan G açıkladı. "Rachel'ın küçük kardeşi. Çok akıllıdır. *Takma* adını çoktan belirledi bile."

"Ah, Edward!" Gloria gülüyor. "O tam bir havuz köpekbalığı."

"Meyve mi?" Claudette bir kaşını kaldırır. "Bunny ve Randolph'un kızı mı?"

"Suçlu!" Gloria botlarının topukları üzerinde geriye doğru sallanıyor ve tıraşlı boynunun arkasını ovuşturuyor.

"Onları uzun zamandır görmedim. Hala polo kulübünün yanındaki o muhteşem eski Viktorya dönemi evleri var mı?"

"Evet, hanımefendi, var!"

"Ne kadar güzel. Lütfen onlara Claudette Rosario'nun selamını söyleyin."

"Sen..." Gloria onunla Bayan Gina'nın arasını işaret ediyor. "Kız kardeşler mi?" Claudette, "Kan bağı var," diyor.

Dudağımı çiğniyorum, konuşmalarını dinliyormuş gibi yapıyorum ama gözlerim yan verandada. Austin dışarı çıkıyor ve kapı neredeyse kapanıyor... sonra o dışarı çıkıyor.

Kalbim o kadar hızlı atıyor ki zor nefes alıyorum. Orada, kapının hemen dışında, ama bu tarafa doğru hareket etmiyorum.

Buraya gelmeyecek mi? Ailesinin ve arkadaşlarının önünde benimle görünmekten utanıyor mu? Buna dayanabilecek miyim?

Tekrar bu tarafa bakıyor, birasını dudaklarına götürüyor ve gözlerimle buluşuyor. Dudaklarım aralanıyor ve dostça bir erkek sesi beni irkilttiğinde tam sınırdayım.

"Rachel, hey! Bu şekilde birbirimize çarpmaktan vazgeçmeliyiz." Gözlerimi hızla kırıştırarak döndüğümde Sam Allen'ın bana gülümsediğini görüyorum.

Elleri ceplerinde ve bekliyor.

Dudaklarımı birbirine bastırarak az önce söylediklerini duymak için beynimi zorluyorum. "Ne şekilde?"

"Dare gecesinde dans." Bir kahkaha atarak çenesini bara doğru kaldırdı. "Şu Craig tam bir Chappell Roan hayranı."

Kaşlarımı çatarak çalan şarkıyı dinliyorum ve şarkının "Apple" olduğunu fark ediyorum.

"Bu Charli xcx."

Omuz silkiyor, bana dönmeden önce omzunun üzerinden bakıyor. "Müzikle pek ilgilenmiyorum."

"Bir şeyi mi bölüyorsunuz?" Zane'in alçak sesi amıma doğru bir sıcaklık dalgası gönderiyor.

Geldi. Gözlerim kısa süreliğine kapanıyor ve dönüyorum. O burada, bir eli cebinde, siyah saçları disko ışıklarında parlıyor. Kare çenesindeki kaslar hareket ediyor ve her zamanki gibi kaşlarını çatıyor.

"Sam müziğe dikkat etmez."

"Neden olmasın?" Kaşları derinleşir ve adama bakar.

"Ah..." Sam boğazını temizliyor. "Sanırım bu günlerde takip edilmesi gereken çok fazla grup olduğu için?"

"Dans etmek ister misin?" Zane elimi tutuyor ve beni bir tüyle bile devirebilirsin.

"Dans mı ediyorsun?"

"Ayak parmaklarına basmayacağım."

"Seninle dans etmeyi çok isterim." Elini tutuyorum ve onu dans ritminin azaldığı piste kadar takip ediyorum.

Sanki bizi izliyormuş gibi, Craig daha yumuşak bir şarkıyla devam ediyor.

Zane kolunu belime dolayarak beni kendine çekiyor, ben de burnumu omzunun ön tarafına dayıyorum. Bu şarkıyı bilmiyorum ama

Mükemmel.

Gözlerimi kapattığımda etrafım ağaçların, güney esintilerinin ve okyanusun kokusuyla sarılıyor. Müzik rüya gibi bir uyum içinde süzülüyor ve ben düşünüyorum, düşük kan şekere gerek yok.

Bu hayal edilebilecek en az korkutucu, en güvenli ve en mutlu şeydir.

Sıcak dudaklar şakağıma bastırıyor ve gözlerim irkilerek açılıyor. Zane başını kaldırıyor ve ben onun çarpıcı, güzel gözlerine bakıyorum.

"Sam Allen?" diye dalga geçiyor. "Yine mi?"

Bir kahkaha atarak alnımı göğsüne yaslıyorum. Kolları hâlâ beni sarıyor ve rahatlığına inanamıyorum. Bu en iyi sarılma, çok güvenli ve sıcak.

"Sen bana geldin." Bu sözleri onun duymasını beklemeden usulca söylüyorum.

Yüzü tekrar alçalıyor ve kulağıma konuşuyor. "Her zaman sana geleceğim."

Damarlarımda sıcaklık atıyor ve onun kucağından ayrılmak istemiyorum. Başını kaldırıp gözlerimi inceliyor ve sanırım o da aynı şekilde hissediyor.

Ama şarkı bitiyor ve yerini başka bir banger alıyor. En sevdiğim drag queen şarkılarından biri olan "Good Life" ve pist coşkulu dansçılarla doluyor. Etrafımız sarıldı ama elimi bırakmıyor.

Beni küçük bara doğru götürüyor. Paravan kapıdan geçip bilardo masalarının bulunduğu karanlık ve boş odaya giriyoruz.

Burası daha sessiz, ana salonun gürültüsünden uzak ve biz geldiğimizde, onca kaos yaşanırken onun burada olduğunu düşünüyorum. Yine, bunu Edward için yaptı.

Göğsüm ısınıyor ve ilk masada duruyorum, parmağımı keçe üzerinde gezdiriyorum, o ışıkları indirirken, böylece kimse bizi ekranlardan göremiyor. Bira tabelası hâlâ yanıyor ve her şeyi turuncu-kırmızı bir pus içine alıyor.

"Bu masada ne yapabiliriz?" Sesim alçak ve umarım boğucudur. "Rahat olmaz." Onunki eşit.

"Böyle bile mi?" Öne doğru eğilip sırtımı kavislendiriyorum, böylece popom kalkıyor.

Üzerimdeki elbise kalçalarımın yukarı doğru kayıyor ve alçak bir inilti çıkarıyor.

Bir adım daha yaklaşarak elini bacağımın açıkta kalan derisine koyuyor ve içim sıcacık oluyor. Gözlerim kapanıyor ve parmakları yukarı doğru hareket ederken nefes nefese kalıyorum. Midem bulanıyor ve keşfetmesini bekliyorum...

"İç çamaşırı giymiyorsun." Parmakları bacaklarımın arasından hafifçe kayıyor ve dudaklarım yumuşak bir *Ahh...* ile ayrılıyor.

Yanıyorum ve nasırlı dokunuşu vücudumun çizgilerini takip ederek hafifçe amımın üst kısmına giriyor. Klitorisimi bulduğunda hareket etmeye cesaret edemeyerek bir ses daha çıkarıyorum. Vücudunun sıcaklığı yanımda ve sanki ateş tarafından okşanıyormuşum gibi olduğum yerde donup kalıyorum.

"Kahretsin, iyi hissediyorsun." Düşük bir inilti.

Elini çekiyor ve iç bacaklarım arzumla kayganlaşıyor. "Buraya gel."

Beni döndürerek duvara yaslıyor, önüme geçiyor ve yüzünü yaklaşıyor. Gözlerimiz buluşuyor ve o yaklaştıkça ağzımı açıyorum, o ağzına çekmeden önce dilimi onunla buluşturmak için dışarı kaydırıyorum.

Birbirimizin öpücüklerini kovalıyoruz ve bir kez daha eli bacaklarımın arasında. Bu sefer doğrudan göbeğime gidiyor, parmaklarını klitorisimin etrafında tembelce dolaştırmak için yaklaşıyor.

"Oh!" diye nefes nefese kaldım, gömleğinin önünü kavradım.

Eliyle sıkı bir daire çiziyor, beni ayak parmaklarımın üzerine kaldırmak için doğru miktarda baskı uyguluyor. Onun hareketleriyle kalçalarımı döndürerek inliyorum.

"Hoşuna gitti mi?" Sesi kulağımın dibinde boğuk bir iniltiye dönüşüyor. Kelimeyi söylemeden önce başımı sallıyorum. "Evet..."

Parmakları daha hızlı hareket ediyor, odaklanmış, kararlı vuruşlarla klitorisimin etrafında dönüyor. Dizlerim bükülüyor ve eliyle teması sürdürürken onu öpmek için elimden geleni yapıyorum.

"Dediğimi yap." Sesi sert, bir emir gibi ve başımı sallıyorum.

"Üstünü aşağı kaydır." Hemen itaat ediyorum, V yakayı ayırıyorum, böylece çıplak göğüslerim ortaya çıkıyor.

Tıslıyor, sert bir meme ucunu ağzına almak için eğiliyor ve aynı anda bir parmağını içime doğru kaydırıyor. Bir *Oh!* çekiyorum ve parmağını yavaş bir daire çizerek hareket ettiriyor, başparmağının baskısını hala klitorisime odaklıyor. Yığılmamak için gömleğine tutunuyorum. Sonra bir parmak daha ekliyor ve beni nazikçe ayırıyor.

Bağırıyorum ve parmakları saçlarımda dolaşarak, başımı geriye yatırıyor, böylece gözlerini görebiliyorum. Sanki bir şey arıyormuş gibi gözlerimi inceliyor.

Kaşları çatılıyor ama ses tonu nazik. "İyi misin?"

Başımı sallayarak ona uzandım. Bunun için söyleyecek sözüm yok. Vücudunun bana yakın olmasını istiyorum. Dudaklarını dudaklarımda istiyorum. Her şeyini her yerimde istiyorum.

Sanki anlamış gibi bir kolunu sırtıma dolayarak beni daha da yaklaştırıyor. Parmakları bacaklarımın arasında, klitorisimi okşuyor ve içimi pompalayıp geriyor. Öpüşmelerimiz doymak bilmez, aç, bastırılmış arzusun etkisinde.

"Kahretsin, çok ıslaksın," diye inliyor. "Cennet gibi hissediyorsun."

"Durma," diyebildim sadece.

Ereksiyonu bacağıma dayanıyor ama ben onun parmaklarını beceriyorum. Lezzetli başparmağı klitorisimi titretiyor, orgazm olmak üzereyim. İçimdeki iki parmak kıvrılana ve tüm alt yarım zevkle sarsılana kadar aklımın odak noktası bu.

"Oh!" diye bağıyorum, kalçalarımı öne doğru itiyorum.

Parmaklarını tekrar kıvrıyor, içimde derinlerde bir şeyi okşuyor ve ben bir şelale uçurumundan uçuyorum. Kolunu kavriyorum, kaslarım istemsizce kasılırken titriyorum. Yüksek, dalgalanan bir ses, çığlık dolu bir nefes dudaklarımdan kaçıyor.

Gürültü yapmak istememiştım ve neyse ki yemek salonundaki dans partisi bizi örtecek kadar gürültülü. Beni çeviriyor, kolunu omuzlarımın ön kısmına doluyor ve sırtımı göğsüne yaslıyor. Ereksiyonunu hissedebiliyorum ama tek umursadığım şey içime doğru yayılan yoğun orgazm.

Sesi kulağımda. "Meme uçlarını cımbızla."

Ellerimi açıkta duran göğüslerime götürerek sertleşmiş tepelerini çimdikliyor ve çekiyorum. İçimden bir elektrik dalgası daha fırlıyor ve bedenim öne doğru eğilmeye çalışıyor.

Beni sıkıca göğsüne bastırıyor, iki parmağı girip çıkarken boynumun kenarını, saçlarımı, kulağıma öpüyor. İnliyor ve sızlanıyorum, dizlerim zayıflarken tökezliyorum.

"İşte böyle, bebeğim, "

Başka seçeneğim yok. Varlığından bile haberdar olmadığım bir orgazm yaşıyorum. Ayak parmaklarımın üzerinde kalçalarımı onun eline doğru savuruyorum ve yanağının bir gülümsemeyle yükseldiğini hissediyorum.

"Çok güzelsin." Boynumun kenarına bir öpücük daha kondurdu. "İçine girdiğimde çok iyi hissedeceksin."

Tanrım, ona inanıyorum. Titriyorum, orgazm geri çekilmeye başlıyor. Zayıfım ve titriyorum ve her son, nazik vuruşta dudaklarımdan küçük bir nefes daha kayıyor. Aşağıya baktığımda göğüslerimi görüyorum, meme uçlarım dikleşmiş, yükselip alçalıyor.

Bana bir öpücük daha veriyor, başparmağıyla klitorisime bir daire daha çiziyor ve aldığım zevk neredeyse acıya dönüşüyor.

Elim aşağıya iniyor ve bileğini tutuyorum. "Çok fazla."

Alçak sesle kıkırdıyor ve avucunu karnımın alt kısmına doğru düz bir şekilde hareket ettiriyor.

Kolu göğsümün üst kısmını serbest bırakıyor, aşağı kayarak göğüslerimi kaldırıyor ve kavıyor.

"Bunları seviyorum." Beni tekrar öpüyor, başparmaklarını sert tepelerin üzerinde kaydırıyor.

Gözlerim kapalı, parlıyor ve doyuyorum. Beni tekrar yüzüne çeviriyor, güçlü kollarıyla etrafımı sarıyor ve beni göğsüne yaslıyor. Bu olağanüstü deneyimi paylaştıktan sonra olmak istediğim tek yer orası.

"Daha önce hiç böyle boşalmamıştım."

"Sen mükemmelsin."

Parmaklarımı gömleğine doğru kıvrarak, sözcükleri içime çekiyorum.

"Seni istiyorum." Alçak sesi kendinden emin. "Biliyorum."

OceanofPDF.com

Zane

"W yoldan sapabiliriz. Eminim Bayan Gina birkaç dakika gecikmemize aldırılmaz." Rachel cipin yolcu koltuğundan bana utangaç gözlerle bakıyor.

Dün gece Cooters & Shooters'daki havuz alanından çıktığımızda, on beş dakikadan daha uzun süre yalnız kalmanın bir yolunu nasıl bulabileceğimize dair strateji geliştirmeye başlamıştım bile.

Vücudu çok güzel ve dokunuşlarıma çok çabuk tepki veriyor. Sabrım tükeniyor. Kontrolümün sınırına ulaştım ve unutulmaz bir ilk deneyim yaşamasını istediğim kadar, onu gerçekten becermek istiyorum.

Onun da açıkça aynı şekilde hissetmesi kararlılığıma yardımcı olmuyor.

Dün akşamki dans partisinden sonra herkes heyecanlıydı. Bayan Gina ve Claws mutfakta "şefle tanışmak" için takılırken, Gloria da tam satış modundaydı ve herkesi bilardo turnuvasına kaydettiriyordu.

Eddie Nashville ana cazibe merkeziydi ve her ne kadar kalabalıktan güvenli bir mesafede durup Smokey'i sürekli okşasa da, bence memnundu.

Uzun zamandır ilk kez hepimiz aynı anda yatağa girmiştik ve ben evin sessizleşmesini beklerken uykuya dalmıştım. Rachel'ın öpücüklerinden bir kez daha tatmak için koridordan gizlice geçmeyi düşündüm.

Özenle hazırladığım tüm planlarım, yalnız kalmanın benim için daha iyi olduğuna dair kararım pencereden uçup gitmiş gibi görünüyor. Aslında dün gece Edward'ın havuz dersinden sonra eve dönmeyi düşünüyordum, ta ki Sam Allen gelene kadar.

Elime boşalırkenki görüntüsü tüm içgüdülerimi ilkel dürtülere dönüştürdü.

"Birkaç dakikadan fazla geç kalmış oluruz." Yoga pantolonu ve kapüşonlu tişörtünün fermuarını açarak o mükemmel göğüslerine alaycı bir bakış atmamı sağlayacak kadar açık bir şekilde oturan kıza bakıyorum.

Sarı saçları yine iki örgü halinde ve dudaklarını ısırarak oturduğu yerde hafifçe titriyor. Elinin tersini dudaklarıma götürüyorum.

Bu güzel kızın duvarlarımdan gizlice geçmesine lanet olsun. O gerçekten bir peri, sadece şimdi cehennem gibi seksi.

"Belki Bayan Gina uzun bir uyku çeker." Parmaklarını benimkilere geçirirken gözleri açılıyor.

"Geriye sadece Claws kalıyor."

Kaşlarını çatıyor ve büyük eve yaklaştığımızda bir of çekiyor. Hâlâ el ele tutuşuyoruz ve onun cipi değiştirmesine izin vermekten nefret ediyorum.

Park ettikten sonra, ona yardım etmek için etrafta dolaşıyorum ve Bentley'in arkasında bir bavul olduğunu fark ediyorum.

Kaşlarım çatılıyor ve ön kapının açık olduğunu görmek için yukarı bakıyorum. "Belki de Claws'la uğraşmak zorunda kalmayacağız."

"Ciddi misin?" Sesindeki heyecan dudaklarımda bir sırıtış daha yaratıyor.

En son ne zaman bu kadar gülümsedim?

"Oh, buradasınız." Bayan Gina'nın sesi hayal kırıklığına uğramıştı. "Yolculuğa çıkmadan önce seni yakalamaya çalıştım."

"Neler oluyor?" Rachel fuayedeki bavuldan Bayan Gina'ya, oradan da çantasını karıştıran Claws'a bakıyor.

"Dün gece konuştuk," diye açıklıyor kadın. "Gigi Şükran Günü için benimle Birmingham'a gelmeyi kabul etti."

"Ne?" Rachel'ın sesi yükselir.

"Biliyorum!" Bayan Gina kaşlarını çatarak elini tutuyor. "Önümüzdeki hafta hepinizi özleyeceğim ama Alexis ve ailesini görmeyeli uzun zaman oldu."

Arkasında duran kadına bakıyorum. "Sanki tatili gerçek ailenizle geçirmek çok çirkin bir şeymiş gibi. Cumartesi döneceksin."

"Bilardo turnuvasını kaçırmayacağım, değil mi?"

"Turnuva Pazar gününden bir hafta sonra, yani iyi olacaksın." Bir adım öne çıkıp bavulunu alıyorum. "Sen yokken her şeyi kontrol edeceğim."

"Tabii ki yapacaksın." Bayan Gina omzumu okşadı. "Ama kendine bir tatil ver ve ailenle vakit geçir."

Çantayı Claudette'in arabasına taşıırken o ve Rachel beni takip ediyor. Bagajı açtı, ben de bavulu içine koydum.

"Senin için biraz kurabiye bıraktım." Bayan Gina, Rachel'a uzun uzun sarıldı ve onu bırakmadan hemen önce kulağına bir şeyler söyledi. "Misafir evimi istediğin kadar kullanabilirsin."

"Ah!" Rachel onu serbest bırakır ve yaşlı kadın ona göz kırpar.

Claudette zaten araçta ve çalışıyor. Bayan Gina bir kez daha dönüp bana doğru el sallıyor. "Şükran Gününüz kutlu olsun."

"Sen de." Rachel geri çekilir, onlar uzaklaşırken garaj yolunda durur.

Bayan Gina onu görebiliyormuş gibi el sallıyor ve ben de yavaşça eve dönüp geniş, boş alana bakıyorum. Noel ağacı yanıyor ve üzeri cicili bicili, şeffaf, kırmızı ve yeşil boncuklu plastik süslerle kaplı.

Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturarak bunun ne anlama geldiğini düşünüyorum.

Kapı arkamdan usulca kapanıyor ve Rachel odaya giriyor. "Bu bir sürprizdi. Sanırım bir hafta iznimiz var."

Sesi sessiz ve havada bir elektrik akımı dolaşırken onun varlığını sırtımda hissediyorum. Göğsüm sıkışıyor ve bir elimi karnımdaki açlığın üzerinde gezdiriyorum.

"Hala o asansörü tamir etmem gerekiyor." Bir adım uzaklaşıp yüzümü ona dönüyorum. "Tamam." Yanakları kızarmış ve daha hızlı nefes alıyor.

Dudakları ayrılıyor, yeşil gözleri geniş ve istekli.

Sert bir ses çıkararak ellerimi yumruk yapıyorum ve yanlarımda gevşetiyorum. O görünmez güç aramızda güçleniyor, yoğun bir güçle çekiyor. Direnmek fiziksel olarak acı veriyor.

"Çalışmalıyım..." Söylemeye çalışıyorum ama bu zayıf bir protesto.

Bir kez göz kırpmıyor, başını sallıyor. "Elbette."

Hareket etmiyorum. Çenem sıkılıyor, kelimeler zımpara kağıdına dökülürken hareket ediyorum. "Siktir et."

Sadece birkaç adımda onun üzerindeyim, inilti ve sızlanmalarla çarpışıyorum. Elleri saçlarımda. Ellerim vücudunda, kapüşonunun altında, parmaklarım spor sütyenini bulana kadar yukarı kayıyor.

Geri adım atıyor, ceketini kafasına geçiriyor ve sütyenini çıkarıyor. Ben de aynısını yapıyorum, gömleğimin düğmelerini olabildiğince hızlı açıyorum, düğmelerin sıkılığına küfrediyorum.

Elleri benimkilere katılarak bana yardım ediyor ve yolun yarısına geldiğimde başımın üzerinden yırtıyorum.

Tekrar birlikteyiz, ten tene, ağızlar birleşiyor ve göğsümden derin bir inilti daha yükseliyor. Dudaklarımız ayrılıyor ve dillerimiz çarpışıyor, tadıyor ve öpüşüyoruz, nane, su ve üzüm şekeri.

Onu ayaklarından kaldırıyorum ve bacakları belime dolanıyor. Bayan Gina'nın misafir evi ana evin hemen dışında. Pelvisi ereksiyonuma karşı sallanıyor ve onu verandaya açılan kapıya taşıyorum. Yumuşak dudakları boynum boyunca, kulağıma kadar öpücükler bırakıyor, dişlerinin arasındaki lobu çekiyor.

"Buna inanamıyorum," diye soluk soluğa kalıyor. "Bu bir Şükran Günü mucizesi."

Göğsümde bir kahkaha titreşiyor ve küçük kulübenin kapısını açıyorum. Aydınlık, neşeli ve serin, beyaz çarşafarla döşenmiş büyük boy bir yatak var. Çiçekler yan masanın üzerinde duruyor ve ben havlu almak için banyoya girerken Rachel'ı ayaklarının üzerine yatırıyorum.

Döndüğümde sırtı bana dönüktü. Bir tabak kurabiye'nin durduğu şifonyerin önünde duruyor ve elinde bir not tutuyor.

"*Keyfini çıkarın* yazıyor." Dudakları bir sırıtışa dönüşüyor ve omzunun üzerinden bakıyor. "Şu sinsi küçük hanım, her şeyi o planladı!"

"En azından onun iznini aldık." Yatak odasına geçip battaniyeleri yırtıyorum ve havluyu yatağın üzerine seriyorum. "Test yaptırdım. İyiyim ama prezervatif kullanmaktan memnunum-"

"değil. İmplantım var."

Yüzünü bana dönüyor ve onu tam olarak gördüğümde göğsümde kesiliyor. Parmaklarım kıvrılıyor ve sikim zıplıyor.

"Kahretsin, Rachel." Açlık sesimi kalınlaştırıyor. "Çok güzelsin."

Yanakları pembeleşiyor ve alt dudağı dişlerinin arasından kayıyor. "Daha önce görmediğin bir şey değil." Bu hafif bir alay ve öne doğru bir adım atarak kotumun beline uzanıyor. "Seni görme sırası bende. Sonunda."

İnce parmakları önce kemerimi, sonra da üst düğmemi çözerken kıpırdamıyorum. Çalışırken karnımı hafifçe sıyrıyor ve kaslarım geriliyor. Canlı bir tel gibiyim ve etrafımızdaki hava çatırdıyor.

Fermuarı yavaşça indiriyor ve ellerini kalçalarımın üzerinde kaydırıp ağır kotu aşağı doğru iterken, sikim serbest, kalın ve hazır bir şekilde sallanıyor.

"Aman Tanrım!" Parmaklarını etrafına sarıyor.

Başparmağı prekumla kaplı ucunun üzerinde kayıyor. Çok iyi hissettiriyor. Sonra elini şaftımdan aşağı doğru yumuşatıyor ve bir inilti çıkarıyorum.

Tekrar bana bakıyor. "Bakabilir miyim?"

Sesi kesiliyor ve gözleri elinin hareketine sabitleniyor, yukarı aşağı kayıyor, başparmağı ucundan geçiyor.

"İstediğin her şeyi yapabilirsin." Beline uzandım. "Bütün günümüz var."

Kollarımdan tutarak beni yatağa oturtuyor. Sonra dizlerinin üzerine çöküyor, sikimin ucunu dolgun dudaklarına götürüyor ve dudaklarını ayırıyor. Onu ağzına çekişini, yeşil gözlerini yuvarlak tutuşunu ve benimkilere sabitlenişini izlerken hipnotize oluyorum.

Kalçalarım sallanıyor ve inliyorum, pelvisimdeki orgazmı savaşıırken çenemdeki kaslar geriliyor. Baş daha hızlı sallanırken uzanıp parmaklarımı saçının kenarından geçiriyorum.

Öne doğru eğilip beni boğazının arkasına alıyor ve kığım esniyor. "Siktir, Rachel." Bu çok iyi ve ben çok uzun süre bekledim. "Buraya gel." Ona uzanarak tekrar ayağa kaldırıyorum.

"Yanlış mı yaptım?" Gözleri sulanmış, dudakları kıpkırmızı olmuş ve şişmiş.

Islak bir rüya gibi görünüyor.

"Hayır bebeğim, tam olarak doğru yaptın." Dar yoga pantolonunun yanlarını kavrayıp üzerinden çıkarmaya çalışıyorum. "Neredeyse boğazından aşağı ateş ediyordum."

"Bana bırak." Eğilir, onları vücudundan iter ve iç çamaşırını da onlarla birlikte alır.

Doğrulduğunda tamamen çıplaktı ve neredeyse dizlerimin üzerine düşecektim. Toz pembe meme uçları dolgun göğüslerinin üzerinde yükseliyor. Karnı düz ama kıcı yuvarlak ve sıkılabilir. Amı çıplak ve kalçalarına uzanıp onu ağzıma doğru çekiyorum.

"Bunu daha az acı verici hale getirmek için elimden geleni yapacağım." Kasık kemiğinin hemen üstündeki yeri öpüyorum ve o bir inilti çıkarıyor. "Yine de acıtabilir."

Parmakları saçlarımda ve onları kafa derime doğru kıvrıyor. "Biliyorum." Ses tonu hazır.

Yanında durarak onu nazikçe kaldırıyorum ve yatağın ortasına yerleştiriyorum. Dizleri kalçasına doğru bükülüyor ve başını yana eğiyor, yeşil gözleri vücudumun her yerinde geziniyor.

"Benim seksi, kızgın tanrım." Dudaklarında bir gülümseme beliriyor ve bir dizimin üzerine çöküp kollarımı kalçalarına dolayarak onu iyice açıyorum.

"Bu benim." Onu ağızımla kapatıyorum ve sırtı yataktan kalkıyor.

Yüksek bir inilti çıkarıyor ve dilimi klitorisinin üzerinde dolaştırıyorum, küçük tomurcuğu dudaklarımla hafifçe emip çekiyorum. Parmakları tekrar saçlarıma dalıyor ve vücudunu ağızıma bastırarak daha da yakınlaşıyor.

İki parmağımı tekrar sokmak için uzanıyorum, ona yardımcı olacağını umarak hafifçe geriyorum. Karnı dalgalanıyor ve inlemeleri çırpınan feryatlara dönüşüyor. Bacakları yanımda sertleşiyor ve titriyor, dizleri bükülmeden önce dilimle iki kez daha geçiyorum ve yüksek bir çığlıkla boşalıyor.

Islaklık elime akıyor ve ağrıyan sikimin başını düzeltmek için aşağı uzanıyorum. Yatakta daha yükseğe çıkıyorum, çok sertleşiyorum ama yavaşlamam gerekiyor.

Göğsüm sıkışıyor. Tüm vücudum gergin.

"Çok fazla gelirse söyle." , ama boynumu tutuyor ve beni öpmek için .

"Değil."

Aşağıya bakarak shaftımı kavriyorum, ucunu ıslak girişinde yukarı ve aşağı kaydırıyorum. Klitorisini geçtiğimde inliyor ve bana doğru yükseliyor. Daha fazla kendimi tutamıyorum. Uyluklarını daha geniş açarak sıraya giriyorum ve yavaşça içine giriyorum.

Gözlerim onun bana yapışan ve gerilen parlak pembe tenine sabitlenmiş durumda. Çok sıkı ama boşalması bunu kolaylaştırıyor. Bakışlarımı yüzüne çeviriyorum, gözleri kapalı. Sırtı kavisli ve dudakları sanki bu hissi ezberliyormuş gibi ayrık.

"Tanrım," diye fısıldıyor ve ben eğilip dolgun dudaklarını öpüyorum.

Elleri hemen yanaklarıma gidiyor ve yüzümü tutuyor, derinden öpüşürken dilini benimkiyle kıvrıyor. Öpücük vücudumda ihtiyaç dalgaları yaratıyor ve ben daha fazla ileri atılıyorum.

Ağızımın içinde inliyor ve geri çekiliyorum, bakir vücudunun genişçe yayıldığını ve tüm horozumu neredeyse kabzasına kadar kavradığını görmek için aşağı bakıyorum.

"Tanrım, Rachel," diye inliyorum. "Cennet gibi hissediyorsun."

Tamamen oturduğumda bekliyorum, vücudunun aramızda olanlara uyum sağlamasına izin veriyorum. Dirseklerimi onun üzerine koyuyorum ve o başını tekrar kaldırıp ağzımı arıyor. Yüzünü tutuyorum, başka bir aç öpücük için dudaklarını kapatıyorum.

"Çok büyük." Ağzımı yalayıp yutarken inliyor. "Çok doluyum."

Sikim onun sıkı, kaygan sıcaklığıyla kaplıyken ölüyorum.

İçimdeki her şey hareket etmek için yalvarıyor ama . Onun yol göstermesine izin veriyorum.

Öpüşüyoruz ve birbirimizin dudaklarını çekiyoruz. Ağzımı çenesinin yanından boynuna doğru izliyorum, kulağının arkasındaki saçlarına doğru ilerliyorum. Yumuşak bir ses daha çıkarıyor.

Göğüs uçları göğsüme doğru sertleşiyor ve bir süre sonra hareket etmeye başladığını hissediyorum. Neredeyse rahatlayarak ağlayacaktım ve yavaşça itmeye başladım. Dışarı kayıyorum ve dikkatlice geri itiyorum.

"Oh, Tanrım," diye nefes nefese kalıyor.

"İyi misin?" Avucumu alnının üzerinde kaydırıyorum.

Gözleri kapalı ve kaşları çatık. Canım acıyor diye endişeleniyorum ama hemen başını sallıyor. "Tekrar yap."

Siktir et beni. İkinci kez sormasına gerek yok. Yine de yavaş tutuyorum, ilkel çekiçleme dürtüme rağmen kalçalarımı hafifçe sallıyorum. Hayatta olmaz. Benim güzel kızım olmaz.

"İşte bu kadar." Nefes nefese kalıyor, alnındaki gerginlik gevşemeye başlıyor. "İşte orada."

Vücudu altımda hareket ediyor ve kalçalarını salladığını fark ediyorum. İtişlerimi karşılıyor ve dizginleri biraz gevşetiyorum.

"Durmam gerekirse söyle."

Başını sallıyor, omuzlarımı tutuyor ve kalçalarını sallıyor. "Durma."

Biraz daha sert, biraz daha derine iterken ellerim omuzlarının arkasında ve nefesi kesiliyor. Kolları boynuma dolanıyor ve çıplak bedenlerimiz birbirine mükemmel bir şekilde oturuyor.

Dizleri bükülüyor ve sallanıyoruz, itiyor ve inliyor, daha hızlı hareket ediyoruz. Bir boncuk ter şakağımda iz bırakıyor ve ben bu yerde, bu duyumda, bu güzel kadında kayboluyorum. Çok fazla. Çok iyi. Hiç böyle olmamıştı. O benim.

Zevk bacaklarımdan yukarı fırlıyor, kıcımlı sıkıyor, sikimi sarsıyor ve artık kendimi tutamıyorum.

"Geliyorum..." Çenem gerildi ve aletimin derinde titreştiğini hissediyorum. "Rachel..."

Orgazm kaslarımı, karnımı, kollarımı sarsarken hala itiyor ve tutuyorum, ona uzun bir vuruş daha yapıyorum.

Hareket etmeye devam ediyor, küçük bir titremeye tutana kadar sikime biniyor. "Oh!"

Kendi orgazm sersemliğimle yana kayıyorum, elimi aramıza sokuyorum ve başparmağımın yanını klitorisinin üzerinde aşağı yukarı okşuyorum, ta ki o daha fazla sarsılıp daha yüksek sesle inleyene kadar.

Ona derin bir itiş daha veriyorum ve yanaklarında bir gülümseme beliriyor. "Evet!" Nefes nefese kalıyor ve kıkırdamaya başlayana kadar tekrar yapıyorum. "Dur! Bu çok fazla."

Bir gülümseme yanaklarımı ayırıyor. "Bu çok mu fazla?"

Gözleri kapalı ve başını sallıyor, kollarını omuzlarıma doluyor ve yüzünü boynuma yaslıyor. Tenimi öpüyor, dilini boğazımda gezdiriyor ve ben onu tamamen kendime çekip kollarımın arasına alarak yan dönüyoruz.

O inanılmaz, benim güzel kızım. Bana her şeyi veren bu kız.
O benim.

İçimi derin bir memnuniyet duygusu kaplıyor ve buna inanamıyorum. Yıllardır bu kadar sakin hissetmemiştim.

Rachel

"W "Müziğe dikkat etmemek ne anlama geliyor?" Zane'in sesinin alçak titreşimi yanağımı gıdıklıyor.

Beni kadın yaptığından beri biraz uyukluyorum. Bir kahkaha
Hem bu saçma düşünce hem de onun iğrenmiş ses tonu yüzünden burnumdan homurdanıyorum.

"Zavallı Sam." Başımı kaldırıp çenemi elime dayıyorum ve bu güzel adama bakıyorum.

"Zavallı Sam?" Kaşları güzel mavi gözlerinin üzerine düşüyor. "Sam Allen bir embesil."

"O değil! Sam iyi biri."

O mavi gözler şiddetle benimkilere dikildi. "Onunla ilgileniyor musun?"

"Ne?" Gözlerim açılıyor ve daha yüksek sesle gülmek üzereyim.

Onun yerine, vites değiştiriyorum.

"Evet." Başımı salladım, sırt üstü döndüm ve çarşafı kollarımın altına çektim. "Onu aramayı ve bu hafta sonu ne yapacağını öğrenmeyi düşünüyordum."

"Sadece dene." Zane bana doğru yuvarlanıyor, iki eliyle belimi kavıyor ve bana bir kahkaha attırıyor.

"Tamam! Tamam! Tamam! Tamam! Sadece oyun oynuyordum." Beni kollarının arasına çekerken biraz daha güldüm.

Sırtım göğsüne yaslanıyor ve parmağımla ön kolundaki dövmenin çizgisini ediyorum. En son ne zaman onun kollarının kozasında olduğumu düşünüyorum.

"Seninle dans etmeyi gerçekten seviyorum."

Eğiliyor, başımın üstünü içine çekiyor ve omuzlarımdan sıcaklığını yayıyor. "En son ne zaman dans ettiğimi hatırlamıyorum. Baloda belki?"

"Kendini bana saklaman gerçekten hoşuma gitti." Kıvrınarak ona bakmak istiyorum.

"Ben de." Üzerimde duruyor, bana gülümsüyor ve nefesim kesiliyor.

Aman Tanrım, onu seviyorum.

Gözlerimi onun bakışlarından kaçırarak kollarımı kaldırıyorum ve onu kucaklayarak kendime gelirken yüzümü boynuna saklıyorum. Kafamı toparlarken. Aşk mı? Cidden mi?

Yatakta *gerçekten* çok iyi olsa bile, bunu nasıl bilebilirim ki? Birlikte olduğum... öpüştüğüm... ya da beni alması için yalvarırcasına yatak odasına kadar takip ettiğim ilk erkek.

Bir inilti çıkararak beni biraz dürtüyor. "Ne düşünüyorsun?" "Kendimi sana doğru attım."

Boğazında bir ses gümbürdüyor, neredeyse bir kahkaha gibi. "Ne istediğini biliyordun."

"Gülüyor musun?" Arkama yaslanarak gözlerimi ona diktim. "Dedim ki *Lütfen*. Senin için çırlıçıplak soyundum. Çok utanç vericiydi."

"Eğer seni daha iyi hissettirecekse, her pamuk ipliğine bağlıydım. Senden uzaklaşmanın ne kadar zor olduğunu bilemezsin. Eğer bakire olmasaydın-"

"Bakire olduğum için mi benimle yatmak istemedin?"

"Düzeltiyorum. Bakire olduğun için seni duvara yaslayarak ya da masaj masasında becermek istemedim. Ancak şimdi, tüm bahisler kapandı."

Küçük bir çığlık atıyorum, bu onu gerçekten güldürüyor, bu da onu öpmek için yatakta daha yükseğe uzanmamı sağlıyor. İri elleri sıcak bir şekilde sırtımdan aşağı kayıyor ve iç çekiyorum.

"Seni bu kadar iyi yapan ne?"

"Kahretsin, Rachel, ben iyi değilim."

"Ama sen öylesin." Tırnaklarımı geniş omuzlarında gezdiriyorum. "Sıkıcı gibi iyi değil. Yardıma ihtiyacı olan birini görürsün ve ona yardım edersin. Ya da gürültüden veya çok fazla rüzgârdan rahatsız olan bir çocuk görürsün ve cipinin kapılarını geri takarsın ya da onu daha sessiz bir yerde bilardo oynaması için dışarı çıkarırsın."

Gözlerim ısındı. Tabii ki onu seviyorum. O seksi ve düşünceli ve çok iyi.

Derin bir nefes vererek, parmağını kolumun üzerinde gezdirirken tepemizde yavaşça hareket eden tavan vantilatörünü izliyor. "Ailem, belki?"

"Ah, dostum," diye inleyerek nefes veriyorum. "Annemle babam evde yaşadığım süre boyunca kavga etmekten başka bir şey yapmadılar. Edward'ı yaratacak kadar silahlarını ne zaman bıraktılar bilmiyorum ama annemin davranışlarına bakılırsa, bu onun başına gelebilecek en kötü şeydi."

Kolları beni sıkıca sarıyor. "Bunun için özür dilerim."

"Edward'a teşhis konulduğunda insanlar bunun annemin suçu olduğunu söylemeye çalıştılar. Babamın nasıl bir pislik olduğunu hiç düşünmediler bile."

"İnsanlar bir sürü aptalca şey söylüyor."

"Buraya gelmeyi hep hayal etmemin sebebi babamdı." Sesim biraz daha yumuşuyor, biraz daha hayalperestleşiyor. "Burası hakkında cennetmiş gibi konuşurdu. Burayı çok severdi."

Küçük bir kızken onun sözlerine ne kadar bağlı olduğumu hatırlayarak bu düşünceyi bitiremiyorum. Onun gerçekte kim olduğunu ancak büyüyünce anladım; bir dolandırıcı, sahte bir arkadaş, bir düzenbaz. Herhangi bir durumda hızlı para kazanmanın bir yolu varsa, o da bu yoldaydı.

Eğer dolar yok olursa, o da yok olur.

Zane'in eli sırtımdan aşağı kayıyor ve ben de onun yanına sokuluyorum.

Aklı başında olduğu anlardan birinde annem bana yeni bir yol çizme, geleneklerden kopma gücüne sahip olduğumu söyledi. Bana babama hiç benzemeyen bir adamla evlenebileceğimi söyledi.

Bir kadınla evlenebileceğimi ya da hiç evlenmeyebileceğimi söyledi.

Bunların hiçbirini yüksek sesle söylemiyorum ama düşünüyorum. Bu adamı ve onun babama hiç benzemediğini düşünüyorum. Başından beri sadece benimle ilgilendi.

İlk kez seks yapmayı bitirdikten sonra bile banyoya gitti ve beni temizlemek için bir havluyla geri geldi. Şuna bir baktım

saf beyaz havlu ve başımı hayır anlamında salladım. Banyoya geçtim ve küvette temizlendim.

Beş dakika sonra yine yataktaydık, sarılmıştık.

Başlangıçta beni kendinden uzaklaştırdı. Kavga ettik, beni kovdu, ama ne zaman ona ihtiyacım olsa, oradaydı.

"Ağrın var mı?" Sırtımın ortasındaki çizgi boyunca bir parmağını gezdiriyor.

Bunu söyleme şekli midemi gıdıklıyor ve gözleriyle buluşmak için çenemi kaldırıyorum. "Hiç sanmıyorum. Aklında ne var?"

"Havuzu ısıtmak ne kadar sürer?"



Berrak bir sonbahar gününde Zane Bradford'la ısıtılmış bir havuzda yüzmek benim için cennetin tanımı olabilir. Onun kollarına sarılmaktan sonra ikinci sırada. Çıplak bedenlerimiz ılık suyun içinde birbirine kayıyor ve karnımdaki ateş onu daha büyük bir istekle öpmemi sağlıyor.

Beni yakın tutuyor ve ben de onu takip ediyorum, ısııyorum, tadıyorum, ağzını yalayıp yutuyorum. Sikini ne kadar seviyorsam, dilini biraz daha fazla seviyor olabilirim. Sadece aç gençler gibi yiyişmekle kalmıyoruz, şehir merkezine inmekte de oldukça başarılı.

Parmakları bacaklarımın arasından kayarak ıslaklığımı test ederken inliyorum. "Eğer kendini iyi hissetmiyorsan..."

"Kendimi buna hazır hissediyorum," diye cevap veriyorum hemen, dudaklarımı kulağına götürüp onu öpüyorum.

Yüzünü kaldırıp gözlerimle buluşuyor. "Hiçbir zaman duymak istediğimi düşündüğün için bir şey söylemek zorunda değilsin."

"Tamam." Kızgın tanrı, mükemmel adam.

"Az önce yataktayken bir şeyler saklıyormuşsun gibi hissediyorum."

Bunu anladığına gerçekten inanmadığım için havayı yutuyorum. "Ah." Başımı sallayarak küçük bir kahkaha atıyorum. "Ben sadece... Bir şey değildi."

"Neydi o?"

Ilık havuzdayız, çırılçıplak, vücutlarımız birbirine yapışmış, sıcaklık yükseliyor. Aleti karnıma değiyor ve işte her şeyi söndüren gerçek geliyor.

"Annemin söyledikleriyle ilgiliydi." Suya bakıyorum. "Babam gibi birini seçmek zorunda olmadığımı söyledi ve o zaman anlamamıştım. Sonra sen bana onun ne yaptığını anlattın ve bu her şeyi mahvetti."

Yavaşça nefes veriyor ve çenesini indirerek gözlerimle buluşuyor. "Bana bak." Ona uymadan önce birkaç kez göz kırpyorum ve ciddi mavi bakışlarıyla buluşuyorum. "Jayden için kendini sorumlu hissettirdiğim için özür dilerim. Bunu düşündüm, Jack'le konuştum ve onun ihanetinin bedelini sana ödetmek adil değil."

Başımı sallıyorum, Jack'le konuşmasını düşünerek tekrar gözlerimi kırptırıyorum. Dylan'la konuştuğumu hatırlıyorum. Eğer ikisi umursamıyorsa... Belki Garrett ve Hendrix de umursamaz? Belki benden hoşlanırlar?

"Bizi o bir araya getirmiş gibi olabilir." Bu ürkek bir öneri, olumlu bir şeyler bulmaya çalışıyorum. Gerçi iyimserliğimi nereden aldığımı asla bilemeyeceğim.

"Hmm." Nefes veriyor. "Bizi daha iyi bir şeyin bir araya getirdiğini düşünmek istiyorum."

"Ailen mi?"

"Bayan Gina."

"Tabii ki. Bayan Gina ve bu muhteşem eski evdi."

Göğsüne dönerek, mavi-seramik karo havuzda tepemizde yükselen İtalyan tarzı yapıya bakıyorum. Çiçekli sarmaşıklar ferforje kafeslere tırmanıyor. Pırıltılı ışıklar saçakları süslüyor ve güneş alçaldıkça daha da büyülü bir hal alıyor.

"Keşke geceyi burada geçirebilseydik," diye iç geçiriyorum.

Dudakları yanağımın çizgisi boyunca kayıyor ve gözlerim kapanıyor.

"Dylan'la konuşacağım. O ve Logan birden fazla kez Edward'a bizim için göz kulak olmayı teklif ettiler."

"Geceyi burada geçirebilir miyiz?" "Kulübede uyuyabiliriz."

"Bayan Gina pratikte yapmamızı söyledi."

Bakışlarımı onun güzel gözlerine çeviriyorum, mavisi daha sıcak, daha sahiplenici ve midemdeki sıcaklık daha da artıyor. Ağızlarımız buluşup ayrılıyor ve parmakları orada kalan orgazmı yeniden uyandırıyor.

Bu havuzda yüzerken, arzuyla uğuldarken, artık bizi hiçbir şey tutamaz ve ben onun hepsini istiyorum. Bacaklarımı beline doluyorum ve kulağına konuşmak için öne doğru eğiliyorum.

"Artık acımaması lazım."

"Seni becermemi mi istiyorsun?" Ses tonunda nazik bir alay var ve bu beni içten içe heyecanlandırıyor.

Elleri havuzun kenarlarında ve ben onun hevesini hissediyorum. Midemden ayak parmaklarıma kadar ısı yayılıyor ve kulağına yaklaşarak inliyorum.

"Şimdi lütfen dersem ne olur?"

"Yüzünü duvara dön." Sesi alçak ve ben kollarında dönüyorum.

Ellerimi fayansın üzerine koyduğumda onun sıcaklığını sırtımda hissediyorum. Göğsündeki yumuşak tüyler tenime sürtünerek gerginliği ve beklentiyi artırıyor.

Güçlü elleri belimi sarıyor ve sesi kulağımın arkasından geliyor. "Sıkı tutun."

"Oh, Tanrım..." Ucunun vücuduma doğru kaydığını hissederken gözlerimi kapatıyorum.

Tek bir sabit diske saldırıyor ve parmaklarım geriliyor. Ayrılmış dudaklarımdan bir çığlık ve o kadar doluyum ki. O kadar büyük, ateşli ve talepkâr ki. Bir eli yanımda duvarı tutuyor ve arkamdan girerken, diğer eliyle beni kendisine doğru sabitliyor.

klitorisimin üzerinde.

Başımı omzuna yaslarken gözlerim doluyor. Mümkün olan en heyecan verici şekilde kullanılıyorum. İçimde yıldızları görmemi sağlayan o yere çarpıyor ve çok hızlı boşalıyorum. Tüm yer ve zaman duygumu kaybettim.

İnleyerek ürperiyorum. Dudakları kulağımda geziniyor, sıcak ve bitkin nefes alışını duyabiliyorum. Her itiş beni daha da yukarı kaldırıyor ve havuzdaki su da bizimle birlikte sallanıyor. Parmak eklemlerim kenarı tutmaktan bembeyaz oldu. Ağrım var ama bu bir şekilde seks yapmayı daha da güzelleştiriyor.

Doyumsuzuz. Açgözlüüz. Birbirimizin vücutlarına takıntılıyız ve ben gök gürültüsü gibi geliyorum.

"Durma!" Gözlerimi sıkarak ağlıyorum.

Kıçım kalkıyor, onu daha derine çekmeye çalışıyorum. Bana tekrar tekrar vuruyor ve bir anda yok oluyorum, çıkıntının üzerinden fırlıyorum, uçurumdan atlıyorum, uzayda uçuyorum. Karnım dönüyor ve beynim ateşleniyor. Bacaklarım kaskatı kesiliyor, sonra orgazmla sarsılıyorum.

Bir hamle daha yaptıktan sonra sabit duruyor, kendi inlemeleri kulağımda titriyor. Karnı sırtımda titriyor ve sikişinin içimde zonkladığını, serbest kaldığını, doruğa ulaştığını hissediyorum.

Zor nefes alıyoruz ve şimdi su tenimize göre serin.

Klitorisimin üzerindeki eli karnıma yükseliyor ve beni bir kez daha kollarıyla sarıyor. Başımı arkaya yaslayarak, en ilahi mutluluğun üzerinde süzülüyoruz.



"YETERİNCE YEMEDİN." Zane bacaklarımın arasında.

Kulübeye geri döndük ve az önce ilk kez onun kucağında orgazm oldum. Duş alıp temizleneceğimizi düşünerek içeri girdik ama yoga pantolonumu almak için eğildiğimde, çıplak kığımın havada olmasıyla ilgili bir şey ağzını amıma götürdü.

Şikayet etmiyorum.

"Sanırım sikine binmeyi seviyorum." Dirseklerimi omuzlarına dayadım ve göğüslerimi kaldırıyor, üstlerini öpüyor ve dilini meme uçlarımda etrafında kaydırıyor. Bu beni inletiyor. "Bunu yaparak beni yemeye ikna edemezsin."

"Mükemmel göğüslerin var. Bunu sana daha önce söyleyen oldu mu?" "Senden başka kimse göğüslerimi görmedi."

Gözlerini dekoltemden yüzüme kaldırmadan önce dudaklarını yavaşça yaramaz bir sırtış kaplıyor. "Ne yazık ki başka hiç kimse bunu yapamayacak. Onlar gerçekten sanat eseri."

Bir kahkaha atarak onu öpmek için öne eğildim. "Sen delisin."

"Ve yemek yemen gerekiyor. Bütün gün yoğun bir şekilde egzersiz yaptık ve sen kahvaltıda beri bir şey yemedin." Kara kaşları çatıldı. "Kahvaltıda ne yedin?"

"Yoğurt ve yarım muz."

"Rachel."

"Bir gün boyunca seks yapacağımı bilmiyordum! Dekorasyon işlerini bitireceğimi, belki de hafif su aerobiği yapacağımı sanıyordum."

Beni kucağından kaldırıyor ve bacaklarını yataktan kaydırıyor. ". Bir daha duşta bayılmayacaksın."

"Emredersiniz efendim." Küçük bir selam veriyorum, kulübeden cırılçıplak çıkarken kıkırdıyorum, tonlanmış, kaslı kıcı her adımda esniyor.

O gider gitmez kabarık yastıklara gömülüyorum, battaniyeleri burnuma çekiyorum ve sırtıyorum. Mantralarımı ve nasıl yapmam gerektiğini düşünüyorum.

Yolculuğa odaklanmak için. Bu şimdiye kadar çıktığım en iyi yolculuk ve tek odaklanmak istediğim şey o.

Gözlerim kayarak kapanıyor ve onun düz, beyaz gülümsemesini düşünüyorum. Sadece gerçekten mutlu olduğunda yanağında beliren gamzesini düşünüyorum. Güçlü sırtındaki çizgileri düşünüyorum ve parmaklarımı onların üzerinde kaydırıyorum. Güçlü kalçalarını ve sanki hiç ağırlığım yokmuş gibi beni nasıl taşıdığını düşünüyorum.

Yanağıma hafifçe dokunana kadar uykuya daldığımı fark etmiyorum bile. "Bu bir şekerleme mi yoksa başka bir şey mi?"

"Ah!" Çabucak doğruldum ve küçük bir kahkaha attım. "Seni düşünürken uyuyakalmışım."

"İyi şeyler, umarım." Yatağın üzerine bir tepsi koymadan ve yanıma tırmanmadan önce dudaklarımı hafifçe öpüyor.

"Çok fazla iyi şey var." Yuvarlak omzunun yan tarafını öpüyorum.

Tepside iki pastırmalı sandviç, iki şişe limonata olduğunu düşündüğüm şey, plastik bir kaptaki dörde bölünmüş portakal, bir kavanoz siyah zeytin, bir kol yuvarlak buğday krakeri ve bir parça sert, sarı peynir var.

"Bu çok ilginç bir öğle yemeği." Yatakta kayıyorum, ayaklarımın üzerine oturuyorum. "Jane Austen romanlarından fırlamış gibi. Kır çiçekleriyle dolu bir tarlada şampanya yudumlayıp şu şifon tüllerden bir şapka takmalıymışım gibi hissediyorum."

Zane'in kaşları çatılır ve tepsiyi inceler. "Ne yemekten hoşlandığından emin değildim. Sanırım daha dikkatli olmalıydım. Meyve ve limonatanın şekerli olduğunu biliyorum."

"En iyi şeker türü de bu." Öne doğru eğilip plastik kaseyi elime alıyorum. Açtığımda taze portakal kokusu etrafımızı sarıyor. "Biraz ister misin?"

Ağızma bir dilim atıyorum ve tatlı suyu dilimin üzerine sıçradığında bir mırıltı çıkarıyorum. "Hiç de acı değil."

Bir dilimi dolgun dudaklarına doğru tutuyorum ve kısa bir sonra ağızına atmama izin veriyor. Sırıttıyor, çiğniyor ve kare çenesindeki o seksi kas hareket ediyor.

Omuzlarım düşüyor ve sırtımı yastıklara yaslıyorum. "Çok yakışıklısın, Zane Bradford." Huysuz bir ses çıkarıyor ve ben gülüyorum. "Keşke bütün hafta burada kalabilseydik. Harika olmaz mıydı?"

"Eğer bunu yaparsak çok daha fazla C vitaminine ihtiyacın olur." Bana göz kırıyor ve midemde bir heyecan dalgalanıyor. "İkimizin de olurdu."

Bana bir şişe limonata uzatıyor ve bir günde dört kez seks yaptıktan sonra onunla tekrar seks yapmak istememin nasıl mümkün olabileceğinden emin değilim. Tatlı içeceğimi içerken, seksin her erkekle böyle mi olduğunu yoksa sadece bir erkeğin seni her zaman bu kadar azgın hissettirip hissettirmediğini merak ediyorum.

Ya da belki de ben bir nemfomanım ve şimdiye kadar bunu hiç bilmiyordum?

"Yine yapıyorsun." Sesi alçak, uğursuz. "Ne düşünüyorsun?"

Gözlerim açılıyor ve beynim bir nemfoman olduğumdan ya da bir daha asla ondan başka bir erkekle seks yapmak istemediğimden başka bir şey bulmaya çalışırken hızlı hızlı kırıştıyorum.

"Nuru masajını denemeliyiz." Kaşları çatılıyor ve ben utanarak dudağımı çiğniyorum. "Bayan Gina sürekli bundan bahsediyordu, ben de bir video izledim. Oldukça ateşli."

Gözleri kararıyor ve dudaklarıma bir portakal dilimi daha uzatıyor. "Eğer istersen ben de varım ama yarına kadar beklememiz gerekecek. Saat neredeyse dört."

"Oh!" Yataktan atladım. "Edward için geri dönmeliyiz." "Evde kimse yoksa restorana kadar yürümeyi biliyor."

"Biliyorum ama kimsenin onlara bebek bakıcılığı yaptırmaya çalıştığını düşünmesini istemiyorum."

"Kimse öyle düşünmüyor." Ben duşa girerken o tepsiyi şifonyere taşıyor. "Sana söyledim, biz burada bir topluluğuz."

Çoktan duşa girdim, temizleniyorum. "Yavru kedileri beslemedim! Sürekli onları soruyor ve ben unuttum!"

"Yavru kediler iyi." Zane kot pantolonunu ve tişörtünü giymiş halde banyoya bakıyor. "Ben Sky'ı besleyeceğim, o da bebeklerine bakacak."

"Artık katı yiyecekler de yiyorlar!" Dışarı çıktım, bir havlu kaptım ve hızla kurulandım.

"Onlar da fare avlıyorlar." Yön değiştiriyor, iç çamaşırlarımı çektiğim yere doğru yürüyor. "Eddie neredeyse on üç yaşında. Eminim biraz daha iyi olacaktır."

Hızla ayağa kalkarken gözlerindeki o bakışı şimdiden tanıyorum. "Kulağa ne kadar iyi gelse de, tüm bu süre boyunca onun için endişelenirdim."

dudaklarımı öpüyor. "On beş dakika içinde evde olacağız."

Zane

W Hızlı bir duş almak için durduktan sonra evden restorana doğru yürürken evrenimin değiştiğini fark ettim. Aslında farklı hissediyorum. Garrett, son bir yıldır seks yaptığımı söyleyen ilk kişi olacaktır.

Kim bilir ne zamandan beri ilk kez, ama bundan daha fazlası.

Omuzlarım gergin değil. Aslında, üst sırtımda ve boynumda taşıdığım tüm gerginlik belirgin bir şekilde yok. Sanki bir kafesten kurtulmuş gibiyim. Çenem gergin değil ve içimde tuhaf bir gülümseme dürtüsü var.

Çok garip.

Kendimi

iyi

hissediyoru

m.

Yolun ortasında durup hastanede o kadar çok çalıştığım Budist felsefesini düşünüyorum. Derin nefes alıyorum. Kontrolü bırakma fikrini hatırlıyorum. Olan şey bu mu?

Gözlerimi restoranın gümüşü teneke çatısının üzerinden körfeze doğru kaldırarak, güneşin kaybolmasıyla aydınlanan ufku inceliyorum. Henüz tamamen karanlık değil. Su altın rengini koruyor. Aslında tüm gökyüzü derin, kan turuncusu renginde ve yalnız, kahverengi bir pelikan durgun yüzeyin hemen üzerinde süzülüyor.

Zihnim bugün olan her şeyi süzgeçten geçiriyor. Gün tam bir ateş rüyasıydı. Bayan Gina o arabayla uzaklaştı ve biz de bir geçitten geçtik. Gerçek dünyaya dönmemiz gerektiğini anlayacak kadar aklım başımda olmasına şaşırdım.

Eve vardığımızda, ben park eder etmez Rachel elini kapıya dayadı, kardeşini bulmak için cipten atlamaya hazırdı.

Dudaklarıma hızlı bir öpücük kondurmak için eğildi, ama yüzünü yakaladım, onu bir süre hareketsiz tuttum, daha iyi bir öpücük, biraz daha yavaş, biraz daha sıcak bir şey için onu yakınımdaya tuttum. Henüz onu bırakmaya hazır değildim. İmgelemin bitmesini istemiyordum.

Bana göz kırptı ve göğsüm sıkıştı.

Rachel'ın yeşil gözleri, çiğli bir bahar sabahında atları dışarı çıkardığımızda çayırın üzerinde yükselen güneş gibi parlıyor. Onlara baktığımda huzur görüyorum. Savaş bir anlığına duruyor ve ben gürültüden kaçıyorum. Kendime göstermekten korktuğum bir şeyi görüyorum.

Özenle hazırladığım senaryomu paramparça ediyor. Bağlılık yoksa, kimse incinmez. Yaralandığımdan beri bu benim yol gösterici prensibim oldu. Çok yaklaşma. Asla çok yaklaşma.

Ama kendimi durduramıyorum. Eğer bugün bir gösterge ise, ondan sadece daha fazlasını istiyorum. Bununla ne ya da bunun gelecek için ne anlama geldiğini bilmiyorum. İçim karmakarışık, çünkü ne kadar rahat ve huzurlu olsam da omzumun üzerinden bakmaktan kendimi alamıyorum.

Her şeyin olduğunu düşündüğüm anda kabul etmeye başladığım gerçek bu.

"Bu tür gün batımlarını severim." Logan'ın derin sesi beni kargaşamdan çekip çıkarıyor. "Bunu sadece burada gördüm."

"Çok güzel," diye katılıyorum.

Yine de gün boyu içinde kendimi kaybettiğim bir çift yeşil göz kadar güzel değildi.

"Şükran Günü gösterimizi düşünüyordum," diye devam ediyor Coot-Shoot'a doğru yürürken. "Pirates'ın Kara Cuma'da her zaman bir maçı olur. Garrett'tan bize uğramasını ve ne beklememiz gerektiğini söylemesini isteyebiliriz."

"Muhtemelen bu yıl Playoff'lara gidemeyecekler." Emekli olduğundan beri Pirates'ın nasıl toparlanamadığını düşünerek ona bakıyorum.

Bunun ona ağır geldiğini biliyorum ama küçük kardeşimin de eskisi kadar bu oyuna gönül verdiğinden emin değilim. Logan'ın emekliliği zincirleme bir reaksiyon başlatmış gibi görünüyor.

"Evet, ama Garrett'ı programa çıkardığımızda hep bir artış oluyor. Sanırım dinleyiciler siz kardeşlerin konuşmasını dinlemeyi seviyor." Benim için kapıyı tutuyor. "Belki Jack'ten de katılmasını isteyebiliriz. Mikrofondan gerçekten iyi ve yerel çocukları da dahil etmeyi seviyorum. Bu yıl iyi bir takım kurdu."

"Jack her şeyde iyidir." En büyük ağabeyimi düşünerek sırtıyorum.

Mutfaktan kahkaha sesleri yankılanıyor ve Logan o tarafa doğru başını sallıyor. "Sence orada neler oluyor?"

"Tahmin bile edemiyorum." Gülümsemem genişliyor ve çift kapıya yöneliyoruz. "Her şey olabilir."

"Gülümsemeni görmek hoşuma gidiyor kardeşim." Logan omzumu kavıyor ve sarsıyor. "İyi bir şeyin başlangıcı gibi hissediyorum."

"Evet, belki." Henüz buna tam olarak karar veremedim.

İyimserlik zor bir şeydir. Oraya gitmeye pek çok kez cesaret ettim, ama yüzüme fırlatıldı.

İlki Şükran Günü'ndeydi, on iki yıl önce. Hayatta kaldığımızı, geleceğimizin parlak olduğunu, bir köşeyi döndüğümüzü düşünmeye cüret ettim ve tüm bunları sona erdirdim. Dylan'ı incitmek, beni kaç kez paçayı sıyırmama izin verse de atlatamadığım bir yaraydı.

Karma bunun icabına baktı. Karma benim düşmanımdır, öğrendim ve bunu hatırlamam iyi olur. Bu düşünce midemi ağrıtıyor ve neredeyse iki yıl önce o hastane yatağında yattığımı hatırlıyorum.

O maç başladığında, yedek kulübesinde oturmuş oynayanları izliyordum ve yerimi bulduğumu düşünüyordum. Başta emin değildim ama her şey yolundaydı. Bulduğum yeri seviyordum ve umut verici bir gelecek görebiliyordum.

Oynadığım son oyundu.

Logan benden önce restorana giriyor ve ben de deneyimin bana öğrettiklerini düşünüyorum. Rachel'a yaklaşmak bir risk gibi geliyor. Bir şeylere inanmaya başlamadan önce sadece o kadar çok kez izleyebilirim.

"Hey!" Çift kapıdan içeri girdiğimde tatlı sesi beni selamlıyor ve tereddütüm buharlaşıyor.

İyi niyetim bir yana, Rachel Wells'e karşı koyamıyorum. O benim kanımda var ve onsuz olamam. Kahretsin, bu kız hakkında uzun vadeli şeyler düşünüyorum.

"Selam." Sesim alçak ve yüzümde yine o aptal gülümsemenin olduğunu biliyorum.

Hepsi izleyecek, ama benim için iyi olan şey, bana zor anlar yaşatacak tek gevezeler Garrett ve Hendrix. Ve onlar da

Burada.

"Evde kalacağını düşünmeye başlamıştım." Bana dokunmuyor ama aramızdaki enerji o kadar güçlü ki çıplak gözle görülebiliyor.

Benim alanıma çok saygılı davranıyor ve bunun her şeyin çok yeni olmasından kaynaklandığını biliyorum. Her ne kadar insanlar bizi birlikte olmaya zorlasa da, o küstahça bir şey yapmıyor. Liderliği bana bırakıyor ve bu da kollarımı ona dolayıp onu kendime çekmek istememe neden oluyor.

Herkesin önünde ona bir öpücük kondurmak istiyorum.

"Hâlâ yemeğe ihtiyacım var." Ona bakıyorum, parmağımı kaldırıp yanağından kopan bir tutam saçı kulağının arkasından takip ediyorum.

Benim için ne kadar önemli olduğunu göremiyor mu? Neden onu görmek için buraya gelmeyeyim ki?

Gözlerini dudaklarından yumuşak bir kahkaha dökülüyor. Yanakları utanmış kızarıyor ve o kadar sevimli ki.

"Dylan, Eddie Nashville'in Allie onu bıraktığından beri bilardo masasında olduğunu söyledi. Sanki bir bilim deneyiymiş gibi oynuyor, her hareketi ezberliyor."

"Eğer kardeşini tanıyorsam, önümüzdeki Pazar günü diğer tüm oyuncuları silip süpürecektir."

Elini alnının üzerine koyarak bana bakıyor. "Bence olabilir!"

"En iyisi olmayacağı bir şeyi neden ki?"

"Zee Amca!" Kimmie Joy ellerini havaya kaldırarak önümde dans ediyor ve ben de otomatik olarak uzanıp onu kalçamda sallıyorum. "Ed bilardo oynamama izin vermiyor. Turnuva bitene kadar beklemem gerektiğini söyledi. Bunun önemli olduğunu çünkü atlar için olduğunu söyledi."

Küçük başını omzuma koyuyor ve ben de onun gül goncası dudaklarına bakıyorum. Jack'in genlerinin sadece yarısına sahip olduğu düşünülürse, Dylan'ın küçüklüğüne bu kadar benzemesi komik. Yine de, sanki ikinci bir şansmış gibi onu biraz şımartıyorum.

İkinci şanslar... Bu düşünce zihnimi ele geçiriyor.

"Austin sana öğretebilir." Onu şımartmak istesem bile Rachel'la vakit geçirmeyi tercih ederim.

"Aussie futbol oynaması gerektiğini söyledi. Artık zamanı yok." Yüzünü omzuma sürtüyor. "Artık hiç vakti yok."

Onu biraz zıplatıyorum. "Herkes bilardo ve futbol oynadığı için Smokey'nin yalnız olduğuna eminim. Biliyorsun, ailesinden hiç uzak kalmadı.

çok uzun."

Esmer, kıvrıcık kafası hemen yukarı fırlıyor. "Onu kontrol etsem iyi olacak! Birlikte oynayabiliriz!"

Kıpırdanıyor ve onu yere bırakıp mutfığa doğru koşmaya başlamasını izliyorum. Doğrulduğunda Rachel'in kaşları kalkık ve kolları kavuşturulmuştu.

"Ne?" Bunu duymaya hazır olduğumdan emin değilim. "Konu çocuklar olduğunda gerçek bir uzmansın."

"Öyle mi?" Bir adım daha yaklaşıyorum ve o da ellerini belime koyuyor.

"Biraz şımarık olabilir ama sen bu durumun üstesinden geldin. İyi iş çıkardın."

"Değerli yeğenimle vakit geçirmekten kaçtığımı mı söylüyorsun?"

"Kesinlikle."

Gülüyorum, eğilip onu bir güzel öpmeye hazırlanırken arkamızdan kız kardeşimin sesini duyuyorum. "Toparlanma zamanı millet. Bu gecelik kapatıyoruz."

"Sadece kız kardeşim Cuma günü akşam dokuzda restoranı kapatır," diye mırıldanıyorum kulağına.

"Dürüst olmak gerekirse, Perşembe günleri burada büyük gecelerdir ve herkes lise maçındadır." Elimi sıktı. "Bilardo köpekbalığını alacağım ve evde görüşürüz."

"Yemek yedin mi?"

"Evet baba, bütün bir çizburger yedim." Bu küçük şımarık baba beni hiç beklemediğim bir şekilde etkiledi.

Uzanıp onu belinden yakalıyorum. "Kulağa çok hoş geliyor. İçine girdiğimde bunu sana tekrar söyletebilirim."

Gözleri parlıyor ve yanakları kızarıyor. "Ne dilediğine dikkat et. Gerçek olabilir."

Arkama yaslanıp hala gülümsüyorum, yavaşça başımı sallayarak onun uzaklaşmasını izliyorum, o sevimli küçük kıcı bilardo masalarına doğru sallanıyor.



EV SESSİZ ve ben yatağımda uzanmış, rahatlamak ve biraz uyumak için elimden geleni yapıyorum. Aklımda tek bir şey var: Koridoru geçip Rachel'in yatak odasına sızmak. Bir şey beni durduruyor: Eddie Nashville.

Yanına gidersem kardeşini uyandıracığımıza eminim. Biraz daha dönüp duruyorum, sonra Edward'ın bazen kulaklıkla uyuduğunu hatırlıyorum.

Yatakta doğrulup tam hamlemi yapmaya hazırlanırken kapıya hafifçe vurulduğunu duyuyorum. Bir anda odanın diğer ucuna geçip kapıyı dikkatlice açıyorum. Aşağı baktığımda karanlık koridorda durduğunu görünce hemen açıyorum, bileğinden yakalayıp içeri çekiyorum ve hızla tekrar kapatıyorum.

"Selam." Sırtını kapıya dayamıştı ve ben onun tatlı dudaklarına bakıyordum.

"Hey." Nefes nefeseyken maraton koştuğumu sanırsın.

İkimiz de hızlı hızlı nefes alıyoruz ve başka bir şey söylemeden onu öpmek için eğiliyorum. O yumuşak, küçük seslerden birini çıkarıyor ve kolları boynuma dolanıyor. Bir hamlede onu ayaklarından kaldırıyorum, ağzını benimkiyle açıyorum ve dillerimizi birbirine doluyorum.

Mücadele ettiğim yarı sertleşmişti ve onu yatağa taşıyor, sırt üstü yatırmadan önce bir dizimi üzerine koyuyordum. İnce, uzun kollu bir tişörtten başka bir şey giymemişti ve meme uçlarının kumaşın içinden işaret ettiğini, nefesiyle hızla yükseldiğini görebiliyorum.

Eğilip birini ağzımla kapatıyorum, sert tepeyi pamuklu kumaşın arasından sıkıca çekiyorum, o altımda kıvranıp sessizce inerken dişlerimi üzerinde kaydırıyorum.

"Zane..." Parmaklarını saçlarımda dolaştırıyor ve ben daha da yükseliyorum, ağzını tekrar kendi ağzımla kapatıyorum, onun aç öpücüklerine kendi öpücüklerimle karşılık veriyorum.

Tişörtümün eteğine uzanıp onu yukarı çekiyor, ben de geriye yaslanıp başımın üzerinde çırpıyorum. Gözleri vücudumdan aşağı kayarken kararıyor ve sikim joggers'ımı çadırıyor.

Eğilip kulağına konuştum. "Sen ortaya çıktığında ben de sana geliyordum."

Çenemi ellerinin arasına alıyor ve yüzünü çevirerek fısıldıyor: "Her zaman benim için geleceğini söylemiştin."

"Çıkaracağım." Tişörtünü yukarı kaldırmak için uzanıyorum, oturmasına yardım ediyorum, böylece tamamen çıkarabiliyor.

Tekrar arkasına yaslanıyor ve yatağımın ortasında duran güzel, çıplak bedenini görünce nefesim kesiliyor. Ben onun yumuşak formunu incelerken utangaç bir gülümseme dudaklarını büküyor.

Dirseklerimin üzerinde durarak göğüslerinin yanlarını kavriyorum, onları emebilmek ve kemirebilmek için bir araya getiriyorum. Sırtını eğiyor ve nefes veriyor.

başka bir küçük inilti.

"Buraya gelmeden önce Edward'ın kulaklıklarıyla uyuduğundan emin oldum," diye iç geçirdi.

Bilmem gereken tek şey bu. Alçalıyorum, küçük iç çamaşırının kenarlarından tutup bacaklarından aşağı çekiyorum ve bir kenara fırlatıyorum. Dizlerimin üzerindeyim ve kollarımı bacaklarına dolayarak öne doğru eğilip ağzımla onu sarıyorum.

İniltisi şimdi daha yüksek ve dilimi klitorisinin üzerinde kaydırıyorum, dilimle daire çiziyorum, biraz emiyorum. Kıcı ellerimde sallanıyor ve elleri saçlarımda.

Sırt üstü yatmasına rağmen yüzümü okşuyor ve bir elimi yukarı kaydırarak sıkı meme uçlarını sıkıştırıp çekmek için daha yukarılara uzanıyorum. Vücudu sarsılıyor ve kalçaları titremeye başlıyor.

Göğsünden ritmik bir şekilde yumuşak, dalgalı sesler geliyor ve vücudunun ne zaman kırılmaya başladığını, orgazmının kalçalarında sarsılıp titrediğini hissediyorum. Ağzımı bacağına kıvrımına götürüp tenini öpüyorum ve o da başka bir iniltiyle sıcıyor.

Pantolonumu aşağı itiyorum ve o hâlâ parlarken sikimin serbest kalmasını sağlıyorum.

"Biraz daha alabilir misin?" Bütün gün seks yaptık ve onu rahatsız etmek istemiyorum.

İki elini de uzatıyor, parmaklarını kıvrıyor ve "Evet" diye tıslıyor.

Bu beni gülümsetiyor ve daha yukarıya, kalçalarının arasına doğru ilerliyorum, sikimi girişiyle hizalamak için aşağıya uzanıyorum.

Uzun bir sürüşle, onun içine oturdum. İnliyor ve kalçaları altımda hareket ediyor. İç kasları titriyor ve sikimi sıkıyor ve orgazmının her tarafımda çırpındığı hissi beni çok hızlı bir şekilde kenara çekiyor.

"Siktir, Rachel..." Otuz küsur yaşında bir adamdan ziyade bir ergen gibiyim. "Ben geleceğim."

Kalçalarımı iterek, vücudunun yumuşak sıcaklığında, çekirdeğinin kaygan ısısında ve kulağımdaki yumuşak dudaklarında kendimi kaybediyorum, öpüyor ve ısıyorum.

"Çok iyi hissediyorsun," diye fısıldıyor ve kalçalarının benimkilerle birlikte sallandığını fark ediyorum.

Kollarımı omuzlarının altından geçirerek bizi hızla döndürüyorum, böylece o üstte oluyor. Sarı saçları etrafımıza dökülüyor ve bana binerken avuçlarını göğsüme yerleştirmek için öne doğru eğiliyor.

Gözleri kapalı ve kalçaları kalçalarımın aşığı yukarı kayıyor. Ellerimi kaldırıarak parmaklarımı hafifçe kıcının üzerinde gezdiriyorum ve sıçırıyor, ikinci orgazmı vücudunda dalgalanırken kesik kesik hareket ediyor.

"Oh!" Ağlıyor ve ben daha yukarı itiyorum, kasları horozumun etrafında çırpınırken ona her şeyimi veriyorum. "Beni çok zorluyorsun."

Tutunduğum ip kopuyor ve kıcım kasılırken gözlerimi sıkarak kapatıyorum, tuttuğum doruk noktası içimi parçalıyor. Boğazımda bir kükreme var ve neredeyse boğuluyorum, sessiz tutmak için elimden geleni yapıyorum.

Sikim sarsılıyor ve ona doğru nabız gibi atıyor. Sırtım yataktan kalkıyor ve Rachel bir inilti daha çıkarıyor, vahşi bir atmışım gibi üzerime biniyor.

O kadar yoğun ki, kısa süreliğine bedenimi terk ettiğimden eminim. Kollarımı ona dolayarak, bu dünyaya tutunduğum çapa gibi ona tutunuyorum. Hava ciğerlerime girip çıkarken gözlerim hala kapalı, uzayda tekrar bu odaya, yatağıma düşüyorum, onun çıplak vücudu benimkiyle aynı hizada.

Şimdiden evim gibi hissettiriyor. Sonsuza kadar burada kalıp mutlu bir adam olarak ölebilirim. Tüm risk ve kural düşünceleri aklımdan çıktı ve tek istediğim o, Rachel Wells.

Kıpırdanıyor ve ben de onu tutmayı bırakıyorum. Üzerimden kayarak yatakta bana bakıyor ve ben de yan dönerek sırtıyla kızarmış yanaklarını inceliyorum.

"Gittikçe daha iyi oluyor," diye fısıldıyor ve şimdi gülümsüyorum.

Bugün iki yıldır, belki de daha uzun süredir gülmediğim kadar güldüğüme eminim. "Bu düşünceni unutma."

Yataktan zıplayarak kapıyı açıyorum ve karanlık koridora dikkatlice bakıyorum. Boş ve sessiz, bu yüzden banyoya geçip bir bez alıyorum ve soğuk suyun altına tutuyorum.

Döndüğümde kıpırdamamıştı ve yanına gidip dağınıklığımızı dikkatlice temizledim. Bu sefer bana izin verdi. İlk seferimizden sonra, hızlı bir banyo yapmakla muhtemelen doğru bir karar vermişti.

Bezi bir kenara bırakıp onu kendime çekerek sarılıyorum. Elimi sırtında gezdiriyorum. Saçlarındaki tatlı hanımelerini içime çekiyorum. Dans ederken yaptığı gibi, sevişirken yaptığı gibi bana sokuluyor.

O mükemmel bir uyum ve göğsümde kıvrılan çılgın koruma duygusu gitmesine izin vermiyor. Onu asla bırakamayacağım.

Ben uyumaya başlayana kadar birbirimizin kollarına sarılmış, birbirimizin havasını soluyarak kalıyoruz. O kadar hareketsiz ki uyuduğunu sanıyorum ama geri çekiliyor.

"Her ihtimale karşı odamda uyusam iyi olur." Yatağın kenarına doğru ilerliyor ve omzunun üzerinden bana bakıyor.

Saçları sırtından aşağıya doğru uzun uzun sarkıyor ve iç çamaşırını giymek için ayağa kalktığı anda, o sevimli küçük poposunu sıkmaktan kendimi alamıyorum.

"Zane!" Gülüyor, sekerek uzaklaşıyor, gömleğini giymek için masama yaklaşıyor.

Meme ucunu ısırıp emdiğim yerde hâlâ nemli bir nokta var ve onun gördüğüm en güzel şey olduğuna eminim.

"Kitabı bitirmiştin!" Gözleri masamda, yere baktığı anda elinde *Archer'ın Sesi*'ni tuttuğunu görüyorum.

"Oh, evet." Doğruldu ve boxer külotuma uzandım. "Ne düşünüyorsun?"

Ayağa kalkıp pantolonumu kalçalarımın üzerine çekerken kaşlarım çatılıyor. "Bradley Cooper'ın kitabı pencereden attığı filmi biliyor musun?"

"Hayır!" Küçük, sevimli, kızgın yüzü beni güldürüyor. "Sadece o bölüm, 33. bölüm mü? Yoksa 34 müydü?"

"Ah." Kaşları gevşiyor ve üzgün bir yüz ifadesi takınıyor. "Evet, korkutucuydu."

Ayağa kalkıp masamın yanında durduğu yere doğru yürüyorum. "Ama ben beğendim. Oldukça iyiydi."

"Oldukça iyi mi?"

"Eylemlerinizin sözlerinizden daha yüksek sesle konuştuğuna dair mesajı beğendim."

Başını sallayarak kapıya doğru ilerliyor. "Eski ama iyi bir şey."

Kitabı kolunun altına sıkıştırmasını izlerken, sevdiğim başka bir bölümü düşünüyorum; kahramanın sevgilisine bakıp birlikte yaşlandıklarını ve bunun nasıl büyük bir mutluluk olacağını hayal ettiği bölüm. Rachel için de böyle hissediyorum ama bunu yüksek sesle söylemiyorum. Henüz söylemedim.

"Bir tane daha okumak ister misin?"

"Belki sonra." Onu kapıya kadar takip ediyorum, bana bakmak için döndüğünde arkasında duruyorum.

Eğilerek ona bir öpücük daha veriyorum, dudaklarımı onunkilerin üzerinde kaydırıyorum ve dilini bir kez daha gezdiriyorum. Küçük bir mırıltı çıkarıyor ve neredeyse onu tekrar yatağıma çekmeme neden oluyor.

"Alarm kurabilirim," diye öneriyorum ve gülüyor.

"Bir daha yatağına girersem, bu gece hiç uyuyamayacağımızdan eminim."

" değil."

Ayak parmaklarının üzerinde yükselerek bana bir öpücük daha veriyor.

"Yarın. O terapiyi denemek için biraz yağ aldım."

Kaşlarım atılıyor ve sırtımama engel olamıyorum. "Sanırım ilk kez bir masajı dört gözle bekleyeceğim."

"Ne kadar masaj emin değilim." "Daha da iyi."

OceanofPDF.com

Rachel

"Jack dün gece Austin'i oyuna soktu ve Allie onun bir gol pası attığını söyledi!" Dylan kahve fincanını fincanımın üzerine tutuyor, gözleri heyecanla parlıyor.

"Oh!" Kocaman gülümsedim. "Bahse girerim Allie çılglık atıyordu."

"Onun sesi yok." Dylan gülüyor ve ben de arkadaş sahibi olmanın ne kadar harika bir şey olduğunu düşünerek gülümsüyorum.

Daha önce hiç böyle bir grubum olmamıştı ve hayatımda ilk kez gerçek bir ailenin parçasıymışım gibi hissediyorum.

"Bayan Gina bir haftalığına Birmingham'da olduğuna göre şimdi ne yapacaksın?"

Herhangi bir planınız var mı?"

Dudaklarım bükülüyor ve bütün hafta ne yapmak istediğimi düşünüyorum. Adı Zane Bradford.

"Ah, bilmiyorum." Omuz silkiyorum, muhtemelen ağabeyiyle gün boyu süren seks maratonumu duymak istemediğini düşünüyorum.

"Bizimle restoranda takılabilirsin ama seni uyarıyorum.

Muhtemelen seni işe koyacağım."

Kahvemi yudumlarken göz kırpıyorum. "Benim sorun değil. Eğlenceli bir işin var."

"Seyahat eden insanlarla oldukça ölü olacak ve Şükran Günü'nde kapalıyız."

"Dare yemeği yok mu?"

"Bu hafta değil ve bunun için minnettarım." Küçük bir iç geçiriyor. "Logan daha az çalışmaya çalışacak, böylece birlikte biraz zaman geçirebileceğiz. Belki Bayan Gina'nın misafir kulübesini kullanma teklifini kabul ederim."

"Yapacak mısın?" Gözlerim açılıyor ve Edward için eve gitme telaşıyla dün bıraktığımız halini hatırlamaya çalışıyorum. "Senin için hazırlayacağım."

"Bunu yapmak zorunda değilsin!" Bir elini ön koluma bastırıyor. "Yatak yapma, çarşafı havalandırma ya da ne yapılması gerekiyorsa onu yapma konusunda gayet yetenekliyim. Biri onu kullanmayalı ne kadar zaman oldu merak ediyorum."

Şaşırabilir.

"Benim için fark etmez. Zaten bugün oraya gitmem gerekiyor." Ve kardeşine seksi bir masaj uyguladı.

"Ben de seninle geleceğim!" Kocaman gülümsüyor ve kalbim duruyor. "Oh! Ahh..." Gergin bir kahkaha atıyorum. "Yapamazsın."

"Neden olmasın?" Alnında şaşkınlık çizgileri beliriyor ve beynim karışıyor. "Çünkü, um, Bayan Gina..." *Düşünmek Düşün.*

"Oh! Bayan Gina o

Noel hediyelerinin bugün gelmesini bekliyor ve benim de bunları onun için organize etmem gerekiyor."

"Sorun değil. Size yardım edebilirim!"

"Hayır, yapamazsın!" Başımı sallıyorum. "Senin için bir şey aldı ve bunun bir sürpriz olması gerekiyordu."

Dylan'ın şaşkınlığı yerini gülümsemeye bırakıyor. "Sen ciddi misin? Bunu yapmak zorunda değildi!"

"Biliyorum, ama tatilleri çok sevdiğini biliyorsun. Ve Noel dolabındaki her şeyi düzenleyeceğime dair bana söz verdirdi."

"Tamam." Dylan lavaboya doğru atlıyor ve ben rahatlamaktan neredeyse bayılıyorum. "Bir şeyler yesem iyi olacak." Tanrı bilir planladığım şeylerle Bugün için, bir şeyler atıştırmak için durmak istemiyorum.

Sadece bir atıştırmalık istiyorum. Bu düşünce beni neredeyse güldürüyor ve Dylan yine beni izliyor.

"Sanırım bir şeyler saklıyorsun." Kahverengi gözleri kısılıyor ve ben başımı sallıyorum.

"Sadece Noel şeyleri. Noel Baba'nın yardımcısı olmak eğlenceli."

"Tamam." Tezgâhtan kahve fincanını alır ve kapıya doğru gider. "İşin erken biterse restorana gel. Kardeşin durmadan bilaro oynuyor."

Bu beni duraksattı. "Bugün orada takılması sorun olur mu? Onu yanımda götürebilirim..."

Lütfen hayır deyin... Lütfen hayır deyin... Lütfen hayır deyin...

"Hayır!" Dylan ağlıyor ve ben yine neredeyse bayılıyorum. "Eddie Nashville bir sorun değil. Aslında, iyi bir yardımcıdır ve Bayan G'yi tanıyorsam, muhtemelen onun için de bir şeyleri vardır."

"Herhangi bir nedenle geri dönmemi isterseniz bana haber verin."

El sallıyor ve kapıdan çıkarken küçük bir *pfft* sesi çıkarıyor. "Vaktin varsa seninle tekrar yoga yapmak isterim?"

"Bu bir randevu! Bu hafta parkta buluşalım." "Allie'ye söylerim."

"Bana mesaj at!" Koşarak kapıdan çıkıyor ve ben de lavabonun başında durup mutfak penceresinden onun restorana doğru atlayışını izliyorum.

"Bu çok yakındı." Arkamdaki derin erkek sesi içime bir heyecan gönderiyor ve vücudunun sıcaklığını sırtımda hissettiğimde dönüyorum.

"Aslında yalan söylemedim. Bayan G herkes için Noel hediyeleri sipariş etti. Sadece hepsinin bugün gelip gelmeyeceğinden emin değilim."

"Bugün gelecek olan bir şey biliyorum." Eğilip dudaklarımı dudaklarıyla kapatıyor ve ben de iç çekerek ağzımı açıp dillerimizi kıvırıyorum.

Damarlarımda ılık bir sıvı ve içimde bir sıcaklık. "Çantamı alayım ve yola çıkalım. Bu yeni masajı denemek için sabırsızlanıyorum."

Kaşları mavi gözlerinin üzerine düşüyor ve vücudum uğulduyor. "Ben de."



Zane'in kemerin altına inşa ettiği, yeşil yapraklarla dolu ahşap platformun üzerine battaniye ve havlulardan oluşan bir PALET serilmiş. Bahar geldiğinde burası yine pembe begonvillerle kaplanacak ama bugün etrafımız serin hava ve masaj yağından gelen ılık odun kokusuyla çevrili.

Okyanus dalgalarının sessizliği tepemizdeki hoparlörlerden sessizce etrafımıza yayılıyor ve ben pelüş bornozu omuzlarımdan indirip üzerimizdeki masaj masasının üzerine koyuyorum.

Tamamen çıplaktım ve yüzümü ona dönmüştüm. Bu ortamda, açık havada, serin hava ve açık esintiyle, sanki dünyadaki tek insanlar biziz.

Derme çatma yatağın üzerinde önüme oturuyor. O da çıplak ve ben yaklaştıkça aleti kalınlaşıyor. Buz mavisi gözleri kararıyor ve beklentiyle titriyorum. O kadar hazırım ki, sadece bir dokunuşla bile boşalabilirim.

"Yüzüstü yat." Başının altına bir yastık koyuyorum, o da dediğimi yapıyor ve bir elini yanağının altına koyuyor. "Önce yağlanacağız."

Şişeyi alıp avuçlarıma bol miktarda döktükten sonra onun kaslı sırtına yayıyorum. Vücudu çok güzel, uzun, kaslı ve atletik. Vücudunu kapladıktan sonra çıplak göğüslerime ve karnıma da bol miktarda yağ döküyorum.

"Geleneksel deniz yosunu jeli kullanmıyorum ama sonuçların aynı olacağını düşünüyorum." Sesim çıkmıyor ve avucunu baldırlarımın yan tarafına kaydırıyor.

"Bu bedeni benimkinin üzerine koyduğunda, eminim yapacaklar." Sesindeki vaat içimi gıdıklıyor.

"Ayrıca yenilebilir, yani..."

İniltisi mideme bir heyecan gönderiyor, gergin bir kahkaha atmama neden oluyor ve bacaklarının arkasına, sıkı kışına, sonra uyluklarıma ve kollarıma daha fazla döküyorum.

"İşte başlıyoruz." Bacağımı kaldırıp beline sarılıyorum, tüm gövdemini onun üzerine indiriyorum, göğüslerim sırtına, yanağım kürek kemiğine yaslanıyor.

Çıplak tenlerimiz birleşirken ikimiz de bir iç çekiyoruz. Gözlerim kapanıyor ve kaslarım gevşiyor. Sonra hareket etmeye başlıyorum, önümü onun sırtında aşağı yukarı kaydırıyorum. Yağ ona masaj yapmak için ağırlığımı kullanmama izin verdikçe aramızdaki sıcaklık artıyor.

Dizlerimi bükerek ama göğüslerimi poposuyla temas halinde tutarak aşağı kayıyorum ve ellerimi yukarı kaldırıyorum, başparmaklarımı omuzlarının kalın kaslarında dolaştırıyorum, parmaklarımı omurgasından dışarıya doğru fiziğinin çizgilerini takip ederek yayıyorum.

"Bu gerçekten iyi hissettiriyor." İnliyor, yanağı elinin üzerinde dururken gözleri kapalı.

"Daha da iyi olacak." Dudaklarıma bir sırtıma dokunuyor ve göğsü bir kıkırdamayla titreşiyor.

Tekrar oturur pozisyona geçerek, kıcının üzerinde öne doğru kayıyorum ve kalçalarımı sallayarak kasıklarımı sırtının alt kısmına sürüyorum. Anlık bir his, klitorisime yayılan zevk dalgaları gönderiyor.

Dudaklarım ayrılıyor ve her sallanışta küçük nefesler veriyorum. Öne doğru eğilerek kollarını kavriyorum, hâlâ ona karşı dalgalanıyordum. Öğütürken göğüslerim kürek kemiklerine baskı ve dudaklarım kulağında.

"Siktir, Rachel," diye inliyor.

Doğrulup dikkatlice dönüyorum, böylece ayaklarına doğru bakıyorum ve hâlâ kalçalarımın arasından sırtının alt kısmına masaj yapıyorum. Bu kez öne doğru eğildiğimde, başparmaklarımı baldırlarına doğru sürüyorum. Karnım kıcına baskı yapıyor ve onu oradan öpüyorum.

"Kahretsin," diye tıslıyor. "Karnımın üzerinde durmak giderek zorlaşıyor." "Bir *efleurage* daha, sonra dönebilirsin."

Doğrulup ayaklarımı önüme alıyorum ve aşağı kayıyorum, böylece popom kalçalarının arkasında yukarı ve aşağı kayıyor. "Bunu hissediyor musun?"

Derin bir inilti daha. "Şu anda pek çok şey hissediyorum."

Bir kahkaha karnımı gıdıklıyor ve yan tarafına sürünüp omzuna dokunmadan önce tamamen kayıyorum. "Şimdi yuvarlan."

Doğruluyor ve yüzü benimkiyle aynı hizaya geliyor. Tereddüt ediyor, aç mavi gözleriyle bakışlarımı karşılıyor ve dudaklarına doğru göz kırpmıyorum. Burunlarımız neredeyse birbirine değiyor ve ben öne doğru eğilip ağzımı kısa bir süreliğine onunkine bastırdıktan sonra uzaklaşarak sert karnının üzerine oturuyorum.

Arkasına yaslanıyor, dudaklarında bir sırtışla aşağı kayışımı izliyor. Aleti göbeğine kadar uzanan çelik bir çubuk gibi. Yukarıya doğru kayarken omuzlarını kavriyorum ve ağızlarımız buluşuyor. Elleri yanlarında, ama ben ensesini kavriyorum ve bu kez dillerimiz kıvrılıp daire çiziyor.

Bir elini kaldırıyor, enseme gezdirdikten sonra kıcıma doğru kaydırıyor ve parmaklarını bacaklarımın arasındaki çizgide gezdiriyor. Dudaklarımdan yumuşak bir inilti dökülüyor ve onunla buluşmak için eğiliyorum.

Dirseğimi omzunun yanına koyuyorum ve ben vücudumu hareket ettirirken, o parmaklarını klitorisimin üzerinde ileri geri kaydırırken öpüşüyoruz. Çok ateşliyim ve ihtiyaçtan titriyorum, ama bu zevk kaynağından uzaklaşıyorum. Amımı onun sikinin üzerine yerleştirerek, kalçalarımı ileri geri sallıyorum, klitorisimle penisine masaj yapıyorum. Elektrik gibi.

"Rachel," diye inliyor ve ben ereksiyonunu aşağı yukarı hareket ettirmeye devam ederken başını geriye atıyor.

Sırtını daha yukarı kaldırıyor ve ben de yağlanmış ellerimle sikini sıkıp masaj yapıyorum, kalçalarımı aşağıya, taşaklarına doğru sallarken parmaklarımı mantar ucundan geçirip shaftından aşağı indiriyorum.

"Ellerine boşalacağım." Boğuk bir hırıltı ve ben onu daha hızlı çalıştırırken orgazmının aletini gerdiğini hissediyorum. "İçine sok."

"Bu Nuru'nun bir parçası değil," diye takılıyorum ve sanki kendisi yapacakmış gibi yanıt olarak kıcımlı kavrıyor.

Öne doğru eğilerek dudaklarını yalamak için dizlerimin üzerine yükseliyorum ve dilimi bir kez daha onunkiyle kaydırıyorum, tekrar indirmeden ve içime yönlendirmeden önce hala sert horozunu tutuyorum.

"Oh," diye iç geçiriyorum ağrıyan göbeğimi mızraklarken.

Kalçalarımı tekrar sallıyorum ve o oturuyor, popomu iki eliyle kavıyor ve beni uzunluğunda yukarı ve aşağı hareket ettiriyor, klitorisimi alt karnına bastırıyor, böylece en hassas noktada doğru miktarda sürtünme elde ediyorum.

Başım geriye düşüyor ve ağzı sert meme uçlarımı kaplıyor, ısıyor ve emiyor. Gürültülü inlemeler boğazımı tırmalıyor ve tenime karşı hırlıyor.

Onun ağzını istiyorum. Doğrulurken tekrar öpüşüyoruz, yalaşıyoruz ve öpüşüyoruz. Duyguların içinde tamamen kaybolmuştum. Ona binmek, onu bu şekilde öpmek ve daha hızlı hareket ettikçe, sürtünmemiz daha da açlaştıkça, orgazmım alt karnımda daha sıkı dönüyor. Beni kaldırıyor ve ben dizlerimin üzerine yükseliyorum, inliyorum, gözlerim kapalı, sadece kavrayabildiğim muhteşem serbest bırakmayı kovalıyorum.

Adımı söyleyerek inliyor ve bir anda yer yerinden oynuyor, parçalayıcı mutluluk roketleri çekirdeğime doğru fırlıyor. Bedenim geriliyor ve titremeye başlıyorum. Orgazm o kadar sert ki, içimde sekerek ayaklarımın kemerlerine ve başımın tepesine kadar iniyor.

Pırıl pırıl bir ışıkla sarmalanıyorum ve boşalırken daha yüksek sesle inliyor, sarsılıyor ve içimde derinlere salınıyor. Yüksek sesli, orgazmik inlemeleri beni heyecanlandırıyor ve biraz daha boşalmamı sağlıyor. Benimleyken kontrolünü kaybetmesine bayılıyorum.

Bu lezzetli dalgaları birlikte aşılıyor, birbirimizin kollarına sarılıyoruz, hızlı hızlı nefes alıyoruz. Daha yavaş sallanıyoruz, tekrar aşağı inerken birbirimize nazikçe sarılıyoruz, rahatlamış ve çok tatmin olmuş bir şekilde.

Yavaşça gözlerimi kırptırarak, gözleriyle buluşmak için yüzümü kaldırıyorum. Sıcak ve şefkatle dolup taşıyorlar, neredeyse ağlamak istiyorum.

Bu nasıl oldu?

Geldiğimde birbirimizi sevmiyorduk bile. Ya da belki hep öyleydik ama nedense bununla savaşmaya çalıştık? Tek bildiğim onun kollarında

Olmam gerekiyordu.

"Ben hiç bir şey yapmadım." Sesi nazikti. "Bana bu şekilde dokunman hoşuma gidiyor. İnanılmaz derecede ateşliydi ama rahatlatıcıydı."

"Sanırım bu yüzden buna erotik masaj diyorlar." Burnumu yanağında gezdirip onu usulca öperek alay ediyorum.

Kaşları çatılır. "Ama bütün işi sen yaptın. Şimdi sana masaj yapmalıyım."

Ben sakın ve memnunum, ama o da istiyorsa. "Tamam."

"Yüzüstü yat."

Küçük bir kahkaha atarak dediğini yapıyorum, paletin üzerine yüzüstü uzanıyorum ve yanağımı elimin arkasına yaslıyorum.

Yağ şişesini kaldırıyor ve geniş avuçlarını omuzlarımda gezdirirken iç çekiyorum. Bana dokunma şekli çok rahatlatıcı ve sevgi dolu hissettiriyor. Eğitimli bir masöz değil ama başparmaklarını boynumdaki ve omuzlarımdaki kasların üzerinde gezdirerek iyi bir iş çıkarıyor.

"Bu çok iyi." Ağzımın kenarından bir gülümseme kalkıyor.

"Sadece bekle." Ellerini sırtımın kemerine doğru kaydırıyor, sonra daha aşağıya. "Seksi bir kışın olduğundan bahsetmiş miydin?"

"Hayır," diye kıkırdıyorum.

"Gidişini seyretmeye bayılıyorum." Başparmakları kışımın yanaklarında dolaşüyor ve bu his beni ıslatıyor. "Geri geldiğin sürece."

Başparmakları daha aşağıya, bacaklarımda arasına iniyor ve parmaklarını klitorisimin etrafına sarıp başparmağı göbeğime girerken uzun vuruşlar yaptığında bir inilti daha çıkarıyorum. Öne doğru eğilip dudaklarını sırtımın üzerinde gezdiriyor ve elektrik dalgaları onu takip ediyor.

Az önce inanılmaz bir şekilde boşaldım, ama o kalan korları körüklüyor, onları hayata döndürüyor. Ellerini belime doğru kaydırıyor ve ben titremeye başlıyorum.

"Sırt üstü yuvarlan." Bu alçak bir komut.

Dediğini yaparak doğruluyorum ve tekrar uzanmadan önce dudaklarıyla buluşuyorum. Yanaklarını kavrayarak onu kendime doğru çekiyorum, bitki kokuları ve yağla karışan sıcak kokusunu içime çekiyorum. Sırtımı tutuyor, öne doğru eğilerek yatmama yardım ediyor.

Doğrulduğunda, avuçlarını göğüslerimin etrafında gezdirmeden önce bir an beni inceliyor. "Bunları seviyorum." Sonra hafifçe yanlarımdan aşağıya ve kalçalarımda üzerinden geçiyor. "Çok güzeller," diye mırıldanıyor ve ben süzülüyorum.

Hareketlerimi taklit ederek vücuduma biniyor ve ağırlığını dizlerine veriyor. Aleti üzerimde kalın ve ağır ve onu tekrar çok istiyorum. Düz dilini klitorisimde yukarı ve aşağı kaydırmadan önce bacaklarıma doğru iniyor. Bir inilti çıkarıyorum.

Dili dolaşmaya devam ediyor ve karnımdaki sıcaklık alevlere dönüşüyor. Kasıtlı vuruşlarından, dikkatli okşamalarından sonra fazla sürmeyecek. Avuç içleri kalçalarımda ve orgazmım sona erdiğinde ayağa kalkıyor, beni öpüyor ve bacaklarımı ayırıyor.

Onun sert sikini iterek sırtımı battaniyeden kaldırıyorum. Kalçalarımı döndürerek sikini göbeğimde çalıştırıyorum. Parmakları klitorisime masaj yapıyor ve ben zevkten çılgık atıyorum. Hiç olmadığım kadar ıslağım ve ellerinin dokunuşu, sikinin sertliği, inlemelerinin sesi... her şey muhteşem.

Her şeyin farkındayım, onun gücünün, çıplak teninin, kendi ilkel müziğimizle dans ediyormuşuz gibi hareketlerimizin. Kaslarım çırpınıyor, kasılıyor ve orgazmım bacaklarımdan karnıma doğru sarmaşıklar gibi ilerlerken inliyorum.

Tutmadan önce iki kez daha itiyor, gözleri kapalı, vücudu kaskatı, siki nabız gibi atıyor, beni yine doruğa ulaştırıyor.

Öne doğru uzanarak beni sıkıca kucakladı. Güçlü kolları beni tutuyor ve kalplerimiz tek bir sesle atıyor. Bu şimdiye kadar yaşadığım en yoğun deneyim.

Zane

"A Budist misin?" Rachel'ın yanağı göğsüme yaslanıyor ve parmağını kolumdaki Taijitu sembolünün siyah beyaz çizgileri boyunca gezdiriyor.

Ellerimizi birbirimizden uzak tutamıyoruz. Bayan Gina'nın evindeki neredeyse her odada seks yaptık. Havuzda, masaj masasında, kütüphanede yığınlara karşı seks yaptık. Asansörde çalışmama yardım etmeyi teklif etti ve sonunda asansörün içindeki bankta kucağıma oturdu.

Cooters & Shooters'da takılırken, onu mutfağın karşısından bana bakarken yakaladım ve lavabonun üzerine eğilmiş halde banyoda sevişmeye başladık. Steroid kullanan tavşanlar gibiyiz.

Bu gece onun yatağındayım ve yarın sabah erkenden, Salı günü, Edward uyanmadan önce bir alarm kurduk. Ben asansörü tamir etmek için Bayan Gina'ya gitmeden önce onu ata bindireceğiz.

Bugün eve gelmesine izin yok. Bayan G ailesini ziyaretten dönmeden önce en azından bir şey yapmalıyım.

Kaşlarımı çatarak ince parmağının kolumdaki daire şeklindeki dövmenin üzerinde gezinmesini izliyorum. Taijitu, yin-yang sembolüdür. Her zaman bir yin-yang damlası olduğunu ifade eder.

İyinin içinde karanlık... ama tersi de doğrudur. Tüm karanlığın içinde hala ışık var. O ışık.

Budist olup olmadığımı sordu.

"Biraz." İtiraf ediyorum.

"Nasıl küçük bir Budist olabilirsin?" Burnu kırışıyor ve çenesini kaldırıyor.

Onun güzel yeşil gözlerine bakarken, kazadan sonraki o karanlık günleri, ne kadar kötü bir duruma düştüğümü düşünüyorum. "Önce annemi, sonra da babamı kaybettiğimizde, sanki bir kasırga gelip her şeyi silip süpürmüştü." Kaşları çatıldı ve gözleri endişeyle doldu. "Sonra yeniden inşa etmeyi başardığımızı hissettiğimizde, her şey daha iyiye giderken Dylan'a zarar verdim."

"Bir kazaydı," diye fısıldıyor, parmaklarını ön kolumun etrafında dolaştırıyor ve hafifçe sıkıyor.

"Hayatı boyunca uğruna çalıştığı kariyerini bitirdim." Midem bulanıyor ve boğazımdaki ağrıyı yutuyorum. "Futbol kontrol edebildiğim tek şeydi. Çok çalıştım, her golü attım. Milyon dolarlık bir kontrat aldım ve sahanın en iyisi olarak acıdan saklanmaya çalıştım. Sonra kötü bir oyunla her şey bitti."

Kelimeler etrafımıza yerleşiyor. Isıtma ünitesinin yumuşak tıkırtısı sessizliği bozuyor. O hastane yatağında tek başıma yattığımı hatırlıyorum.

"Çok kötü yaralanmıştın." Sesi sessizdi.

"Hiç böyle bir fiziksel acı hissetmemiştim." Ona gerçeğimi gösterirken kaslarım gerildi. "Bunu hak ettim." Tartışmaya başladı ama ben devam ettim. "Karma skoru eşitledi ama karanlık hâlâ bana bağlıydı. Trajediye ben getirdim ve nedenini ve bunu kırıp kıramayacağımı anlamam gerekiyordu. Eğer tek yaptığım yok etmekse, uzak durmalıyım."

Sessizlik bizi sarıyor ve parmaklarını tenimde gezdirmeye devam ediyor. Zihninin çalıştığını, düşündüğünü, bir cevap aradığını görüyorum ama ben tüm seçenekleri gözden geçirdim. Kalıpların tekrar tekrar oynandığını izledim ve bunu da kırmamın sadece bir zaman meselesi olduğunu biliyorum.

"Sana akıl verebilirim."

"Biliyorsun, bu woo-woo saçmalığını sevmiyorum." "Söylediğin şey oldukça woo woo idi."

"Söylediğim şey gerçek. Enerji ya da büyü değil. Bir şeyleri kırıyorum. İnsanlar yaralanıyor."

Yavaşça nefes veriyor ve ben duygularımı tekrar bastırıyorum. İnsanlarla bu konu hakkında konuşmuyorum çünkü benimle tartışmak istiyorlar. Benimle tartışmak istiyorlar.

Bana bunun kafamda olduğunu ya da yanıldığımı söylüyorlar ya da terapi alıyorlar. Sonra hayatlarına devam ediyorlar ve ben de bunun sonuçlarıyla baş başa kalıyorum.

Dudakları geriliyor ve başparmağını çenem boyunca kaydırmak için uzanıyor. "Kazalar olur, Zee. Ailenin ölümü, senin yaralanman, hatta Dylan'inki bile senin suçun değildi."

"Ama öyleydi." En kötü kâbuslarımda bile Dylan'ın çığlıklarını duyuyorum. Hala altımda onun narin kemiklerinin çıtırtısını hissederek kan ter içinde uyanıyorum.

Çenemi sıkarak bu yankıyı uzaklaştırıyorum. "Bu yüzden Budizm okudum, meditasyon yapmayı öğrendim..."

"Acını hafifletmek için." Parmakları tenimde geziniyor, çok rahatlatıcı ve sevgi dolu.

Çok tehlikeli.

"İşe yaramadı. Hâlâ trajediyi, diğer ayakkabının düşmesini bekliyorum."

"Yani onu koluna mı ekledin?"

Kollarımı onun küçük bedenine dolayarak onu göğsüme çekiyorum. Yüzümü indirip saçlarına gömüyorum. Kolları beni sarıyor ve o da bana aynı sıklıkta sarılıyor.

Burada çok fazla rahatlık var, çok fazla umut var, ama endişem şiddetle bekliyor. Onunla birlikte çiğnediğim tüm kuralları düşünüyorum, bağlanmaya cüret ediyorum.

Karşı koymaya çalışıyorum. Kendime bunun güvenli olduğunu söylüyorum. Sadece sevişiyoruz, bu bir ilişki değil. Hala bundan kurtulabiliriz. O devam edecek ve bensiz de iyi olacak. Ben onsuz yaşayacağım.

Yalanlar. Hepsi yalan ve bu beni çok korkutuyor.

Bununla başa çıkmaya çalışmalıyım, her şeyi eski haline getirmeliyim, eğer çok geç değilse onu güvenli bölgede tutmalıyım.

Kollarımı vücuduna bir kez daha dolayarak, kollarımdaki hissini, kokusunu, sıcaklığını ezberliyorum. Sonra onu bırakıyorum.

"İyi geceler." Yataktan çıkıyorum, battaniyeleri onun yanına sokuyorum.

"Gidiyor musun?" Ben uzaklaşırken elini uzatıyor. "Benimle kal."

Başımı salladım. "Erkenden yola çıkıyoruz. Biraz dinlen."

Yine somurtkan bir ses, ama ayaklarımı hareket etmeye zorluyorum.



SECOND-CHANCE FARMS'a doğru sürerken, serin havanın etrafımızda dönebilmesi için camları indiriyorum. Kapıları çıkarmak kadar yoğun değil, bu yüzden Edward arkada rahat eder.

Konuşmak istemiyorum.

Rachel bu sabah etrafta dolaştı, kahve yaptı, kendisi ve Edward için pop-tart kızarttı. Ben de bir sosisli bisküvi kızarttım.

"Acaba hangisi senin için daha kötü, bu mu yoksa o mu?" Kendi bokundan benimkine işaret etti ve mutlu alaycılığı, çatışmalı içimi tırmalayan çiviler gibiydi.

"Bir sabah, bize gerçek bir kahvaltı hazırlayacağım." Kelimeler otomatik olarak çıktı ve yüzümü buruşturdum.

Amacım bizi arkadaş bölgesine geri döndürmekti, ona kahvaltı hazırlamayı teklif etmek değil.

"Sadece günü söyle, kovboy. Pijamalarımı giyeceğim." yanaştı ve aletim hemen tepki verdi. "Ya da hiçbir şey."

Çenem gerildi ve homurdandım. *Sikeyim beni*. Burnunu kırıştırdı, kolumu tuttu ve yanağımı öptü, hanımeli etrafımızda dönüyordu.

Şimdi, ahıra yanaştığımızda, burada sadece biz varız. Terapi çocukları tatil nedeniyle bu hafta burada değiller ve Gloria ile Sandra romantik bir kaçamak için Orange Beach'e küçük bir yolculuğa çıktılar.

"Ata binmeyeli uzun zaman oldu." Rachel önümüzden ahırın ortasına doğru yürüyor.

Kıçı o soluk kotun içinde benimle alay ediyor ve kovboy çizimleri ve uzun kollu bordo bir henley içinde çok tatlı. Kıvrımlarını sarıyor ve göğüslerini kararlılığımıza yardımcı olmayacak şekilde büyütüyor.

Shiloh ve diğer atlardan birkaçı başlarını ahırlarının kapısından sarkıtmış, iri kahverengi gözleriyle bizi izliyorlar.

"Onu Nala'ya bindirsek iyi olur." Edward son ahırdaki nazik yaşlı kısrağa başıyla işaret eder.

"İyi karar." Hemen arkamda o varken takım odasına yöneldim.

Dışarı çıktığımızda, her zamanki tişörtünün üzerine yeni bir ekose gömlek giydiğini fark ediyorum. Kendime baktım ve eşleştiğimizi gördüm.

"Daha iyisini bilmesem, ikinizin bir takım olduğunuzu söyledim." Rachel göz kırptıyor, Edward kabine girerken kapıyı tutuyor.

Bir takım. Bu kelime omuzlarımı sıkıyor ve zihnimdeki baskı artıyor. Eğer Edward'a benim yüzümden bir şey olursa...

Cevap vermiyorum, onun yerine Shiloh'nun beklediği yere gidip onu eyerliyorum. Edward kız kardeşine yardım ediyor ve o ona yardım ederken ben de iki atı hazırlamış oluyorum.

"Nala diğer atları takip edecek, ama her ihtimale karşı ona nasıl komut vereceğini biliyor musun?"

"Hatırladığımdan oldukça eminim." Şaşkınlıkla gülümseyerek başını sallıyor. "Sanki hayatın boyunca bunu yapıyormuşsun gibi."

"Atlarla çalışmak kolaydır." Edward Shiloh'ya doğru yürüdü, ayağını üzengiye yerleştirdi ve akıcı bir hareketle atın sırtına çıktı. "Zane bana çok şey öğretti."

Omzunun üzerinden bana sıcak bir gülümsemeyle bakıyor. "O yaptı."

Frodo'nun sırtında kayarak elimdeki dizginlere bakıyorum, bu gerginliği üzerimden atamıyorum.

"Yolu göster, Eddie!" Rachel sesleniyor ve o da Shiloh'yu sıkıp tıklıyor.

Şık, mürekkep rengi at ahırdan tırıs çıkıyor ve o uzun bacakları ve parlak kürküyle izlemesi çok güzel. Artık yarışmıyor olabilir ama hâlâ bir sanat eseri.

Üçümüz meradan aşağı, kayalıkların olduğu yöne doğru yola çıktık. Edward önden gidiyor, Rachel da aramızda, atları sarsak bir tırıs hızından yumuşak bir tırıs hızına çıkarıyor.

Gerçekten harika gidiyor. Son birkaç haftadır her gün onunla birlikteyim ve ilerlemesinden hala etkileniyorum.

Özgüveni tavan yapmış durumda ve bence yeni okuluna sorunsuz bir şekilde uyum sağlayacak. Allie, öğrencilerin birçoğunun onu kütüphaneden tanıdığını ve havuz köpekbalığı olarak ün kazandığını söyledi.

Rachel mutlu ve onun mutluluğu göğsümü gururla kabartıyor. Ona her şeyden çok vermek istediğim şey bu. Sarı saçları esintiyle havalanıyor ve önümüzde uzanan çayır gibi yeşil, parlayan gözlerini düşünüyorum. Onun güzel bir hayatı olsun istiyorum ve yaşadığı onca şeyden sonra bunun gerçekleşmesi için elimden geleni yapacağım.

Büyük iskeleye çıkan geniş yürüyüş yoluna doğru ilerliyoruz. Kuzeye doğru devam eden manzaralı parka geldiğimizde atları dinlendirmek için duruyoruz. Edward, Shiloh'nun sırtından kayıyor ve Rachel da aşağı kayarak ona katılıyor.

"Sana Roy Rogers diyeceğim."

"Kim o?" Edward kaşlarını çatır.

"O kovboyların kralıydı. Senin bilmediğin bir şeyi bilmeme şaşırdım."

Frodo'dan sıyrılıp yanında duruyorum ve ikisinin su kenarına doğru yürümelerini izliyorum.

"Kovboyolar sığır güder. Ben kovboy değilim." Her zamanki gibi mantıklı.

"Seninle hâlâ gurur duyuyorum." Elini hafifçe onun omzuna koyuyor.

"Buraya geldiğimizden beri çok yol kat ettin."

Suya bakarak başını sallıyor. "Burayı sevdim. İlk başta emin değildim. Çok sıcaktı ve kimseyi tanıımıyordum. Ama mükemmel iynin düşmanıdır."

"Zane de öyle diyor." Rachel bana bakıyor, ben de boynumu ovuşturarak aşağı bakıyorum. "Bence burada gerçekten iyi bir iş çıkardın. Zane sana çok şey öğretmiş ve bunun için sana minnettarım."

Bana bakıyor ama ben yine kendimi Frodo'ya doğru çekiyorum. "Artık geri dönmeliyiz."

Bayan Gina'nın evine gitmeliyim ve atları besleyip çivilememiz gerekecek. Edward hemen Shiloh ve Nala'nın durduğu yere gider ve kız kardeşine yardım etmek için bekler.

Dönüş yolculuğu daha hızlı ve ahırlara vardığımızda, her birimiz atlarımızı ahırlarına götürüyoruz. Edward Rachel'a yardım edebilir. Mesafemi korumam en iyisi.

Ağır deri eyerimi dar at takım odasına taşıyorum ve onu içeride farklı dizginleri ve ekipmanları incelerken gördüğümde duruyorum. Göz teması kurmadan yanından geçiyorum, eyeri atın üzerine koymadan önce battaniyeyi yere bırakıyorum.

"Ben hallederim!" Sesi parlak ve ben fırsat bulamadan battaniyeyi kapıyor. "Nereye gidiyor bu?"

Yanına yaklaşp alıyorum. "Kuruması için bu askıya asacağım."

Kapıya doğru bir adım atıp dışarı bakıyor, sonra zıplayarak yanıma geliyor ve ellerini göğsüme koyuyor. "Sanırım hâlâ ahırda Shiloh'u fırçalıyor."

Daha da yükselerek öpmek istiyor ama ben geri çekiliyorum, ellerimi onunkilerin üzerine koyup aşağı indiriyorum.

"Bir sorun mu var?" Gözlerindeki şaşkınlık midemdeki acıyı katlıyor.

"Bu hafta pek iş yapamadım."

"Biliyorum." Sesi yaramaz ve kaşlarını sallıyor.

Elime uzanıyor, ama ben ondan kaçınıyorum, rafa gidip onun yerine bir fırça alıyorum. Hiç fark etmiyor, beni ahıra kadar takip ediyor, ta Frodo'nun ahırına kadar.

"Yine topallıyorsun." Sesi neşeli ve göğsüm gergin. "Bir masaj seansına daha ihtiyacımız var. Gerçek, spor tıbbı türünden."

"Ben iyiyim." Kapıyı açıp ahıra giriyorum ve elimi atın omzuna koyuyorum.

"Çok fazla kalça çalışması yapıyorsun. Sırtının yorgun olması çok doğal."

"Acı hatırlamama yardımcı oluyor..." Cümlemi bitirmedim. "Neyi hatırlamıyorsun?"

Kahretsin. "Sen anlamazsın." "Kim anlayabilir ki?"

Cevap vermiyorum. Fırçayı birkaç uzun hareketle Frodo'nun sırtına sürüyorum, sonra eğilip toynaklarında taş olup olmadığını kontrol ediyorum. Hiçbir şey bulamayınca tekrar Rachel'in kollarını kavuşturmuş, yeşil gözleri parlayarak durduğu kapıya yöneliyorum.

Kendime daha iyi olduğunu söylüyorum.

"Acılarınız hakkında kiminle konuşuyorsunuz?"

"Ne yapıyorsun, Rachel?" Tartıştığımız ilk günlerden kalma bir soru.

"Sana kimin yaklaşmasına izin vereceğini bulmaya çalışıyorum. Ben değilsem, kim?"

Atlar mı?"

Çenem geriliyor ve onu geçerken hırıltılı bir nefes veriyorum. Paçamı kurtarmama izin vermiyor.

Nefes alarak ses tonunu nazikçe teşvik etmeye çeviriyor. "Hayvanlarla olan bu bağı seviyorum. Bunun sana ve Edward'a ne kadar faydalı olduğunu görüyorum ama daha fazlasına ihtiyacın var. İnsanlara ihtiyacın var. Bir insana ihtiyacın var."

Kapının girişinde duruyor, bu küçük odadan çıkışımı engelliyor ve beni onunla yüzleşmeye zorluyor.

"İyi vakit geçirdik Rachel, ama normale dönme zamanı geldi." "olan ne?"

Beni uzaklaştırmak mı? Bana önemsizmişim gibi davranman mı?

Sen?"

Sözleri göğsümde bıçak gibi saplanıyor ama ses tonumu değiştirmiyorum.

"Benim için nasıl olduğunu sana söyledim. Acı bana çok yaklaşmamam gerektiğini hatırlatıyor."

"Beni asla içeri almayacağını mı ? Paylaştığımız onca şeyden sonra?"

Gözlerim onunkilerden ahşap zemine kayıyor. "En iyisi bu."

"Hayır, değil ve bu kadar kolay kurtulacağını sanıyorsan yanılıyorsun." Nefesini tutarak topuğunun üzerinde döndü ve benden uzaklaştı.

Kendime ne yaptığımı bildiğimi söylüyorum.

Edward'ın diğer atları yemlemeyi bitirdiği yere gidiyorum ve ona cipimin anahtarını veriyorum. "Bunu Rachel'a ver. Ben kamyoneti Bayan Gina'ya götüreceğim."

Kaşları çatılır ve etrafına bakınır. "Tamam."

"Bu gece görüşürüz." Elimini uzatıp omzunu okşadım. "Bugün iyi iş çıkardın. İyi bir iz lideri olacaksın."

Bana bakıyor ve yüzündeki kendinden emin ifade yeterli oluyor.

OceanofPDF.com

Rachel

T Camlar açık, telefonum Jeep'e bağlı ve en sevdiğim drag queen müziğini açtım. Newhope'a kadar en sert hareketlerimi yapacağım. *Hayatta kalacağım.*

Edward cipin kendi tarafından bana bakarken kaşları çatılıyor. "Nala iyi bir attır. Eminim Bayan Gloria ihtiyaç duyduğunuzda ona binmenizden rahatsız olmaz."

Kardeşıme yeni bir tavra sahip olmakla ilgili bir şarkı söylüyorum ve o kaşlarını çatıyor. "Sen iyi misin?"

"Evet." Parmağımı sallıyorum ve şarkı söylemeye devam ediyorum.

"Endişelerim çok az." "Tamam." Tekrar yer değiştirir. "Sadece... bu müziği genellikle işler o kadar da iyi değil."

"Her şey *mükemmel*." Kelimeye sertçe vurdum. "Ben güçlü, kendine güvenen bir kadını ve başımdan ayakkabılarıma kadar kendimi iyi hissediyorum."

Zane Bradford güvenimi sarsamaz. Beni ilk kez ittiğinde yıkılmıştım. Bu sefer, başka bir şeyi daha var.

Bu sadece bir öpücük değildi, ve sadece seks de değildi. Bundan çok daha fazlasıydı. İkimiz için de. Bunu gözlerinde gördüm. Sözlerinde duydum.

gerçekten iyi bir şey kaybetmeden önce kendini bulmalı.

Cipi park edip dışarı çıktık ve restorana doğru yürümeye başladık. "Dylan, Allie ve ben yoga yapmak için parka gidiyoruz. Yürümek ister misin?"

"Turnuva bu hafta sonu. Benji Maxwell antrenmana geliyor."

"Benji Maxwell kim?" Amaçlı bir şekilde devam ederken kaşlarımı çatıyorum.

"İkinci Şans'taki çocuklardan biri. Çok iyi değil ama ona koçluk yapacağım. Annesi koçluk yapıp yapamayacağımı sordu, ben de evet dedim."

"Annesi seni mi sordu?" Gözlerimi daha da kırıştıtararak büyük yemek salonuna girmesi için kapıyı tutuyorum.

"İnsanlar beni duydu." Bunu çok sakın bir şekilde söylüyor.

İçeri giriyoruz ve kısa kahverengi saçlı, pembe yanaklı ve tatlı bir gülümsemesi olan tıknaz bir kadın, Edward'dan biraz daha genç görünen bir çocuğun yanında duruyor.

"Merhaba, ben Alice Maxwell." Elini uzattı, ben de sıktım. "Eddie'nin Ben'e yardım etmesi çok hoş. Pazar günü gerçekten oynamak istiyor."

Ben her zamanki çocuk üniformasını giymiştir; kot pantolon, tişört ve lacivert kapüşonlu sweatshirt. Edward'a bakmadan önce odaya göz gezdirdi. "Hiç bu kadar kuzeye gitmemiştim."

"Barnwell'de yaşıyoruz," diye açıklıyor Alice. "Çok güzel bir restoran ve Zane çocuklarla harika anlaşıyor. Eddie ve Ben'i Shiloh'da bir araya getirdi ve birlikte çok başarılı oldular."

Sadece gülümsüyorum. "Ben Eddie'nin kız kardeşi Rachel. Sizinle tanıştığıma memnun oldum."

"Eğer sorun olmazsa, şehir merkezinde dolaşp biraz alışveriş yapabilir miyim?" "Elbette! Burada iyi olacaklar." Bize teşekkür etti ve Benji'ye para verdi. I

Edward'a başını salladı. "Sadece bir ya da iki saatliğine gideceğiz. Bir şeye ihtiyacın olursa bana mesaj at."

Pazen gömleği ve şapkasıyla uzaklaşmasını ve Ben'in de iyi bir öğrenci gibi onu takip etmesini izlerken Zane'e olan kızgınlığım hayal kırıklığına dönüşüyor. Kardeşimin okula hazırlanmasına yardım etmek, onu çiftlikteki çocuklarla eşleştirmek gibi pek çok iyi şey yapıyor. Bir an için cipe binip Bayan Gina'nın evine gitmeyi ve ona beni sevdiğini söyletmeyi düşünüyorum.

"Hayır." Başımı sallayarak bu dürtüyü tekrar geri itiyorum.

Kendim için güçlü olma zamanı. Zane Bradford'u iyileştiremem. Bu kararı kendi başına vermeli ve benim Dylan ve Allie ile randevum var.



"İLERİ KAT..." Ayak parmaklarıma dokunmak için eğildim. "Ellerinizi yere koyun ve plank pozisyonuna geçin."

Allie ve Dylan matlarının üzerinde önümdeler. Hepimiz yoga pantolonları ve kapüşonlular giymişiz ve biz akış boyunca hareket ederken telefonum saz tarzı bir müzik çalıyor.

"Kalça kaslarınızı aşağı bakan köpek pozisyonuna getirin ve ayaklarınızla ellerinizi birleştirin. Nefesinize odaklanın."

Pozlar boyunca ilerlemeye devam ediyoruz, Allie bağırmaya başlayana kadar karın çalışması için mindere iniyoruz.

"Burada ölüyorum!" diye bağırıyor ve Dylan'la ben gülmeye başlıyoruz. "Bunun hafif bir yoga olacağını söylediğini sanıyordum. Karın kaslarım çığlık atıyor."

"Son ayağımızdayız." Bacaklarımızı uzatırken yatıştırıcı bir tonda espri yapıyorum.

"Her şeyimin sonundayım!"

Lotus pozisyonunda, ellerimiz göğsümüzün önünde dua pozunda bitiriyoruz. Bize soğuma nefesi konusunda rehberlik ediyorum ve işimiz bitiyor.

"Namaste," diyorum gözlerimi kısarak onlara bakarken.

Dylan'ın gözleri kapalı ama Allie yan yatıyor. "Namaste tam burada. Beni geri taşıması için Austin'i el arabasıyla gönder."

"Allie!" Dylan homurdanarak onun kalçasını itiyor. "*O kadar* da zor değildi. Gerçekten daha fazla hareket etmelisin."

"Üzgünüm, hepimiz prima balerin ve yoga uzmanı değiliz. Yoga uzmanına ne denir?"

"Bir yogini mi?"

"Mmm... Şu anda bir martini alabilirim."

Dylan gülerek, "Tatil modunuz kesinlikle devrede," diyor.

"Bu doğru!" Dizlerimin üzerine çöküyorum. "Bu hafta hepimiz tatildegiz. Kızlar gecesi yapmalıyız!"

Parti yapmaya hazırım, Dylan'ın düşünceli ağabeyinin tam karşısındaki odamda oturup analiz yapmaya ve sonunda yıkılıp kapısını yumruklayana kadar tüm sorunlarını takıntı haline getirmeye değil.

Hayır! Gerçekten bir şeyler yapmam lazım.

Dylan, "Restoran yarın erken kapanıyor," diye öneriyor. "Ne dersin? Saat dokuzda barda buluşalım mı?"

"Eddie için sorun olur mu?" Allie'nin burnu kırışır.

"Akşam yemeğini yediyse ve her şey hazırsa, evde olmama gerek yok. O bir bebek değil."

"O zaman bu bir randevu ve ben de bunun için buradayım. Kıcımlı yırtarak çalışıyorum." Dylan inliyor.

Minderlerimiz yuvarlandı, su şişelerimiz yerleştirildi ve geniş, beton yol boyunca restorana geri .

Başımı yana eğerek bunu düşünüyorum. "Biliyor musun, sanırım bu benim ilk kızlar gecem olabilir."

"Bana bunu söyleme!" Allie ellerini kaldırdı. "Kızım, bu çok üzücü. Elimizden her şeyi yapmamız gerekecek."

"Duraklar ne?"

"Atışlar..." Dylan başlıyor. "İçki oyunları..." Allie ekliyor. "Becer, evlen, öldür."

"O da ne?" Gözlerim açıldı.

Allie, "Farklı senaryolar oluşturuyoruz ve kimin hangi kategoriye girdiğine karar vermeniz gerekiyor," diye açıklıyor. "Chris Evans, Chris Pine, Chris Hemsworth gibi."

"Bekle." Yürümeyi bıraktım. "Bunlardan hangisiyle sevişeceğime, evleneceğime ya da öldüreceğime karar vermem mi gerekiyor?"

"Pine'ı kolayca öldür, Evans'ı becer, Hemsworth'le evlen." Dylan parmaklarıyla sayıyor.

"Ne?" Allie ağlıyor. "Evans'la evlen, Hemsworth'u becer."

"Hemsworth'le evli olsan da onu becerebilirsin ve her gün buna uyandığını düşünsene." Dylan'ın gözleri parlıyor. "Peki onun sikini gördün mü?"

"Yarın akşama kadar ne yapacağım ben?" Küçük bir sıçrama yapıyorum.

Zane'e hâlâ kızgın olsam da artık bakire olmadığım için çok mutluyum. Daha önce hiç *yapmadığım* kızlar gecesine nasıl katılacağımdan emin değilim. Çok teorik olurdu.

"Son birkaç gündür gerçekten parladığından bahsetmiş miydim?" Dylan gözlerini bana dikeyiyor ve yanaklarım kızarıyor.

"Neden bahsettiğini bilmiyorum." Gözlerimi hızla kırıştırıyorum ve bir şeyler sakladığımı bildiğini biliyorum.

"Tamam... Henüz bu konuda konuşmak zorunda değilsin." Kolunu bana doladı. "Ama sadece onayladığımı bil."

Onun sözleri öfkem ardına sakladığım acıyı dürtüyor. Dylan'a bugün olanlar da dahil olmak üzere her şeyi anlatmak isterdim ama ne diyebilirdim ki? Son beş gün içinde milyonlarca kez seks yaptığım erkek kardeşi, geçmişte yaşadığı travma yüzünden aniden içine kapandı. Travma hakkında konuşmayı reddediyor.

Restorana geri döndük ve üçümüz kucaklaştık.

"Ben eve gidiyorum. Duş almam lazım." Allie el sallıyor. "Bütün gün uyumayı planlıyorum ve belki buraya dönüp siz hanımlarla kafayı bulmadan önce kalkıp verimli bir şeyler yaparım!"

Küçük bir *Whoo!* tezahüratı yapıyorum.

"Bu beklentileri evde bıraksan iyi olur." Dylan parmağını havada daire çiziyor. "Yarın gece hanımefendi olmayacağız!"

Küçük bir mutluluk alkışıyla onu restorana kadar takip ediyorum.

"Thomas'ın bu gece neyi çok fazla yaptığını göreceğim. Akşam yemeğimiz olacak." "Ben kardeşimi alayım."

Eddie'nin ne yaptığını görmek için yan verandaya doğru yürüyorum ve onu Kimmie ve Austin ile birlikte eski arkadaşlar gibi konuşurken buluyorum. Austin bilerde da oldukça iyi ve ikisi birlikte masayı hızla temizliyorlar.

Kimmie ayak parmaklarının üzerinde zıplıyor, her top bir cebe girdiğinde sesleniyor. "Kırmızı yedi numara!"

"O aslında bordoydu," diye düzeltiyor Eddie son topu atmak için sıraya girmeden önce.

"Sekiz numaralı siyah!" İki elini havaya kaldırarak doldurulmuş kırmızı kaplumbağasını başının üzerinde sallıyor. "Eddie Nashville yine kazandı!"

Austin sadece kıkırdar ve başını sallar. "Sanırım futbola devam etsem iyi olacak."

İkisi yumruk tokuşturuyor ve ben neredeyse ağlamaya başlıyorum. Birmingham'da hiç böyle bir şey yaşamamıştık, büyükannemde bile.

Nasıl ayrıldığımızı düşünüyorum, herkes kollarını kaldırmış onu suçluyor ve ilaç vermeye çalışıyordu. Tek seçeneğim çantasını toplayıp onu buraya getirmek ve her zaman yaptığım gibi onu yanımda tutmaktı.

Doğrulup dönüyorum ve kalbim göğsümde duruyor. Zane arkamda sessizce beni izliyor, dudaklarında belli belirsiz bir gülümseme var. O kadar güzel ki, mesafeli ve eski yaralarına tutunmuş. Ona sırtımı dönüyorum çünkü duygularım çoktan yükselmiş durumda.

"Haklısın." Boğazımdaki ağrıyı yutuyorum. "Burada işler farklı."

Konuşmuyor ve bana cevap verip vermeyeceğini merak ediyorum. Acaba cevap vermesini istiyor muyum?

Sonra da "Austin iyi bir çocuk." dedi.

"Kimmie de öyle." Meydan okumak benim geri adımım ve o da onaylıyor. "O bir tabanca."

Bilardo ıstakalarını kaldırmalarını, topları ceplerinde bırakmalarını ve üçgeni asmalarını izliyoruz.

Midem sıkışıyor ama ses tonumu sabit tutuyorum. "Bu sabah Benji'yle tanıştım. Annesi onu Eddie'ye koçluk yapması için getirdi. Onları senin bir araya getirdiğini söyledi."

"Evet." Ellerini ceplerine sokarak doğruldu. "Eddie doğuştan öğretmen."

Aramızdaki sıcaklık her kalp atışında nabız gibi atıyor ve ben bunu hissetmediğine inanmıyorum. Kollarının beni tutmak için ağrımadığına inanmıyorum. Aramızdaki çekim o kadar güçlü ki, acıtıyor.

"Ne yapıyorsun, Zane?" Bu sefer onun kelimelerini kullanıyorum.

Sessizce cevap vermeden önce duruşunu değiştirirken çenesindeki kaslar hareket ediyor. "Seni güvende tutuyorum."

Benim cevabım da aynı derecede sessiz. "Ben öyle düşünmüyorum. Bence kendini güvende tutuyorsun ve benim kalbimi kırıyorsun. Ve seninkini de."

Buz mavisi gözlerini benimkilere dikeyor, ama şimdi ondan uzaklaşmalıyım. Midem daraldı ve artık aç değilim.

Elimi paravan kapının üzerine koyarak oyun odasına giriyorum. Üçlü parlak gözlerle ve gülümseyerek bize bakıyor.

"Rachel Teyze!" Kimmie bana doğru atlıyor ve ben şaşıyorum. Bana daha önce hiç *teyze* dememişti.

"Hey, tatlı şey." Ona sarılmak için eğildim ve başımı kaldırıp kardeşime baktım. "Ben eve gidiyorum. Dylan'ın akşam yemeği için artıkları var, mutlaka biraz al."

Eddie başını sallar. "Tamam. Teşekkürler."

Doğrulup arkama bakmadan Zane'den uzaklaşıyorum.

Zane

Zen Budizm, bağlanmanın acının kaynağı olduğunu öğretir ve eğer bu mutlak gerçek değilse lanet olsun. Rachel'a o kadar bağılıyım ki kaslarım ağrıyor. Varlığımdaki her molekül onu istiyor.

Dün gece onun yanındayken, Eddie'nin Austin ve Kimmie ile bağ kurmasını izlerken, gerçek ebeveynler gibi kollarımı ona dolamak istedim. Küçük adamımız çok büyüdü.

Edward ne zaman *bizim küçük adamımız* oldu?

Berbat durumdayım ve neyin doğru olduğunu bilmiyorum. Kan ter içinde uyanıyorum, ona ne olabileceği konusunda endişelenmekten midem düğümleniyor. Onu güvende tuttuğumu söyledim, ama o haklı mı? Kendimi korumak için gerçekten kaçıyor muyum?

"Hey adamım, son zamanlarda gerçekten iyi görünüyorsun." Logan sırtıma bir tokat atarak dışarı çıktı. "Sonunda Rachel'la birlikte oldun mu?"

Yarın Şükran Günü'nde yayınlanacak programın ön kayıtları için stüdyodayız. Garrett mikrofonda bize katılmak için sıraya girdi ve Jack de yolda.

Oliver Duck kayıt için bekliyor, bizi ilgiyle izliyor. Logan'ın yaptığı hiçbir şeyden hâlâ memnun değil ama aramızın iyi olduğunu hissediyorum. En azından bana bok atmıyor ve ablası benden hoşlanıyor gibi görünüyor - benim zevkime göre biraz fazla.

Logan'a yalan söylemek istemiyorum ama bu konuda konuşmak da istemiyorum. "Gösteri için hazırım. Hadi yapalım şu işi."

"Tamam o zaman." Bana sırtını dönüyor ve başparmaklarının telefonunun ekranında uçtuğunu fark ediyorum.

Aynı hızla telefonumun ışığı yanıyor.

LOGAN

Ne doğrulayacak ne de .

GARRETT

Sonunda seni yatağa attık!!! çak bir beşlik.

HENDRIX

Milyonlarca meleğe çak bir beşlik. İyi iş, kardeşim.

Gözlerimi bana bakmayan Logan'a dikiyorum.

Siz pislikler neden bahsediyorsunuz .

JACK

Rachel iyi bir kız. İki hevesli başparmak yukarı.

Mesaj atıp araba kullanmasan iyi edersin.

JACK

Restorandayım, sik kafalı. Dylan Kimmie'ye bakıyor.

GARRETT

Neden hala huysuzsun? Rachel'in amcığı seni azdırıyor.

Bir daha asla Rachel hakkında böyle konuşma.

HENDRIX

Siktir, kardeşim aşık.

Ben aşık değilim.

Yalan. O kadar aşığım ki, korkuyorum.

GARRETT

Biri bir kadın hakkında konuştuğunda sinirlendiğim tek zaman onu sevdiğim zamandır.

LOGAN

Rachel gerçekten çok tatlı. İyi bir eşleşme.

Rachel'a aşık değilim. Birbirimize uygun değiliz. Çıkıyoruz.

GARRETT

Neden olmasın?

JACK

Ne?

LOGAN

Bruh, seni kolayca hayal kırıklığına mı uğrattı?

Beni hayal kırıklığına uğratmadı. Hiç birlikte olmadık.

LOGAN

Saçmalık diyorum. Onu tamamen .

JACK

Aynısından.
an.

HENDRIX

Birçok erkek yuva kurmayı ölümle bir tutar.

GARRETT

Şu anda aynaya bakıyor musun, H?

HENDRIX

Tekrar söylüyorum, gevşek kalmakta yanlış bir şey yok.
Sadece 33 yaşında mı?

JACK

35
yaşında.

HENDRIX

Dang, kardeşim, ciddileşme zamanı.

GARRETT

Sadece hareketsiz olun ve
olmasına izin verin.

Güle
güle.

GARRETT

Bir dakika içinde seninle
konuşacağım!

Bu konuda değil.

Jack geliyor ve kulaklıklarımızı takarken gözlerimi ona ve Logan'a dikiyorum. Logan'ın yüzünde boktan bir sırıtış vardı ve ikisi de

Benim yüzümden bir kahkaha at.

Ben karışmam. "Futbol konuşacak mıyız, konuşmayacak?" "Tişörtünü çıkarma," diye kıkırdıyor Jack.

Oliver bir düğmeye basıyor ve Garrett ekranda beliriyor. Logan bizi sayıyor ve her zamanki giriş, futbol sohbetine tekrar hoş geldiniz ve konuklarımızı tanıtma bölümüyle başlıyoruz.

Masanın etrafında otururken, her şeyi bir kenara bırakıp oyun hakkında konuşmak iyi hissettiriyor.

Sezonu, geçen haftanın maçlarını ve stratejiyi tartışıyoruz. Garrett ve Logan Korsanlar ve nasıl gittiği hakkında konuşuyor, ardından oyunları analiz ediyor ve tahminlerde bulunuyor. Jack bize hangi genç oyunculara dikkat etmemiz gerektiğini ve yerel yaşlıların nereye gittiğini anlatıyor.

Futbol ailedir. Rahatlıktır. Çocukken, sıkı oynadıktan sonra babamla yemek masasının etrafında otururduk ve o bize oyunumuzu nasıl geliştirebileceğimize dair ipuçları verirdi.

Ondan çok şey öğrendik. Onu her gün özleyorum ve şu anda onun fikirlerine ihtiyacım var.

Kaydı bitirdiğimizde huzursuz oluyorum. Bayan Gina'nın asansörünü tamir ettim, yavru kedilerin karnı doydu ve yaşlı kadın etrafta yapmam için yüzlerce küçük iş bulmadan, öldürecek bir öğleden sonram var.

Eğer eve gidersem, Rachel muhtemelen orada olacaktır. Restorana gidersem, muhtemelen orada olur.

Jack beni takip ediyor, ben de onu yakalıyorum. "Kamyoneti Gloria'nın evine götürmeme yardım eder misin?"

"Elbette." Kırmızı Ford step-side'ına ve beni manzaralı yoldan aşağıya, uzun beyaz bir çitle çevrili geniş, açık, çimenli bir tarlanın ortasındaki büyük beyaz ahıra kadar takip etti.

Gökyüzü alçak ve yağmur geliyor gibi görünüyor. Hava sıcaktı, bu yüzden bu gece yağmur yağmasını ve yarın soğuk olmasını bekliyorum. Atları kontrol edeceğimi düşünerek kamyoneti garajın altına park ediyorum.

Jack kamyonetini park edip dışarı çıkıyor ve benimle birlikte ahıra doğru yürüyor. Ne yapmamız gerektiğini biliyor ve beni bırakmasını istediğim için memnunum. Yemlerini kontrol etmeme ve ahırın rüzgâr ve yağmura karşı güvenli olduğundan emin olmama yardım edebilir.

Jack hiçbir zaman çok konuşan biri olmadı. Tüm bunları arkadaşça bir sessizlik içinde yapabildik ama Shiloh'nun ahırında yanımda durdu ve elini atın parlak koyu çikolata boynundan aşağı kaydırды.

"Seni ne yiyip bitiriyor, Zee?" Bana doğru baktı.

"Hepinizin iyi olduğuma karar verdiğinizi sanıyordum. Yuva kurmaya hazırım." "Seni onlardan biraz daha uzun süredir tanıyorum."

İki yılın o kadar fark yaratıp yaratmadığını merak ederek bir kahkaha atıyorum. Belki de ediyordur. Daha bir saat önce karakolda babamla konuşabilmeyi diliyordum. Jack her zaman bir sonraki en iyi şey olmuştur.

"Benim için o kadar basit değil."

Atı okşuyor ve yüzünü bana dönüyor. "Kimse için basit değil ama seni uzun zamandır bu kadar mutlu görmediğimi söyleyebilirim, kesinlikle eve döndüğünden beri."

" zaman oldu."

"Bu babasıyla mı ilgili?"

"Hayır, bu konuda haklıydın. Rachel, Jayden'a hiç benzemiyor."

"Peki sorun ne?"

Bakışlarım gri bulutların mavi gökyüzünü gizlemek için yaklaşan hayaletler gibi toplandığı büyük, açık kapıya kayıyor.

Bunu yüksek sesle söylemek zor. "Sakatlandığımdan beri eskisi gibi değilim. Bundan kurtulamıyorum."

"Acı çekiyor musun?" Koyu renk kaşları çatılıyor ve başımı sallıyorum.

"Fiziksel olarak değil." Rachel bunun icabına baktı. "Bu daha çok iyi şeylerin benim için olmadığı hissi. Onlar sen, Dylan ve Rachel için..." Ağır ağır nefes veriyorum. Adını söylemek onu özlememe neden oluyor. "Beni değil."

"Anladım."

"Öyle mi?" Kaşlarımı çatarak ona bakıyorum.

Dönüyoruz ve yavaşça bir sonraki ahıra doğru yürüyoruz.

"Elbette." Başını salladı ve Frodo'nun gri boynunu okşamak için uzandı. "Kötü bir oyunda her şeyini kaybettin. Kendini şaşırmış, kaybolmuş hissediyor olmalısın. Orada bir travma olduğundan eminim."

Onunla konuştuğum birkaç seferde terapist de aynı şeyi söylemişti. "Bunu bilmek onu ortadan kaldırmaz."

Bir aylık terapiden sonra artık bu konuda konuşamıyordum. Hiçbir şey değişmedi.

"Konuşma terapisi bende işe yaramadı."

"Tamam, peki ya farklı bir şey denersen?" Bana bakıyor. "Durumlar hakkında nasıl *düşündüğün* üzerinde çalışsan nasıl olur? Olan her şey senin yolundu ama herkesin kendi yolu vardır. Ya Rachel iyileşmene yardım etmek için buradaysa?"

İnleyerek dönüyorum, ellerimi boynumun arkasında kenetliyorum. "Kulağa hüsnükuruntu gibi geliyor."

"Bu gerçek bir terapi türü ve işe yarıyor." Ses tonu sert. "Zihniyetinizi değiştirmesiniz kötü hissetmeyi asla bırakamazsınız. Buna çarpık düşünme deniyor. Elbette başımıza bir sürü kötü şey geldi. Hepimiz bir şeyler kaybettik ama bunu tersine çevir. Kötüyü önden yüklediniz ve şimdi hayatınıza iyinin girmesine izin verme zamanı."

Omuzlarım gergin. Göğsüm gergin ve biliyorum ki sorunumu çözmek için bir konuşmadan fazlası gerekecek. Yine de, bu döngüyü durduracaksa her şeyi denemeye hazırım. "Bu iyi bir fikir."

"Pratik yapın. Ne zaman karamsarlığa kapılsanız, bunu aktif olarak durdurun. Zihninizi değiştirin. Geri gel."

Çok basit geliyor ama ne dediğini anlıyorum. Çalışmayı görüyorum. "Ne zaman bu kadar bilge oldun?"

Omzum kavramak için uzandı. "Bir şeyler kırılır, ama bir kemik kırıldığında ne olur biliyor musun? Daha güçlü bir şekilde iyileşir. Sen çok kırıldın ama düşündüğünden daha güçlüsün kardeşim."

"Sanırım Dylan bu ödülü alabilir."

"Dylan bir savaşçı, sen de öylesin. Dylan'ın yolu onu Logan'a götürdü. Bırak Rachel'in yolu yaralarını iyileştirsin."

Yumruk hala göğsümde. "Eğer onu incitirsem ya da incinmesine izin verirsem, bunun üstesinden gelemem."

"Sen yapardın." Mavi gözlerini benimkilere dikti. "Senin için buradayız ama kendi gücüne sahip çıkmalısın. Bu senin içinde var dostum. Bunu her gün görüyorum. Hepimiz görüyoruz."

Parmakları omzumda sıkılaşıyor ve beni kucaklıyor. Birbirimizin sırtını sıvazlıyoruz ve etrafıma bakıyorum, sanırım burada işimiz bitti. Sanırım kafamı kıcımdan çıkarıp kızgın perimin izini sürmeye hazırım.

Bu sefer bana kızması için ona bir sebep verdim.

Rachel

"S özellikle senin için demlendi." Allie bir kavanoz dolusu buzlu, parlak mor sıvıyı önüme koyuyor.

Kırmızı ve beyaz renkleriyle bir sirkten fırlamış gibi görünüyor. altın renkli, vidalı kapağın ortasına sıkıştırılmış çizgili kağıt pipet.

Allie'nin üzerinde yırtık, solmuş bir kot pantolon, kovboy çizmeleri ve kolları yukarı kıvrılmış uzun kollu siyah bir kazak var. Omzunda şişkin bir bez çanta var.

"Nedir bu?" Kabı kaldırıyorum, i e eğini inceliyorum ve koklayabilmek için kapağını açıyorum.

Siyah yoga pantolonumu ve uzun kollu gri kazağımı giymiştim. Edward Pazar gününe hazır olmak için durmadan bılardo oynuyordu. Benji bir süreliğine buradaydı ve k    k adam eve gitmeden önce ikisine de yemek yedirdim.

Zane bütün gün radyo istasyonunda program kaydı yapıyordu ve o dönmeden ben ayrıldım. Bugün görmek ya da düşünmek istediğim son kişi o. Ya da herhangi bir gün.

"Bu üzümlü Jolly Rancher moonshine!" İki kolunu da havaya kaldırarak
V. "Bugün yaptığım tek yapıcı şey."

Elimi burnumun üzerine tutarak öksürüyorum. "Tadı... yanık gibi!"

"Tadının üzüm gibi olması gerekiyordu." Kaşlarını çatı. "Bir de ben deneyeyim."

Ona mor ölüm kavanozunu uzatıyorum ve o da yudumluyor. "Kutsal marakas-üzümler yanıyor!"

"Bu kadar yeter, ver onu." Dylan elini uzatıyor. O da solmuş bir kot pantolon, yeşil Cooters & Shooters tişörtü ve parmak arası terlik giymiş ve bir yudum aldığı anda kahverengi gözleri fal taşı gibi açılıyor. "Tanrım Louise! Bu da ne böyle? Everclear mı?"

"Belki." Allie çenesini sallayarak kavanozu ondan alıyor ve tekrar yudumluyor. "Zamanla daha iyi oluyor. Üzümün tadını şimdi alabiliyorum."

"Tat alma duyuların uyuşmuş," diye Dylan. "Biraz daha içersen geceyi burada geçirmek zorunda kalacaksın."

"Austin beni alabilir."

"Ona el arabasını getirmesini söyle!" Dylan gülerek barda öne doğru eğiliyor. "Tamam, açılış kız gecemiz için hayalet biberli bal ve badem dilimleriyle süslenmiş özel keçi peynirli tostlarımı yaptım."

Elini oyun tarzında barın üzerindeki çeşitli yemek tabaklarının üzerinden geçiriyor ve ilkinde duraklıyor.

Gözlerim açıldı. "Vay canına, bu çok süslü! Gerçi kaçak içkiden sonra ağzımın daha fazla sıcaklığı kaldırabileceğinden emin değilim."

"Bu tepside baharatlı olmayan ballı olanlardan da var." Sıcak olanın karşısındaki başka bir tabağı işaret ediyor.

Bir dilim kızarmış ekmek alıp ağzıma atıyorum ve hemen inlemeye başlıyorum. "Bu çok lezzetli!"

"Bilgin olsun, bu öğleden sonra peynirli tost da yaptım." Allie parmağını kaldırarak bir yudum daha içki aldı. "Ve hepsini yedim."

Gülmekten neredeyse lokmamı tükürecekdim ama peçetemle yakaladım. "Özel içkimi geri ver. Çok eğleniyorsun."

Kavanozu önüme koydu. "Sanırım şimdi sarhoş oldum."

"Ayrıca beyaz peynir, zeytin, prosciutto, konserve sığır eti ve limon içeren aşırı humus tabağım var. Ve bütün bu pideler." Yuvarlak pidelerden oluşan plastik bir torba çıkardı.

"Ver." Ağzıma atmak için bir küp beyaz peynire uzanıyorum.

"Keçi peyniri havası alıyorum." Allie, sıcak tostlardan birini kapmadan önce ellerini yiyeceklerin üzerinde dolaştırıyor.

"Pizza Rolls yaptım!" Domatesli küçük karelerle dolu bir kâse tutuyorum. "Ya da Bay Totino yaptı. Dondurucuda bir kutu buldum ve Thomas alabileceğimi söyledi."

"Garrett onları bırakmış olmalı." Allie kaşlarını çatı. "Craig'in donmuş pizza ekmeklerini yemesine imkân yok. Neden Craig'i davet etmedik?"

"Kankamı ne kadar sevsem de, o hâlâ bir çocuk." Dylan kaçak içkimden iki yudum daha alıyor ve tekrar bana uzatıyor.

Uzun bir yudum daha alıyorum ve üzgün bir yüz ifadesi takınıyorum. "Özel içkimi öldürdük."

"Oh, hayır, daha fazlası var!" Allie zıplayarak çantasına uzandı ve parlak mor sıvıyla dolu plastik bir süt sürahesi çıkardı. "Keyfine bak!"

Hepimiz alkışlıyoruz ve Dylan hoparlör sistemine atlıyor. "Müziğe ihtiyacımız var!" Düğmelere basıyor ve yat rock'ı boş yemek salonunu dolduruyor.

"Hayır!" Allie hemen taburesinden kalktı. "Reminiscing'i ne kadar sevsem de, bu gece bir parti gecesi. Dans parçalarına ihtiyacımız var."

"onu, DJ!" Dylan koşarak benim oturduğum yere geliyor, Allie Charli xcx'i açarken bar taburesinden sırtıyor.

"Sam Allen, Chappell Roan'un Charli xcx olduğunu düşünüyordu." Eğer ondan bahsediyorsam, kesinlikle özel kaçak içkimi hissediyorumdur.

"Zavallı Sam," Dylan barda bana doğru eğiliyor. "Zane'le nasıl gidiyor?"

"Dur!" Elimi kaldırıp gözlerimi kapatıyorum. "Erkek erkeğe konuşmak yok. Bu gece tamamen eğlenmekle ilgili!"

"Eğlenmiyor musun? Ama o kadar ışıltılı ve güler yüzlüsün ki Edward'ı arabayla gezdirmeyi teklif edecektim." Kaşlarını sallıyor.

Dudaklarım bükülüyor ve elimi bardan çekip alıyor. "Olamaz! Ne oldu?"

Zane hakkında konuşmak istemediğim için omuz silkiyorum. "Her şeyi ." "Ne?" Allie oturduğumuz yere geri döndü. "Neden?"

"Çok yakındık." Öne doğru eğilerek ikisinin de gözlerine bakıyorum. "Sonuna kadar yakındık. Sonra dokunduğu her şeyin incindiğini, beni incitmek istemediğini ve beni güvende tutmak istediğini söyledi."

"Aman Tanrım, ormanda bir ayı ya da Zane Bradford arasında seçim yapmak gerekirse, bana Zane'i verin!" Allie bağırıyor. "O çok iyi! Kardeşinle ne kadar tatlı olduğunu gördün mü? Ve şu küçük Benji'yle?"

"Evet ve hiç de iyi değil," diye itiraz ediyorum. "Berbat!"

"Bu tamamen yalan. Zane sana sırlıslıkla aşık." Dylan gözlerini Allie'ye dikti. "Ve ben de senin kime aşık olduğunu biliyorum."

"Hayır!" Allie kolunu çimdikliyor, bu da Dylan'ın bağırmasına neden oluyor.

"Bekle, ne? Kim?" Birinden diğerine bakıyorum ve Allie başını sallıyor.

"Onun adını söylemiyorum, yoksa periler duyar ve bu asla gerçekleşmez."

Burnumu kırıştırarak üzümlü kaçak içkiden bir yudum daha alıyorum.

"Bunu daha önce hiç duymamıştım. Ne perisi?"

"Bu yüzden tahtaya vuruyorsun," diye açıklıyor Dylan. "Yani Allie'nin Jack'e aşık olduğunu söyleyebilirim..." Her kelimedede parmak eklemlerini barın tepesine vuruyor, "Ve periler hiçbir şey duymadı çünkü tahtaya vurdum."

"Bunu yüksek sesle söylemedin!" Allie telefonuna dokunuyor ve Megan Moroney'nin "Man on the Moon" şarkısı çalmaya başlıyor.

Parmaklarımla sayıyorum. "Birincisi, mükemmel şarkı ve ikincisi, senin için mükemmel adam!"

"Biri ona bunu söylesin," diye somurtuyor Allie, kollarını kavuşturarak. "Gerçi dürüst olmak gerekirse, o Austin'in koçu. Aynı okulda çalışıyoruz. Bu muhtemelen iyi bir fikir değil."

"En büyük kardeşimi tanıyorsam, *tüm* matematiği o yapıyor." Dylan ağzına sıcak bir tost atıyor. "Geçmişte başı yanmış, ikinizin de çocukları var..."

"Biliyorum." Allie onun eline yaslanıyor. "Neden bu kadar seksi olmak zorunda?"

"Ve eğer ikinci en büyük kardeşimi tanıyorsam..." Dylan kolunu omuzlarıma dolayarak beni sıkıyor. "Kendini toparlayacaktır. Zane'i en son ne zaman bu kadar gülerken gördüğümü hatırlamıyorum."

"Harika bir gülüşü var." Dudaklarım bükülüyor ve gözlerim ısınıyor. Barın üzerindeki parmaklarıma göz kırpıyorum. "Eğer şanslıysan o gamze ortaya çıkar."

"Gamzeli bir gülüşün mü var?" Dylan ayak parmaklarının üzerinde zıplıyor. "Tahminimce düşündüğünden daha kısa sürede kendine gelecektir."

"Uh-oh." Allie sulu gözlerimi gördü. "Gözyaşı yok -sevişme, evlenme, öldürme zamanı!"

"Evet!" Alkışlıyorum, çenemi kaldırıyorum ve hüznümü silkeliyorum. "Nasıl çalışıyor?"

"Her şeyim var..." Dylan çantasını karıştırıyor, kâğıt ve kalem şeritleri çıkarıp koyuyor. "Herkesin yazmak için otuz saniyesi var"

tepkileri."

"Otuz saniye mi?" Allie ağlıyor.

"İlk dürtünü istiyorum." Dylan barın üzerine plastik bir kum saati koyuyor. "Bunlardan bazıları sonsuza dek sürebilir."

Kaçak içkiden bir yudum daha alıyorum ve hiç acı hissetmiyorum. "Benim de bazı seçeneklerim var!"

"Harika, sırayla yaparız." Dylan siyah saçlarını omzundan aşağı itiyor. "İlki kolay bir tane. Burun piercingi mi, kaş piercingi mi, penis piercingi mi?"

Dylan küçük kum saatini çevirdiğinde Allie çoktan yazmaya başladı, ama ben dudağımı çiğnemek zorunda kaldım. *Bu nasıl bir his?*

Kapı açılıyor ve Logan, Jack ve Zane üç erkek model gibi restorana girdiğinde midem bulanıyor. Zane'in gözleri hemen benimkilere takılıyor ve kaşları iniyor. Bakışlarında farklı bir şey var, aç bir şey, ama dudaklarımı sıkıyorum ve bara dönüyorum.

"Hayır!" Dylan parmağını kaldırıp taburesinden zıplıyor. "Bu kızlar gecesi. Erkekler izin yok. Craig'e söyledim zaten-"

"Gömleğini çıkarma, burada kalmıyoruz." Logan, alıngan nişanlısıyla yarı yolda buluşur, elini onun sırtının alt kısmına koyar ve eğilip başının üstünü öper.

Kot pantolon ve uzun kollu, koyu yeşil bir kazak giymiş. Dalgalı kahverengi saçları geriye doğru taranmış ve sıcak mavi gözleri onunkileri tutuyor.

"Birkaç bira alıp bilardo masalarına gideceğiz. Burada olduğumuzu bile anlamayacaksın."

"Kimmie nerede?" Dylan ondan Jack'e bakıyor, o da kot pantolon ve geniş omuzlarını vurgulayan bordo bir henley giymiş.

Koç Bradford gerçekten çok seksi.

"Evde Edward'la YouTube izliyor." Jack barın arkasına gider ve üç tane Yuengling longneck çıkarır.

"YouTube'da ne izliyorlar?" Dylan'ın kaşları . "Havuz Köpekbalıkları."

"Bundan hoşlanıyorlar mı?" Ben soruyorum.

"Eddie ekrana yapışmış durumda. Kimmie'nin on dakika içinde uyuyacağını sanıyorum." Zane ve Logan'a biralarını uzatır.

Zane bir an oyalanıyor ve gözlerini üzerimde hissediyorum. Tenimde sıcaklık titreşimleri oluyor ama ona bakmıyorum. Yatağını yaptı ve şu anda onu ne kadar çok istediğimi görmesine izin vermeyeceğim.

Ben vahşiyim.

"ama." Jack hafifçe koluna vurur. "Bu gece kızlar gecesi."

"Bugünkü gösteri nasıl geçti?" Allie soruyor.

Dylan'ın ve benim gözlerimiz onun bara yaslanıp Jack'e doğru baktığı yere kayıyor. Duraklıyor, mavi gözleri onunkilerle buluşuyor ve dolgun dudaklarında yarım bir gülümseme beliriyor.

"İyi geçti." Ona bir adım daha yaklaşmak ister gibi görünüyor ve ben nefes alamıyorum. "Garrett her zaman eğlencelidir, Logan ve Zane de profesyoneldir."

"Alçakgönüllü davranıyor." Logan onun omzunu kavradı. "Jack hayatı boyunca radyoda çalışmış gibi uyum sağlıyor ve herkes Koç Bradford'un söylediklerini dinlemeye bayılıyor."

"Austin'in yarın dinleyeceğini biliyorum."

Jack'in gözleri ve başını sallıyor. "O iyi bir çocuk."

Hepimiz birbirimize bakıyoruz ve Luke Bryan taşralı kızlar hakkında şarkı söylüyor. Gerginlik havada çatırdıyor ama Dylan bunu bir alkışla bozuyor.

"Yarın hepinizle görüşeceğiz. Şimdi gidin."

Logan bir kahkaha atarak kolunu kızın beline doluyor ve onu ayağa kaldırıyor. "Tamam, tehlikeli kız." Onu bir öpücükle yere bırakıyor ve havuz alanına açılan paravan kapıya doğru ilerliyor. Durup barın üzerindeki küçük ballı tostlardan birine uzanıyor. "Atıştırmalık?"

"Hayalet biber!" Dylan bağılıyor ve o kadar hızlı geri fırlatıyor ki hepimiz gülüyoruz. "Ben de yaşadım."

"Hadi gidelim." Jack onun sırtını sıvazlar ve kapıdan çıkıp gözden kaybolurlar.

Onlar gider gitmez üçümüz de dönüp birbirimize kocaman gözlerle bakıyoruz. Kafalarımız birleşik, başımız dönüyor ve gülüyoruz, üzüm ayışığının etkisindeyiz.

"Seni ," diyorum Allie'ye. "Zane seni kesiyordu!"

Dylan sadece başını sallıyor. "Bu çocukların durumu kötü."

Allie avucunu bara vuruyor. "Haydi oynayalım! Cevabın ne?" Boş kağıdına bakıyorum. "Karar veremedim. İlk sen başla."

Dylan çok açılmış gibi "Burnu öldür, siki becer ve kaşla evlen" diye cevap veriyor.

"Gerçekten mi?" Allie başını sallar. "Biz birbirimizin tam zıttıyız. Çükünü öldürür, burnunu siker ve kaşıyla evlenirdim."

"Aleti öldürmek mi?" Dudağımı çiğniyorum. "Denemek istemez misin?" "Rachel sapıktır." Dylan yanıma dirsek atıyor ve yüzüm ısınıyor. "Bu sadece bir oyun."

"Benim sıram!" Allie hepimize yeni bir tur üzümlü jet yakıtı döktü. "Daha fazla içmem gerektiğinden emin değilim."

"Hemşire." Kolumu okşadı. "Hazır mısın?" "Ben hazırım!" Dylan zamanlayıcıyı kapıyor.

"Paul Mescal, Paul McCartney, Paul Rudd. Hadi!"

Dylan kum saatini aşağı çeviriyor ve Allie iki saniye içinde cevaplarını alıyor. Yine dudağımı çiğniyorum.

"Rachel!" Allie telaşlandı. "Şimdi ne olacak?"

Yaklaşp fısıldıyorum, "Paul Mescal kim?"

"Joaquin Phoenix ile *Napolyon* filminde mi oynamıştı?"

Başımı sallıyorum. "İzlemedim."

"Hulu'daki *Normal People* mi? Aşık olan ve bol bol seks yapan İrlandalı öğrenciler hakkında mı?" Başımı tekrar sallıyorum. "Gerçekten büyük bir aleti var."

"Aman Tanrım," diye homurdanıyor Dylan, öldürücü üzümünden bir yudum daha alarak. "Öyle ama."

"Zaman doldu!"

"Bekle!" Cevabımı hızlıca karaladım. "Tamam."

"Önce ben," diyor Allie. "Paul Mescal'i becer, Paul Rudd ile evlen, Paul McCartney'i öldür."

Dylan nefes nefese, gözleri kocaman. "Kötü kadın! Sör Paul'ü öldürecek misin?" "Lütfen. Güzel, uzun bir hayatı oldu." Beni işaret etti. "Rach?"

"Paul Rudd'ı siktir et, Paul Mescal'ı öldür, Paul McCartney ile evlen." Burnumu kısıyorum. "Sırf kim olduğumu bilmediğim için."

"İyi karar." Dylan beşlik çakmak için elini kaldırıyor. "Paul McCartney her an ölebilir ve sen tüm o Beatles parasını alabilirsin!"

"Ve *ben* kötü olan *mıyım*?" Allie ağlıyor. "Sen sinsisin."

"Paul Mescal'ı da mı öldürdün?" Dylan'ın çarşafını görmek için eğildim ama o başını salladı. "Paul Rudd'ı öldürdüm. O yaşlı ve ben de büyük bir İrlandalı siki denemek istedim."

Kıkırdıyorum, ellerimi yüzüme kapatarak tabureme geri çöküyorum. "Haklısın. Cevabımı değiştirebilir miyim?"

"Hayır." Allie zamanlayıcıyı aldı. "Sıra sende, Rach."

"Yaşasın!" Koltuğumda zıplıyorum. "İşte başlıyoruz: Süpermen, Demir Adam, Aquaman."

"Vay be." Dylan'ın kaşları kalkıyor ve Allie kum saatini yavaşça çeviriyor.

"Henry Cavill, Robert Downey Jr., Jason Momoa mı?"

Omuz silkiyorum. "Senin için ne uygunsa."

İkisi de kaşlarını çatarak arkalarına yaslanıyor ve ben de cevaplarımı hızlıca yazıyorum. Bunun için hazırım.

"Gah, Rachel, oyunu kapatmanın yolu."

Luke Bryan'ın "Country Girl (Shake It For Me)" şarkısının melodisini mırıldanarak sandalyemde kıcımlı ileri geri oynatıyorum. Tam o sırada bar alanını havuz alanından ayıran paravan kapının etrafında asılı duran bir gölge fark ediyorum. Kim olduğunu söyleyemiyorum ama vücudumun verdiği tepkilere bakarak iyi bir tahminde bulunabilirim.

"Zaman doldu!" Sesleniyorum.

"Dylan?" "Bu çok zordu!" diye sızlanıyor.

"O da öyle dedi," diye homurdanıyor Allie, yana doğru eğilerek ve hepimizin yeterince mor içki içtiğinden eminim.

"Jason'ı becer, Henry'yle evlen, Robert'ı öldür." Omuzları düşer ve Allie başını sallar.

"Beni hayal kırıklığına uğratiyorsun." Kaşlarını çatı. "Açıkça Henry'yi becer, Robert'la evlen, Jason'ı öldür."

"Jason Momoa'yı öldürecek misin?" Gözlerim büyüdü. "Ama o çok büyük ve seksi!" "Sorun da bu zaten." Allie burnunu kıvrıyor. "Çok terli. Ben paçuli ya da BO gibi koktuğunu düşünüyorum. Ya da ikisi birden." "Kokmuyor!" Ağlıyorum, alınıyorum.

Dylan gülerken, "Sanırım Rachel'ın kimi becerdiğini biliyoruz," diye bağıyor.

Paravan kapı açılır ve Zane kaşlarını indirmiş bir şekilde odaya girer. Çenesindeki kaslar gergindir ve birinin kafasını koparmaya hazır gibi görünmektedir.

"Zane Bradford!" Dylan bağıyor. "Çık dışarı! Sen bir kız değilsin!"

"Logan ve kendim için taze bira alacağım." Buzdolabını kaydırarak açtı ve iki Yuengling çıkardı. "Siz kimden bahsediyorsunuz?"

"Becer, evlen, öldür, şimdi defol." Dylan ona kıvrılmış bir peçete fırlatır.

"Bu ne anlama geliyor?" Gitmiyor.

Yine kıskanç davranıyor ve ben de sinirleniyorum.

Allie şöyle açıklıyor: "Üç seçeneğimiz var ve bunları sıralamamız gerekiyor."

"Git." Dylan taburesinden atlıyor ve barın etrafında dönüyor, kollarından yakalayıp kapıya doğru itiyor.

"Tamam," diye nefes veriyor ve gözlerini tekrar bana diyor.

Bu kez gözlerimiz kilitleniyor ve dudaklarındaki gülümseme bedenimi şehvetle dolduruyor, hemen ardından öfke geliyor. Neden buraya girip

Bir şey yapacakmış gibi mi? Aynı Sam Allen'la olduğu gibi. Kimseyle konuşmama izin vermiyor, sonra da birlikte olamayacağımızı söylüyor. Eminim Sam Allen, Zane'le yaptığımız seksten sonra beni arkadaş bölgesine itmezdi.

Uzanıp yemek için bir avuç Pizza Rolls aldım.

"İyi geceler hanımlar. İyi geceler Rachel." Sesinin alçak titreşimi midemi gıdıklıyor ve bunları ona fırlatmayı düşünüyorum.

Beni dışlamaya nasıl cüret eder?

Mor içki beni açıkça sinirli yapıyor ve açıkça yeterince içtim.

Elvis "Return to Sender" şarkısını söylüyor ve ben bar taburemden kayıyorum. "Sanırım bu geceyi bitirsem iyi olacak yoksa Şükran Günü'ne yetişemeyebilirim."

Dylan su şişelerini çıkarıp her birimizin önüne birer tane koyuyor. "Biz temizlenirken su için."

Başımı sallayarak şişeyi açıyorum ve birkaç ballı tost daha yerken uzun bir yudum alıyorum. "Bunlar gerçekten çok güzel."

"Teşekkürler! Yapması çok kolay." Dylan barın altına uzanıyor ve plastik bir kap çıkarıyor. "Bunları yarın öğle yemeğinden önce aperatif olarak sunabiliriz."

"Hazırlık için yardıma ihtiyacın var mı?" Allie son Pizza Rolls'u da bitiriyor.

"Thomas ve ben her şeyi hallettik. O hindiyi buzdolabında marine etti bile, ben de fırında bekleyen sosunu hazırladım. Tek yapmanız gereken ortaya çıkmak."

"Bundan daha fazlasını yapmalıyız." Başımı eğerek kaşlarımı çatıyorum.

"Temizliğe yardım edebilirsin!" Dylan gülüyor. "En sevmediğim iş."

"bil." Plastik kapları bara istiflemesine yardım ediyorum.

Buzdolabı ve Allie hepimizi

kucaklıyor. "Eve yürüsem iyi olacak."

"Tek başına mı?" Kaşlarım çatıldı.

Çocuklar havuz alanından içeri süzülür ve Logan Dylan'ın yanına giderek alından öpebilmek için at kuyruğunu çekiştirir.

"Hâlâ gidiyor musun?" diye soruyor.

"Kızlar gecesi sona erdi. Sadece temizlik yapıyoruz ve Allie'yi eve nasıl götüreceğimizi bulmaya çalışıyoruz." Dylan bunu doğrudan Jack'e bakarak söylüyor ve Allie arkadaşımıza ters ters bakarken gözleri açılıyor.

"Seni götürebilirim. Eve gitmem gerek."

"Sen içmiyor muydun?" Allie'nin sesi telaşlıydı.

"Sadece bir bira içtim. Ben iyiyim." Jack gülümsüyor ve kızın yanakları kızarıyor. "Sadece Kimmie'yi almalıyım."

Başıyla onaylıyor ve kapıya doğru ilerliyorlar. Yemekler toparlandı ve Logan Dylan'ı mutfığa kadar takip ediyor, Dylan tabakları endüstriyel boyuttaki bulaşık makinesine koyacak. Boğazım düğümleniyor, çünkü hepsi beni burada onunla bıraktı.

Zane barın yanında durmuş bana bakıyor ve bir şişe suyun tamamını içmiş ve bir milyon tost yemiş olmama rağmen hâlâ başım dönüyor. Yatağa gitmem gerekiyor ama onu her şeyden çok istiyorum. Duygularım karmakarışık.

Ona kızgınım ama bu onu özlediğim için. Onun güçlü kollarına sarılmak istiyorum, sonunda bulunan kayıp bir yapboz parçası gibi sığıdığım o rahatlatıcı yere.

"Geri yürümeye hazır mısın?" Sessiz sesi damarlarımda ılık bir sıvı gibi dolaşüyor.

Gözlerim irkilerek kapanıyor ve başımı hayır anlamında sallıyorum. "Seninle geri dönmeyeceğim."

Nefes veriyor ve genellikle körfez esintilerini yakalamak için açık olan büyük pencerelere bakıyor. Bu gece kapalılar ve yağmur damlaları cama yapışıyor.

"Aynı yere gidiyoruz Rachel."

"Hayır, değiliz." Gözlerim parlıyor ve o inatçı hayatta kalma hırsı göğsümde yükseliyor. "Erkeklerin, mükemmel olmadığı için önlerindeki iyi şeyleri bırakıp gitmedikleri bir yere gidiyorum."

"Rachel..."

Bana doğru bir adım atıyor ama ben kapıya doğru koşuyorum. Kapıyı ittiğimde neredeyse koşuyorum ve yağmur büyük damlalar halinde yüzüme çarpıyor. Soğuk bir yağmur ve yanaklarımdaki sıcak gözyaşlarına karıştığını hissedebiliyorum.

Nemin içinde göz kırparak, karanlıkta eve giden yolu aydınlatan ışıkları arıyorum. Koşmuyorum ve onun sesini duyuyorum.

"Rachel..."

"Beni rahat bırak." Hızlanıyorum.

"Seninle konuşmam gerek." Bana doğru uzanıyor, beni kollarının arasına çekmeye çalışıyor ama ben buna izin vermiyorum.

"Seninle konuşmak istemiyorum." Ellerimi sallayarak güçlü kollarının beni sarmasını engelliyorum. "Pek çok şey bozuldu ama onları düzeltebileceğime inanmak zorundayım. Daha iyi bir şey istiyorum ve beni tekrar incitmene izin vermeyeceğim."

"Seni asla incitmek istemem-"

"Biliyorum, sadece beni güvende tutmak istiyorsun." "Bana bak."

Yağmur daha sert yağıyor ve ben onun acı dolu mavi gözlerini kırıştırıyorum. "Özür dilerim. Çok üzgünüm Rachel. Kaçtığım için özür dilerim. Bunu telafi etmek istiyorum. Sana hak ettiğin her şeyi vermek istiyorum." Uzanarak beni kollarına çekti, göğsüne yasladı. "Sana göstermeme izin ver."

Bedenim titriyor ve gözyaşlarım yanaklarımı ısıtıyor. "Ben neyi hak ediyorum?"

"Her şeyi." Gözyaşlarımı öpüp uzaklaştırıyor. "Sen her güzel şeyi hak ediyorsun, benim güzel kızım. Akıllısın, güçlüsün, komiksin ve tatlısın. Tüm acılarımı dindiriyorsun ve nasıl oynayacağımı hatırlamama yardım ediyorsun. Karanlık gelmeden önce nasıl biri olduğumu hatırlamamı sağlıyorsun."

"Ne diyorsun sen?"

"Görmüyor musun?" Eliyle yüzümdeki soğuk yağmuru siliyor. "Seni seviyorum Rachel. Hiç kimseyi seni sevdiğim gibi sevmedim. Sen benim ışığımsın."

Dudaklarımdan daha fazla gözyaşı süzülüyor ve içim eriyor. "Beni seviyor musun?" "Seni o kadar çok seviyorum ki, bu beni dehşete düşürdü. Ama seni kaybetmek istemiyorum. I

asla sensiz olmak istemiyorum. Korktuğum için beni affedecek misin? Seni incittiğim için?"

Eğer beni bu kadar sıkı tutmasaydı, bir su birikintisinin içine yığılırdım.

"Evet..." Kahkahalar göğsümde kabarcıklar oluştururken başımı sallıyorum. "Zaten sana hiç inanmamıştım. Beni sevdiğini biliyordum ama bunu kendin söylemen gerekiyordu."

"Bunu her gün söyleyeceğim." ağzımı kendi ağzıyla kapatıyor ve öpücüğünün içinde kayboluyorum.

Ağzlarımız açılıyor ve dillerimiz birbirine dolanıyor. Isı, donmakta olan bedenimi merkezime kadar dolduruyor ve yanaklarını kavrayabilmek için kollarımı onun sıkı kucağından çekiyorum.

Dudakları benimkilerin üzerinde kayıyor ve çenesini kaldırıp eve doğru bakıyor. "Seninle sevişmek istiyorum."

"Bayan Gina'ya gidin!" Dylan bağılıyor ve sağanak yağmurda ciyaklayarak koşarak yanımızdan geçerken ikimiz de sığıyoruz. "Eddie'yi aldım, gidin!"

"Yap şunu!" Logan, Zane'in sırtına bir tokat atar ve eve doğru koşmaya devam ederler.

Zane bana bakıyor ve ben de alt dudağımı yalamak için dilimi çıkarıyorum. Mavi gözleri bu hareketle ısınıyor ve vücudunun benimkine karşı sertleştiğini hissediyorum.

Mide. Başka bir şey söylemeden dönüyor, elimi tutuyor ve bizi hızlı bir koşuyla cipe götürüyor.

OceanofPDF.com

Zane

R Perdeli pencerelerin dışına güneş ışığı düşüyor ve Rachel'ın yumuşak vücudu yatakta üstümde. Uzanıp yanaklarını tutuyorum, sıcak amcığı sertleşmiş sikimde aşağı yukarı kayarken yüzünü kendime doğru çekiyorum.

"Seni seviyorum," diye fısıldıyorum, dudaklarımı yanağının üst kısmında gezdiriyorum. "Seni seviyorum." Yumuşak sesi dudaklarının hemen önünde kulaklarımla buluşuyor.

Bildiğim hiçbir şeye benzemeyen bir rahatlama. Özgürlük ve çöküş. İlk seferinde, bir tuzaktan kurtulmak gibiydi. Şimdi ise zincirlerin kopması gibi. O hep benimdi. Sadece birbirimizi bulmamız gerekiyordu.

Yolculuğu onu bana getirdi. Yollarımız birleşti ve karanlıktan çıkıyor. O benim ışığım, beni eve götürüyor. O benim yoldaşım, karanlıkta elimi tutuyor.

Onun bedenine sahip olmak için ateşin içinden geçeceğim ve onu güvende tutmak için cehennemin kapılarına saldıracağım.

Parmakları saçlarımda dolaşıyor ve ellerim omuzlarında gezinerek onu göğsüme çekiyor. Öpüşüyoruz, öpüşüyoruz, dudaklar birbirini kovalıyor ve çekiyor.

Dişlerimi omzunun üst kısmında gezdiriyorum ve dudakları boynumun kenarını izliyor. Dili tenime değiyor ve ben onu bir kez daha öpmek için geri dönüyorum.

Ona dokunmaya, sarılmaya, hanımeli kokusunu içime çekmeye, ona tuz ve seksle karıştırarak içirdiğim tatlı suyun tadına bakmaya doyamıyorum.

"Oh, Tanrım, geliyorum." Kalçaları daha hızlı hareket ediyor ve omuzlarımın üst kısmını kavıyor.

Sırtını kamburlaştırıyor ve aklımı başımdan alacak şekilde gıcırdatıyor. İç organları sikimi kavrayıp çekiyor ve ben derin bir inilti çıkarıyorum. Onun çok gerisinde değilim.

Bizi yana döndürerek, klitorisine masaj yapmak için elimi aramızda gezdiriyorum. O sert tomurcuğun üzerinden bir kez geçince sıçırıyor, vücudu titrerken yüksek sesle inliyor. Onun içindeyim, kaslarının esnemesi her tarafımı sarıyor ve sikim kalınlaşıyor. Kıçım sıkılaşıyor ve taşaklarım karıncalanıyor, serbest bırakıyorum, tutmadan önce sertçe itiyorum, sıcak vücudunun derinliklerine geliyorum.

Hızlı nefes alıyoruz, hala öpüşüyoruz. Ayrılığımızın doyumsuzlaştırdığı, her zaman birlikte olma vaadiyle pekiştirdiği bir açlık bu.

Alnım onunkine yaslanıyor ve ben yatağa uzanıp o da bedenime sarılmadan önce birkaç kez daha hafifçe öpüşerek nefes nefese kalıyoruz. "Nasıl hissediyorsun?"

"Sanki doğru düzgün sevişmişim gibi." Yanağı göğsümde, kıkırdıyorum ve parmaklarımı nemli saçlarının arasından geçiriyorum.

Beni gülümseten yumuşak, memnun bir ses çıkarıyor. "Ne düşünüyorsun?"

Başını kaldırıyor ve güzel yeşil gözleri benimkilerle buluşuyor. "Tek yaptığın bana yardım etmek. Bir şeyleri tamir ediyorsun, Bayan Gina'nın evini, at terapisindeki çocukları..."

"Kırılmadılar."

"Hayır, ama acı veren şeyleri düzeltmelerine yardımcı oluyorsunuz."

Bunu düşündüm ve onaylarcasına başımı salladım. "Tamam ama bunu neden söylüyorsun?"

Gözleri benimkilerden göğsüme kayıyor ve parmağıyla kalbimin üzerinde bir daire çiziyor. "Sana teşekkür etmek için."

Elini avucumun içine alıp yanağıma doğru kaldırıyorum. "Bana teşekkür etmene gerek yok."

Elimdeki eline göz kırpmıyor. "Eskiden hep çok endişelenirdim. Neler olabileceğinden ve tek başıma üstesinden gelip gelemeyeceğimden korkardım. Ya yapamazsam ne olur?"

Kaşlarımı indiriyorum ve elini tekrar kaldırıp bileğini öpüyorum. "Bundan korkmanı asla istemiyorum. Yalnız değilsin."

Bir gülümseme yanaklarını kaldırıyor ve gözleri tekrar benimkilerle buluşuyor. "Seninle tanıştığımndan beri bir kez bile korkmadım. Burada, bu yatakta birlikte olduğumuz o ilk andan beri her gün kendimi sadece bulunmuş, güvende ve evimde hissettim."

Gurur göğsümü ısıtıyor ve söz konusu o olduğunda kalbimde kök salan o inatçı sahiplenme duygusuyla savaşmaktan vazgeçtim.

"Ne değişti acaba?" diye takılıyorum ve dudaklarından bir nefes kaçıyor.

Dudaklarımı öperek yükseliyor ve tekrar aşağı indiğinde gözleri kapanıyor. Hava sıcaklığı düşüyor ama yatakta birlikteyken sıcacık oluyoruz. Tekrar konuştuğunda uyuduğunu düşünüyorum.

"Japonya'da kırık çömlekleri onarmak için 14 ayar altın kullandıkları bir teknik var." Parmağı yine göğsümde geziniyor. "Altını eritip yeni ve daha da değerli bir şey yaratmak için kullanıyorlar. Buna *Kintsugi* deniyor. 'Altın dikişler' anlamına geliyor. Ne kadar güzel, değil mi?"

"Jack bugün bana kemikler kırıldığında daha güçlü iyileştiklerini hatırlattı." Başını kaldırıyor ve çenesini elinin üzerine koyup gözlerimin içine bakıyor.

"Daha güçlü, altın gibi."

Eğilip dudaklarımı bir kez daha onunkilere bastırdım. Altın rengi, yeni bir günün başlangıcı gibi. Uzun süre karanlıkta kaldıktan sonra parlak güneş ışıdı.



"Hatırlat da bir daha asla üzümlü kaçak içki yapmayayım." Allie, Rachel'ın diğer tarafına oturmuş, elindeki buzlu çay bardağını yanağına götürüyor.

"İlk kızlar gecem için bana özel bir içki hazırlayarak çok tatlı davrandın." Rachel başını arkadaşının omzuna yasladı. "Bunu bir daha asla yapma."

Kıkırdıyorum, kolumu kızıma doluyorum ve onu kendime çekiyorum. "Bir şeyler ye. Kendini daha iyi hissedersin."

Yağmur gece boyunca durdu, ancak tahmin edildiği gibi sıcaklık düştü. Büyük gün için hepimiz kazak ve kot pantolon giydik.

Cooters & Shooters'da toplanmak Şükran Günü aile geleneğimiz haline geldi. Her şey tatil için süslendi ve öğlen burada olmamız gerektiğini biliyoruz.

Herkes öğle yemeği için geldiğinde, Jack'in önderliğinde bir aile duası için toplanıyoruz, ardından Thomas ve Jack'in yaptığı hindi çeşitlerini (fırında pişmiş, kızarmış ve tütsülenmiş) tatmak için servis sıralarına ayrılıyoruz. Dylan yan yemeklerini yaptı.

yemekler, soslar, baharatlı ve baharatsız peynirli makarna, meyve salatası, kızılıcık sosu, yeşil fasulye güveci, mısır ve ekmekler.

Tabaklarımızı hazırlarken, yemek odasının ortasında yer alan ve bir ucunda Jack'in, diğer ucunda Thomas'ın oturduğu uzun masaya doğru ilerliyoruz.

Aile ve arkadaşlar mutfaktan çıkıp tabaklarını hazırlarken bize katılıyorlar.

Allie bir kaşık mısır ekmeği sosunu saplıyor. "Tadı çok güzel. Keşke restoran sallanmayı bıraksa."

"Oof, bu duygudan nefret ediyorum." Logan elindeki hindi füme, sos, kızılıcık sosu, ekmek, mısır ve peynirli makarna ile karşımızda oturuyor.

"Mutfakta bir şey kaldı mı?" Allie alay eder, o da bir üzüm atar Onu.

"Üzüm değil! Onlar Şeytan'ın küçük el bombaları."

"Üzümleri severim," Rachel. "Üzümleri nükleerleştirmeniz onların suçu değil. onları."

"Bu bir kelime mi?" Dylan elinde mısır ekmeği sosuyla dolu bir tabakla bize katılıyor. "Bu sabah yataktan çıkabildiğime inanamıyorum. Şükran Günü'nden önceki Çarşamba günü kızlar gecesi yapmak kimin?"

"Sanırım senindi." Rachel başını omzuma yasladı ve ben de onu öptüm. o.

"Hepsi bu mı?" Küçük kardeşimin tabağına bakıyorum. "Beni sersemletmeyen tek şey bu."

Logan porsiyonunun yarısını bitirdi bile. "Bir oyun oynamalıyız Öğle yemeğinden sonra dostça bir futbol maçı. Tüm o toksinleri terleyerek atarsınız."

Kızlar dehşet içinde yüzlerini buruşturuyor ve benim midem panikle bulanıyor. O anda kendime Jack'in ahırda söylediklerini hatırlatıyorum. *Çarpık düşünce. Zihniyetini değiştir.* Başlıyorum: Şükran Günü'nde ailece futbol oynayacak olmamız kötü bir şey olacağı anlamına gelmez.

"Ben ," diyorum ve Dylan'ın gözleri benimkilere kayıyor.

"Gerçekten mi?"

"Elbette. Logan haklı. Egzersiz yapmak kendini daha iyi hissetmeni sağlayacak." Allie, "Sanırım işememe neden olacak," diye inliyor.

"O kelimeyi söyleme yoksa ben !" Rachel elini yüzüne kapattı. "Al." Bir parça ekmek koparıp ona uzatıyorum.

Ağızına atıyor ve kafamı kaldırdığımda üç çift göz bizi izliyor. "Ne?"

"Hepiniz çok tatlısınız!" Dylan dirseğine sertçe yaslanıp pansumandan küçük bir ısırik alarak ağlıyor. Beni izlerken kahverengi gözleri sıcacık. "Bu gülümsemeyi görmeyeli çok uzun zaman oldu. Bayılıyorum."

"Gülümsediğimi hissetmeyeli çok uzun zaman oldu." Elimi Rachel'ın sırtında aşağı yukarı gezdiriyorum, o da çenesini kaldırıp boynumu öpüyor.

"Eddie nerede?" Allie başını elinin üzerine yaslayarak soruyor.

"Havuza yapışmış." Dylan, kardeşimin ve Benji'nin Austin'le takıldığı masalara doğru başıyla işaret ediyor. "Buraya gelir gelmez ona bir tabak hindi ve sos hazırladım, yani karnı doydu."

"Teşekkürler, Dee. Austin'in Benji'yi alması çok hoştu." Rachel oturup hindiden bir ısırik daha aldı. "Aslında biraz daha iyi hissetmeye başlıyorum."

"Suyun yardımı oldu," diyorum sırtını sıvazlayarak.

"Eminim egzersiz canını yakmamıştır." Dylan alay ediyor. "Dün gece diğer beyaz etlerden biraz yuttun mu, Rach?"

"Aman Tanrım," diye homurdanarak öne doğru eğildi Rachel. "İyiydi." Allie onu işaret ediyor.

"Dylan." Gözlerim onunkilerle aynı hizada. "Beni bağışla."

"Özür dilerim büyükbaba." Ellerini kaldırıyor ve üçü birden gülmeye devam ediyor.

Küçük kız kardeşimle seks hayatım hakkında konuşmak istemesem de, onun ve Rachel'ın bu kadar yakın olması gerçekten hoşuma gidiyor. Bizi birbirimize daha sıkı bağlıyor, daha önceden belirlenmiş bir sonuç gibi hissettiriyor.

"Hindi nasıl?" Jack elinde iki tabak yemekle içeri giriyor, hemen ardından Kimmie başının üzerinde doldurulmuş yeşil bir kaplumbağa sallıyor.

"Bak, Zee Amca! Grizz Amca bana yeşil bir cooter göndermiş!" Elinde sallıyor, masanın diğer ucuna koşmadan önce bir daire çizerek zıplıyor. "Bak, Baba, bu bir nehir cooter'ı!"

"Aynen öyle." Thomas sırtarak arkasına yaslandı ve onun küçük sırtını sıvazladı. "Ona neden cooter dediklerini biliyor musun, Kimmie Joy?"

"Komik olduğu için mi?" Gözleri kocaman.

"*Kuta*, Mali ve Senegal'de *kaplumbağa* anlamına gelen bir kelimedir."

"Şaka yapıyorsun." Thomas'a döndüm. "Bunu yaşlı bir cahilin uydurduğunu sanıyordum."

"Hayır." Thomas gülümsüyor. "Sadece yanlış telaffuz etmişler."

"Aussie, Eddie ve Ben'e göstermeliyim!" Havuz alanına doğru gitmeye başlar ama babası onu durdurur.

"Yemekten sonra." Jack'in sesi serttir ve yolu babasının oturduğu yere doğru bir kavis çizer.

Onun kucağına tırmanıyor ve bir çatal dolusu sargı bezi saplıyor. "Mm! Güzel sos, Deedee Teyze!" Sonra bir çatal dolusu hindi saplıyor. "Mm, güzel hindi, baba! Teşekkür ederim!"

Yanağından öpüyor ve kucağından atlayıp havuza doğru koşuyor. Adamın kaşları kırışıyor ve Dylan onu teselli etmek için öne eğiliyor.

"En azından teşekkür etti!"

Jack yemeğe gömülüyor ve biz de arkamıza yaslanıp sohbet ederek bu yıl için şükrettiğimiz şeyler hakkında konuşuyoruz. Aile, yemek ve sağlık bir yana, Dylan bale dersleri için şükrediyor. Logan radyo istasyonunun bu kadar popüler olmasına şükrediyor. Ben de aynı fikirdeyim.

Geçen yıl bu zamanlarda oturup futbol hakkında konuşurken, elimizde hit bir program olduğunu söylediğinde ona pek inanmamıştım. Aradan bir yıl geçti ve artık sadece bir radyo programı değil, neredeyse bir milyon takipçisi olan bir YouTube kanalı var.

"Hepinizi bulduğum için minnettarım." Rachel masanın etrafındaki sıcak, gülümseyen yüzlere baktı ve beni yanımdan dirsekledi. "Özellikle benim ve Eddie için çok şey yapan bu huysuz adam için minnettarım."

"Bana tekrar nasıl gülümseyeceğimi hatırlattığın için minnettarım." "Ve bu arada, temizlik ekibi nerede?"

Jack, Thomas ve Dylan dışındaki herkes ayağa fırlayıp tabakları toplamaya başladı. Logan ve ben büyük bulaşık makinesini doldururken kızlar artıkları paketliyor. Bu kadar çok el olunca işimiz çabuk bitiyor.

"Tatlıdan önce dostça bir oyuna hazır mısın?" Logan'ın elinde bir futbol topu var ve onu havaya fırlatıyor.

Rachel gülerek, "Önce bana nasıl futbol topu atılacağını öğretmelisin," dedi ve başını salladı.

"Sana top atmayı öğreteceğim." Uzandım, onu belinden yakaladım ve yanıma çektim.

İçim çalkalanıyor ama ağırdan alıyorum, nefes alıyorum, zihniyetimi değiştiriyorum.

"Austin'i çağırayım." Allie yemek odasına girdi. "Sence Eddie oynamak ister mi?"

"Ona sor." Rachel sesleniyor, sonra gülümseyerek bana bakıyor. "Ona futbol topu atmayı da öğretmen gerekecek."

"Acaba Eddie Nashville futbol öğrenmek ister mi?" Başparmağımı kot pantolonunun kemer halkasına takıyorum.

"Ona sormanız gerekecek."

"Biz hazırız!" Allie, Austin ve çocuklarla birlikte geri döndü.

Grup olarak körfez boyunca uzanan geniş patikadan parka doğru yürüyoruz. Büyük yemekten sonra birkaç kişi de yürüyüşe çıkmış ve biz geçerken eski arkadaşlarla konuşuyoruz. Logan topu fırlatıyor ve Austin de bir tane kapıyor, bu da dikkat çekiyor.

Herkes takımlara ayrılmadan önce biraz ısınma hareketleri yaptığımız sahaya geliyor. Rachel'a nasıl top atılacağını göstermek için onu kenara çekiyorum. Austin sahanın diğer tarafında bekliyor.

"Parmaklarını aç." Küçük elini tutuyorum. "İşaret parmağını noktaya en yakın yere, orta parmağını da ilk dantelin üzerine koy..."

Ona nasıl geri çekileceğini, ağırlığını ayakları üzerinde nasıl kaydıracağını gösteriyorum ve basketbol smaç basar gibi bileğine küçük bir fiske vuruyorum ki o da bunu nasıl yapacağını bilmediğini söylüyor.

İlk atışı doğrudan yere gidiyor, çılgınca sekiyor, bu da onun bağırmasına ve eğilmesine neden oluyor ve sonra sahanın dışına yuvarlanıyor.

"Bunun doğru olduğunu sanmıyorum." Bana bakıyor ve gülmek için tüm gücümü harcıyorum.

Austin sahanın karşısında, elini ağzına götürmüş ve belinden eğilmiş durumda.

Eddie kaşlarını çatarak onun yanında durur. "Dirseğini düzgün kaldırdığını sanmıyorum."

"Asla alamayacağım." Solgunlaşıyor ama pes etmesine izin vermiyorum. "Hadi ama. Sadece pratik yapmak gerekiyor."

Bunu birkaç kez daha yapıyoruz ve çılgınca sallanmasına rağmen onu yerden kaldırmayı başarıyor.

"Bu çok iyi!" Onu cesaretlendiriyorum ve gözlerini bana dikeyor. Açıklıyorum, "Burada ne yapıyorsak onun için yeterince iyi. Atmak zorunda değilsin. Sadece blok yap ve koş."

Rachel bir ayağını topun üzerinde dengeliyor, ellerini belime koyuyor ve dudaklarımı öpmeden önce yüzüme sırtıyor. "Sabır senin en iyi özelliklerinden biri."

Ellerim belinde ve onun sevimli yüzüne bakıp sırtıyorum. "Şu anda kendimi pek sabırlı hissetmiyorum. Bu dostluk oyununu bitirmeye ve seni yalnız bırakmaya hazırım."

"Keşke senin oynadığın lisede amigo olsaydım." Sesim alçalıyor. "Otuz yaşında kesinlikle bakire olmazdın." "İkinizin işi bittiyse, biz de sıraya giriyoruz." Logan koşarak bizim olduğumuz yere geldi.

Canoodling.

Onu topun üzerinden kaldırıp hücum hattına doğru koşturmadan önce hızlıca bir öpücük daha veriyorum.

Allie oynamıyor. Eddie ve Ben de izlemeye karar verdiler, böylece Logan, Dylan ve Austin, Jack, Rachel ve bana karşı oynayacaklar. Allie herkes için hakem ve amigo olacağını söylüyor ve sıraya girdiğimizde Logan'ın tam karşısında ben oluyorum.

"Grizz'in dizilişte espri yapmasını özledim." Logan sırtıyor. "Kardeşlerin sohbeti bunu duymaya bayılacak."

Austin geri çekildi ve atışı yapmak için geri sayıyor. Hepimiz farklı yönler koşuyoruz. Rachel pası zorlamak için ilerliyor. Ben Logan'ın peşindeyim, Austin'in onun alıcısı olmak istediğini biliyorum. Onu çok iyi koruduğum için pası Dylan'a atmak zorunda kalıyor, Jack de onun başının üstünden topu havaya kaldırarak kolayca yakalıyor.

"Hiç adil değil!" Dylan onu itiyor ve ben gülmeye başlıyorum. Bazı şeyler hiç değişmiyor.

Hepimiz tekrar hazırız ve bu sefer top bizde. Jack oyun kurucu, ben de sahanın aşağısında Logan tarafından korunuyorum. Austin Rachel'ı koruyor ve Dylan Jack'e doğru koşuyor. Jack elini uzatarak onu geri çekiyor ve Dylan onu yakalamaya çalışırken kolları sallanıyor.

Kız hızlı bir balerin dönüşü yapar ve adam topu Rachel'a vermek zorunda kalır.

Topun kendisine doğru geldiğini görünce gözleri açılıyor.

"Yakaladım!" Bağırıyor ama Austin'in ona doğru sertçe koştuğunu görünce midem bulanıyor.

Rachel zıplayarak pası tamamlıyor, ama aşağı inerken adam onu belinden yakalayarak yere düşürüyor. Adam hemen ayağa kalkıyor ama Rachel kalkmıyor. Hâlâ yerde yatıyor ve hareket etmiyor. Kolları ve bacakları iki yana açılmış, sanki ölmüş gibi boş gözlerle mavi gökyüzüne bakıyor.

Dizlerim zayıflıyor ve göğsüme bir kurşun ağırlığı çarpıyor.

"Hayır!" Zorlanarak koşmaya başladım.

Bacaklarımı pompalayarak parkı rekor sürede geçiyorum. Bu artık yapamadığım bir hız ve acı sırtımdan bacaklarıma doğru yayılıyor. Hissetmiyorum bile. Onun yattığı yere gitmeliyim. Etrafım siyahla kaplanırken görüşüm tünelleşiyor.

Yine oluyor, tıpkı olacağını bildiğim gibi. O yaralı.

O kırılmış.

Ayağa kalkmıyor.

O bunu atlatamam.

Kelimeler beynimde dönüyor ve 9-1'i aramak için telefonumu bulmaya çalışıyorum.

1. Yardıma ihtiyacımız var, hemen. Onu bu şekilde kaybedemem. Başka birini daha kaybedemem. "Rachel..." Onun adı ağızdan bir dua gibi dökülüyor. aniden oturur ve genişçe gülümser.

"O topu yakaladığıma inanamıyorum!" Gülüyor, kollarına bakıyor. "Yine de biraz acıtıyor."

Başını kaldırdığında gözleri benimkilerle buluşuyor ve şok içinde açılıyor. "Zane? Sen iyi misin?"

Eve koşan bir koşucu gibi onun yanında yere kayıyorum ve onu kollarıma çekiyorum. Çok hızlı nefes alıyorum. "Yaralandın mı?"

"Ben iyiyim!" Sesi nefes nefese ve avuçlarını yanaklarıma koymak için uzanıyor. "Ben iyiyim. Yaralanmadım."

"Yaralandığını sanıyordum." Nefesimi tutamıyor gibiyim. Dizimi bükerek alnımı elimin arkasına dayıyorum ve "Kalkmadın" diye inliyorum.

"Çok özür dilerim." Dizlerinin üzerine çöküp kollarını omuzlarıma doluyor. "Çok özür dilerim, oyun oynuyordum. Dramatik davranıyordum. Düşünmemiştim-"

"Hey, kardeşim, iyi misin?" Jack yanımda, omzumu kavramak için eğiliyor.

Çenemi kaldırıp gözleriyle buluşuyorum, başımı sallıyorum ama içimdeki rüzgâr kesilmiş gibi hissediyorum. "Ben iyiyim. Rachel yaralanmadı."

"Bu biraz tamamlayıcıydı." Jack'in sesinde gurur vardı ama ben harap olmuşum. "Her şey yolunda mı, Rach?" Dylan parkın diğer ucundan bağırıyor. "Ben iyiyim!" Rachel ona bağırıyor, sonra tekrar bana dönüyor, o güzel

Gözleri endişeyle doluydu. "Çok üzgünüm bebeğim, bunun nasıl görüneceğini düşünmemiştim bile."

"Hayır, yapma." Onu kucaklamak için çekiyorum. "Sen eğleniyordun. Ben aşırı tepki verdim." "Bana bak." Elini yanağıma koydu. "Bu bir olmayacak. I

Seni seviyorum."

Gülümsemeye zorlayarak nefes veriyorum ve ayağa kalkarken ona yardım ediyorum. "Hadi şu oyunu bitirelim. Bunu kazanacağız."

Bu ona ve kendime verdiğim bir söz.

OceanofPDF.com

Rachel

W Sonunda oyun dostça bir beraberlikle sona erdi. Gerçek şu ki, her iki taraf da topu her aldığında gol atarak saatlerce sürebilirdi. Çocuklar için pas çalışması gibiydi. Dylan ve ben yüksekliğimizde onlara karşı işe yaramazdık. Kardeşler çok eğlendiler ve Austin onlarla oynarken cennetteydi.

Eve dönerken, Zane'i yeniden travmatize ettiğim için kendimi hâlâ bok gibi hissediyorum. Daha sonra bunu telafi etmek için bir plan yapıyordum ki büyükannemin mesajı geldi.

GRAN

Şükran Gününüz kutlu olsun! Bana en sevdiğim iki torunumun fotoğrafını gönder.

Hemen kardeşimi boynundan tutup selfie çekiyorum ve ona gönderiyorum. Ben gülümsüyorum, o ise sinirli bir şekilde uzaklara bakıyor.

Şükran Gününüz kutlu olsun! Gününüz iyi geçti mi? Kendinizi nasıl hissediyorsunuz?

GRAN

Güzeldi. Joanne teyzeni ziyaret ettim, yedim.

Kulağa mükemmel bir gün gibi geliyor. Edward pazar günü bir bilardo turnuvasında yarışacak. Kazanabilir bile!

GRAN

Tanrım, orada her şeyi yapıyor.

Çok iyi vakit geçiriyor ve onu okula kaydettirdik. Tatilden sonra başlayacak.

GRAN

Oh.

Verdiği yanıt kaşlarımı çatmama neden oluyor. Tam soracaktım ki bir sonraki mesajı damarlarıma buz gönderdi.

GRAN

Babandan haber aldın mı?

Hayır.
Neden?

GRAN

Seni ziyaret etmek istediğini söyledi.

Bunu neden yapsın ki?

GRAN

Edward için endişelendiğini söylüyor.

Ne zamandan beri?

Göğsümde atan panikle öfke birbirine karışıyor. Babam Edward'ın "farklı" olduğu ortaya çıktığı anda ona olan ilgisini kaybetti. Sadece, daha acımasız bir kelime kullandı, *R* harfiyle başlayan bir kelime, tamamen yanlış olan bir kelime.

Parmaklarım telefonumun üzerinde uçuşuyor.

Ona iyi olduğumuzu söyle. Edward iyi. Onu burada istemiyoruz.

GRAN

Bunu ona kendin söylemelisin. Nasıl biri olduğunu bilirsin.

Boğazımdaki yumruğu yutuyorum. Onun nasıl biri olduğunu biliyorum. Buraya bir yıkım topu gibi gelecek ve inşa ettiğimiz tüm iyi şeyleri yok edecek. Yıkacak.

Beni küçük düşürüyor, bizi kabul eden ve bize çok iyi davranan bu aileye yaptıklarından dolayı beni tekrar utandırıyor.

Hazırlanmak için ne kadar zamanım olduğunu bilmem gerekiyor.

Ne zaman geliyor büyükanne?

GRAN

Bana pek bir şey anlatmıyor.

için teşekkürler. Seni seviyorum.

GRAN

Seni seviyorum, tatlım. Özür dilerim.

Odamda volta atarken tırnağımın kenarını çiğneyerek bir plan yapmaya çalışıyorum. Birmingham'a gidip onunla orada yüzleşebilirim ama bilardo turnuvasını kaçırmak istemiyorum. Bayan Gina'nın yarın dönmesi gerekiyordu ve Zane'e söylemem gerekecekti.

Yatağıma oturup başımı ellerimin arasına aldım. Zane'e söylemek istemiyorum. Kimseye söylemek istemiyorum. Jayden'ın gitmesini ve bizi yalnız bırakmasını istiyorum. Bizi daha önce hiç umursamadı. Şimdi neden umursuyor?

Bize ondan nefret etmek, saklanmak ve kızmak dışında bir şey yapmamız için hiçbir neden vermedi. Herkesi incitiyor. Edward ve benim burada sahip olduğumuz şeyi mahvetmesine izin vermeyeceğim.

Kapımdaki yumuşak tıkırtı Zane'in girişinden önce geliyor. "Dylan ve Logan'ı Bayan Gina'ya gönderdim. Yavru kedileri kontrol edip geceyi orada geçirebilirler diye düşündüm. Şimdi burayı nasıl terk ettiğimizi merak ediyorum."

Yaramaz bir sırtıma dolgun dudaklarını kıvrıyor ve karnım ağrıyor.

Beş dakika önce, daha önce parkta olanları telafi etmenin tüm seksi yollarını gözden geçiriyordum. Şimdi ise tek düşünebildiğim bize doğru gelen alevli füze.

"Büyükkannen nasıl?" Yaklaşıyor ve yüz ifademi okuduğunu biliyorum.

"Babamın buraya geleceğini söyledi." Odam sessizleşti ve omuzlarım bir yaltaklanmayla gerildi.

Gözlerimi dikkatle kaldırarak ne söyleyeceğinden, nasıl tepki vereceğinden korkuyorum. Kaşlarını indiriyor ve omuzları koruyucu bir duruşla genişliyor.

"Ne istiyor?"

Rahatlama o kadar sert vuruyor ki, ayağa kalkıp ona uzanıyorum ve beni o çok iyi bildiğim güvenli kucağına çekiyor.

"Büyükanmem Edward için geldiğini söyledi. Ne istediğini hayal bile edemiyorum ama can yakıcı bir şey olacağından eminim."

"Edward'a ya da sana zarar vermiyor." Zane'in sesi alçak ve gözlerimiz tekrar buluştuğunda adamımın ciddi olduğunu anlıyorum.

Uzanıp avucumu yanağına koyuyorum. "Ne söyleyeceğinden çok korkuyordum."

Yüzünü çevirerek avucumun içini öpüyor. "Artık bana aitsin, Rachel Wells. Umarım bu senin için sorun değildir, çünkü ben benim olana sahip çıkarım."

"Benim sorun değil." Kalbim hızla atıyor ve adrenalin rahatlamayla karışıp şehvetle . "Edward şimdi nerede?"

"Son kontrol ettiğimde odasında YouTube'da bilardo videoları izliyordu."

"Kulaklık takıyor mu?"

"Bakalım küçük adamımız ne yapıyor."

Dudaklarım aralanıyor ve o hızla koridora adım atarken nefesim göğsümden kayıp gidiyor. Arkasından göz kırparken, her kalp atışında göğsümden sevgi yayılıyor. *Küçük adamımız mı?*

Gözyaşlarım gözlerimi ısıtıyor, beni arayıp bizi korumaya söz vermesiyle başladı. Şimdi de bu mu?

Geri dönüyor ve gözlerim onun uzun, atletik formunu ve dağınık kare çenesini çerçeveleyen yumuşak, siyah saçlarını içiyor.

Öpülesi dudaklarını kıvrıran o nadir gülümseme. Geniş omuzları, giydiği uzun kollu henleyi geriyor, kolları kaslı ön kollarını gösterecek şekilde yukarı itilmiş, dövmesi ona, bize devam etmemizi hatırlatıyor. Denge var ve iyilik geliyor.

Bol kot pantolonu dar beline oturuyor ve kaslı sarıyor. "Kulaklıklar açık."

Ayağa kalkıp ona doğru gidiyorum, ona uzanıyorum ve beni tüketen bir öpücükle ayaklarımdan kaldırıyor. Bacaklarım beline dolanıyor ve ağzım açılıyor. Dillerim birbirine dolanıyor ve yumuşak bir inilti çıkarıyorum.

Dudaklarımı yanağından kulağına doğru sürükleyerek fısıldıyorum: "Bugün seni korkuttuğum için telafî etmek istedim ama şimdi her şey için teşekkür etmek istiyorum."

Yatağa doğru ilerliyor ve beni kucağına oturtuyor. "Seninle ilgilendiğim için bana teşekkür etmene gerek yok. Bu benim işim."

Bu pozisyonda, kot pantolonunun içinde ereksiyonunun büyüdüğünü hissediyorum ve vücudumu üzerinde aşağı yukarı sallıyorum. "Seni iyi hissettirmek istiyorum. Bana ne olduğunu göster

gibi."

Kalın parmaklar ensemden saçlarıma doğru kayıyor ve hafifçe çekiyor. "Şimdiye kadar oldukça iyi gidiyorsun."

"Sadece pornoda gördüklerim."

Gözleri parlıyor ve nefesi tenimde ısınıyor. "Kız arkadaşım porno mu izliyormuş?"

Boynumdan kulaklarıma kadar pembelik akıyor. "Nuru masajı yapmayı böyle öğrendim."

"Bu çok yoğundu."

"Plan yapmak gerekiyor." Çekirdeğimi tekrar ona doğru kaydırıyorum. "Bana ne yapacağımı söyle."

"Üstünü çıkar."

Kapüşonumun fermuarını hızla açıyorum ve kazağımı çıkarıyorum, üzerimde sadece ince beyaz bir atlet ve sütyen kalıyor.

Gömleğin eteklerini kavıyorum ama ellerimi durduruyor. "Sadece sütyen."

Atletimin altına uzanarak sütyenimin düğmelerini açıyorum ve kollarımı askılardan kurtarıyorum. Onu çekip çıkarıyorum ve kıvrımlarımı saran pamuklu üstümle kalıyorum. O kadar ince ki, areolalarım kumaştan görünüyor.

"Hmm..." Alçak hırıltısı külotumu ıslatıyor ve ona karşı daha fazla sallanıyorum.

"Hoşuna gitti mi?"

"Evet." Elleriyle göğüslerimi kavıyor, kaldırıyor ve sıkıyor, kumaşın içinden meme uçlarımin etrafında dönüyor.

"Her zaman kendimden utanırdım... Çok büyük olduklarını düşünürdüm."

"Mükemmeller. Tıpkı bunun gibi." Kot pantolonumu avuçluyor ve ben inliyorum. "Çıkar onları."

Kucağından kalkıp ona bir gösteri sunmak için geri çekiliyorum. Üst düğmeyi açıyorum, başparmaklarımı yanlardan geçiriyorum, dantelli tanga iç çamaşırimın üstünü görebileceği şekilde dönüyorum ve yavaşça kıcımın üzerine indiriyorum.

Beni izlerken göğsünden bir hırıltı daha yükseliyor ve ürperiyorum. "Şimdi ne yapacağım?"

"Benimkini çıkar."

İçgüdüsel olarak dizlerimin üzerine çöküyorum, oturduğu yere doğru sürünüyorum, kara kaşlarını indirmiş, gözlerinde şehvetli gölgeler var. Ona ulaştığımda topuklarımin üzerine oturuyorum ve ellerimi güçlü kalçalarından kot pantolonunun düğmesine doğru kaydırıyorum.

Bacakları ayrılıyor ve elleri yine göğüslerimde, okşuyor ve oynuyor. Düğme açık ve fermuarı dikkatlice indiriyorum. Onunkini kaldırıyor

Kalçalarını ve kalın kotu aşağıya çekiyorum, sert horozunun serbest kalmasına izin veriyorum. Uzun ve kalın ve ona dokunmak istiyorum.

Oturduğum yerden ona bakarken dudakları geriliyor. "Gömleğini aşağı çek ve göğüslerinin arasına koy."

Dediğini yapıyorum, tişörtümü aşağı çekiyorum, böylece onları birbirine sıkıştırıyor, sonra onları kaldırıyorum, horozunu aralarında kaydırıyorum ve yukarı ve aşağı hareket ettiriyorum. Gözleri kısılıyor ve kalınlaştığını hissediyorum.

"Kahretsin, çok güzelsin." İnliyor. "Göğüslerine bayılıyorum."

Topuklarımın üzerinde zıplayarak dudaklarımı yalıyorum, ona bakıyorum, gözlerindeki açlık ve şehvet karşısında kendimi güçlü ve seksi hissediyorum. Parmakları kollarımda hafifçe geziniyor ve bir elini kaldırıp başparmağıyla alt dudağımı aşağı çekiyor.

Yalıyorum, başparmağını ağzıma çekip emiyorum ve göğsüme boşalmaya başladığını hissediyorum. "Bunu benim sikime yap."

Çenemi indirerek dudaklarımı ucunun etrafında büzüyorum ve dilimi üzerinde gezdiriyorum. Precum sızıyor ve onu daha derin inleterek emiyorum.

Kollarımın üstünden tutarak beni hızla kaldırdı. "Arkanı dön."

Dediğini yapıyorum ve kalçalarımı yakalayarak sikini sıırılsıklam olmuş amıma sokuyor. Sert istilasını beni inletiyor ve eli klitorisimin etrafında dolaşmak için bacaklarımın arasına girerken başımı geriye yaslıyorum.

" bu... Sür beni."

Öne doğru eğilerek ellerimi dizlerine koyuyorum ve kıkımını onun üzerinde aşağı yukarı zıplatıyorum. Bu onu daha derine gönderiyor ve gözlerimin arkasını yakan bir yere çarptığında inliyorum. Her vuruşta içimde zevk kıvılcımları çakıyor ve daha fazlası için çaresizce daha hızlı zıplıyorum.

Derin iniltileri sırtıma vuruyor ve parmakları hafifçe kıkımda geziniyor. "Oh!" diye haykırmamak için bir elimi ağzıma kapatıyorum.

Sıcak boşalmalar içimi dolduruyor ve salıverilmemi kovalarken iç uyluklarımdan aşağı kaydığını hissediyorum, o noktayı tekrar tekrar buluyorum, ta ki uyluklarımda çırpınmalar başlayıp ayaklarımın kemerlerine vurana kadar. Devam ediyorum, bitirirken alt dudağımı sertçe ısıriyorum, onu içimde sıkıyorum ve sıkıyorum.

Güçlü kolları belimi sarıyor ve beni kendine yakın tutuyor, dudakları kulağımda, boynumun derisini öpüyor ve çekiyor. "Sen çok güzelsin. İnanılmazsın."

Gözlerim kapalı ve kollarım onun kollarına dolanıyor, o yoğun mutluluk halinden geri çekilirken onu tutuyorum. Yüzümü çevirip dudaklarını öpüyorum, iri bir el yanağımı kavrarken dilimi dudaklarında gezdiriyorum.

Beni yatağa kaldırıyor ve bizi temizlemek için bir bez almak üzere hızla banyoya giriyor.

Dönüp kapıyı kapatırken yan yatmış, onun muhteşem formunu izliyorum. "Hiçbir şey duymadığına eminim."

"Gürültü önleyici kulaklıkları kim bulduysa sağ olsun." Yanıma uzanıyor, dudaklarımı bir kez daha öperken bezi bana uzatıyor.

Çabucak temizlendik ve parmaklarımı saçlarına geçirerek arkama yaslandım. "Senin aklını başından almak istedim ama sanırım sen sadece benimkini aldın. Yine."

Üzerimize bir battaniye çekip yan yatıyor ve parmaklarını yanağımın üstünden saçlarıma doğru hafifçe gezdiriyor. Bu çok nazik bir okşayış ve ben gözlerimi kapatıyorum.

"Her zaman aklımı başımdan alıyorsun Rachel."

Göğsüne dönerek sandal ağacı, sabun ve onun sıcak kokusunu derin derin içime çekiyorum. "Bugün orada iyi değildin."

". " Bu acı bir karşılıktı ve kolumu beline doladım. "Bizi neredeyse ayıran şey buydu."

Yüzü alçalıyor ve başımın üstünü öpüyor. "Neredeyse, ama değil."

"Fikrini neyin değiştirdiğini bana hiç söylemedin. Bizim inkar edilemez kaçınılmazlığımız dışında."

Bu onu gülümsetiyor ve gözlerimin içine bakıyor. "Jack."

"Yine mi o?"

"Evet, şu kardeşim. Görüldüğünden daha zeki." "Hepiniz bu kadar zeki olmak için fazla güzelsiniz. Ne dedi o?"

Zane nefes veriyor ve başımızın altına yastıklar koyuyor. "Zihniyetimi değiştirmek için çalışmamı önerdi. Her zaman bir şeyler ama varsayımsal sonuçlara takılıp kalarak bizim gerçekliğimizi kaçırmayacağım."

"Bir dahaki sefere daha iyi bir iş çıkaracağım. Düşünmeliydim-"

"Beni korumak için kendin olmaktan vazgeçmeni istemiyorum." Elini başımın üzerinde kaydırıyor. "Oraya varacağım ve birlikte yolumuz karanlıktan çıkacak."

"Birlikte yürüdüğümüz yol altındır."



"Aman Tanrım, sanki bir ömür boyu yokmuşum gibi geliyor!" Bayan Gina elime uzandı ama ben onu kucakladım.

"Seni çok özledim!"

Bilardo turnuvasının olduğu gece ve Bayan Gina etkinliğe tanıklık etmek için doğruca restorana geldi. Yanında benim yaşlarımda uzun boylu bir kadın duruyor. Parlak ela gözleri ve düz, çilek sarısı saçları omuz hizasında perçemlerle şekillendirilmiş.

Üzerinde gri bir pantolon, boynundan düğmeli beyaz bir gömlek, ona uygun gri bir blazer ceket ve parlak kırmızı bir fular var. Çok profesyonel görünüyor.

"Merhaba, ben Rachel Wells." Elimi uzattım. "Ben Bayan Gina'nın hemşiresiyim." "Olivia Bankston." Elimi beklenmedik bir güçle sıkıyor.

"Ama

Bana Liv diyebilirsin. Buralarda herkes öyle der."

"Newhope'tan mısın?"

"Liv?" Dylan'ın sesi yükseliyor. "Sen misin? Tanrım, seni yıllardır görmedim! Nasılsın? Burada ne işin var?"

"Dylan! Aman Tanrım!" Liv zıplayıp Dylan'a sarılmak için eğildi. "Alexis kaçamadı ve annemin geçen ay kötü bir şekilde düştüğünü biliyorsun. İyileşmesi gerektiği gibi iyileştğini sanmıyorum."

Dylan geri çekilip Liv'in ellerini tutuyor ve ona bakıyor. "Çok iyi görünüyorsun! Süper model avukat!"

"Hayır," diye başını sallıyor Liv. "Sadece bir avukat, süper bir şey değil."

"Eminim annen burada olmana sevinmiştir. Geçen hafta gidip onu kontrol ettim. Bacağına daha fazla ağırlık veriyor olmalı, belki de haklısındır."

"Ben onunla ilgilenirim." Liv gülümsüyor ve gözleri restoranda dolaşıyor. "Garrett nasıl? Burada mı?"

"Oh, hayır." Dylan kolunu Olivia'nın koluna doluyor. "Grizz hâlâ New Jersey'deki Pirates takımında oynuyor. Eve sadece Noel'de birkaç gün ve her yaz bir ay geliyor."

"Ah..." Sesi nötr ama ben daha fazlasını seziyorum. "Onu özlediğini biliyorum."

"Doldurulması gereken büyük bir boşluk."

"Hiç kimse beni onun kadar güldüremedi."

İşte o zaman gözlerini kaplayan hüznü görüyorum. Şimdiye kadar dudağımı çiğniyor, her kelimesine asılıyor, bu kadının kim olduğunu anlamaya çalışıyordum. Şimdi elimde küçük bir ipucu varmış gibi hissediyorum.

"Bayan Gina!" Dylan ağlayarak ona doğru koşuyor ve kocaman sarılıyor.
"Bir sürpriz getirmişsiniz!"

"Olivia'nın eve ziyarete gelmesinin tam zamanı." Bayan Gina Dylan'ın kolunu okşuyor ama gözlerinde bir pırıltı var.

Bu yaşlı bayanı, onun da bir şeylerin peşinde olduğunu bilecek kadar uzun süredir tanıyorum.

"Eğer bize katılmak isterseniz başlıyorlar." Zane elimi tutmak için yürüdü, sonra tereddüt etti. "Liv, vay canına, bir dakika oldu."

Bana doğru geri adım atmadan önce ona kısa bir süre sarılıyor. "Zane Bradford, her zamanki gibi yakışıklı."

"Ve Bayan G, sağ salim döndüğünüze sevindim." sarılmak için eğilir ve kör gözleri kapanarak önce sıkar sonra da omzunu ovar. "Evet, işe yaradı."

"Sen neden ?" Dylan diğer kolunu Bayan Gina'nın koluna doluyor.

"Kardeşin çok rahat." Elini bana doğru uzattı. "Umarım konuk evinin bununla bir ilgisi vardır."

"Ne misafir kulübesi?" Elini uzatarak alay ediyorum. "Sanırım peşimizde."

Zane beni yanına çekiyor. "Umarım sizin için çalışan insanların aşık olmasına karşı bir politikanız yoktur."

"Başka türlüünü istemezdim!" Bayan Gina gülümsüyor, gözleri cennete doğru dalgalanıyor. "Sadece sevgiyle çevrenmek istiyorum."

"Doğru yere geldin!" Dylan onun elini tutuyor. "Hadi turnuvaya gidelim!"

"Özledim." Olivia özlemle ikisinin arkasından bakarken

Git

. "Oldukça özel." Ona dostça bir gülümseme veriyorum.

Zane

Gloria havuz odasının ortasında durup çocukları nereye gidecekleri konusunda yönlendiriyor. Zaten hepsi kurallara oldukça bağlı, bu yüzden onun organizasyonunu takip etmekten mutlular.

Tüm çocuklar oynayarak çiftlik için para kazanıyor, ancak başlangıçta onları yaşlarına göre ayırıyor. Kazananlar, tek bir şampiyon ortaya çıkana kadar birbirleriyle oynamaya devam edecekler.

Gecenin en uzun kısmı acemileri ayıklamak olacak. Yine de tüm ebeveynlerin çocuklarına tezahürat yaptığını görmek güzel. Sadece sabahları erken saatlerde orada olduğum için bir avuç tanıyorum.

"Ben, Eddie ile oynarken çok eğlendi!" Alice Maxwell koluma dokunuyor. "Onları bir araya getirdiğin için teşekkürler. Neredeyse Ben'in gelecek yıl Newhope'a gitmesini dileyceğim."

"Eminim Barnwell'de mutlu değilse bir değişiklik yapabilirsin." Küçük çocuğun masanın etrafında hiç görmediğim bir özgüvenle hareket edişini izliyorum.

Ben, Eddie'ye çok benziyor. Yapı ve başarı konusunda başarılı olurlar ve yeni becerileri hızla öğrenirler. Bir topluma kızmamak için elimden geleni yapıyorum

sırf uyaranlara "normal" bir şekilde tepki vermedikleri için onları "farklı" olarak gören bir zihniyete sahipler. Bu genç adamlarda büyük bir potansiyele var.

Ayrıca kot pantolonlar ve uzun kollu tişörtlerle aynı şekilde giyinmeye başladılar.

Bir saat sonra masalar yoğunlaştı. Zayıf oyuncular elendi ve iki masamız kaldı. Birinde Eddie Nashville, iyi tanımadığım on altı yaşında bir çocukla karşı karşıya.

Ailesi o kadar iyi ki, oğullarının kaybetmesini umduğum için neredeyse kendimi kötü hissedeceğim.

Ben küçük bir kızı canlandırıyor, söylemeliyim ki harika biri. Kimmie büyümüş durumda, doldurulmuş kaplumbağasını başının üzerinde sallıyor ve Jack'in bu gece onu nasıl uyutacağını merak etmeme neden olacak şekilde "havuz kızları" için tezahürat yapıyor.

Gözüm durmadan sohbet eden Olivia ve Rachel'in üzerindeydi. Liv'in şehre geri döndüğünü görmek ilginçti, ama Birmingham hakkında konuşarak anlaşıyorlardı.

Bana attığı onca haltı düşününce, dayanamayıp bir fotoğrafını çektim ve kardeşime gönderdim.

Bakın kim .

GARRETT

İyi görünüyor.

Kaşlarım kalkıyor ve onun bu kadar çekingen olduğunu hiç görmemiştim.

Gerçekten iyi görünüyor. Rachel ondan hoşlanıyor gibi.

GARRETT

Rachel senden hoşlanıyor mu?

Hem de çok.

GARRETT

Ben de bundan .

Hepsi bu kadar.

GARRETT

Bu kadar yeter. Ben sadece seni mutlu görmek istiyorum, kardeşim.

Sadece seni mutlu görmek istiyorum. Gelecek ay şehirde olacak mısın?

GARRETT

Noel için değil ama halkımı unutmayacağım.

Liv annesine bakıyor. Belki buraya geldiğinde onu görürsün.

GARRETT

Son kontrol ettiğimde Olivia Bham'da bir avukatla evliydi.

Yüzük falan görmüyorum.

Cevap vermedi ve ben de bunu bir zafer olarak saydım. Tüm tacizlerinden sonra, çok daha kötüsünü yapabilirdim ama bu benim tarzım değil.

Gloria kazananları söylüyor ve son eşleşmeye kalıyoruz. Eddie ve Ben'i görünce kaşlarım kalktı.

"Olamaz!" Rachel zıplayarak pazumu tuttu ve kaşlarını çatarak bana baktı. "Onlar kankalar!"

Kolumu beline doladım. "Eğer bu adamları tanıyorsam, her şeyin nasıl sonuçlanacağı konusunda çok mantıklı olacaklardır."

Elbette, ikisi bılardo ıstakalarına tebeşir koyarken masanın başında konuşmaya başlamışlardır bile.

"Muhtemelen ben kazanacağım," diye alçak sesle konuşuyor Edward. "Zaten hayır işi için."

Ben masaya bakarak başını sallıyor. "Kazanma ihtimalim var ama ihtimaller büyük ölçüde senden yana."

Masanın karşı tarafına yürüyorlar ve ben sırtımdan kendimi alamıyorum. Edward'la tanışır tanışmaz onun Ben için iyi bir eş olacağını anlamıştım. Aralarında sadece bir yaş fark var ve dünyaya yaklaşımları aynı.

Edward kırıyor ve bir katı ve bir şerit zıt ceplere gidiyor. Katıları çağırıyor ve neredeyse süpürerek kazanacak gibi görünüyor. Sadece bir top kaçırıyor ve kalabalık nefesini tutarak onun yeteneğini alkışlıyor.

Rachel yanımda, kolumu tutuyor. Yeşil gözleri hızla kırpışıyor ve mutluluk gözyaşlarının eşiğinde mi yoksa sadece heyecanlı mı olduğunu anlayamıyorum.

Ben öne çıkıyor ve genç bir acemiye göre iyi bir gösteri sergiliyor, dördüncüyü cebin köşesinden sektirmeden önce arka arkaya üç topu batırıyor.

Edward onun eline uzanır ve iki çocuk dostça tokalaşırlar. Herkes nefesini tutarken oda sessizliğe gömülüyor. Şaşkın yüzlere bakıyorum ve gururlu bir gülümsemeye engel olamıyorum.

"Arkadaşım Eddie çivilemek üzere mi?" Bayan Gina'nın alçak sesi sessizliği kesiyor ve grupta alçak bir kıkırdama dalgalanıyor.

"Sanırım öyle." Cevap veriyorum.

Bilardo ıstakasının ucundaki tebeşir karesini ovuşturarak masaya yaklaşırken gözleri odaklanmış durumda. Farkında mı bilmiyorum ama dram yaratmak için harika bir iş çıkarıyor.

Bir adım öne çıkıp masayı inceledikten sonra öne doğru eğilir ve oyunu üç hamlede bitirir.

Sekizinci top köşedeki cebe girdiğinde tüm salon alkıştan yıkılır. Eddie başını eğerek omuzlarını gürültüye karşı savunurcasına kaldırdı ve Rachel öne çıkarak nazikçe kolunu tuttu.

"Seninle gurur duyuyorum," sesi sessiz ve gözleri buluşuyor.

Onlar çocukken, ağladığı için odasına girip onu beşiğinden kaldırdığında orada değildim. Onu teselli eden tek kişi oyken. Tek bildiğim, ben etrafta olduğum sürece bunu tek başına yapmayacağı.

Bir adım öne çıkarak elimi sırtına koydum, onları tebrik etmeye hazırdım ki cızırtılı bir ses gürültüyü böldü.

"İşte benim oğlum!" Gürültülü alkışlar seslerin azalmasına neden oluyor ve tüm dikkatimizi kadife ceketli tıknaz bir adama çekiyor. Açık renk saçları kırlaşmış. "Kazanmak için bir Wells daha."

Rachel'in vücudu sertleşiyor. Jayden Wells'i görmeyeli uzun zaman olmuştu ve dönüp onunla sevgilimin arasına girdim.

"Jayden." Ellerim kalçalarımın ve ondan birkaç santim daha uzun olduğum için memnunum.

Birkaç yaş gençleştiğinden bahsetmiyorum bile.

Yine de o bir savaşçı. Bir adım öne çıkıp tek gözünü kısarak bana baktı. "Sen şu Bradford çocuklarından birisin, değil mi?"

"Öyle." Jack'in yanımdaki sesi bana ihtiyacım olan desteği veriyor. "Ben Jack Bradford, bu da kardeşim Zane."

"Ben de Logan Murphy."

Gözlerim Logan'a kayıyor ve tekrar Jayden'a dönmeden önce başımla onu selamlıyorum. "Burada ne arıyorsun?"

"Ne kadar da büyümüşsün. Oğlumu almaya geldim." Üçümüzden korkmuyor, bu da beni daha çok sinirlendiriyor. "Edward, bavullarını topla. Benimle Birmingham'a geliyorsun."

"Eddie seninle hiçbir yere gitmiyor." Bir adım öne çıktım, kollarımı kavuşturdum.

Jayden sadece gülerek başını sallar ve yere bakar. "Hoş geldin arabası için minnettarım." Parmağını arasında dolaştırıyor. "Ama

O benim oğlum. Bir suç işlemeyi planlamadığınız sürece onu almamı engelleyemezsiniz."

"Seni durduracağım." Rachel arkamdan yaklaştı. "Artık Eddie'ye ben bakıyorum. Her zaman baktım ve sen buraya gelip onun hayatını bu şekilde bozamazsın."

Başını yavaşça sallar. "Üzgünüm kızım, ama aslında yapabilirim. Bir aydır okuldan onun nerede olduğunu öğrenmek için telefonlar alıyorum. Görünüşe göre Birmingham'a gidip onu almışsınız ve şimdi hiçbir yerde okula gitmiyor."

"Ocak ayında burada okula başlayacak. Bu arada evde ders çalışıyor."

"Bana bir bilardo salonunda takılıyormuş gibi geldi. Anladığım kadarıyla bu işte oldukça iyi."

"Artık babama benzemiyorsun." Edward bir adım öne çıktı, elinde hâlâ bilardo ıstakası vardı. "Yaşlı görünüyorsun."

Açık kahverengi perçemini kafasından aşağı itiyor ve havuzun kapısında duran adama kaşlarını çatarak bakıyor.

"Aptal olma evlat." Jayden'in ses tonuyla yumruklarımı sıktım. "Tabii ki, ben senin babanım."

"Eddie aptal değil!" Kimmie öne doğru yürüyor, kahverengi bukleleri küçük omuzlarında zıplıyor. "O bir dahi! Yavru kedileri, kaplumbağaları, devleri ve havuzu biliyor..."

Jack aşağı uzanarak kızgın kasırgayı kalçasının üzerine kaldırır.

"Evet, evet, biliyorum, küçük hanım. O aptal değil. O sadece ret-" "O kelimeyi söyleme." Gömleğinin boynunu öyle hızlı yumrukladım ki çenem O kadar sert sıkıyor ki, kaslarına kramp giriyor.

Onu yerden kaldırarak havuz alanından çıkarıp yemek salonuna, kalabalıktan uzağa itiyorum ve Birmingham'a kadar kışını tekmelemeye hazırım.

Rachel, Jack, Dylan ve Logan'la birlikte beni takip ediyor. Craig ve Allie kalabalığın dikkatini dağıtmak ve kazananları kutlamak için odada geride duruyor.

Gloria konuşuyor ve söylediği her şeyi nazikçe alkışlıyor. Neyse ki, turnuva katılımcıları burada olup bitenlerden kolayca uzaklaşıyor gibi görünüyor.

"Hey, tamam!" Jayden mesafe koyarken ellerini kaldırıyor.

Damarlarımda koruyucu bir öfke yanıyor ve eminim o da bunu gözlerimden anlıyor. "Eğer ona ya da onun hakkında bu kelimeyi söylediğini duyarsam

cahil boğaz."

Jayden'in dudaklarında memnun bir sırıtış belirliyor ve bu sırıtış tenimde geziniyor. Tüm bunların onun için bir oyun, başka bir manevra olduğunu anlamaya başlıyorum ama ne amaçla?

"Edward'ı götürmüyorsun." Rachel yanımdan geçti. "Onu istemiyorsun bile. Kaba ve kindarsın ve yaptığın her şey sadece insanları incitmek için. İsteddiğini elde edene ya da beklentilerini karşılayamayana kadar insanları kullanıyorsun, sonra da onları bir kenara atıyorsun."

"Tıpkı annen gibi konuşuyorsun." Ona bir kahkaha atıyor. "Hatta ona benzemeye başlıyorsun."

"Sen kadar annem iyi bir insandı." "Bunu başka bir gün tartışabiliriz."

Rachel'in yanına yaklaşp elimi omzuna koyuyorum. Rachel bu adamı benden çok daha iyi tanıyor ama ben çabuk öğrenirim. Ona daha önce onunla bir daha asla yalnız yüzleşmeyeceğini söylemişim ve burada olduğumuzu bilmesini istiyorum.

"Gitme vaktin geldi." Dylan odaya girer. "Bu restoranı ben işletiyorum ve herkese hizmet vermeyi reddetme hakkımı saklı tutuyorum - buna siz de dahilsiniz."

Jayden geri adım atarak Cooters & Shooters'ın etrafına bakınır. "Biliyor musun, ben de buranın bir parçasıydım. Şimdi gerçekten güzel görünüyor."

Bir adım daha atıyorum, onu kapıdan dışarı atmaya hazırım. "Sen hiçbir zaman bir parçası olmadın. Olman gerekiyordu, ama bağlanma zamanı geldiğinde hayalet oldun."

"Benim hiç o kadar param olmadı." "Onların da yoktu."

"Beni rahat bırak. Baban tüm futbol kazancını biriktirmişti. Hazırdı."

"Sahip olduğu tek şey buydu, hayatının birikimiydi. Yıllardır oynamamıştı ve düşünmesi gereken hepimiz vardık."

"Görünüşe göre her şey yolunda gitti." Jayden bize doğru bakıyor. "Ailen güvende. Ben de kendim için bunu istiyorum. Buradaki kötü adam ben değilim."

Bayan Gina odaya girdiğinde tartışmak üzereydim. "O zaman kötü adam gibi davranma."

İkisi bir adım öne çıkarken Olivia'nın kolunu tutuyor. "Bunu yapma Jayden. Eddie'yi rahat bırak. O burada bizimle mutlu. O geliyor ve biz ona bakacağız."

"Bayan Gina." Yaşlı kadını hesaplı bir gözle inceliyor. "Bana bir teklifte mi bulunuyorsunuz?"

Dudakları kaşlarını çatıyor ve başını sallıyor. "Senin için önemli olan tek şey bu. Bir gün hayatta paradan çok daha fazlası olduğunu göreceksin."

"Elindeyken söylemesi kolay." Sesi yükseliyor ve gözlerini Rachel'a dikeyor. "Oğlumu almak için bir hafta içinde döneceğim. Onu gitmeye hazır hale getirmeni bekliyorum."

Dönerek yemek odasından çıkıyor ve kapının arkasından çarpmasına izin veriyor. Göğsüm sıkışıyor ve Jack'e baktığımda başını sallıyor. Buraya daha önce de gelmiştik ve ne yapacağımıza dair bir fikrimiz var.

Onun söylediklerini, Bayan Gina'nın söylediklerini, geçmiş ve tüm bunların ne anlama geldiğini düşünüyorum. Bize bir hafta verdi ama ben bir günü bile boşa harcamayacağım.



"Ailemiz öldükten sonra Hendrix ve Dylan'ı almaya ." Jack elinde birayla barın yanında durmaktadır. "O zaman bunu durdurmayı başardık."

Ödüller dağıtıldıktan sonra turnuva kalabalığı yavaşça dağıldı ve Dylan Eddie'yi birincilik kupasıyla, Kimmie'yi de bardak altlıklarıyla birlikte eve götürdü.

Katılımcıların çoğu Jayden'dan haberdar değildi ve haberdar olan birkaç kişi de neler olduğunu anlamamıştı. Gloria, Craig ve Allie'nin turnuvayı tamamlamasına yardım etti ve onlar ayrılırken onlara bilgi vereceğimize söz verdik.

Şimdi Jack ve Logan, Bayan Gina ve Olivia, Rachel ve ben barda durmuş bir plan oluşturmaya çalışıyoruz.

"Nasıl durdurdun?" Rachel'ın gözleri irileşti ve sesindeki çaresizliği duyabiliyorum.

"Bayan Gina çok yardımcı oldu. Yargıcın önünde yanımda durdu ve bunun olmamasını sağladı."

"O ne yaptı?" Rachel ondan, yüzü alışılmadık derecede kızgın yaşlı kadına bakar.

"Çok parası ve çok nüfuzu var." Ellerimi Rachel'ın omuzlarının üstüne koydum.

Bayan Gina, "Ben sadece kasaba konseyini tanıyordum," diye araya girdi. "Kimse yerel kahramanımızın ailesini parçalayan kişi olarak kayıtlara geçmek istemedi. Hepimiz bir araya geldik ve hata yaptıklarını görmelerine yardımcı olduk."

"Küçük bir kasaba olmasının da yardımı oldu," diye ekliyor Jack.

"Birmingham'da bunların hiçbirine sahip olamayacağız." Rachel'ın sesi sakin. "Jayden bir kahraman değil ve bizim de kimse üzerinde etkimiz yok."

"Hayır, ama ben varım." Olivia öne çıkar. "Bize yardım edecek birkaç iyi aile avukatı tanıyorum. Belgeleri hazırlayacağım ve velayeti size devretmesini sağlayacağız."

"Bir teşvik olmadan bunu yapmaz." Rachel'ın ses tonunda tiksinti vardı. "Birine borcu olmalı. Geri dönüp etrafı koklamasının tek sebebinin bu olduğundan eminim."

Olivia'ya işaret ediyorum. "Seninle Birmingham'a geleceğim. Eğer istersen yarın da gidebiliriz. Sizin için de uygunsa, Bayan G? Birkaç gün izin almam gerekiyor."

"Ne yapman gerekiyorsa yap, Zane." Bayan Gina kolumu tutmak için uzandı, sesinde kararlılık vardı. "Edward'ımızı koru."

"Anneme bir bakayım, birkaç telefon görüşmesi yapacağım." Kapıya doğru ilerlerken Olivia Bayan Gina'nın koluna giriyor. "Eğer kaçamazsam, yarın seninle buluşacak en iyi kişiyi bulacağım."

Ayrıldık ve eve geri döndük. Toplanacak eşyalarım var.

Rachel

"I seninle gelmeli." Zane'in odasının ortasında durmuş, eşyalarını toplamasını izliyorum. "Burada volta atıyor olacağım, neler bittiğini bilmeden bir şeyler duymayı bekleyeceğim."

Edward yatağında uyuyor ve bütün ev sessiz. Kalbim çok hızlı atıyor ve paniğe kapılıyorum.

Duraklıyor, yüz ifademi görünce kaşlarını çatıyor. Bir adım daha yaklaşarak beni kendine çekiyor ve güçlü kollarını etrafıma sarıyor.

Etrafım rahatlık, sıcak orman ve Zane ile çevrili. Gözlerim kapanıyor ve ona sarılıyorum, gözlerimden akan yaşları engellemek için elimden geleni yapıyorum.

"Neden bizi rahat bırakmıyor?" Kırık bir fısıltı.

Zane'in kolları nazikçe geriliyor ve elini sırtımda bir aşağı bir yukarı kaydırıyor. "Bunu düzelteceğim. Bir daha onun için endişelenmene gerek kalmayacak."

Beni bıraktıktan sonra takım elbise almak için dolaba yöneliyor ve onu dikkatlice bavuluna yerleştiriyor. "Her gün FaceTime yapacağız ve endişelenirsen bana mesaj atabilirsin."

"Ne kadarlığına gidiyorsun?" Başımı kaldırıp ona bakıyorum ve o da gülümseyerek başparmağını yanağımda gezdiriyor.

"Liv'in ne yapabileceğine bağı. Bir hafta mı? Belki daha az." Eğilip beni öpüyor. "Şimdi yatağıma gir ve bana düzgünce veda et."

Geceyi birlikte geçiriyoruz. Benimle tatlı tatlı sevişiyor, zihnimi rahatlatıyor ve uyumama yardımcı oluyor ama sabah çok erken geliyor. Olivia'nın Lexus'unun yanında onunla kıpır kıpır durmaya, kolunu tutmaya ve onu bırakmak istememeye geri döndüm.

Liv'in üzerinde rahat bir kırmızı kazak ve kot pantolon var ama yüz ifadesi çok sert. "Anneme hafta sonuna kadar döneceğimizi söyledim. Bir yargıcın işimize bakmasını sağlayıp sağlayamayacağımıza bakmam gerekiyor."

Dün gece sohbet ettiğimizde bana Steel City'de sekiz yıl boyunca petrol ve gaz avukatı olarak çalıştığını ancak annesinin yaşlanması nedeniyle evine daha yakın bir yere taşınmak istediğini söyledi.

Garrett ile lise boyunca çıktıklarını ve oldukça ciddi olduklarını, ancak farklı üniversitelere gittiklerinde ayrıldıklarını öğrendim. Dylan bir koca hakkında bir şeyler söylemiş ama kızın alyansı yok. Gerçekten uzun boylu, zeki ve biraz da sert, ama bazı kelimelerinde gizliden gizliye bir hüznün var.

Elimi sıktı ve arabasına binmek için yürüdü.

Zane bana bir öpücük daha vermek için eğiliyor, dudaklarını şakağıma götürmeden ve başımın yanından solumadan önce dilini benimkiyle kaydırıyor.

Parmaklarım gömleğinin önünde kıvrılıyor. "Hâlâ seninle gelmek isterdim."

"Kal ve Eddie'ye, Bayan G'ye ve yavru kedilere göz kulak ol." Beni bir kez daha öptü. "Bırak bunu ben halledeyim."

"Tamam." Gözlerimiz bir kez daha buluşuyor ve bana son bir öpücük veriyor.

Onlar yola çıkarken el sallıyorum ve görüş alanımdan çıktıklarında endişemi bastırmak için elimden geleni yapıyorum.

Pazartesi sabahı ve herkes okul için hazırlanıyor. Dylan'ın bale dersi ve Noel programı provaları var. Edward bugün benimle Bayan Gina'ya geliyor ve uyanık olduğundan emin olmak için yavaşça yukarı çıkıyorum.

Odasında, *They Might Be Giants* tişörtünü giyiyor ve ben de kalçamı kapıya dayayıp onu izliyorum. Büyüyor. Çok geçmeden on üç yaşına basacak ve eminim daha fazla mahremiyet isteyecek.

Yaşamak için kendi evimizi bulmamız gerekiyordu, ancak olan biten her şeyde bu görevi gözden kaçırmış gibiyim.

"Dün gece seninle gerçekten gurur duydum. Birincilik, vay canına."

"Diğer oyuncuların benim kadar antrenman yaptığını sanmıyorum." Dişlerini fırçalamak için koridordan banyoya doğru yürüyor. "Ben hariç."

"Arkadaşın Ben ikinci oldu."

Başını sallayıp tükürüyor, suyu kapatıp tekrar koridora geçiyor. "Gelecek yıl birinci olacak."

"Tekrar oynamayı düşünmüyor musun?"

"Burada olmayacağım." Yatağına oturur, yıpranmış kitaplarını eline alır.

Dışarıdakiler.

Göğsüm ağrıyor ve yanına gidip elimi hafifçe sırtına koyuyorum. "Zane bunu düzeltmek için Birmingham'a gitti. Merak etme."

Başını sallıyor ama yüz ifadesi değişmiyor. "Burası büyülü bir yer." O kadar sakın söylüyor ki merak ediyorum. "Bunu sana söyleten ne?"

"Her gün bu tişörtü giyiyorum. Bu en sevdiğim tişört çünkü en sevdiğim grup."

"Doğru..."

They Might Be Giants ile nerede karşılaştığını bilmiyorum. Onları hiç dinlemedim ama ilginç ve eğlenceliler. Tişörtte iki basit çizgi karakter var.

"Yine de her gün kalktığımda yine temiz oluyor." Kaşlarını çatarak yere bakıyor. "Dün, turnuvada üzerine mavi tebeşir bulaştı..."

Dudağımı çiğniyorum, sanırım itiraf etmemin zamanı geldi, ancak kızacak mı, gülecek mi yoksa durmamı mı isteyecek emin değilim. "Ne düşünüyorsun?"

"Bayan Dylan perilerden bahsediyor ve söylediklerinizi duymamaları için tahtaya vurmanızı söylüyor." Kaşları çatıldı. "Ona inanmadım."

"Periler değil." Yatakta onun yanına oturuyorum. "Birbirinin aynısı üç gömlek aldım ve buraya geldiğimizden beri onları değiştiriyorum."

Dudakları bükülüyor ve gözleri hâlâ tişörtünün eteklerinde. "Peri sen misin?"

"Zane benim kızgın bir peri olduğumu söylediler."

"Walt Disney filmindeki Tinkerbell gibi mi?"

"Sanırım kastettiği tam olarak buydu."

"Bunu görebiliyorum." Başını salladı, yataktan kalktı ve kitabı çantasına koymak için döndü. "Sanırım bize yardım edecek."

"Her zaman öyle yapar."



ZANE

Liv işini biliyor. Bizi Jay'in imzalaması için evrakları hazırlayan bir aile avukatıyla görüştü.

Eğer .

ZANE

O kısmı bana bırak.

Yasa dışı bir şey yapmayın demek istiyorum ama içimden .

ZANE

İkna etmek için başka yöntemlerim de var.

Eğer ona para verirsen, sana asla geri ödeyemem.

ZANE

Bırak o kısmı ben düşüneyim. Eddie, MG ve yavru kediler nasıl?

Hepimiz seni özliyoruz. En da ben.

ZANE

Ben de seni özledim, Pix. Üzüm öpücüklerini özledim.

MG ile yoga yapmalıyım. Sonrası için bir şey.

Öne eğilerek, başparmağımla gömleğimin ortasını aşağı çekiyorum ve göğüslerimi tam olarak görmesini sağlıyorum.

ZANE

Lanet olsun, kızım. Avukatımla sertleşmiş bir şekilde görüşmem.

Eve çabuk gel de sana yardım edebileyim.

ZANE

çalışıyorum, merak etme. Seni seviyorum.

Yumuşak bir kahkaha atıyorum ve cevabımı hızlıca geri almadan önce gülümsememi elimle .

Seni seviyorum.

Hafif yoga dersimiz için onunla buluştuğumda Bayan Gina'nın her zamanki gülümsemesi yoktu. "Zane'den haber aldın mı?"

"Bir dakika önce mesaj attı. Liv'in velayet belgeleri hazır ama asıl mesele Jayden'a imzalatmak."

"Zor aile üyeleri çok... üzücü olabiliyor." Yüzü çizgilerle kaplı. "Bununla uğraşmak zorunda kaldığınız için üzgünüm."

"Ne yazık ki, babamla ilk kez uğraşmak zorunda kalmıyorum."

Körfeze bakan ahşap platformun üzerindeki asma kaplı kemere doğru yürüyoruz. Geniş paçalı keten bir pantolon ve uzun kollu bir gömlek giymiş. Ben de benzer bir kıyafet içindeyim, geniş paçalı bir tulum ve altında uzun kollu bir tişört.

Onu güneşi selamlayarak ve özümüzü uyandırarak yönlendiriyorum. Yaptığımız şeylerin çoğu denge ve uzamsal yönelim için. Savaşçı duruşunda uzanıyoruz ama dikkatinin dağıldığını söyleyebilirim.

Kısa bir akış ve lotus pozunda oturup nefesimize odaklanarak bitiriyoruz. Ellerimiz dua pozisyonunda ve ona baktığımda dudaklarının bükülmüş olduğunu görüyorum.

"Namaste," diyorum ve o da ellerini kucağına indiriyor.

"Arkadaşım Eddie mi o?" Gün boyunca ilk kez içten bir gülümseme yüzündeki gerginliği azaltıyor.

"Sessiz olmaya çalıştım." Edward oturduğumuz yere doğru yürüdü.

Bir elinde smokin bir kedi yavrusu, diğerinde ise siyah bir kedi yavrusu tutuyor. "Sanırım Duke kardeşlerinden daha hızlı büyüyor."

"Göster bana." Kadın ellerini uzatıyor ve adam iki yavru kediye kucağına koyuyor, kadın küçük bedenlerini okşamak için uzanırken onları hareketsiz tutuyor.

Yaklaşıp parmağımı simsiyah olanın başının üstünde gezdiriyorum. "Çok tatlılar."

"Smokinli Swiper mı?"

"Evet, hanımefendi." Onun eline dokunur. "Bu o. Duke burada. Sanırım o ve Smokey'nin babaları aynıydı."

"Duke kesinlikle Swiper'dan daha büyük."

"Smokey'nin daha hızlı büyüdüğünü sanıyordum çünkü onu restoranda artıklarla besliyorlardı, ama aynı boyda."

Bayan Gina uzanıp kardeşimin kolunu sıkıyor. "Her şeyle çok ilgileniyorsun. Gloria atlar konusunda da harika bir yardımcı olduğunu söyledi."

Eddie'nin dudakları aşağı doğru çekiliyor ve Swiper'ı okşuyor. "Gittiğimde onları özleyeceğim."

Kalbim acıyor ve ona hiçbir yere gitmediğini söylemek istiyorum. Onu kendime çekmek ve endişelenmemesini söylemek istiyorum. Her zaman yaptığım gibi onu koruyacağım. "İzninizle." Bayan Gina aniden ayağa kalkar.

"Ben sadece

"Önemli bir telefon görüşmesi yapmam gerektiğini hatırladım."

Duke'u bana veriyor ve bizi platformda otururken bırakıyor. Eddie ayağa kalkıyor ve gün boyu süren kedi uykusundan uyanan Skye'in güneşin altında gerindiği yere doğru yavaşça yürüyor.

Omuzları kavisli ve boğazım acıyor. Telefonumu tekrar çıkarıyorum, Zane'in son mesajını okumak için parmağımı ekranda kaydırıyorum. *Merak etme. Seni seviyorum.*

Uzun zamandır Edward ve kendim için tek başıma savaşıyorum. Şimdiye kadar kimse arkamı kollamamıştı. Bu yeni bir deneyim. Zane buranın farklı olduğunu söyledi.

Annem, kaderin bana dayatmaya çalıştığı şeyleri değiştirme ve yeni bir yol çizme gücüne sahip olduğumu söyledi. Hayatımı bunu yapabileceğime inanarak yaşadım ve yeni ailemizin yardımıyla hala yapabileceğime inanmak zorundayım.

Burada mutluluğu, bir yuva bulduk ve hiçbir şeyin bunu elimizden almasına izin vermeyeceğim.

OceanofPDF.com

Zane

"T Bu sözleşme oğlunuz Edward'ın tüm hak ve sorumluluklarını kızınız Rachel'a devrediyor. Herhangi bir şey olursa, sorumlu ya da yükümlü tutulmayacaksınız." Olivia kâğıtları masanın üzerinde Ahşap masasının cilalı yüzeyi. "Tek yapmanız gereken imzalamak, ben de bunu mahkemeye sunacağım."

Jayden bej rengi deri koltuğunda oturuyor, belgeyi alırken kaşlarını çatıyor, sayfaları çevirip hızla tarıyor. "Bu, okulun artık beni rahatsız etmeyeceği anlamına mı geliyor?"

"Sizi dahil etmek için hiçbir gerekçeleri olmayacak. Ebeveynlik haklarınız sona erecek."

"Sonlandır." Burnu kıvrılıyor. "Bunu duymak hoşuma gitmedi."

"sevmiyorsun?" Ses tonum sertleşti ve Olivia'nın kaşları düştü.

Başını hafifçe *hayır* anlamında sallıyor ama ben onu boynundan tutup imzayı atana kadar zapt etmeye hazırım.

"Kulağa çocuğumu terk ediyormuşum gibi geliyor." Bana ters ters bakıyor.

Çenem o kadar geriliyor ki dişlerimin kırılmamasına şaşırıyorum. Bunun yıllar önce yaptıklarından ne farkı olduğunu sormak istiyorum ama sormuyorum.

Kendimi tutuyorum ve Olivia'nın işini yapmasına izin veriyorum.

"Bu transfer hiçbir şekilde çocuğunuzu sevmediğinizi göstermez." Sesi sakin. Hatta gülümsüyor. "Aslında, tam tersi anlamına geliyor. Sizin gibi pek çok ebeveyn için bu en iyi hareket tarzıdır ve özveriniz en büyük sevgiyi gösterir."

"Yine de..." Kağıdı masanın üzerine bırakıyor. "Sanırım tazminat almalıyım."

"Telafi edildi." Sesim düz ve yine Olivia'nın dudakları birbirine yapışıyor.

"Benden başka herkes bu işten bir şeyler kazanıyor gibi görünüyor."

"Özgürlüğünüz için para ödemek zorunda değilsiniz. Liv bu hizmeti *karşılıksız olarak* sağlıyor."

"Grup için de böyle mi?"

Gözlerimi Liv'e çevirdim, kafam karışmıştı.

"*Pro bono*, iyilik için anlamına gelen Latince bir terimdir. Size yardım etmek için zamanımı bağışladığım anlamına gelir."

"Bu para almadığı anlamına geliyor. Kimse almıyor." *Kimseye* sertçe vurdum.

"Bu onun işi gibi görünüyor." Jayden nefes vererek tekrar sandalyesine yaslandı. "Bunun benimle bir ilgisi yok. İhtiyaçlarım var."

Bu sözleşmeyi *gerektiğini* söyleyeceğim yoksa acil tıbbi tedavi.

"Neden bunu düşünmek için bir gün ayırmıyorsun?" Liv ayağa kalkıyor, masasının etrafında dolaşıyor. "Bu senin kopyan. Yanına al ve iyice bir oku."

Ellerini siyah kalem eteğinden aşağı kaydırıyor ve parlak kırmızı ayakkabılar giydiğini fark ediyorum. Bu bana Garrett'la birlikte Newhope'ta sürekli koşturduğu zamanları hatırlattı. Her zaman kırmızı bir şeyler giyerdi.

"Ben yaparım." Kağıtları alır ve kapıya doğru yürür.

Adam çıkar çıkmaz, kapıyı iterek kapatıyor. "Bu adam tam bir baş belası. Rachel nasıl bu kadar tatlı oldu?"

"Erken ayrılıyorum." Hırıltının biraz üzerinde çıkıyor. "Onu mahkemeye çıkarmaya hazırım. Yargıç bu beş para etmez dolandırıcıya bir baksın ve kararını versin."

"Bu hafta odamızda bir toplantı yapabildik, ki bu çok alışılmadık bir durum." Kollarını kavuşturarak masasına yaslandı. "Bir ay kadar uzun sürebilir ama ani bir açılış yaptılar."

Bu iyiye alamet gibi geliyor. "Ona Edward'ın at terapisini ve bilardo turnuvasını nasıl kazandığını anlatabilirsiniz. Arkadaş ediniyor ve

Ocak ayında okula başlayacak. Onun gibi bir çocuk için tüm bunlar önemli olmalı."

"Bunların hepsi iyi şeyler ve ben de kız kardeşiyle sahip olduğu istikrar ve birlikteliği savunacağım." Alnı endişeyle çizgileniyor. "Ama size karşı dürüst olmalıyım, ağır ihmal ya da istismar olmaksızın bir yargıcın ebeveyn haklarını iptal etmesini sağlamak neredeyse imkansız."

"Aslında onları terk etti. Rachel, Edward'a bebekliğinden beri bakıyor."

"Yine de onun ebeveyni değil. O genç, bekar bir kadın, dünyada tek başına, sınırlı geliri var, kalıcı bir evi yok..."

"O yalnız değil." Enerji göğsümde. "Rachel benim gelecekteki karım."

Düşüncesizce hareket ediyorum ve büyük bir risk alıyorum. Ama velayet belgeleriyle döneceğime söz verdim ve onu hayal kırıklığına uğratmayacağım.

"Gerçekten mi?" Olivia doğruldu, kollarını kavuşturdu ve bütün gün ilk kez gülümsedi. "Tebrik ederim. Bu kesinlikle davana yardımcı olur. Seni potansiyel bir üvey vasi olarak sunabiliriz. Zaten evli olsaydınız daha iyi olurdu, ama kesinlikle yardımcı olur."

"Yarın sabah Jayden ile duruşma öncesi bir toplantı ayarlayacağım ve ne durumda olduğunu göreceğiz." Masasının etrafında dönerek dizüstü bilgisayarını ve çantasını topladı. "Onun için bir fark yaratacağından şüpheliyim ama yargıç için fark edebilir."

"Bence bir yargıç onun sadece parayla ilgilenmesini önemseyecektir."

"Bunu kolayca inkâr edebilir." Uzanarak ön koluma dokunuyor. "Zor olduğunu biliyorum ama bırak konuşmayı ben yapayım."



Ertesi gün hâkimin odasının dışındaki küçük bir odada buluştuk. Bana okuldaki müdür odasını hatırlatıyor. Duvarlar sade bej, masalar çizik sarı ahşap ve kimyasal temizlik ürünleri gibi kokuyor.

Jayden geri döndü, kot pantolon ve yıpranmış kadife bir blazer ceket giymiş. Sakalının şekillendirilmesi ve saçının taranması gerekiyor.

Buna karşılık ben tıraş olmuş ve bakımlıyım ve Baltimore'daki futbol günlerimden kalma, ödül törenleri ve özel etkinlikler için giyinmek zorunda kaldığım Brioni takım elbisemi giyiyorum. Liv'in üzerinde de gri çizgili bir takım var. Kontrastı incelerken, bunun lehimize mi yoksa aleyhimize mi işleyeceğini merak ediyorum.

Jayden fark gibi görünüyor. Gözleri hala ödülün üzerinde.

"Sözleşmenizi inceledim ve avukatıma gösterdim..." Benden Liv'e bakıyor ve onun kim olabileceğini ve bu sabah nerede olduğunu sorgulamamak için dilimi ısırarak zorunda kalıyorum. "Hâlâ haksız bir anlaşma yaptığımı ve bunu imzalamayacağımı söylüyorum."

"Böyle hissettiğin için üzgünüm." Liv'in ses tonu sabırlı. "Yargıç karşısına çıkmadan bu işi halledebileceğimizi umuyordum."

"Yargıçlar beni korkutmuyor, bayan. O benim tarafımda olacak. Ben babayım."

Daha çok sperm donörü gibi. Ellerim yanımdaki sandalyede kenetlendi.

"O zaman burada işimiz bitti gibi görünüyor." Olivia ayağa kalkıyor, bilgisayarını masadan kaldırıyor ve çantasını omzuna atıyor. "Yargıcın ne diyeceğini göreceğiz."

Jay'in gözleri açılıyor ve ondan bana bakıyor. "Bu kadar mı? Gerçekten bunu yapacak mısın?"

"Tabii ki." Olivia tatlı tatlı gülümsüyor. "İstediğin bu, değil mi?" Aynı hızla tavrı değişir. Gözleri kısılır ve ayağa kalkar, biraz fazla yaklaştım. "Sana ne istediğimi söyledim."

"İstediğiniz şey para." Keskin kadın sesi dikkatimizi kapıya çekiyor. "Bu doğru mu, Bay Wells?"

"Pençeler mi?" Bir adım geri çekilip St. John takım elbiseli ve kumral saçlı sert kadını inceliyorum. "Yani *Claudette*, burada ne işin var?"

Olivia'nın kaşları çatılır. "Tanıştığımızı sanmıyorum."

"Ben Claudette Rosario." Olivia'ya elini uzatıyor. "Birmingham'ın Küçük Kuzularını Koruma Matrons Kurulu Başkanı."

"Ah, evet, Matronlar." Olivia açıklamak için başını bana doğru eğdi. "Bu eski, köklü bir çocuk hayır kurumu."

"Matronlar bir asırdan fazla bir süredir büyük şehrimizin en savunmasız üyelerini koruyor." Claws'ın ses tonu kibirlidir. "Bağışımız ülkedeki en büyük bağışlardan biridir. Üyelerimizden biri dün beni aradı ve ilgilenmemiz gereken bir durum olduğunu söyledi."

"Kim bu kadın?" Jayden başparmağını Claws'a doğru uzatır. "Neden bahsediyor bu?"

Ne yapmak üzere olduğunu bildiğime dair bir his var içimde ve öfke göğsümü yakıyor. Yine de bununla savaşmak, aileme ve şimdi de kendisine yaptığı pisliklerden dolayı onun kıcını tekmelemek istiyorum.

Olivia sanki tansiyonunun yükseldiğini hissetmiş gibi koluna dokunuyor. "Kuruluşunuz ne öneriyor Bayan Rosario?"

"Edward Wells'in daimi velayetinin kız kardeşi Rachel'a verilmesini sağlamak için gereken her türlü fonu sağlamaktan memnuniyet duyarız. Burada bir sözleşme hazırladım."

"Fonlar mı?" Jayden Olivia'dan Claws'a bakıyor ve gözlerindeki neşe midemi bulandırıyor. "Hangi fonlardan bahsediyoruz?"

"Söyleyin bana Bay Wells, yirmi bin dolar gibi cömert bir meblağ karşılığında oğlunuzu teslim etmeyi kabul eder misiniz?" Claws Hermes çantasının kapağını açtı ve uzun bir zarf çıkardı. "Sizin adınıza düzenlenmiş ve gönderilmeye hazır bir çek var."

"Neden, evet, hanımefendi, kesinlikle isterim!" Ellerini birbirine vuruyor. "Lanet olsun, nereyi imzalayacağım?"

Olivia konuşmuyor ve onun sakinliği bir şeyleri kaçırıp kaçırmadığını merak etmeme neden oluyor. Claudette çenesini kaldırıp masanın üzerindeki kâğıtları işaret ettiğinde çok sinirleniyorum.

"Önce Bayan Bankston tarafından sağlanan sözleşmeyi imzalayın. Sonra da parayı gizli olarak almayı kabul eden sözleşmemizi imzalayacaksınız..."

"Hiç sorun değil!" Olivia konuşmasını bitirmeden kalemi eline alır. Olivia imza sayfasını açıyor ve hızlıca imzalıyor. Eğilip o da imzalıyor ve bana uzatıyor. Sayfaları alıyorum ama bu bir zafer gibi geliyor. Ona ödeme yapılmasından hoşlanmıyorum, özellikle de bu kadar büyük bir ödeme miktar.

Claws'a dönüyor, kalemini çıkarmış, ağzı sulanıyor.

Sesli bir şekilde homurdanıyorum ama Olivia parmaklarını sertçe koluma bastırıyor. "Acımasız olma evlat." Jayden bana alaycı bir gülümseme veriyor. "Bu bir

Yaptığım işi yapmak için özel bir zekâya sahibim."

"İmzalamadan önce okumak için bir dakikanızı ayırabilirsiniz." Claws sözleşmesini imza sayfasına kadar açar. "Matronlar adına imzalama cüretini gösterdim."

Jayden tereddüt etmeden, "Size söylemem gerek, hanımefendi," diye işaret ediyor. "Hepiniz bu ismi yeniden düşünmek isteyebilirsiniz. *Matronlar* kulağa bir grup güçsüz yaşlı kadın gibi geliyor."

"Bir sonraki yönetim kurulu toplantımızda bu konuyu gündeme getireceğimden emin olabilirsiniz." İmzalı sözleşmeyi katlıyor ve çeki ona uzatıyor. Kaşları kalkıyor ve ifadesi hafifliyor. "Ya da bir dahaki sefere ofise geldiğinde yeni isim fikrini öneri kutusuna bırakabilirsin."

"Bırakayım da sen hallet." Jayden zıplayarak geri çekilir, çeki katlar ve ceketinin göğüs cebine koyar. "Ozarks'a doğru yola çıkıyorum. Bankaya uğradıktan hemen sonra."

"Seni bir yolculuktan kurtarayım." Claws telefonunu çıkarır. "Bana banka bilgilerinizi verin, ödemeyi hemen şimdi elektronik olarak göndereyim."

Gözleri açılıyor ve tekrar ileri atılıyor. Bilgi alışverişinde bulunuyorlar ve ben olanlardan uzaklaşmak zorunda kalıyorum. Edward'a ne kadar değer versem de, Rachel'ı ne kadar sevsem de, bu adamın bir zafer daha kazandığını görmek hoşuma .

"Geçti mi?" Claws'ın sesi parlak ve ben başımı sallıyorum.

Jayden telefonunu bir süre tuttuktan sonra havada sallıyor. "Geçti." Küçük bir selam verir. "Teşekkürler bayanlar ve enayi. İyi bir hayat dilerim."

"Unutmayın, şehir merkezindeki ofis sabah yedide açılıyor." Claws arkasından sesleniyor ve sözleşmeyi pahalı deri çantasına tıktırmak için dönüyor.

"Aferin size, hanımefendi." Kadın döndüğünde eli kapıda, kollarını kavuşturmuş, sesi çekiç gibi iniyor.

"Şehir merkezindeki orijinal ofis binamızda temizlik görevlisi olmak üzere bir sözleşme imzaladınız. Burası 100 yıllık bir yapı ve ne yazık ki bu eski kanalizasyon hatlarının sürekli bakıma ve ilgiye ihtiyacı var, aksi takdirde taşıyorlar."

"O da ne?" Jayden öne doğru eğilir, kafası karışmıştır.

"Matronlar öylece para dağıtmaz, seni aptal adam. Önümüzdeki on iki ay boyunca temizlik görevlisi olarak kurumumuza hizmet ederek cömert hediyemizi geri ödemek üzere bir sözleşme imzaladın. Emekli katibimiz Bay Applewhite Pazartesi sabahı erkenden seni eğitmeye hazır olacak."

Dudaklarımın arasından bir kahkaha patlıyor. "Sen olmak için özel bir zekâ gerekiyor, Jayden. Pislikleri temizlerken iyi eğlenceler. Affedersiniz, hanımlar. *Kaka*."

"Bunu yapamazsın!" Jayden bağırıyor. "Paranı almayacağım!"

"Parayı aldınız ve sözleşme imzalandı. Eğer anlaşmanın sana düşen kısmını yerine getirmezsен, yargıçtan tutuklanman için bir tutuklama emri çıkartmasını isteyeceğim." İşte tanıdığım ve artık sevdiğim Claws. "Rachel ve Eddie'ye selamlarımı ilet, Gina'ya da başhemşirelerin telefonunu aldığını ve konuyla ilgilendiklerini söyle."

Arkasına bakmadan doğruca kapıya doğru yürüyor ve bir tür kredisiz süper kahraman gibi ortadan kayboluyor.

Adrenalin midemdeki asidin yerini alıyor ve Newhope'a kadar hazırım.

"Bunu yapamaz!" Jayden sızlanıyor.

"Aslında az önce yaptı." Liv'in ela gözleri parlıyor ve bana kocaman gülümsüyor.

Ona sarılıyorum ama kollarım Rachel için ağrıyor. "Ne kadar çabuk yola çıkabiliriz?"

Olivia geri çekilip saatine bakıyor ve onun da benim kadar heyecanlı olduğunu anlayabiliyorum. "Toplanmam için bana bir saat ver, sonra seni otelinden alırım."

Jayden'ı müdürün odasında bırakıyoruz, hâlâ volta atıyor, sızlanıyor ve neyin yanlış gittiğini anlamaya çalışıyor.

OceanofPDF.com

Rachel

"H Bir şey duydun mu?" Dylan büyük mutfak masasının başında durmuş, gece için hazırladığı Dare Dish'i karıştırıyor.
Bu a Karışım . Viski Bone Biberler ile
Mango ve

Ananas.

"Bu sabah mesajlaştık. Öğleden sonra yargıçla bir toplantıları varmış ama önce Jayden'la da görüşeceklermiş."

"Bu iyi bir şey mi?" Burnu kırışıyor ve ben başımı sallıyorum.

"Bilmiyorum. Liv onun ebeveynlik haklarını feshetmenin zor olacağından endişeleniyordu. Buna inanabiliyor musun?" Parlak sarı biberlerden birini sapından tutup kaldırıyorum. "Çocuğunu yıllarca terk edebilirsin ama yine de geri dönüp sorun çıkarabilirsin."

"Bu küçük adama dikkat et." Elimdeki bibere başıyla işaret ediyor. "Kazara gözüne, burnuna ya da başka bir yerine dokunmadan önce ellerini Hindistan cevizi yağıyla yıkamak isteyebilirsin."

Meyveyi bırakıp, dediğini yapmak için lavaboya doğru yürüyorum. Acı biberin tehlikelerini bilen biri varsa o da Dylan'dır.

"Tek duyduğum buydu ve mesaj atmaya biraz korkuyordum."

"Hiç haber olmaması iyi
haber midir?" "Onun gibi
bir şey."

Dylan eli kalçasında blenderın önünde duruyor. "Biber sıkıntısı mı çekiyorum? Şu ana kadar iki kez acı biber salsası yaptım ve ikisinde de mango ve ananasla karıştırdım."

"Hiç şikayet duymadım." Tarif kartını incelediği yere geri dönüyorum. "Bu farklı bir biber, değil mi?"

"Bu surat da neyin nesi?" Craig menüye baktığımız yere doğru yürüdü. "Sakin bana söyleme. Oliver Duck'ın kendine yeni bir biber prensesi bulmasından endişeleniyorsun."

"Kapa çeneni." Dylan kalçasıyla ona vurdu. "Clint nerede? Haftalardır bana bir buket seçkisi göndermedi."

"İhtiyacı olan her şeye sahip olduğunu söyledi. Seninle işi bitti."

Burnum kırışıyor ve bara daha da yaklaşıyorum. "Şüpheli. Bu hala senin düğünün."

"Edward olayında son durum nedir?" Craig buzdolabına doğru yürür.

"Zane, Rachel'a bu öğleden sonra yargıyla görüşeceklerini söyledi." Dylan Scotch Bonnet'i dikkatlice doğradı. "Tek bildiğimiz bu."

"Şimdi nerede olduklarını bilmiyor musun?" Kaşlarını çatıyor.

"Onu rahatsız etmekten çok korkuyordum." Telefonumu çıkardım ve mesajlaşma uygulamamı açtım. "Haklısın. Eğer endişelenirsem ona mesaj atmamı söyledi."

"Evet..." Dylan soyma bıçağını bırakıyor ve Craig'le birlikte telefonunun etrafını sarıyor.

Parmaklarım yüzümün üzerinde gezinirken titriyor ve yazım hataları yapmaya devam ediyorum. "Hepiniz beni geriyorsunuz."

Tam gönder tuşuna basmak üzereydim ki alçak bir ses neredeyse telefonumu fırlatmama neden olacaktı. "Siz üçünüz ne yapıyorsunuz?"

Daha gözlerim onu görmeden koşmaya başladım. "Zane!"

Gülüyor, beni kollarıyla yakalıyor ve ayaklarımdan kaldırıyor. Ağzlarımız birleşiyor ve mutfakta, Tanrı'nın ve herkesin önünde olmamız umurunda değil. Dudaklarımı ayırıp parmaklarımı saçlarına geçiriyorum, dilini kendime çekiyorum ve bacaklarımı beline doluyorum.

Yüzümü boynuna götürüp ona sarılıyorum. "Seni çok özledim," diyorum tenine karşı.

"Seni özledim." Parmakları saçlarımdan arkasında ve bedenim ona yaslanmış durumda.

Çenemi kaldırarak mutfğa bakıyorum; Thomas sabit bir şekilde ızgarasının yanındaki küçük siyah-beyaz televizyona bakıyor, Dylan yoğun bir şekilde üzerinde çalıştığı tarifi inceliyor, Craig tavana bakıyor.

"Özür dilerim." Bir kahkaha atıyorum, sonra elimi kaldırıp küçük bir tezahürat yapıyorum. "Tekrar hoş geldiniz!"

Dylan'ın dudakları geriliyor ve bir kahkaha patlatıyor. "Siz ikiniz çok tatlısınız. Ağabeyim onu benim kadar sevecek birini bulduğu için çok mutluyum."

Koşarak ikimize de sarılıyor ve Craig yavaşça bize katılırken başını sallıyor.

Dilimi gezdirirken ağzımda bir üzüm şekeri olduğunu fark ediyorum. "Jolly Rancher mı yiyordun?"

"Seni özlediğimi söylemişim."

"Bu kadar gülünç derecede sevimli olmayı bırak!" Dylan yanımdan bağılıyor. "Ne oldu?"

Zane, giydiği gerçekten güzel takım elbisenin göğüs cebine uzanıp bana katlanmış bir belge uzatırken gözleri bana sabitlenmiş durumda.

Geri çekilip üç katlı kalın kâğıdı açarken kaşlarımı çatıyorum ve en üstteki kelimeleri okuyorum. *Velayet Devri...* Gözlerim metinde aşağı kayarken genişliyor. Edward'ın resmi olarak nasıl yasal vasisi olduğumu açıklayan bir belge. Babamın tüm haklarından nasıl feragat ettiğini ve artık hayatımızı çekilmez hale getirme gücüne sahip olmadığını.

Aslında bu kelimeleri söylemiyor ama özü bu. "Hakim velayeti bana mı verdi?"

"Yargıcı hiç görmedik. Liv evrakları hazırladı ama Jayden ona ödeme yapmazsak imzalamayacağını söyledi."

Başımı tiksintiyle sallayarak elimdeki imzalı sözleşmeye dönüyorum. "Bunun için ona para mı ödedin?"

"Sayılır." Yanağında bir gamze belirdi ve elimi tuttu. "On birinci saatte bir yem ve anahtarla kimin ortaya çıktığına inanamayacaksın."

Gözlerim büyüdü. "Söyle bana!"

"Pençeler."

"Ne?!" Neredeyse ciyaklıyordum. "Bu nasıl mümkün olabilir?"

"Claws kim?" Dylan, Zane'in kolunu çekiştiriyor. "Ne oldu? Claws kim?"

"Bayan Gina bir noktada onu aramış olmalı ve görünüşe göre Claws'ın yirmi bin dolara hükmedecek kadar gücü var."

"Ona yirmi bin dolar vermedi." Karnım yere düşüyor.

"Hayır, yapmadı." Zane gülerek başını geriye atar. "Dolandırıcıyı dolandırdı."

"Ben hâlâ Claws'ın kim olduğunu öğrenmek için bekliyorum!" Dylan kardeşinin kolunu itiyor. "Noel Baba mı?"

"Öyle de olabilir." Zane kız kardeşine bakar. "O Bayan Gina'nın baldızı ve Jayden'ı kızarttı. Bir yıl boyunca temizlik görevlisi olarak çalışarak parayı geri ödemek zorunda."

"Temizlik görevlisi ne demek?"

"Kanalizasyon görevlisi."

Sert şekeri ısırarak başımı sallıyorum . "Hâlâ anlamıyorum."

"Birmingham'da bir çocuk hayır kurumunda çalışıyor ve Jayden'a yirmi bin dolar vereceğini söylediğinde, bunun onlar için çalışması karşılığında olacağını söylemedi."

"Kandı mı?"

"Çok klasik bir hareketti. Geldiğini bile görmedi."

"Yani her şey bitti mi?" Gözlerim onunkilerle buluşuyor ve sıcaklığı göğsümdeki korkuyu yatıştırıyor.

"Neredeyse. Bunları imzalamanız gerekiyor ve Liv bunları mahkemeye sunacak.

zaman tamamdır." Zane beni kollarına çekti. "Eddie'yi yakaladık."



"Daha önce hiç böyle bir şey görmemiştim!" Liv yanımda duruyor, elinde bir sepet cips ve bir fincan Scotch Bonnet ve mango salsa var. "Ben üniversiteye gittiğimde bunları yapmıyorlardı."

Craig, sarışın bir peruk takmış ve The Spice Girls eşliğinde kışını sallayarak kadın garsonlarla birlikte bardadır.

"Benimle dans edin, Bayan G!" Allie zıplayarak durduğumuz yere geliyor ve ellerini uzatıyor.

Bayan Gina'nın kabinden çıkmasına yardım etmek için öne çıkıyorum ve ikisi müzik eşliğinde sallanırken el ele tutuşuyorlar. Bayan Gina'nın şaşırtıcı derecede iyi

Ritim. Müzikle birlikte kollarını döndürüyor ve hatta dönerek poposunu bir o yana bir bu yana sallıyor.

"Bu shake'in yanında patates kızartması alabilir miyim?" Gülerek ve alkışlayarak sesleniyorum.

Hepimiz ellerimizi havaya kaldırmış dans ederken Liv kabinin yanında bizi izlediği yerden aniden bir çığlık atıyor.

"Yardım edin!" Gözleri kocaman açılmış ve sulanmış, elleriyle kızarmış yüzünü çılgınca yelpazeliyor. "Ne oluyor?"

"Acı biber alarmı!" Allie bağırıyor ve ikimiz de onun kollarından tutarak küçük barın yanındaki dondurma istasyonuna koşuyoruz.

"Boğazıma kadar yanıyor!" Allie küçük dondurma bardağının karton kapağını yırtıp atarken Liv ayak parmaklarının üzerinde zıplayıp ağlıyor. "Midemi yakıyor!"

"Panik yapma." Dondurmayı ona uzattım. "Ye bunu, çabuk!"

Dilinin tamamını dondurmanın içine sokuyor, gözyaşları yanaklarından aşağı süzülüyor. "Hasta olacağım!"

Allie bir avuç dolusu peçeteyle geri dönüyor, peçeteleri onun için tutuyor ve sırtını ovuyor. "Dayan biraz. Yakında geçecek. Sakin kalmaya çalış."

Ona bir kaşık veriyorum ve dondurmayı daldırıp çıkarıyor, gözyaşlarını ve sümüğünü koklayıp silerken büyük lokmalar yutuyor.

"Gittikçe daha da ısıniyordu. Duracağını sanmıyordum." Kocaman gözlerini bana dikti, ben de başımı salladım.

"Bazı sıcak olanlar gerçekten korkutucu olabiliyor. Alışsın." "İsteyip istemediğimi bilmiyorum!"

Allie ona bir fincan dondurma daha uzattı. "Bayan Gina'nın yanına dönsem iyi olacak."

"Teşekkürler, Allie!" Arkadaşımız dansçı kalabalığının arasına dalarken Liv sesleniyor.

"İyi misin?" Kaşlarımı çatarak gülümsüyorum.

Yeni fincandan küçük bir ısırık daha alıyor. "Bu çok yardımcı oldu. *Dare* kısmını şimdi anlıyorum."

Müzik sustu ve dudaklarımı birbirine bastırdım. "Eddie konusunda bize yardım ettiğin için sana ne kadar teşekkür etsem azdır. Eğer size borcumu ödememin bir yolu varsa-"

"Lafı bile olmaz." Önündeki tahta kaşığı sallıyor. "Yardım edebildiğime sevindim. O adam çok kötüydü."

"Babam, biliyorum." Utanç yanaklarımı ısıtıyor ve bükülmüş parmaklarımı inceliyorum.

"Utanmayın. Hayatımızdaki erkekleri her zaman seçemeyiz." Elimi sıkamak için uzandı. "Yine de şimdi daha iyi görünüyorsun! Zane Bradford iyi bir adam."

"O en iyisidir." Onun yanından geçip Eddie'nin gürültüden uzakta bilardo oynadığı yan verandaya bakıyorum.

"Nişanınız için tebrikler." Midem bulanıyor ve o başını sallıyor. "Hayır, bu doğru değil."

"Ne?" Ciğerlerimden çıkan hava yüzünden kelimeyi zar zor çıkarabiliyorum.

"*En iyi dileklerimle.*" Gözlerini deviriyor. "Gelin adayına *en iyi dileklerini* söylersin. Damada da *tebrikler* dersin."

Konuşamıyorum ve o yüzümü inceliyor. "Bu bir sır mı? Zane bana Birmingham'da nişanlandığınızı söyledi."

Dikkatli bir adım atarak elimi kalbimin üzerine koyuyorum. "Hemen döneceğim."

Damarlarımda enerji atıyor ve paravan kapıya gidiyorum, açmadan önce tereddüt ediyorum.

Eddie metodik bir şekilde bilardo masasını temizlerken, Kimmie Smokey'yi tutuyor ve zor durumdaki kediciğe kedciklerin kaplumbağalardan korkmasına gerek olmadığını anlatıyor.

Zane güçlü kollarını göğsünde kavuşturmuş, yüzünde memnun bir gülümsemeyle arkasına yaslanmış izliyor.

Edward'a Birmingham'a dönmek zorunda olmadığını söylediğimde sadece başını salladı. "Zane tamir etti."

Bu bir soru değildi ve elini kendi elimle kapattım. "Öyle yaptı." "Zane her zaman sözünü tutar."

Kabul ettiğimde gözlerim yaşardı. "Bu doğru. Öyle." "O da senin gibi."

Şimdi kapıyı açarak ona doğru gidiyorum ve elimi koluna koymak için uzanıyorum. Ellerimi çözüp beni kucaklıyor ve ben de yüzümü göğsüne yaslayıp bu adamı evim, geleceğim olarak görüyorum.

Çoktan kararını verdi.

Dudakları başıma bastırıyor ve sesi alçak çıkıyor. "Her şey yolunda mı?"

Mavi gözleriyle buluşmak için çenemi kaldırıyorum. "Liv sadece nişanımız için iyi dileklerini sundu."

Kaşları düşüyor ve yanağında o gamze beliriyor. Edward ve Kimmie'ye bakıyor, sonra tekrar bana dönüyor.

"Gelecekteki karım olmanla ilgili bir şeyler söylemiş olabilirim." Kaslı kolu sırtıma dolanıyor. "Bu konuda ne düşünüyorsun?"

Kahkahalar göğsümde kabarcıklar oluşturuyor ve yanaklarına uzanıp onu bir öpücük için aşağı çekiyorum "Bence kulağa oldukça hoş geliyor."

Başparmağını çeneme koyarak, bir öpücük daha için beni kendine çekiyor, dilinin benimkine karşı bir başka parıltılı geçişi.

"İyiden daha iyi. Mükemmel."

OceanofPDF.com

EPILOG

Zane

Altı Ay Sonra

"Buna orman banyosu deniyor." Rachel, sürahi bitkisi bataklığına giden tahta kaldırım boyunca yürürken elimi tutuyor.

Jack'in önerdiği bilişsel davranışçı terapi kitabını aldım ve onu komodininin üzerinde bulduğunda, farkındalık pratiği yapmama yardım etmeye başladı.

Jack bana bunun büyü olmadığını dair güvence verip duruyor. Edward da onunla birlikteydi ve TSSB'nin herhangi bir travmadan kaynaklanabilecek gerçek bir durum olduğunu açıklıyordu. Bana CBT'nin başlamak için iyi bir yer olduğunu söylemişti.

Sadece teşekkür ettim.

"Burası teknik olarak bir orman değil." Dar, vazo şeklindeki etobur çiçeklere bakıyorum. "Daha çok bir bataklık gibi."

"Orman banyosu sadece bir terim. Yürüdüğünüz ve etrafınızdakilerle bilinçli bir şekilde bağlantı kurduğunuz herhangi bir doğal ortam için geçerli olabilir."

"Bilinçli olarak bağlanmak mı?" Kaşlarımı kaldırıyorum, o da gözlerini kısıyor. "Bu woo-woo değil!"

Ellerimi kaldırarak bir kahkaha atıyorum. "Ben söylemedim."

"Bunu düşünüyordun." Tekrar elime uzanıyor ve durup yüzlerce koyu eflatun ve beyaz bitkiyle dolu bataklığa bakıyoruz. "Gerçekten çok güzeller, değil mi?"

"Böcek yiyorlar."

"Harika değil mi? Uzun zaman önce, herhangi bir haşere kontrolü yokken buranın nasıl bir yer olduğunu hayal edin."

"Kulağa cehennem gibi geliyor."

"Bu bitkiler doğanın sorunu çözme yöntemiymiş. Bu çok cesaret verici. Her zaman bir çözüm vardır."

Elini dudaklarıma öpüyorum. "Bu doğru."

Okul iki gün önce bitti ve Eddie her gün Ben'le birlikte at çiftliğinde. Austin de futbol sezonu bittikten sonra onlarla çalışmaya başladı.

Küçük adamımız yeni okulunda harika bir ilk dönemi tamamladı. Yeni programı anlamakta ve derslerini bulmakta zaman zaman zorlandı, ancak Allie ile geçirdiği ilk haftalar yeni ortamında rahat olmasına yardımcı oldu.

Notları A ve B'lerin bir karışımıydı ve Rachel son karnesini aldığı anda ağladı. B'nin teknik olarak kötü bir not olmadığını anlatmaya çalışmıştı ve ben de kardeşine bunun mutluluk gözyaşları olduğunu açıklamak zorunda kalmıştım, ama o bunu anlamamıştı.

Dylan'ın düğünü yaklaşıyor ve biz de çocuklar şehre gelmeden önce küçük bir doğa yürüyüşü-orman banyosu yapmaya karar verdik.

Garrett'a bana yaşattığı tüm cehennemi geri vermek için sabırsızlanıyorum, özellikle de Liv Dylan'ın nedimelerinden biri olmak için şehre döndüğünden beri.

Ancak tüm bunlar başlamadan önce aklımda bir şey var.

Tahta kaldırım körfeze bakarak sona eriyor ve karanlık, dalgalı suya bakarken onu kollarımın arasına alıyorum. Kurbağalar yüksek sesle şarkı söylüyor ve bir turna uzun otların arasında dikkatlice adım atarak yiyecek arıyor.

Eğilip boynunun yan tarafını öpüyorum, bu da bana küçük bir kazandırıyor. "Gıdıklanıyor."

"Özür dilerim." Gülümsüyorum, dudaklarını kısaca öpüyorum. "Orman banyosu dediğinde çıplak yüzmeye gideceğimizi sandım."

"Hmm..." Başını yanağıma yaslıyor. "Doğayla bütünleşmeyi ne kadar sevsem de, bu daha eğlenceli olurdu."

"Bir gece o yattıktan sonra Bayan Gina'nın havuzuna gizlice girmeliyiz."

"Restoranın arkasındaki koya gitmeyi tercih ederim. Bayan Gina'yı uyandırırsak utancımдан ölürüm."

"Sessiz olma konusunda oldukça iyiyiz."

Hemen yanımızda Edward varken, uyumak için kulaklık taksa bile, işimizi şansa bırakmak istemiyoruz.

Aslında şehrin kuzeyindeki manzaralı yolda bizim için şirin bir başlangıç evi buldum, ama her şey sırayla.

Geri adım atarak elini tutuyorum ve yüzünü bana çeviriyorum. "Bunu tüm aile gelmeden önce yapmak istedim. Bu konuyu zaten konuşmuştuk ama sonunda aradığım şeyi buldum."

Kaşları çatılır. "Ne demek istiyorsun?"

Cebime uzanarak, ortasında yuvarlak bir pırlanta bulunan, etrafı üçgen şeklinde bagetlerle çevrili 24 ayar beyaz altın bir yüzük çıkarıyorum. Nefesi kesiliyor ve parmak uçlarıyla hafifçe dokunuyor.

"Bu bir çiçek." Dökülmemiş gözyaşlarıyla parlayan yeşil gözler benimkilerle buluşuyor. "O kadar güzel ki."

"Eddie, başındaki arının ben olduğumu söyledi." Hafif bir kıkırdamaya engel olamıyorum.

"Eddie'yle konuştun mu?" Bana bakarken alnı kırışıyor ve başparmağımı yanağındaki kristal gözyaşının üzerinde kaydırıyorum.

"Tabii ki. O ailemizin bir parçası."

"Oh, Zane." Yüzünü göğsüme yaslıyor ve ben de parmaklarımı saçlarının arkasına geçiriyorum.

Hanımeli kokusunu içime çekerek başının tepesini öpüyorum. "Bir yerde hayatın cesaret gerektirdiğini ve ne kadar uzun yaşarsan o kadar çok cesaret gerektirdiğini okumuştum. Bu bana seni ve beni düşündürdü." Uzanarak bir tutam saç kulağının arkasına kaydardım. "Zekisin, güzelsin, komiksin, samimisin ve cesursun. Yanımda elimi tutmanı istiyorum, çünkü nasıl devam edeceğimi biliyorsun, güçlü olmama yardım ediyorsun ve birlikte her şeyle yüzleşebiliriz."

Gözlerini kırıştırıyor ve bana gülümserken o kadar güzel ki gözleri parlıyor. "Bence geçmişimiz, bizi ayırmaya çalışan şeyler, aslında birbirimize mükemmel bir şekilde uymamıza yardımcı oldu."

"Bunu sevdim." Gülümsemem daha da büyüyor. "Kırılmış şeylerin duvarları, sınırları, kuralları yoktur..."

"Yani ara vermek korkulacak bir şey değil mi?" Burnu kırışıyor. "Hâlâ bundan kaçınmayı tercih ederim ama zihniyetim üzerinde çalışıyorum."

Küçük bir kahkaha atıyor ve ben de elini tutuyorum. "Seni seviyorum Rachel Wells. Beni daha güçlü kılıyorsun ve seni tüm varlığımla koruyacağıma söz veriyorum."

sana zarar verebilecek her şeyden uzak tutacağım. Benimle evlenir misin?"

Elini benimkinin üzerine koyup bana bakıyor. "Evet, Zane Bradford ve benimle her zaman güvende olacaksın. Her zaman elini tutacağım ve seni ışığa götüreceğim."

Eğilip dudaklarını dudaklarımla kaplamadan önce yüzüğü parmağına geçiriyorum. Dillerimiz birbirine dolanıyor ve onu ayaklarından kaldırıp vücuduna sarılıyorum.

Kırıldık, karanlıkla yüzleştik ve birlikte daha güçlüyüz.

Birlikte mükemmeliz.



Daha sonra, Cooters & Shooters'da.

"BU BİR ÇİÇEK!" Dylan ağlıyor.

"Çok güzel," diye mırıldanıyor
Allie.

"Bay Huysuz'un bu kadar romantik olabileceğini kim bilebilirdi?" Craig çenesini kaldırıp bana göz kırpmıyor.

"Biliyordum." Rachel'ın kendinden emin cevabı göğsümü ısıtıyor.

Üç kadın ve Craig mutfaktaki büyük gümüş çalışma masasının etrafında toplanmış yüzüğe bakarken Rachel evlenme teklif ettiğimde olan her şeyi, ne söylediğimden nerede olduğumuza ve güneşin konumuna kadar tekrarlıyor.

"İyi iş, kardeşim." Jack omzumu tutuyor.

"İçinde olduğunu biliyordum," diye
takılıyor Logan.

"Olan biten her şeyi inceleyeceklerini bilmiyordum." Boynumun arkasını ovuşturarak aşağı bakıyorum. "Ben olsam daha ilginç bir şey planlardım."

"Onlar için fark etmez." Thomas taburesine geri oturuyor, kollarını kavuşturuyor ve sırtıyor.

Hepimiz yolun dışında durmuş, elimizde longnecklerle onları izliyoruz.

"Neden orada değilsin?" Liv'e bakıyorum.

Biz.

Çilek sarısı saçları at kuyruğu şeklinde toplanmış, üzerinde kot pantolon ve ince kırmızı bir kazak var. Alışılmadık derecede rahat ve çekingen.

"Bana ihtiyaçları yok." Sesi sessiz, neredeyse suçlu.

Ona gerçekten neler olduğunu ve neden burada olduğunu merak ediyorum.

Kapı açıldığında hemen doğruldu ve yüzü hayalet görmüş gibi kızardı. Yüksek ses bana partiye kimin katıldığını hemen söylüyor.

"Bütün bunlar da ne? Bataklıkta yeni bir biber mi buldular?" Garrett gürleyerek odaya giriyor ve Dylan ciyaklıyor.

"Garrett!" Ona doğru koşuyor ve sarılmak için kollarına atlıyor. "Seni çok özledim! Buraya yeni mi geldin?"

"Kasabaya yeni geldim." Onu ayaklarından kaldırdı.

"Sakın bana yine bütün yolu arabayla geldiğini söyleme," diye homurdanan Logan en yakın arkadaşının yanına gidip elini tuttu.

"Kamyonetimi almalıyım." Garrett onu sert bir şekilde kucakladı.

"Yeni bir kız kardeşin olacak." Dylan onun elinden tutarak Rachel'in durduğu yere doğru sürükledi. "Garrett Bradford, Rachel Wells'le tanış, Zane'in yeni nişanlısı."

Rachel'in yanakları pembeleşti ve utangaç bir ifadeyle ona baktı. "Sonunda sizinle tanışabildiğim için çok mutluyum. Çok şey duydum-"

"Aileye hoş geldin, kardeşim!" Aşağı uzanarak onu kucaklıyor. "Senin hakkında çok şey duydum. Kardeşim nerede?"

Büyük boylu küçük kardeşimin grubu dağıttığı yere doğru yürüyorum ve elini tutmak için uzanıyorum.

Beni kendine çekip kulağıma yüksek sesle fısıldıyor. "İyi iş, yaşlı adam. O bir tilki."

"Yaşlı adam," diye kıkırdıyorum. "Senin için bir şeyim var."

Dönüp Liv'i ona sunmaya hazırlanırken Liv'in gittiğini görüyorum. Gözlerim Thomas'ın hamburger ızgara yaptığı yerden arka çıkışa giden koridoru tarıyor ve paravan kapının kırık olduğunu görüyorum. Tek kelime etmeden sıvıştığını fark edince kaşlarım çatılıyor.

"O da ne?" Garrett merakla bakışlarımı takip ediyor.

"Ah, sana sonra gösteririm." Herkesin toplandığı yere geri dönüyorum, gülerek.

"Adamım, Cray!" Garrett, Craig'in tabakları yerleştirdiği yere gider ve ikisi birlikte sıcak müzik ve dans hareketleri üzerine tartışmaya başlarlar.

Perşembe günü.

Salina Duck odaya giriyor ve kaşlarını çatarak bana bakıyor. "Hâlâ müşterilerimiz var, biliyorsun."

Thomas ızgaradan, "Üç sipariş hazır," diye sesleniyor ve Craig hemen tabakları hazırlıyor.

Salina, Rachel'ın Allie'yle birlikte durduğu yere bir bakış atıyor ve müstakbel karım onu yakalayana kadar merakla elini inceliyor.

"Görmek istediğin bir şey mi var?" Rachel, kollarını kavuşturarak nişan yüzüğünü pazusunda belirginleştirecek şekilde yürüyor. "*Cırcırlı* bir şey mi?"

Salina gözlerini devirerek başını sallar. "Sadece bir şakaydı Rachel. Boş ver gitsin. Sanki Zane Bradford dağınık biriyle birlikte olabilirmiş gibi."

Rachel'ın gözleri kısılıyor ve dudağının kenarını çiğniyor. "Kardeşime karşı çok tatlıydın ve müstakbel kocam gibi harika birine aşık olmanın nasıl bir his olduğunu biliyorum."

Kulağa beklediğimden daha iyi geliyor, her ne kadar biraz abartıyor olsa da.

Salina'nın yanakları pembeleşir ve içinde üç hamburger ve patates kızartması olan tepsiyi kaldırır. "Her neyse. Zane'in sana aşık olduğu çok açık."

Bir adım daha yaklaşarak elini kızın koluna koydu. "Arkadaş olmamızı istiyorum ve belki, bilmiyorum. Sam Allen'ın gerçekten iyi bir adam olduğunu duydum."

Rachel gülümsüyor ve Salina omuz silkmeden önce onu bir aşağı bir yukarı süzüyor. "İyi olabilirsin. Edward tanıdığım en havalı çocuk."

"Gerçekten öyle."

Eddie sanki çağırılmış gibi, Kimmie hemen arkasında, Smokey'yi çenesinin altında tutarak içeri girer.

"Grizzlaaay Amca!" Kimmie bağırıyor ve koşarak amcasının yanına gidiyor. "Nasılmış benim küçük fıstığım?" Amcası onu kucaklıyor ve o da sürünerek

sırtına binmek için etrafında dönüyor. "Yeni cooter'ını aldın mı?" Bir kahkaha atarak başını sallıyorum. O da en az onun kadar kötü.

"Herkes cooter'larıma bayılıyor!" Sanki boğaya biniyormuş gibi elini başının üzerinde sallıyor.

Edward geri çekilip ona gülümseyen kardeşime bakıyor. "Sen Eddie Nashville olmalısın." Garret elini sıkmak için uzandı. "Senin bir dahi olduğunu duymuştum."

Eddie onun elini sıkar. "Çok uzunsun."

"Ben senin yeni ağabeyin olacağım."

"Sen bir dev olabilirsin."

Garret gömleğini başıyla onaylar. "Bu harika bir grup. Adını *Don Kişot*'tan alıyor."

Edward'ın gözleri açılıyor ve kardeşim bir kez daha hayatının en iyi arkadaşını edinmiş oluyor.

Rachel gülümseyerek bana doğru yürüyor ve ayak parmaklarının ucuna kalkarak bana kısa bir öpücük veriyor. Onu sırt üstü göğsüme yatırıp kolumu omuzlarına doluyorum, böylece odayı incelerken ona sarılabiliyorum.

Bu yer, bu mutfak, aile dolu, her zamanki gibi güçlü, kırılmamış ve saf altın.



The Way We Play'i okuduğunuz için teşekkürler! **ÜCRETSİZ Bonus** **Sahnenizi BURADAN** indirdiğinizden emin olun. Ve hazır olun ***The Way We Score* (link)** Garrett ve Olivia'nın küçük kasaba, ikinci şans, sürpriz hamilelik spor romantizmi **Kindle Unlimited ve Duet Audio**'ya **10 Ocak'ta geliyor...**

★ Kopyanızı **BURADAN** ön sipariş edin VEYA

★ Yeni Yayın e-posta uyarısı için **BURADAN** kaydolun ve/veya

★ TIALOUISE yazıp 855-902-6387'ye göndererek Yeni Yayın Metin uyarısı alın

(Yalnızca ABD)

Kısa bir ön bakış için tıklamaya devam edin...

★ **AILEYE YENİ Mİ KATILDIN?**

***The Way We Touch* (link)** Logan ve Dylan'ın küçük kasaba, kardeşin en iyi arkadaşı romantizmidir. İlginç karakterler, bulunan aile, komik acı biber kazaları, kızgınlık ve arzuladığınız **tüm baharatlarla** seriyi başlatıyor.

Şimdi Okuyun! ! ya da kısa bir ön bakış için
tıklamaya devam edin

**Kindle Unlimited'ta ve Sesli olarak mevcut!*

★ **TiaLouise.com/Books** adresinden tüm kitaplarım hakkında bilgi edinebilirsiniz.

indirilebilir Okuma Kılavuzu.

OceanofPDF.com

SKOR YAPMA ŞEKLİMİZ

TIA LOUISE TARAFINDAN

Aşkımızın sonsuza dek süreceğine söz vermiştik. On yıl sonra, iki küçük mavi çizgi skoru belirleyebilir.

zirve yapan çocukları duyduunuz mu?

Aşk hayatımla tanış.

Garrett Bradford, dokuzuncu sınıfta birbirimizi gördüğümüz andan itibaren benimdi.

O zaman bile, **parlak mavi gözleri, geniş bir sırtışı ve ellerini çok iyi kullanan 1.80 boyunda kaslı bir dağ** gibiydi.

O lisenin futbol yıldızıydı, ben de dans takımının kaptanıydım. Hikaye kitaplarındaki klişeler gibiydik... Ta ki öyle olmayana kadar.

Şimdi o ligin en ünlü hücum oyuncusu ve ben de düğmeli, son derece profesyonel bir avukatım.

Dans günlerim sona erdi ve **dikkatle kontrol ettiğim hayatım** darmadağın oldu. Kısırlık evliliğimi öldürdü, ya da ben kendime böyle söyledim. Kısırlık ve aldatan bir eski sevgili.

Ve Garrett Bradford'u unutamamam.

Küçük kız kardeşinin düğününde geçirdiği umursamaz bir gecenin **sadece bir yeniden bir araya gelme**, hayatın daha mutlu olduğu zamanlara doğru bir yolculuk **olması gerekiyordu**.

Altı hafta sonra, **pozitif gebelik testine** bakıp "*Bu nasıl oldu?*" diye merak ediyordum.

Garrett hayatını elden geçirip **küçük kasabamıza geri taşınana** ve her gün gelip ayaklarıma masaj yapana, kusarken saçımı tutana ve tüm doktor randevularıma benimle gelene kadar tek başıma olduğumu anladım.

Durumumuzun bir bitiş tarihi var, tıpkı yıllar önce olduğu gibi.

Tabii bu küçük skor oyunu değiştirmez ve kaybettiğimizi düşündüğüm **ikinci şansı** bize vermezse.

(THE WAY WE SCORE) küçük bir kasabada geçen, lise aşklarının **yeniden bir araya geldiği, mesafeli, ikinci şansı olan bir spor romantizmi,**

sürpriz hamilelik, koruyucu bir baba ayı, ebeveynlerden aşıklara, bu her zaman sen oldun ve aile hislerini buldun. Aldatmak yok. Uçurum tehlikesi yok. Üçüncü perdede ayrılık yok.)

PROLOGUE

Garrett

"Y Hâlâ *Frankenstein* mı okuyorsun?" Küçük kız kardeşim Dylan lisemizin iki binasını ayıran çimenlikte yanıma çöküyor. "Bir aydır okuyorsun."

"Bunun daha ilginç olacağını düşünmüştüm, bilirsin, canavarlar falan." Elimdeki ince ciltsiz kitabı çevirerek inliyorum. "Sadece düşünceler ve duygular ve çok sıkıcı."

İlkbahar geldi, ancak Alabama'nın güneyinde öğleden sonraları serin olmak için yılın henüz başındayız - yani hava 80'lerin ortasında ve hafif bir kıyı esintisi var. Sırtımı muhtemelen yüz yaşında olan yayvan bir canlı meşeye dayamışım ve etrafımızı saran iki katlı tuğla binalara bakıyorum.

Güney tarafında yedinci sınıftan dokuzuncu sınıfa kadar olan sınıflar, batı tarafında ise ikinci sınıftan son sınıfa kadar olan sınıflar almaktadır.

Dylan birinci sınıfını bitiriyor ve çok üstün davranıyor. Orta düzey bir hapishanenin en üst basamağında tekrar en alta inmeyi bekliyor.

En tepedeyim, son sınıftayım, notlarım ne olursa olsun, takıma katıldığım ve onları ulusal şampiyonalara götürdüğüm sürece bana bedava yolculuk verecek üniversitelerden teklifler alıyorum.

Hatta bazıları bana el altından anlaşma teklif ediyor.

Bunların hiçbir önemi yok, Tuscaloosa'ya gidiyorum, orada Tide'ın hücum yan hakemi olacağım.

Elindeki kapı durdurucuya bakıyorum. "Ne okuyorsun?"

"En yeni Ejderha Aşıkları kitabı." Altın rengi, girdaplı harfler ve özenli kenarlıklarla kaplı siyah kitabı ortasına kadar açarak biraz ürperdi. "*Hiç* de sıkıcı değil."

Sıska kitabımı onunkinin yanında tutuyorum ve o şimdiden benim okuduğumun iki katını okumuş. "Kahretsin, Dee. Seni bu kadar inek yapan ne? O şeyle üzerime gelseydin, kaçırdım."

"Ben inek değilim!" Omzumu olabildiğince sert itiyor ama kıpırdamıyorum.

Dylan 1.80 boyunda ve yaptığı bale dansları yüzünden sıırsıklam halde yaklaşık 15 kilo ağırlığında. Yemek yemeyi bırakmazsam ben de 1.80 boyunda ve 250 kiloyum.

Yemek yemeyi asla bırakmam.

"*Frankenstein* 200 sayfa mı ki?" Gözlerini kısarak bana baktı. "Pısıırık."

"Ben sen ve Zane gibi değilim. Okumayı sevmiyorum."

"Sanırım doğru kitabı bulamadın." Dizlerinin üzerine çöküyor ve her zamanki gibi heyecanlanıyor. "Okumak kafanızdaki filmler gibidir, sadece herkesin nasıl ses çıkaracağına ve görüneceğine siz karar verirsiniz ve-"

"Her neyse."

Küçük bir kahkaha atıyor. "Yakında mezun oluyorsun. Sadece DNF yap." "Neymiş o?"

"Bitirmedi."

"Ne? Ben dönek değilim. Bu işi bitireceğim." İnce kitabı kaldırdım ve sayfadaki her kelimeyi yavaşça okudum. "Çok mızmız."

Hiçbir şey insan zihni için büyük ve ani bir değişim kadar acı verici değildir...

Omuz silkerek, sanırım bu bazı insanlar için doğru, ama ben her zaman akıntıya karşı kürek çeken biri oldum.

Ve ailemiz, birkaç yıl önce annemizin ölümüyle başlayan bazı zorlu değişikliklerle sarsıldı. Bu çok acı vericiydi ama onun kanserden acı çekmesini izlemek daha çok acı verdi.

O büyük dalga boyunca birbirimize tutunduk. Sonra babamız kısa bir süre kırık bir kalpten öldü, ancak oldukça açık kronik belirtiler vardı.

travmatik ensefalopati ya da CTE, futbol hastalığı. Annem ölene kadar onun için ne kadar çok şey yaptığını fark etmemiştik.

Hiçbir zaman resmi olarak teşhis konmadı ama babamız yıllarca Teksas Mustangs'in yıldız oyun kurucusu olarak görev yaptı. Emekli olup küçük ailesini sahildeki bu küçük kasabaya taşımadan önce pek çok darbe almıştı. En küçük iki kardeşim henüz doğmamıştı bile.

Her ikisini de bu kadar hızlı kaybetmek, bizim de burada yaşadığımız 5. Kategori bir kasırgada hayatta kalmaya çalışmak gibiydi. Küçük topluluğumuz her zaman olduğu gibi etrafımızda toplandı ve ailemizin fırtına dalgası boyunca bir arada kalmasına yardımcı oldu.

Babam hayattayken futbol mirasını tüm oğullarına aktardı, bize oyunu öğretti ve elinden geldiğince bize kapılar açtı. En büyük kardeşimiz Jack, Teksas'ın yıldız oyun kurucusu olarak onun yerini aldı.

Şu anda orada, ama iki eyalet uzakta olsa bile, evdeki küçük kardeşlerine ayak uydurmayı başarıyor.

En büyük ikinci kardeşimiz Zane'e büyük takımlar talip olurken ben de üniversiteye hazırlanıyorum. Küçük kardeşim Hendrix, Dylan'dan sadece bir yaş büyük ama oyun sevgisi konusunda babama en çok benzeyen o.

Hendrix küçük bir çocukken kafasını yastık olarak futbol topuna koyup uyurdu. Şimdi benimle birlikte lise takımımızın bir yıldızı ve birkaç yıl içinde Tuscaloosa'da bana katılacağını umuyorum.

Dylan'ın sırtı bana dönük ve sayfaları iki kat daha hızlı çeviriyor. Uzun kumral at kuyruğunu çekmek üzereydim ki, midemden ayak parmaklarıma kadar vücudumu ısıtan sesi duydum.

"Geldi!" Olivia "Liv" Bankston oturduğumuz kaldırıma doğru koşuyor ve başının üzerinde büyük, beyaz bir zarf sallıyor.

Kayarak durup önümüzde dizlerinin üzerine çöküyor ve Dylan da aynı hızla ayağa fırlayarak kız arkadaşımın elinde ne olduğunu görmek için eğiliyor.

Liv'in çilek sarısı saçları yumuşak dalgalar halinde omuzlarına dökülüyor ve imza rengi olan kiraz kırmızısı bir tenis elbisesi giyiyor. Saçları ve teni bu kadar açıkken yakışmayacağını düşünebilirsiniz ama o her zaman çok seksi görünüyor.

Birinci sınıftayken ona aşık olmuştum, kamptan döndüğünde boyu beş santim uzamıştı, her yeri kıvrımlıydı ve bacakları günlerce uzundu.

Tamam, geriye dönüp baktığımda şehvete kapıldım, kabul ediyorum. Birbirimizi çocukluğumuzdan beri tanıyorduk ama o hiç böyle görünmemişti. Kısa bir süre sonra beni fark etti ve gerisi, dedikleri gibi, tarih oldu.

O zamandan beri birbirimizden ayrılmadık, her şeyimizi, tüm ilklerimizi, tüm umutlarımızı, tüm hayallerimizi ve korkularımızı paylaştık. Annemi ve babamı kaybettiğimizde Liv'den başka kimse beni ağlarken görmedi. Beni kollarına aldı, şakağımdan öptü ve serin elleri ve sıcak bedeniyle beni yatıştırdı.

Kimse beni Liv gibi rahatlatamaz.

Biz klişe, basmakalıp futbolcu erkek arkadaş ve dans çizgisi kaptanı kız arkadaşız. Kendimi bu kızla evlenirken görüyorum ve iyi hissediyorum.

"Bu büyük zarf." Ela gözleri kocaman. "Bu iyiye işaret, değil mi?"

"Öyle diyorlar." Dylan onun omzunda, kahverengi gözleri heyecanla kırışıyor. "Aç şunu!"

"Ne oldu?"

"Umarım bu benim seçmelere davetiyemdir, ki bu da aslında kabul edildiğim anlamına gelir. Üniversiteye kabul mektubumu geçen hafta aldım."

Zarfin üstünü yırtarken ince bedeni kollarımın arasında kalsın diye öne doğru kayıyorum. Kıpırmızı A logosunu görmeyi beklerken kaşlarımı çatıyorum. Onun yerine mor ve altın rengi görünce kafam karışıyor.

Sayfalar çıktı ve o kadar hızlı zıplıyor ki, kapakta uzun sarı saçlı, beyaz tek parça bir mayo giymiş ve önünde mor renkte pırıl pırıl altın bir pırıltı olan bir kızın parlak fotoğrafını kaydetme şansım bile olmuyor.

"İşte bu!" Bir aşağı bir yukarı zıplayarak çığlık atıyor, yüzü gözyaşlarıyla parlıyor. "Bu benim davetiyem!"

Dylan da ayağa kalkmış, onun yanında bir aşağı bir yukarı zıplıyor, kolunu tutuyor. Liv ablama sarılmak için eğildiğinde boyu on santim daha uzun.

"Bir dakikadan uzun olmayan bir video seçmesi göndermem gerekiyor..." Şartları okuyor ama benim kafam çok karışık.

"Sıçramayı değiştir, arabeski değiştir..." Dylan da onunla birlikte okuyor. "Sana bu konuda yardımcı olabilirim. Piruetler kolaydır."

"Sizin için kolay, Bayan Balanchine."

"Bayan Balanchine diye biri olduğunu hiç sanmıyorum." Dylan'ın burnu kırışıyor ve gülüyorlar.

"Bu LSU için." Kaşlarım çatıldı ve altımdan bir halı çekilmiş gibi hissettim. "Neden Altın Kız olmak için seçmelere katılıyorsun?"

Liv kocaman gözlerini kırıştırarak bana bakıyor. "Çünkü üniversiteden sonra Teksas profesyonel amigo kızlarına katılmak istiyorum."

"Öyleyse bir Crimsonette ol."

"Garrett." Çenesi geri çekildi ve palyaço okuluna gitmesini önermişim gibi yüzünü buruşturdu. "Altın Kızlar, SEC'deki en iyi, en tarihi hassas dans grubu."

Dudaklarım tiksintiyle kıvrılırken midem bulanıyor. "Ama bu *LSU*."

Dylan geri çekilip kitabını almadan önce Liv'elini sıkıyor ve benim ruh halimi sezdiğinden eminim.

Bizi yalnız bırakıyor.

"Craig'le buluşmam lazım. Bu öğleden sonra antrenman yapmamız gerekiyordu."

Görüşürüz Liv. Görüşürüz, Grizz."

Grizz. *Grizzly*'nin kısaltması, çünkü ben bir ayıyım. Ama ayı gibi hissetmiyorum. Az önce tekmelenmiş bir köpek gibi hissediyorum. Çok sert. Nefesim kesildi ve bunu bilen son kişi olup olmadığımı merak ediyorum.

"Bunu ne zamandır planlıyorsun?" Sesimdeki kafa karışıklığını ve acıyı duyuyorum.

Liv bana göz kırıyor, güzel ela gözleri kocaman ve yalvarıyor. "Mart ayında tüm devlet okullarına başvurdum ama Grizz, ne yapmak istediğimi biliyorsun. Bu hiçbir zaman bir sır olmadı."

Uzanıp parmağımı yanağında gezdiriyorum, yumuşak kızıl saçlarından bir tutamı kulağının arkasına götürüyorum. İnce avuç içleri göğsümde ve ellerimi beline götürerek onu bedenime yaklaşıtıyorum.

"Baton Rouge'a gitmek istediğini hiç bilmiyordum."

"Benimle gelebilirsin. Takım seçme şansın var."

Neredeyse gülecektim. "Tigers için oynayamam. O adamlardan nefret ederek büyüdüm."

"Onlardan nefret etmek zorunda değilsiniz. Bu sadece futbol."

Sanki Alacakaranlık Kuşağı'ndayım. Sanki son dört yılımı bir şeye inanarak geçirmişim ve uyandığımda herkesin tamamen zıt bir şeye inandığını fark etmişim gibi.

Liv o kadar uzun zamandır hayatımın bir parçası ki kendimi onsuz hayal bile edemiyorum.

"Peki ya biz?" Sesim yumuşuyor. "Beni sevmiyor musun?"

Onu kollarımda tuttuğum her anı düşünüyorum. Onun dudaklarını yalayıp yuttuğum zamanları düşünüyorum, dilimde kiraz dudak parlaticısının tadı. I

Uzun bacaklarının belime sarıldığını, kamyonetimin şoför koltuğunda oturduğunu, sert bir meme ucunu ağzıma alırken güzel saçlarının etrafımıza döküldüğünü düşünüyorum. İkimiz birbirimize sımsıkı sarılmışken, o benim sikimin üzerinde parçalanırken ve ben kendimi onun sıcak bedeninin derinliklerinde kaybederken düşünüyorum. O kadar çok kez ki, sayısını unuttum.

Bunun ötesinde, tüm arkadaşlarımızla birlikte şenlik ateşinde onunla bir battaniyeye sarılmış olmayı, ev sahibi takımımız için tezahürat yapmayı, büyük maçlara hazırlanmayı, eve dönüşü, eyalet şampiyonlarını düşünüyorum.

Kulağıma *fısıldayan* yumuşak dudaklarını düşünüyorum, *seni seviyorum...* O her zaman benim sonsuzluğum oldu.

"Elbette, seni seviyorum." Gözleri ellerine kayıyor ve hızlı hızlı göz kırıyor. "Sadece dört yıl. Eğer gerçekten birlikte olmamız gerekiyorsa, bunu uzun mesafeli olarak da yürütebiliriz."

"Ama bu en iyi dört yıl." Sesim yumuşak, yalvarırcasına. "O anıları sensiz yaşamak istemiyorum."

Gözlerini benimkilere dikeyor ve bu çok acıtıyor. Küçüklüğümden beri hayalim -ya da daha küçük bir insan, çünkü hiçbir zaman gerçekten küçük olmadım- Tide için . Balıksırtı ve kıpkırmızı bir evde büyüdüm.

Hayali her zaman bir dansçı olmaktı. Dylan'ın New York ve Amerikan Bale Topluluğu hayalleri gibi değil. Hayır, benim kızım bir şov yıldızı olmak istiyor. O vahşi ve seksi.

Beni terk ediyor.

Elini kaldırıp avuç içini yanağıma dayıyor. "Söz veriyorum, bu işi başarabiliriz. Sadece yapabileceğimize inanmamız gerekiyor."

İnanmak istemiyorum. Çok çalışmak istemiyorum. Onu hep yanımda istiyorum. Gitmesine izin vermek istemiyorum.

Çenemi düşürüyorum, bunun beni bir çocuk gibi gösterdiğini biliyorum. "Elbette yapabileceğimize inanıyorum. FaceTime yaparız, ararız, mesajlaşırız ve ne gerekiyorsa yaparız."

"İkimiz de çok meşgul olacağız, sen antrenmanlar ve maçlarla, ben de antrenmanlar ve maçlarla." Gülümsemeye zorlarken dudakları titriyor ve gözlerini kırptığında yanağına kristal bir gözyaşı çarpıyor. "Bunu yapabileceğimize inanmalısın Garret. Eğer bize inanmazsan..."

Boğazıma bir ağrı saplanıyor ve elimi saçlarının arkasına atıp onu kendime çekerek sıkıca sarılıyorum.

"Hiç kimseyi seni sevdiğim gibi sevmeyeceğim Liv." Sesimde kalınlık var. "Eğer bu başarabileceğimiz anlamına gelmiyorsa, ne gelir bilmiyorum."

"Teksas'ta Jack ve bana katıldığında birlikte olacağız. Sadece kısa bir süre için."

Sadece kısa bir süre için.

Birbirimize söz verdiğimiz şey buydu.



The Way We Score (link) 10 Ocak'ta Kindle Unlimited ve Duet Audio'da...

-Kopyanızı **BURADAN** ÖN SİPARİŞ VERİN VEYA

-Yeni Yayın e-posta uyarısı için **BURADAN** kaydolun ve/veya

-TIALOUISE yazıp 855-902-6387'ye göndererek Yeni Yayın Metin uyarısı alın (yalnızca ABD)

OceanofPDF.com

DOKUNMA ŞEKLİMİZ

TIA LOUISE TARAFINDAN

Kardeşimin en iyi arkadaşı, egosu çok yüksek, ukala bir alıcı olabilir. Ama onu hayalet biberle neredeyse öldürmek istememiştim. Bunu kendi başına yaptı.

Logan Murphy bir uyarıyla gelmeli.

Temmuz ortasında siyah asfaltta yürüyen bir Carolina Azrail'i kadar ateşli. Mükemmel dağınık siyah saçları ve için için yanan mavi gözleriyle - ve siyah tişörtünün tonlanmış göğsünü nasıl gerdiğinden bahsetmeme bile gerek yok...

O benim kardeşimin en iyi arkadaşı.

Aynı zamanda lig tarihindeki ilk en değerli **oyuncu** ödülünü kazanma yolunda ilerleyen **bir futbol yıldızı**.

İyi ki sadece golfçülerle çıkıyorum... ya da çıktım.

İyi ki sadece bir aylığına geliyor, çünkü onun bir oyuncu olmadığını gördükçe, kalbimi alıp kaçmasını engellemek daha da zorlaşıyor.

Futbolu her zaman sevmişimdir ama sekiz yıllık profesyonelliğin ardından *futbolla* ilgili her şey beni soğutuyor.

Bu yüzden **en iyi arkadaşım**la güneye gitmeyi kabul ettiğimde, beklediğim son şey **onun biber seven küçük kız kardeşi** tarafından yüzümün eritilmesiydi. Dylan Bradford'un bir çocuk olması gerekiyordu, bana daha önce hiç erkek görmemiş gibi alingan bir pinup değil.

Kıvrımları ve cutoff'ları var, sıcak yaz gecesinde dans eden çıplak ayaklar, Ama ben sadece bir aydır şehirdeyim ve o futbolcularla çıkmıyor. Sonra gece geç saatlere kadar süren sohbetler geçmiş acıları ve gelecek hayallerini paylaşmaya, utangaç bakışlar kendinden emin öpücüklerle dönüşür.

Aramızdaki sıcaklık inkar edilemez.

Baharatlı ve tatlı ve bizi birbirimize bağlıyor.

Ta **ki dokunma şeklimiz** arkadaşça olmanın ötesine geçene kadar - **sonsuza dek.**

(THE WAY WE TOUCH) küçük bir kasabada geçen, kardeşin en iyi arkadaşı, yakınlık, komik "kazalar" ve açık saçık konuşan bir kahraman içeren bir spor romantizmi. Aldatma yok. Uçurum tehlikesi yok. Üçüncü perdede ayrılık yok).

OceanofPDF.com

Logan

"S "Başka bir adamla yatmak istiyorsun." Viski bardağını kaldırıyorum, dudaklarımdaki rahat gülümsemeye rağmen çenem gergin.

"Tabii ki, ilk gideceğiniz yer orasıdır." Havalı sarışın

Karşımda oturan kadın, kilometrelerce uzunluğundaki bacaklarını bir zürafa gibi masanın altından yana doğru uzatıyor.

İtiraf ediyorum, onda ilk fark ettiğim şeyler bunlardı. Ben bir bacak adamıyım. "Her zaman bu kadar ukala olmak zorunda mısınız?" diye devam ediyor. "Belki de biraz

Arada bir önemsediğin gibi, repertuarımızı genişletmek zorunda kalmazdım." "Partide sadece bir penis olmasını tercih ederim."

"O sik sen misin?" Başını yana eğiyor.

"Her zaman." Her zamanki kabadayılığımla, hesaplanmış soğukkanlılığımla söyledim. Parlak kırmızı dudaklarından hafif bir kahkaha dökülüyor ama samimiyetsiz.

Natalia van Norse 1.80 boyunda, sıfır beden, sahte memeli bir süper model. Sonradan göre aynı zamanda bir yazar ve Midtown influencer'. Bu da onu ABD'li bir influencer yapıyor.

Bu gece restoranın dekoruna uygun olarak yıldız şeklinde payetlerle kaplı siyah bir elbise giyiyor ve platin rengi saçlarını

Boynundaki zarif kıvrım, tacın üzerine serpiştirilmiş minik altın yıldızlarla tamamlanıyor.

Batı 53. Cadde'deki en yeni restoran olan Galileo's'un büyük açılışını belgelemek üzere davet edildiğim için mükemmel bir görüntü sergiliyor. Hemen hemen her açılışa, hayır galasına, kırmızı halı etkinliğine davet ediliyorum.

Davetiyeyi bir kenara atmıştım ama gelmemiz için ısrar etti.

Menü kulağa şaka gibi geliyordu ve arabamız kapıya yanaşır yanaşmaz içeriye kadar beni kör eden kamera flaşları için havamda değildim. Ama kabul ettim ve işte buradayız.

Ev sahibi bizi ana yemek salonunun dışındaki özel bir bölmeye götürdü ve şimdi gece mavisi kadife perdelerin bizi diğer, daha az rağbet gören misafirlerden ayırdığı yaldızlı bir masada oturuyoruz.

"O kadar taşralı birisin ki Logan, yemin ederim sekiz yıldır New York'ta yaşadığına inanmak zor."

"Yatağımı paylaşmak istememenin taşralılık sayıldığını bilmiyordum."

Neredeyse *kız arkadaşım* diyecektim ama bu terim uzun zamandır doğru gelmiyordu. "Peki ya benim ne istediğim?"

Bu kadını ilk gördüğüm zamanı düşünerek parmaklarımın arasında yıldız kaplı bir kürdan yuvarlıyorum. Normal sezon başlamadan önceki son boş gecemizde, hücum oyuncusu ve en iyi arkadaşım Garrett Bradford'la dışarıydık.

Ona tamamen egom yüzünden yaklaştım. Boyu, tarzı ve şöhretiyle, onun "Şimşek" Logan Murphy'nin kolunda olması gereken türden bir kadın olduğuna karar verdim.

Logan Murphy, New Jersey Pirates'ın yıldız açık alıcısı, geçen yıl sezonun en çok pas tamamlayan oyuncusu ve spor yorumcularına inanılacak olursa tarihte bir açık alıcının kazandığı ilk MVP ödülünü kazanma yolunda.

İlişkimiz başından beri sarsıntılıydı.

Deneme kitabının tanıtımını yapıyordu ve ben de okumayı seviyordum. Ancak, kitabının aslında modellik endüstrisinin sadece vücudunu nasıl önemseydiği hakkında bir deneme koleksiyonu olduğunu keşfettiğimde, önermeyi sorgulamak gibi bir hata yaptım.

Manken olup insanların sadece dış görünüşüne önem verdiğinden şikayet etmek, benim futbol yıldızı olup insanların sadece atletizmime önem verdiğinden şikayet etmemle aynı şey değil mi?

Elbette, babamın El Paso'dan Jefferson City'ye kadar tüm spor radyolarının sahibi olmasının da etkisiyle Austin'deki Teksas Üniversitesi'nden iletişim bölümünden dereceyle mezun oldum ama dördüncü çeyrekte top oyunda on saniye kala ikinci goldeyken bunların hiçbirisi kimsenin değil.

Ben sadece o lanet olası domuz derisini yakalayıp çizgiyi geçmesi gereken bir oyuncuyum.

Sonra online spor bahisleri patladı ve ben daha da insanlıktan çıktım. En son bir sık kafalı yorumlar bölümünde bana küfredip hayatımla tehdit ettiğinde, çünkü sadece işimi yaparak, yani *kazanarak* yirmi dolarlık bir parlayı mahvettim, tüm sosyal medyamı teslim ettim hesaplarımı bir işleyiciye gönderir.

Şikayet etmiyorum. Hem de çok. Bu hayatı kabul ettik. Neyse o.

Natalia bana sadece ters ters baktı, bana evrimleşmemiş mağara adamı dedi ve o zamandan beri yavaş trende *ilerliyoruz*.

Zaten normal sezonda özel hayatıma ayıracak vaktim yok. Menüü incelediğimde, burada olma hevesim daha da azaldı. Tang mı?

Dondurularak kurutulmuş dana jus... "İlginç bir konsept ama uzay yemeği mi?"

"Benim kancam, 'Bu dünyanın dışında' olacak." Natasha bize tahsis edilen garsona el sallıyor. Sanki NASA'nın bir parçasıymış gibi beyaz bir üniforma giymiş ve sanki hayatı bizi mutlu etmeye bağlıymış gibi aceleyle yanımıza geliyor. "Bir yıldız tozu martini daha alacağım ve çocuk menüsünü görebilir miyim?"

"Elbette." Başını sallayıp aceleyle uzaklaşıyor ve gözlerimiz buluşuyor. "Daha fazla yiyeceğine söz verdiğini sanıyordum."

"Bunu yemeyeceğim." Tırnağıyla menüye vuruyor. "Umarım çocuk menüsünde peynirli makarna ya da pizzanın bir versiyonu vardır."

Ellerimi kaldırdım. "Bu akıllıca bir fikir."

Natasha aptal değil. Sadece sosyal medyada öyle davranıyor.

Adam elinde küçük bir kartla dönüp önündeki kemik porselen tabağa koyuyor ve kadın kartı kaldırıp okurken burnunu kıvrıyor. "Dondurularak kurutulmuş havuç, patates ve sığır eti küpleri; sadece et suyu ekleyin. Bunun bir oyun olması mı gerekiyor?"

"Bu kadar yeter." Kucağımdaki peçeteyi çıkarıp tabağıma koyuyorum. "Ben gidiyorum."

"Logan! Buradan ayrılamayız. Tüm yemeklerin fotoğrafını hesaplarımda yayınlayacağıma söz verdim."

Sandalyemde duraksıyorum, tüm bu geceden, tüm durumumdan rahatsızım. Belki de çeyrek yaşam krizi geçiriyorum, ama kendime neden hala bu kadınla birlikte olduğumu sorup duruyorum. Ne elde edeceğimi düşünüyorum? Yeniden mi?

Masanın öbür ucuna uzanıp elimi onunkinin üzerine koyuyorum. Kaşları çatılıyor ve ani şefkat gösterimden dolayı kafası karışmış görünüyor.

Kafam karışmadı. Hiçbir şey hissetmiyorum ve bu ihtiyacım olan netlik anı. Bir karar verdim. "Ne istiyorsun Natalia?"

"Pardon?" Başını sallıyor ve ben de önceki sorusuna dönüyorum. "Bana yatak odamıza getirmek istediğin yeni aletten bahset."

"Ah," mavi gözleri parlıyor ve sanki bunu bir süredir planlıyormuş gibi sandalyesinde kıpırdanıyor. "Aristotle Drakos."

"Bekle..." Yan tarafa bakıyorum. "Bu ismi biliyorum."

"Mart ayında Brittany ile süper yatında tanışmıştınız, hatırladınız mı?"

Belki de taşralıyım, çünkü açıklığa kavuşturmam gerek. "Brittany, en iyi arkadaşın mı?"

"Tabii ki! Yani, eğer en iyi arkadaşım olsaydı." "O adamla çıktığını sanıyordum."

Dudaklarından hava üflüyor ve martinisinden uzun bir yudum alıyor. "Açık bir ilişkileri var. Artık herkes bunu yapıyor, çok *moda*."

Parmağımı bardağımın dibinde gezdiriyorum ve Galileo'yu düşünüyorum. "Ara onu."

"Ne?"

"Onu arayın. Bize katılmasını söyle."

"Tamam..." Dudaklarının kenarı bir gülümsemeye dönüşüyor ve başparmakları telefon ekranında geziniyor.

Yavaşça nefes vererek, tavana boyanmış galaksilere bakıyorum. Galileo bir gökbilimciydi. Gece gökyüzüne baktı ve evrenin bizim etrafımızda dönmediğini kanıtladı.

Biz evrenin merkezi değiliz... Onu bu yüzden hapse attılar.

Durmadan ortaya çıkmaktan, sosyal tırmanışçılardan ve sahtekârlıktan ne kadar yorulduğumu düşünüyorum. Sekiz yıl önce hayallerim gerçek oldu. İlk turda seçildim, bu da önemli biri olduğum anlamına geliyordu. Babamın yanıldığı ve hayatımı barbarca bir spor için heba etmediğim anlamına geliyordu.

İki hafta önce, Natalia Avrupa'daki bir modellik işi için ayrıldı ve onun benim alanımda *olmamasından* ne kadar hoşlandığımı fark ettim. Bu gece her şeyi bitirmeye karar vermiştim, sonra bana üçlü yapmayı önerdi.

"Yola çıktı." Telefonunu indiriyor, uzun bir öğleden sonra uykusundan uyanan bir kedi gibi geriniyor. "Aristotle'ı seveceksin. Kendine çok güveniyor ve seni hemen rahatlatıyor."

"Görünüşe göre ikinizin bir geçmişi var."

Omzu kalkıyor ve gözlerimiz buluştuğunda onu çoktan siktiğini anlıyorum. Ayrıca bir çeşit amfetamin kullandığını da fark ettim. Ve umurumda olmadığını fark ediyorum.

Bileğine hafifçe vuruyor. "Babanın milyarder olduğundan ve seninle tanışması *gerektiğinden* bahsetti. "*Mutlaka*" dedi.

Kaşlarını çatıldı. "Ne istiyor?"

Omuz silkiyor, gülerek başını sallıyor. "Eminim bir tür ortaklık ya da iş teklifi. Herkes senin emekliliği düşündüğünü biliyor ve o da medyaya daha fazla girmek istiyor."

Çenemi geriye çekip yüzünü inceliyorum. Bazen ondan ne anlamam gerektiğinden emin olamıyorum. "Sana babam için çalışmakla ilgilenmediğimi söyledim. Onu öyle olduğuma inandırdın mı?"

"Hayır! Bilmiyorum. Bunu seninle konuşacak."

Garsona işaret ediyorum, o aceleyle geliyor. "Evet, efendim?"

"Bize katılacak başka bir misafirimiz var. Geldiğinde bana haber verin." "Elbette." Başını sallıyor. "Ev sahibini uyaracağım."

"Ve bunların hepsini faturama ekle."

Koşarak uzaklaşmadan önce başını sallıyor ve Natalia öne doğru eğilerek mükemmel yapılmış burnunu kırıstırıyor. "Beni şaşırtıyorsun Logan. Biraz daha ikna edilmeye ihtiyacın olacağını düşünmüştüm."

"Buraya gelmesi ne kadar sürer?"

Telefonuna bir göz atıyor. "Her an gelebilir, eminim."

Tam bu sırada, koyu renk saçlı, zeytin tenli, ısmarlama takım elbise giymiş tanıdık bir adam yemek salonundan bize doğru kendinden emin adımlarla ilerliyor. Garsonumuz ona yolu gösteriyor ve adam yaklaştıkça gözlerinin sevgilimin üzerinde gezinmesi şüphelerimi doğruluyor.

Öfke boğazımı ısıtıyor ama bu kıskançlık öfkesi değil. Natalia'ya sahip olabilir ama biz bir çiftken onunla yatarak bana saygısızlık etti.

"Bay Lightning. Ününüz sizden önce geliyor."

Ayağa kalkıp elini sıkıyorum, sıkıca kavırıyorum ve gücümü hissedebilmesi için onu kendime çekiyorum. Benden birkaç santim daha kısa ve gözleri şaşkınlıkla açılıyor.

"Çizgiyi aştın." Sesim alçak ve düz. "Senin için iyi bir şey, burada işim bitti. Onu alabilirsin, ama ben biliyorum."

İki elini havaya kaldırarak bir kahkaha atıyor. "Özür dilerim. İlişkiniz hakkında bana yanlış bilgi verilmiş."

"Evet, öyleydin." Onu kabaca geçip kapıya yöneldim.

Etrafımda bir hava girdabı oluştu ve Natalia koşarak yanıma geldi. "Nereye gidiyorsun?"

"Dışarı." Sesimi alçak tutmak için elimden geleni yapıyorum, duyulmamaya çalışıyorum ama tüm oda bize bakmak için boyunlarını büküyor. "İyi bir hayatın olsun, Natalia."

"Peki ya anlaşmamız ne olacak?" Etrafında büyüyen izleyicilerimize bakıyor.

"Hiçbir zaman bir anlaşmamız olmadı ve yeni aletin seni bekliyor."

Etrafımızda kameraların sesi duyuluyor ve ben bu spot ışığından çıkmak zorundayım.

Ev sahibi beni karşılıyor ve ben de onu kapıya kadar takip ederek beni bekleyen siyah Escalade'e doğru aceleyle yola çıkıyorum. İçeri girer girmez telefonum elimde ve başparmaklarım ekranın üzerinde geziniyor.

? Acıktım ve bir şeyler içmek istiyorum.

GARRETT

Lightning! Kızını kaldırıp Blondie'nin yerine git ve biraz kanat al. Bilardo oynayacağız.

Garrett ve ben iki yıl önce takıma transfer olduğundan beri çok yakındık. O dev gibi bir adam, 1.80 boyunda ve 60 kilo ağırlığında saf bir güce sahip ve yanında tamamen kendim olabildiğim tek kişi.

Ailesinin Alabama'daki sahil kasabasında bir bilardo barı ve restoranı var ve bu küçük kasaba, güney geçmişi muhtemelen hemen bağlanmamızın nedeni.

Ayrıca takımdaki en iyi hücum yan hakemi. Garrett olmasaydı, MVP ödülüne bu kadar yakın olamazdım.

Üniversiteli çocukları kandırmayı bırak.

GARRETT

açığa çıkarma, narkotik.

Kıkırdarak nefes veriyorum ve şöyle bitiriyorum

Yola
çıkıyorum.

Bu akşamdan sonra beni ancak Garrett'ın güldürebileceğini düşünerek şoföre nereye gideceğimi söylüyorum.

Her şeyin izini MurKo Communications'ın milyarder CEO'su babam Kellan Murphy'ye kadar sürmek sadece birkaç haftalık bir terapi gerektirdi.

Sporcu bir aileden gelmiyorum ama ilk kez bir futbol topunu yakaladığımda, ilk kez bir takımı zafere götürdüğümde bunun benim için bir hayat olduğunu biliyordum.

Beni önemseyen, iyi olmadığımı fark eden ve beni kontrol eden bir grup adam bulmuştum. Gerçek bir ailem vardı.

Annem ben onu hatırlayacak yaşa gelmeden önce öldü, bu yüzden büyürken sadece ben ve Kellan vardık - ve temel ihtiyaçları karşılamak için bir dizi hizmetçi, kendi başıma araba kullanacak yaşa gelene kadar beni okula götürmek için bir şoför.

Babamla geçirdiğim tek zaman, Houston'ın kuzeyindeki steril malikanesinde her gece paylaştığımız resmi akşam yemeklerinde uzun, cilalı meşe masanın iki ucunda oturmaktı.

Ben tabağımdaki orta pişmiş bifteği kaçma isteğiyle iterdim, o da bana soracak sorular bulmaya çalışırdı.

Günün nasıl geçti?

İyiydi.

İlginç bir şey oldu mu? Hayır,

olmadı.

Sessizlik.

Sonunda pes eder, viskisini alır ve giderdi, ben de masadan fırlar, erkeklerin sürekli futbol oynadığı parka doğru koşardım. Kim olduğum ya da ne kadar param olduğu umurlarında değildi. Her şey oyunla ilgiliydi.

Ceketimi çıkarıp ortaya geçer, oyun kurar ve pas atardım. Oyun kurucu olmak istiyordum ama Kellan işin içine girince yönümü değiştirdi.

Babama profesyonel olarak futbol oynamak istediğimi ilk söylediğimde, sanki ona profesyonel güreşçi olmak istediğimi söylemişim gibi kaşlarını çatmıştı.

Sonra üniversitedeyken manşetlere çıkmaya başladım ve o da hesap kitap yapmaya başladı. En iyi olmaya devam etmem koşuluyla, futbol kariyerimi yayıncılık işine fayda sağlamak için kullanabileceğini fark etti.

İşte o zaman fikri değişti ve baskı başladı. Geniş bir alıcı olmam gerektiğini söyledi çünkü neredeyse hiç yakalama kaçırmıyordum ve hızlıydım. Eğer koşabilirsem, sayı yapardım.

Ligde daha önce hiçbir açık oyuncu MVP, yani En Değerli Oyuncu ödülünü kazanmamıştı ve o benim ilk olabileceğimi söyledi.

Bunu onun destekleyici ve cesaretlendirici olduğu şeklinde algılamayın. Tekrar fildişi kulesine çekilmeden önce sadece isteklerini belirtiyordu. Beni önemseydiğini düşünecek kadar genç ve saftım. Haklıydı ve belki de bu benimle ilgileneceği anlamına geliyordu.

Bu yüzden yönümü değiştirdim ve oyun kurucu dışında en çok darbeyi alan oyuncuların geniş alıcılar olduğunu düşünerek geniş alıcı oldum.

Garrett beni sahada güvende tutmak için pek çok darbe aldı ve ben de ciddi sakatlıklardan kaçınmayı ve topu oyunun kadar taşımayı başardım.

Siyah SUV Yukarı Batı Yakası'ndaki barın önünde duruyor ve inmeden önce adama teşekkür ediyorum. Açılışlar ve diğer büyük etkinlikler dışında, medya tarafından çoğunlukla yalnız bırakılıyorum - bir manken, yazar-etkileyici gibi ilginç biriyle çıkmadığım sürece.

Bar, beyzboldan futbola kadar her televizyonda farklı bir maçla doludur. Sporcu kardeşlerin omuz omuza bira şişelerini tuttuğu ve gelecek sezon hakkında konuştuğu bir sosis partisi.

Garrett'ı arka köşede elinde bilardo ıstakasıyla görmemek imkânsız. İçeri girdiğimde beni fark ediyor ve onlara katılmam için işaret ediyor. Durup barda sek bir viski ve klasik bir Angus burgeri sipariş ettikten sonra masayı topladığı yere .

Sırtımı tokatlamadan önce adamın parasını almamak için büyük bir gösteri yapıyor ve benimle birlikte gürültülü alanın ortasındaki ayakta duran bir masaya doğru yürüyor.

"LL!" Birasının ağzını bardağıma vuruyor. "Fazladan bir hafta tatil yapmış gibi görünüyorsun. Ne oldu?"

"Natalia ile ilişkiyi bitirdim." Şimdi bunu yüksek sesle söylediğimde, gerçekten daha hafif hissediyorum.

"Şükürler olsun," diye bağıyor. "Çıktığın tüm kemik götlü orospular arasında en kötüsü oydu. Telefonunda sürekli bir şeyler paylaşıyor ve yaptığın her şeyi eleştiriyordu."

Kızıl saçlı ve kıvrımlı minyon bir garson, hamburgerim ve patates kızartmamla birlikte aceleyle yanıma geliyor. Sıkı çalışıyor, odaklanmış ve iyi görünüyor - ya da belki de

bana yemek getiriyor ve ben açlıktan
ölüyorum. "Evet, süper modellerle
işim bitti."

"Yanlış anlamayın. O kızlardan bazıları çok eğlencelidir. Ama bu değil." Ben hamburgerden büyük bir ısırık alırken o da patates kızartmalarımdan bir avuç kapıyor. "Eğer senin taşralı bir fare olduğunla ilgili bir laf daha ederse, yüce futbol tanrılarına yemin ederim... O lanet olası Hoboken'li!"

Lokmamın etrafında gülüyorum. Garrett çok gürültücü ve ben buna bayılıyorum. Natalia'nın nereli olduğunu nasıl bildiğini ve benim bilmediğimi bilmek bile istemiyorum.

Tuzlu et ve peynir ağzımı doldururken bir inilti çıkarıyorum. "Bu gece Galileo restoranında başladık."

"Ne düşünüyorsun?"

"Bunun bir şaka olup olmadığını anlayamıyorum. Yemeden önce her şeyin üzerine sıcak su döküp kurutmanız gerekiyor."

Kaşları geriliyor. "Yani kendin yap gibi mi?"

Başımı sallayarak bir ısırık daha alıyorum. "Kahretsin, bilmiyorum. Öğrenmek için burada kalmadım."

Hamburgerim beş ısırıkta bitti ve bir bira daha için el sallıyor. "Şimdi ne olacak?"

Güzel soru. Artık içimde yiyecek var, düşünebiliyorum ve beklentilerimi beğenmiyorum.

Antrenman kampının başlamasına bir ay var ve şehirde tek başıma dolaşmak isteyeceğim son şey. Babamla çalışmak için Houston'a gitmek kadar cazip değil, çünkü sürekli soruyor.

"Ay'da devre mülkü olan birini tanıyor musunuz?"

Garrett omzumu kavradı. "Benimle Newhope'a, eve gel." Elim çoktan havaya kalkmıştı ve sözümü kestiğinde tartışmaya hazırdım. "Ailemin eski evi çok büyük ve tam körfezin üzerinde. Bir sürü oda var ve kafanı boşaltmak için mükemmel olacak."

"Ailenizin ihtiyacı olan son şey, tüm alanı kaplayan ve tüm yemeği yiyen başka bir futbolcu." Nasıl olduğumuzu bilirim.

"Dostum, bunlar kardeşim Zane ve küçük kız kardeşim Dylan, bizim evde olmamıza bayılıyor." Garsona el sallıyor ve o da geliyor.

"Bir tur daha?" Ona göz kırpmıyor ve flört ettiğinden oldukça eminim.

"Sadece çek, Wendy." Tabii ki onun adını biliyor. "Logan Lightning, garson Wendy ile tanış. Bekâr bir anne.

Hemşirelik okulunu bitirdi ve sizi daha fazla bira için bekletmeyecek."

"Tanıştığımıza memnun oldum." Sesim daha sessiz. "İyi şanslar... her şeyde."

Kırmızı kafasını sallıyor. "Hayat hikayemi anlatma." "Bu iyi bir hikaye! Gurur duymalısın."

Garrett, kıvrıkcık kahverengi saçları ve gür sakalıyla devasa, ukala, arkadaş canlısı bir ayıdır. Tişörtü ve kot pantolonuyla rahattır ve gamzeli sırıtışı ve neşeli mavi gözleri herkesi rahatlatır.

Buna karşılık ben zayıf bir kas grubuyum, takım elbise ceket giymişim, koyu renk saçlarım şekillendirilmiş ve yanaklarımda hafif bir kırışıklık var. Dünyayı kaşlarımı indirerek inceliyorum ve güvendiğim pek fazla insan yok. Hayat bana bir tampon oluşturmayı öğretti.

Demek istediğim, gece ve gibiyiz.

"İhtiyacın olanı al ve bir saat içinde benim evimde ol. Saat 10'da yolda olmak istiyorum." Bana bir bahane bulmam için zaman vermiyor ve ben de bunu gerçekten istemiyorum.

Sahildeki küçük bir kasabaya kaçmak şu anda kulağa oldukça hoş geliyor.

"Babamın özel jet servisi olduğunu biliyorsun. Araba kullanmak zorunda değiliz." "Hayır, kamyonetim yanımda olmalı."

Garrett ve kamyoneti. "Şehirde pikap kullanan kimseyi tanımıyorum."

"Yapmalılar. Yollardaki en kullanışlı araç."

"Bu Low-gas Murphy değil mi?" Sinir bozucu ses arkamdan geliyor ve Challengers'ın geniş alıcısı Ricky Berke'nin durduğumuz yere doğru salınarak geldiğini görmek için dönüyorum.

"Kardeşim, bu en aptalca smaç. Lakabının yanına bile yaklaşamaz." Garrett bir dirseğine yaslanmış, Ricky'nin üzerinde yükseliyor.

Düşmanım yılmadı. "Bu yıl Beyaz Parti'de olmadığını fark ettim Murph. Soğukkanlılığını mı kaybediyorsun, ihtiyar?"

MVP yarışında, ben ve bu adam kaldık, üç yıl içinde ve tamamen kendisiyle dolu. Tıpkı benim olduğum gibi, sanırım, sadece tam bir pislik olmadığımı düşünmek istiyorum.

"Aslında, ayın dördü için babamla Houston'daydım." Hava güneşin yüzü kadar sıcak ve yağmur ormanları kadar nemliydi.

"Davet edilmediğini duydum." Ricky çenesini kaldırır. "Hiç şaşırmadım.

Mr.

Rubin partilerine sadece en iyileri davet eder. Senin gibi zavallıları değil."

"Geceleri uyumana ne yardım edecekse, Dick."

Kendimi savunma zahmetine girmiyorum. Babam ve ben, ben liseye başlamadan önce Hamptons'daki yıllık yaz partisinin davetli listesindeydik.

"Bu yıl seçilmene şaşırdım *Dicky*," diyerek yanıma yaklaşan Garrett kollarını kavuşturdu. "*Mike*'ın yalaka taklitçileri daha az sevdiğini duydum."

Ricky ve ben aynı boy ve yapıdayız ama onun parlak kızıl saçları, kahverengi gözleri ve çillerle kaplı soluk bir teni var. Ben ondan biraz daha hızlıyım ve gizli silahım Garrett'in kışımı kollaması ve yorumcuların konuşmasını sağlayan oyunları yapmama yardım etmesi.

"Sanki sen bir şey biliyorsun da, Grizz." Garrett'in arkasından bakıyor. "Natalia nerede?"

Bu adam her zaman arkamda yüzüyor.

"Onu Galileo'da bıraktım. Eğer ilgileniyorsanız hala orada olabilir."

"Geçen ayı Akdeniz'de bir yatta Yunanlı patronla geçirdiğini duydum." Ricky sırtıyor. "Ve şimdi ESPN seni MVP yarışında benim arkamda gösteriyor. Yaşlanmak gerçekten çok sıkıcı."

"Alternatifinden daha iyi." Omzunu tokatlıyorum, daha fazla meşgul olmak istemiyorum.

"Ve *alternatif* derken *seni kastediyor*." Garrett onu işaret ediyor, sesinde bir kakhaha var ve Ricky'nin bizden birine yumruk atacak kadar aptal olduğunu umarak titriyor.

İyi bir bar kavgasına her zaman hazırdır çünkü her zaman o kazanır.

Elimi arkadaşımın omzuna koydum. "Saat 10'da senin evde buluşalım, tamam mı?" Ricky'ye dönerek başımı eğdim. "Natalia senindir."

Çok geç değilse eklemeye zahmet etmiyorum, çünkü Aristotle'ı hazırda bekletiyor. Muhtemelen iyidir. Zaten ikinci bir penis arıyor ve bu adam sipariş üzerine yapılmış.

Garrett bu kadar kolay bırakamaz. Küçük garson kız yanına gelir ve Garrett kolunu kızın sırtına dolar.

"Wendy, seni bu adamla bırakmak zorunda kaldığımız için üzgünüm. O gerçek bir iş parçası ve kötü bir bahşişçi." Ricky'nin omzunu kavradı. "İçkisine tükürme dürtüsüne karşı koymaya çalış."

"Hey!" Ricky'nin kahverengi gözleri dehşetle açılır ama Wendy sadece gülerek onu uzaklaştırır.

". Şu sırtışa bak." Arkadaşımı işaret ediyor.

Garrett kalbinden vurulmuş gibi elini göğsüne koyar, ama hepsi rolden ibarettir.

Wendy'nin bu gece bahşişlerini gerçekten alamaması ihtimaline karşı hesabımızın altına fazladan bir yirmi dolar koyuyorum. Sonra onu bardan dışarı sürüklüyorum ve her zaman övgüyle bahsettiği yerin neye benzediğini yakından ve kişisel olarak görmeye hazırım.



BİR SAAT SONRA, 95 numaralı eyaletler arası otoyolda güneye doğru giden, son model, tunç rengi F-150'sinin pelüş deri ön koltuğundayım ve radyoda sessizce country müzik çalıyor.

Bir gün sürecek bir yolculuğa çıkacağız ve Kuzey Carolina'da kalmamız için bir oda ayırtıyorum. Şehre taşındığımdan beri ilk kez böyle bir yolculuk yapıyorum.

"Wendy'ye fazladan bahşiş verdiğini gördüm." Bana bakıp gözlerini tekrar yola çevirdi.

Sandalyemde geriniyorum, rahat etmek için elimden geleni yapıyorum. Bir süre burada kalacağız. "Beni onun için endişelendirdin."

Bu onu kıkırdatır. "Sen iyi bir adamsın, LL. Seninle tanıştığım gün bunu anlamıştım, her ne kadar dünyaya gardını almış bir şekilde yaklaşısan da."

"Aynı şekilde."

"Tam da ihtiyacın olan şey bu." Garrett dikiz aynasından New York'un ışıklarına bakıyor. "Newhope kafanı boşaltacak, seni en başa, temel şeylere döndürecek."

"Ticaret odası sana maaş mı veriyor?" Dalga geçiyorum çünkü seviyorum.

Garrett memleketinin poster çocuğu. Tek konuştuğu bu, ama gerçek şu ki, bu noktada beni bu sıkıntıdan kurtaracak her şeye varım.

Birlikte geçirdiğimiz birkaç vakitte bana anlattıklarını düşünüyorum. O da benim gibi annesini genç yaşta kaybetmiş. Hepsi futbol yıldızı olan dört erkek kardeşten biri ve küçük bir kız kardeşi var. Gerçi Garrett dışında sadece kardeşi Hendrix hâlâ futbolun içinde.

Hendrix'i iyi tanımıyorum ama tanışmıştık. Los Angeles'ta bir takımda oynuyor ve biraz rock yıldızı gibi.

İkinci büyük kardeşi Zane, geçen yıl sahte bir saha golü sırasında oldukça kötü bir şekilde yere çakıldıktan sonra emekli olmak zorunda kalan kariyer sahibi bir golcüydü. Dramatik bir sakatlıktı, acı içinde kükrerken ayağı bir ucube gösterisi gibi bacağıının ucunda sallanıyordu.

Her hafta sahaya çıkarken hiç olmayacakmış gibi davrandığınız türden bir sakatlıktı ve her beş dakikada bir tekrarları oynanıyordu. Kahretsin, hala hatırladıkça ürperiyorum.

"Jack biz şehirdeyken sonbahar listesini seçeceğini söyledi." Garrett'ın iri eli direksiyonun tepesinde duruyor ve ağzının köşesinde bir kürdan var. "Ona yardım edebileceğimizi, belki çocuklara moral konuşması yapabileceğimizi söyledim."

En büyük kardeşi Teksas'tan emekli olmuş yıldız bir oyun kurucu. Jack Bradford'u sahada izlediğimi ve bu kadar yetenekli birinin nasıl emekli olabileceğini merak ettiğimi hatırlıyorum. Ama o, oyununun zirvesindeyken emekli oldu. Bir efsaneydi.

Şimdi lisede koçluk yapıyor. Cuma gecesi ışıkları.

"Elbette. Neye ihtiyacı varsa." Karanlık pencereden dışarı bakıyorum ve on dokuz yaşındaki halimin Jack Bradford'la canlı olarak karşılaştım ne düşüneceğini merak ediyorum.

Sonra biraz daha geriye gidiyor ve bugün on beş yaşındaki halime ne söyleyeceğimi merak ediyorum. O ne duyabilirdi ki? Kesinlikle en tepedeki hayatın en aşağıdan görüldüğü kadar harika olmadığını değil. Ya da nereye giderseniz gidin, orada olduğunuzu.

Belki de sadece depresyondayım. Uzun zamandır bir kadınla yatmadım ve en son yattığımda da daha çok sosyal medya takipçileriyle ilgilenen biriyle yatmıştım. Nefret etmiyorum. Bir zamanlar benim de tek önemsedığım şey buydu.

"Dylan, Zane'in ortalıkta görünmediğini ama iyileşmekte olduğunu söyledi." Arkadaşıımın enesi geriliyor ve başını sallıyor. "O kazadan beri onu ilk kez göreceğim ve bu tam bir kâbustu."

"Bir de bana sor." Dudaklarım geriliyor ve mideme kramplar giriyor.

Yılın yedi ayı, her hafta büyük bir maçın aralıksız programından, ülkenin her yerine seyahat etmekten, nüfusun belirli bir kesimi için ünlü olmaktan hiçbir şeye geçmek büyük bir değışim.

Nokta.

Bir stadyumun gürültüsünden, ölüm sessizliğine. Unutulmuş.

Erkeklerin emeklilik şoku hakkında konuştuklarını duydum ve yalan söylemeyeceğim, bunu dört gözle beklemiyorum. Bunun son yılım olma ihtimalini düşünsem bile. Her şey o kupaya bağlı, o kupa babam için benden daha önemli olsa bile.

"Geriye Dylan kalıyor ama o da çoğu gün restoranda çalışıyor olacak." Başımı sallayarak, Alabama'nın güneyinde, deniz kıyısında yaşayan bir çocuk hayal ediyorum.

Zihnim Manhattan'ın ışıklarından uzakta, önümüzdeki karanlık yolda binlerce kilometre yol kat ediyor. UT'den mezun olduğumda geride bıraktığım hayatı düşünüyorum.

Telefonumu çıkarıp rehberimi açıyorum ve babamın adını seçiyorum. Gösterge panelinin ışığında, haftalardır düşündüğüm şeyi ona mesaj olarak gönderiyorum.

Oraya geri dönmeyeceğim.



THE WAY WE TOUCH ([link](#)) kitabını alın ve bu küçük kasaba, kardeşin en iyi arkadaşı, futbol aşkına hemen aşık olun!

Kindle Unlimited'ta **ÜCRETSİZ** ve ***Sesli Kitap olarak ([link](#))*** da mevcut

OceanofPDF.com

TIA LOUISE'İN KİTAPLARI

KINDLE UNLIMITED'DA ROMANTİZM

BRADFORD ÇOCUKLARI

The Way We Touch,
2024* Way We Score,
2024* The Way We The Way
We The Way We Win, 2024*
Run, 2025* , 2025*
(*Sesli kitapta mevcuttur.)

BE STILL SERİSİ

Küçük Bir Lezzet,
2023* Küçük
Kıvrım Bir Bir Şans,
2023* , 2023*
Biraz Yaramaz, 2024*
(*Sesli kitapta mevcuttur.)

HAMILTOWN HEAT SERİSİ

Fearless, 2022*
Kirli, 2022*
Sadece Sizin Gözleriniz İçin, 2022
Yasak, 2023*
(*Sesli kitapta mevcuttur.)

RISK ALMA SERİSİ

Bu doğru kadarı*
cilvesi Kaderin*

Sorun*

(*Sesli kitapta mevcuttur.)

AŞK İÇİN SAVAŞ SERİSİ

*Bekle Beni**

Patronum

Benim*

*Burada Benimle**

*Pervasız Öpücük**

(*Sesli kitapta mevcuttur.)

AŞKA İNAN SERİSİ

Seni Benim Yap

*Beni Senin Yap**

Kal*

(*Sesli kitapta mevcuttur.)

GÜNEY SICAKLIĞI SERİSİ

Dokunduğumuzda

Öpüştüğümüzde

TUTULACAK SERİ

One to Hold (#1 - Derek & Melissa)*

Saklanacak Biri (#2 - Patrick & Elaine)*

Korunacak Biri (#3 - Derek & Melissa)*

One to Love (#4 - Kenny & Slayde) *One*

One One to One to Take to Save Leave

#5 - Stuart & Mariska) *to Chase* (#6 -

Derek & Melissa)* (#7 - Marcus &

Amy)* (#8 - Stuart & Mariska) (*Sesli

kitapta mevcuttur.)

KİRLİ OYUNCULAR SERİSİ

PRENS (#1)* *OYUNCU*

(#2)* *KRUPİYE* #3)

HIRSİZ (#4)

(*Sesli kitapta mevcuttur.)

PARLAK IŞIKLAR SERİSİ

Işıkların Altında (#1)

Yıldızların Altında (#2)

Hit Girl #3)

İŞBİRLİKLERİ

The Last Guy *

The Right Stud

Tangled Up

Kurtar Beni

(*Sesli kitapta mevcuttur.)

PARANORMAL ROMANLAR

Bir Ölümsüz (vampirler)

Bir Doyumsuz (değiştiriciler)



ÜÇ BEDAVA HİKAYE KAZANIN!

Yeni Yayınlar bültenime kaydolun ve hiçbir indirimi ya da yeni yayınıma kaçırmayın!

Şimdi kaydolun! ([link](#))

OceanofPDF.com

TEŞEKKÜRLER

Zane ve Rachel (ve Edward ve Miss G ve Claws ve yavru kediler ve herkes) kalbimin çok büyük bir kısmını tüketti ve bu yolculuğa halkımla, inanılmaz derecede destekleyici ekibimle çıkmak çok eğlenceliydi.

Yasal olan her şeye yaptığım atıfları onaylamak da dahil olmak üzere her şey için eşim "Bay TL "ye çok teşekkürler ve çok sevgiler.

Harika asistanım ve kızım Kat, ben yazarken çarkların dönmesini sağlamakta çok değerliydi ve yetişkin bebeğim Laura, kapak ve tanıtımlar, PR kutuları ve her şey için tüm illüstrasyonları yaptı. çok , çok sabırlı ve benimle birlikte oldukları için kalbim çok dolu.

Gezegendeki EN İYİ alfa okuyucular Jen DeJong, Renee McCleary ve Leticia Teixeira'ya çok teşekkürler. Sizi çok **seviyorum** hanımlar.

İnanılmaz betalarım Maria Black, Corinne Akers, Amy Reiersen, Courtney Anderson, Jennifer Christy, Heather Heaton ve Michelle Mastandrea'ya çok teşekkür ederim. Notlarınız hayat demek.

Kartal gözlü düzenlemeleriniz için Jaime Ryter'a ve inanılmaz kapak tasarımları için Lori Jackson ve Kari March'a, *mükemmel* fotoğraflar için sevgili Wander'a ve muhteşem ciltsiz iç kapyapmama yardımcı olan muhteşem Stacy Blake'e teşekkürler!

Sevgili Denizyıldızıma, Deniz kızlarıma ve Veep'lerime aklımı başımda tutup organize olmamı sağladıkları ve sözü yaymama yardımcı oldukları için teşekkür ederim.

BookTok, Instagram, Facebook'taki tüm fenomenlerin ve yazar dostlarımla sevgi ve desteğini ne kadar takdir ettiğimi kelimelerle ifade edemem! Hepinizi çok seviyorum...

Umarım bu iyileşme yolculuğunu, bu ilginç karakterleri ve tüm aile sevgisini sevmişsinizdir! Yaptığım şeyi yapmama yardım ettiğiniz için teşekkür ederim.

Aşk, futbol ve baharat,

♥ *Tia*

OceanofPDF.com

YAZAR HAKKINDA

Tia Louise, sahilde ya da sahile yakın yerlerde geçen küçük kasaba, tek ebeveynli, ikinci şans ve askeri aşk romanlarının *USA Today* ve 4 numaralı Amazon çoksatan yazarıdır.

Okuyucuların Seçimi ödülleri *USA Today* "Sonsuza Kadar Mutlu" ödülleri, Favori Erotika Yazarı ve "Lady Boner Ödülü" (*lol!*) kazanmaya kadar, hiçbir şey onu diğer Deniz kızları (*hayranları*) ile iletişim kurmaktan ve akıllı, şımarık ve *çok seksi* romanlar yaratmaktan daha mutlu edemez.

Eski bir gazeteci ve yerinden edilmiş bir plaj serserisi olan Louise, ödüllü kocası, iki genç-yetişkin dahisi ve bir sakar "büyük kedisi" ile Orta Batı'da yaşıyor.

Haber bültenine **BURADAN** kaydolun ve yeni bir sürümü veya indirimi asla kaçırmayın ve ücretsiz bir öykü koleksiyonu kazanın!



Tüm kitapların **imzalı kopyaları**

<https://geni.us/SignedPBs> adresinde



Tia ile bağlantı kurun:

[Web sitesi](#)

[Instagram](#) (@AuthorTLouise)

[TikTok](#) (@TheTiaLouise) [Pinterest](#)

[Bookbub Yazar Sayfası](#)

[Amazon Yazar Sayfası](#)

[Goodreads](#)

[Snapchat](#)

**** Facebook'ta mı? ****

Deniz kızı olun! *"Tia's Books, Babes & Mermaids"* (bağlantı) *Tia'nın* !adresinde **Okuyucu Grubuna** katılın

www.AuthorTiaLouise.com

allnightreads@gmail.com



İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.





[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)